

Giới thiệu Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert

tuyệt thế vô hiệp hệ thống giới thiệu vắn tắt: việc nặng một đời, được đến tuyệt thế vô hiệp hệ thống, bên trong có được kiếp trước vô hiệp thế giới bên trong tất cả võ công!

Tiểu lí phi đao, lệ vô hư phát;

nhất kiếm tây đến, thiên ngoại phi tiên;

cửu âm cửu dương, nói phật bí điển;

.....

tại đây coi trọng ... của mình, ngay cả tam lưu võ học đều nghiêm cấm ngoại truyện đích thiên hạ võ lâm, Thạch Tiểu Nhạc làm theo ý mình, tẩn thi tuyệt nghệ, một đường cuồng ca, sẽ thành võ thần tên

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1 : Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống

Thạch Tiểu Nhạc từ hôn mê bên trong tỉnh lại, nhìn bốn phía, vách đá phủ đầy tuyết, ngẫu nhiên tô điểm chút xanh biếc, xa xa cả biển mây ở chân trời không ngừng quay cuồng, rất có chút lãnh ý.

"Ta, dĩ nhiên xuyên qua ?"

Trong đầu từng mảnh ký ức hưng hăng vọt tới, một lát sau, hần kinh ngạc đến ngây người tự nói với mình.

Kiếp trước hần là quốc nội nhất lưu đại học ngành kỹ thuật sinh viên tốt nghiệp, ở giáo biểu hiện ưu tú, trước tiên bị một nhà xí nghiệp lớn mời gọi, đang muốn đến xã hội thượng tầng ra một phen thiên địa, đang suy nghĩ vừa tỉnh lại, xuất hiện ở nơi này.

Căn cứ trí nhớ, hần nơi này phiến thổ địa, tên là Đông Thắng đại lục, bản đồ to lớn, cơ hồ là kiếp trước Âu Á đại lục thật gấp vài lần không ngừng.

Cùng kiếp trước bất đồng, Đông Thắng đại lục trải qua mấy ngàn năm văn minh, như trước cùng loại với Trung Quốc cổ đại, xem như một cái xã hội phong kiến.

Nhưng điều làm cho Thạch Tiểu Nhạc rung động chính là, thế giới này khoa học dù không phát triển, nhưng trong truyền thuyết võ công thật sự tồn tại, cái gì Thập Yêu Cách Sơn Đả Ngưu, Di Khí Thương Nhân, Phi Thiên Độn Địa, đối với cao thủ mà nói cũng là chuyện bình thường.

"Này. Chẳng lẽ là thiên ý sao không? Kiếp trước liền từng ảo tưởng thỏa ý ân cứu, trường kiếm giang hồ phiêu diêu sinh hoạt, lão thiên gia thành toàn ta."

Thạch Tiểu Nhạc trời sanh tính bình tĩnh, hơn nữa kiếp trước thân là cô nhi, không vương bận cái gì, nhưng lại lập tức tiếp nhận cái này sự thật.

Hần tinh tế suy tư, buồn cười chính là hiện tại khối này thân thể đồng dạng kêu Thạch Tiểu Nhạc, chỉ có mười lăm tuổi, chính là lông chim trả thành (để nguyên nhé!), Lô Nhạn Sơn Họa Kiếm phái thân truyền đệ tử.

Bất quá vị nhân huynh này lớn lên không được tốt lắm, tuy rằng ý vào Tiểu di cùng chương môn quan hệ, được thân truyền đệ tử thân phận, nhưng dù sao chỉ có một năm, thuộc loại xếp lớp học sinh, ở môn phái bên trong cũng không gặp người đối đãi.

Tỷ như lần này, chính là bị mấy sư huynh đệ quần ẩu, không chỉ có võ đầu, còn ngoài ý muốn từ trên sườn núi lăn xuống, lúc này mới làm cho Thạch Tiểu Nhạc nhập chủ thân thể, thay thế được nguyên chủ.

"Người cho ta lần thứ hai nhân sinh, yên tâm đi, ta sẽ thay thế người hảo hảo sống tốt."

Thạch Tiểu Nhạc thở dài một tiếng, sờ sờ trên đầu vết máu, khắp khiêng đi dọc theo sơn đạo, hướng Họa Kiếm phái phương hướng đi đến.

Việc cấp bách, là trước đường tốt mình thương thế rồi nói sau.

Đón một đường chỉ trở, Thạch Tiểu Nhạc trở lại chính mình biệt viện, theo trí nhớ, từ cái rương trong phòng xuất ra mấy bình giảm đau rượu thuốc, bắt đầu tự chà xát.

Tê!

Này nhóm người xuống tay thực độc ác, đây là muốn đánh chết ta sao ?

Trong trí nhớ, Thạch Tiểu Nhạc thân thiên phú cũng không thấp, một năm thời gian, căn cơ tu luyện đạt đến giấu khí nhị trọng, cũng coi như trung thượng chỉ tư .

Đáng tiếc lại làm sao đánh thắng được luyện năm sáu năm môn phái đệ tử, còn lại là quần ấu.

"Gần nhất chính là thân truyền đệ tử, muốn ngăn cản ta a."

Thạch Tiểu Nhạc cười khổ, nhưng trong lòng cũng có phần nộ.

Vốn ý chính mình đơn vị liên quan thân phận, không đến mức bị mấy đệ tử khi dễ. Không biết thế nào chính mình duy nhất trụ cột Hỏa Kiếm phái chương môn hờ tĩ bề quan, mà đối phương đã có đại trưởng lão duy trì, này tiêu bi dài hạ, tự nhiên ăn giảm nhiều.

Nhất là gần nhất, tam đại thân truyền đệ tử đều hạ sơn, này nhóm người liền càng thêm không kiêng nể gì .

"Chịu nhục sao?"

Nằm quay về trên giường, Thạch Tiểu Nhạc tỉnh táo lại, ở trong đầu phân tích lợi và hại. Hắn không phải xúc động người, cừu cố nhiên phải báo, nhưng điều kiện tiên quyết là trước tiên nâng cao chính mình.

Thế giới này, học võ thành phong trào, cũng đang là như thế, từng môn phái đối võ công bí tịch đều dị thường quý trọng, cho nên cho dù là tam lưu võ công, ở trên đại lục đều truyền lưu rất ít.

Thạch Tiểu Nhạc thân là chương môn thân truyền đệ tử, cho tới bây giờ cũng liền tu luyện Hỏa Kiếm phái đích trụ cột tâm pháp cùng kiếm thuật, chỉ có đợi cho tàng khí tam trọng, mới có tư cách bắt được rất cao thâm đích võ học.

Này đã muốn là đặc quyền , bình thường đệ tử, tắc phải chờ tới tàng khí tứ trọng.

"Cho nên, còn muốn tiếp tục ẩn nhẫn một đoạn thời gian sao?"

Đỉnh!

Đang lúc buồn bực, trong đầu vang lên một đạo thanh âm "Tuyệt Thế Võ Hiệp hệ thống khôi phục khởi động, kiểm tra đo lường đến não thể, chỉ số thống minh một trăm năm mươi ba, phù hợp hệ thống điều kiện, chuẩn bị dung hợp."

"Mười."

"Chín."

"Tám."

.....

"Ba."

"Hai."

"Một."

Oanh một tiếng, Thạch Tiểu Nhạc trước mắt trắng xóa. Ngay sau đó, hắn phát hiện chính mình đứng phía trước một tòa lăng gác sắc sảo, khí thế hùng hồn năm tầng kim bích cung điện.

Cung điện phía trên đầu tầng tám biển , viết rồng bay phượng múa Võ Thần Điện ba chữ to, dị thường kinh sợ lòng người.

"Dung hợp thành công. Chúc mừng kí chủ, trở thành từ trước tới nay, đệ nhất vị Tuyệt Thế Võ Hiệp hệ thống đích có được người, người đem khai sáng một phần tiền cổ không người huy hoàng."

Một đạo máy móc đích thanh âm nói.

Thạch Tiểu Nhạc nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, hỏi: "Đây là cái gì địa phương, ngươi là người nào?"

"Đây là kí chủ của ngươi não không gian, ta là Tuyệt Thế Võ Hiệp hệ thống."

"Có ý tứ gì?"

"Tuyệt Thế Vô Hiệp hệ thống, chỉ có linh hồn dị thường cứng cõi nhân tài mới xứng có được. Tại cái này Vô Thần Điện bên trong, có dấu người kiếp trước thế giới ở giữa hết thầy võ học."

Vừa dứt lời, vô thần điện hào quang chợt lóe, tầng năm đích vách tường song linh tất cả đều biến mất, đổi lại chính là một che kín san sát nhau thạch bích, mặt trên viết Thạch Tiểu Nhạc dị thường quen thuộc võ công tên.

"Độc Cô Cửu Kiếm."

"Quỳ Hoa Bảo Điện."

"Hàng Long Thập Bát Chương."

"Đạo Tâm Chung Ma Đại Pháp."

.....

Liếc mắt một cái nhìn lại, Thạch Tiểu Nhạc quả thực khó có thể tin, cứng cõi đích tâm tính khiến cho hắn cố kiềm nén lại kích động, sau một lúc lâu mới hỏi nói: "Ta nên như thế nào có được những này võ học?"

Cái gì kêu buồn ngủ có người tặng gối đầu, đây là.

Lúc trước một khác hắn còn tại phiên muộn, không thể được đến rất tốt võ học mà phát sầu, hiện tại có Tuyệt Thế Vô Hiệp hệ thống trong người, thì sợ gì?

Nhưng hắn biết, sự tình sẽ không đơn giản như vậy.

Quả nhiên, hệ thống máy móc nói: "Vì cùng thế giới này phối hợp, ta đã xem này đó võ công chia làm năm trình tự, phân biệt là tam lưu, nhị lưu, nhất lưu, cao cấp cùng thần cấp, từng trình tự lại phân thượng trung hạ ba phẩm. Căn cứ cấp bậc, người nhu hoàn thành đối ứng nhiệm vụ sau, tiến hành rút ra. Đương nhiên, từng nguyệt giữa tháng, kí chủ cũng có một lần miễn phí rút ra cơ hội."

Vừa dứt lời, vô thần điện một bên, một mặt ba dài cao, một trượng khoan đích thạch bích đột nhiên từ dưới nền đất đứng ra, mặt trên trống rỗng.

Đây là nhiệm vụ thạch bích.

"Nhiệm vụ, chia làm hệ thống bố trí cùng tự chủ kích phát lưỡng chủng, phía trước người có thể cự tuyệt, phía sau cũng không có thể, nếu không ta đem gạt bỏ của người tánh mạng."

"Mặt khác, nhiệm vụ từ dễ đến khó, chia làm nhất tinh tới ngũ tinh, khó khăn càng lớn, thưởng cho càng cao. Đương nhiên, sau khi thất bại trừng phạt cũng càng nặng."

Thạch Tiểu Nhạc còn dừng lại ở hệ thống phía trước trong lời nói lý, nhưu mày nói: "Rút ra? Ý tứ của người, cho dù ta hoàn thành nhiệm vụ, cũng có nhất định có thể tranh thủ?"

"Không tồi, nhất tinh nhiệm vụ, bớt thời giờ xác suất vi 10%, hai tinh vi 20%, lấy này loại suy. Mà nếu là giữa tháng đích miễn phí lấy mẫu, tranh thủ xác suất thống nhất vi 50%."

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng chợt lạnh. Dựa theo ý tứ này, chẳng sợ hắn hoàn thành cao nhất đích năm sao nhiệm vụ, lấy mẫu thần cấp võ học, cũng có một nửa tỷ lệ không được !

Về phần nói miễn phí rút ra, vậy càng khó .

Đại khái nhận thấy được Thạch Tiểu Nhạc đích uể oải cảm xúc, hệ thống bổ sung nói: "Kỳ thật được đến võ học, còn có một loại phương pháp, đó là hoàn thành nhiệm vụ sau, lấy được đến thưởng cho giá trị mua."

Căn cứ hệ thống đích giải thích, mỗi hoàn thành một cái nhiệm vụ, kí chủ sẽ được đến tương ứng thưởng cho giá trị.

Thạch Tiểu Nhạc hoài nghi nói: "Một khi đã như vậy, vì sao còn thiết trí lấy rút ra hạng mục?"

"Bởi vì được đến thưởng cho giá trị, có thể đổi thành ở hệ thống bên trong tu luyện thời gian, hệ thống cùng ngoại giới đích thời gian tốc độ chênh vi ba so với một. Nói cách khác, người ở hệ thống bên trong tu luyện ba canh giờ, ngoại giới bất quá là một cái canh giờ."

Thạch Tiểu Nhạc nghe vậy dài ra một hơi, như thế tốt tin tức. Hắn mười bốn tuổi mới luyện võ, cơ sở so với người khác ít, muốn gắng sức đuổi theo, thời gian thực mấu chốt a.

Bất quá này hệ thống thật sự là giảo hoạt, bỏ qua không cho chính mình ngư cùng hùng chương kiêm đắc. Ở võ học cùng tu luyện thời gian lựa chọn , từng cái võ giả đều đau đầu đi.

"Bởi vì kí chủ lần đầu dung hợp hệ thống, làm phúc lợi, hệ thống đem miễn phí cho người một cái canh giờ đích tu luyện thời gian, hơn nữa, kí chủ còn có

thể rút ra một môn tam lưu võ học."

Thạch Tiểu Nhạc tâm tình thư sướng, cười nói: "Hào, kia liền rút ra đi."

Một vòng hình vuông quang hoàn, ở Võ Thần Điện đầu tầng thạch bích gian lóe ra biến hóa. Thạch Tiểu Nhạc không hiểu có chút khẩn trương, hơn nữa nhìn đến lỗ ống kính né qua chỗ trống trên thạch bích thời điểm.

Lần đầu tiên rút ra, đừng nói cho hắn liền tranh thủ nha.

Đinh!

Cuối cùng, hình vuông quang hoàn đứng ở một mặt có chữ viết đích trên thạch bích. Một vòng hào quang lao ra, mặc nhập Thạch Tiểu Nhạc đích trong đầu.

"Chúc mừng kí chủ, nhận được tam lưu loại kém võ học chiêu thức, Hoa Sơn kiếm pháp."

Thạch Tiểu Nhạc dài mi một chọn, Hoa Sơn kiếm pháp? Được rồi.

Làm phái Hoa Sơn đích nhập môn kiếm pháp, Hoa Sơn kiếm pháp vẫn là có thể thủ chỗ đích, hơn nữa ở Thạch Tiểu Nhạc quen thuộc Hoa Sơn kiếm pháp chiêu thức con đường sau, phát giác này bộ kiếm thuật, kỳ thật diệu bộ kiếm phái đích trụ cột kiếm pháp cao một đường.

Không có tri hoãn, Thạch Tiểu Nhạc bắt đầu diễn luyện đứng lên.

Hắn đích lực chú ý từ trước đến nay dễ dàng tập trung, một khi đắm chìm ở trên sự kiện, liền có thể làm đến tâm không thể không chuyên tâm, nếu không kiếp trước cũng không có thể dễ dàng khảo nhập nhất lưu đại học.

Khả hắn tiến vào trạng thái không khỏi quá nhanh một chút, cảm trong tay hệ thống biến ảo đích bảo kiếm, vừa mới bắt đầu động tác còn thập phần mới lạ, trì độ, thậm chí buồn cười.

Nhưng một khắc chung sau, dĩ nhiên bắt đầu phát sinh. Tới rồi sau nửa canh giờ, tư thế dần dần tốt đẹp, trường kiếm huy động ở giữa, kiếm quang hơi hơi lóe ra.

Thạch Tiểu Nhạc không biết, bởi vì hai thể linh hồn dung hợp, hắn hiện giờ không chỉ có ý chí kiên định, ngay cả chỉ số thông minh ngộ tính đều tăng lên một mảng lớn, luyện võ tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Một cái canh giờ trong chớp mắt, Thạch Tiểu Nhạc một kiếm đâm ra, kiếm thế ẩn ẩn có ‘kinh ngạc’ hương vị.

Hoa Sơn kiếm pháp, từ trước đến nay lấy kinh ngạc, nham hiểm trừ danh, từ điểm này xem, Thạch Tiểu Nhạc đã muốn nhập môn.

"Tu luyện đã đến giờ, kí chủ thỉnh quay về."

Còn chưa cập cao hứng, thấy hoa mắt, Thạch Tiểu Nhạc phát hiện chính mình về tới trên giường, vừa rồi đích hết thảy coi như mộng ảo. Nhưng hắn cảm cảm quyền, phát hiện trên người thương thế dĩ nhiên không hiểu làm sao tốt.

Đứng dậy xuống giường, cầm lấy trên vách tường treo bảo kiếm, Thạch Tiểu Nhạc một phen huy động sau, khóe miệng ý cười càng ngày càng đậm.

Truyện đầu tay chương đầu tiên cầu Nguyệt phiếu bầu cử.

Converter : daunongqua01

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2 : Trả Thù

"Muốn được tốt hơn võ học, càng nhiều thời gian tu luyện, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ."

Thạch Tiểu Nhạc nghĩ nghĩ, chung quy không có xúc động về phía hệ thống kích phát nhiệm vụ.

Hắn hiện tại võ công thấp kém, nếu kích phát ra nhất tinh nhiệm vụ hoàn hảo, vạn nhất vận rủi, kích phát ra ngũ tinh nhiệm vụ, vậy là tốt rồi nở nụ cười.

Huống chi, ai biết nhất tinh nhiệm vụ là cái gì khó khăn.

Tóm lại việc này gấp không được, chuẩn bị không tốt sẽ xảy ra mạng người.

Thạch Tiểu Nhạc không thể đánh cuộc.

Dưới một phen gây sức ép, thời gian đã tối muộn, hắn vội vàng đi Họa Kiếm Phái nhà bếp ăn bữa cơm chiều, trở lại bên trong phòng, ngồi xếp bằng trên giường, ngũ tâm hướng thiên, bắt đầu vận chuyển Họa Kiếm Phái cơ sở võ công tâm pháp

Chốc lát, một sợi bạch khí không thể nhìn thấy, từ trong lỗ mũi Thạch Tiểu Nhạc đi ra, giống như con rắn nhỏ bàn vờn quanh hắn.

Lúc này hắn cảm thấy bên trong, trong cơ thể đang có một cỗ khí, tùy từ tâm pháp lộ tuyến, bị vận chuyển đến cách rón ba tấc địa phương, nơi đó theo lời thường dân chính là đan điền.

Thế giới này cảnh giới chia làm: Phá Tam Đan, Toái Tam Quan, Thông Tam Nguyên thuyết pháp. Mà Tàng Khí Cảnh, đúng là phá ba đan bên trong đích thứ nhất cảnh giới.

"Kì quái, nguyên chủ bên trong kí ức, một năm tăng lên hai cái Tiểu cảnh giới, ở Họa Kiếm Phái xem như bên trong thượng chi tứ, vì sao theo ý ta đến, vận khí hành công là như thể đơn giản?"

Một lúc lâu sau, Thạch Tiểu Nhạc há mồm nhất hấp, từ nhập định bên trong tỉnh lại.

Hắn có loại cảm giác, tựa hồ không bao lâu, chính mình có thể đột phá đến Tàng Khí Cảnh tam trọng. Thạch Tiểu Nhạc phán đoán, này đều không phải là nguyên chủ đích tích lũy cơ sở, hoặc là nói chính là một phần nguyên nhân.

Quan trọng nhất nguyên nhân, còn tại chính mình trên người.

"Linh hồn dung hợp, cho nên luyện võ làm ít công to?"

Thạch Tiểu Nhạc làm bầm lâu bầu.

"Quên đi, dù sao là chuyện tốt, tạm thời nghĩ muốn không rõ, cần gì phải tìm tòi nghiên cứu nhiều như vậy."

Có chút mệt mỏi, Thạch Tiểu Nhạc đơn giản không hề nghĩ nhiều, thổi tắt trong phòng đích ánh nến, thoát ý ngã vào trên giường, chỉ chốc lát sau liền đã ngủ.

Một đêm vô sự.

Lại một ngày mới, Thạch Tiểu Nhạc rửa mặt xong, bắt đầu ở trong viện tử tu luyện Hoa Sơn kiếm pháp, thuận tiện đem Họa Kiếm Phái cơ sở kiếm thuật cũng luyện mấy lần.

Thân truyền đệ tử chính là có điểm ưu ưu đãi, có được độc lập sân, không cần lo lắng bị người quấy rầy.

Đáng tiếc, rất nhanh có mấy vị khách không mời đến quấy rầy.

Phanh!

Viện môn bị người một cước thật mạnh đá văng, đánh vào trên vách tường, mấy vẽ mặt cuồng vọng đích Họa Kiếm Phái đệ tử, nghênh ngang địa đi đến.

Thạch Tiểu Nhạc dừng lại, nhìn chăm chú vào bọn họ.

"U, Thạch sư đệ như vậy chăm chỉ! Người khác còn đang ngủ, ngươi liền đứng lên luyện công, thật sự là người có tài cho võ lâm cao thủ."

Đi đầu người mười bảy tám tuổi, dáng người cao gầy, nói ra những lời này khi, những người khác đều nở nụ cười.

"Các vị cũng không dễ dàng a, vì tại hạ, mà dậy sớm như thế."

Thạch Tiểu Nhạc đích thanh âm bình thản không lo.

Trong trí nhớ, đúng là này mấy người quanh năm suốt tháng, cũng không có việc gì khi dễ nguyên chủ, có khi một mình đấu, có khi quần ẩu, quả thực đem khi dễ nguyên chủ trở thành nhân sinh chuyện vui.

Mà nguyên chủ cố tình lại là kiên nhẫn cô tịch, mang điểm yếu đuối tính cách, cũng không khẳng đem ngọn nguồn nói cho cấp chương môn, tổng nghĩ chờ võ công tiến nhanh sau, chính mình báo thù.

Tên ngu này a, bỗngưng sống nhiều sai lầm như thế.

"Thạch sư đệ, thân thể của ngươi bình phục?"

Dương Viên nheo lại ánh mắt.

Hôm qua xuống tay chẳng nhẹ không nặng, một lần nghĩ đến đánh chết tiểu tử này, làm hại bọn hắn mấy cái lo lắng hải hùng, nếu không phải nghe được người khác truyền đến tin tức, thiếu chút nữa thu thập đồ đạc chạy thoát.

Tiểu tử này khen ngược, chính mình vô thanh vô tức đang luyện võ, thật sao đáng chết!

Thạch Tiểu Nhạc đậm nói: "Vài vị sư huynh xuống tay như vậy trọng, có khỏe hay không, tự các ngươi không rõ ràng?"

Dương Viên nói: "Thạch sư đệ, chớ để ngấm máu phun người! Ta chờ khi nào hạ qua tay? Chính ngươi trễ hôm qua niên kỉ trắc, làm cho bị trục xuất Họa Kiếm Phái, cũng đừng đem sai lầm lại ở trên đầu chúng ta."

Trục xuất Họa Kiếm Phái?

Thạch Tiểu Nhạc cảm thấy cả kinh,

Lúc này mới đột nhiên nhớ tới, hôm qua đúng là Họa Kiếm Phái mỗi năm một lần khảo nghiệm. Căn cứ Họa Kiếm Phái quy củ, gia nhập môn phái một năm đệ tử, đều cần thông qua khảo nghiệm mới được.

Cho dù là chương môn thân truyền đệ tử, cũng không ngoại lệ.

Thạch Tiểu Nhạc nhìn thấy đối diện mấy người, trong mắt xẹt qua một tia lạnh như băng. Đây mấy tên, sớm không động thủ, vẫn không động thủ, cố tình chọn ở hôm qua, thật đúng là dụng tâm lương khổ.

"Thạch Tiểu Nhạc, ngươi đây là cái gì ánh mắt, tin hay không ta đào của ngươi tròng mắt!"

Dương Viên tiến lên từng bước, tức giận quát.

Thường lui tới loại này thời gian, Thạch Tiểu Nhạc nhất định bị dọa đến cả người run lên không thể, này cũng là Dương Viên lạc thú chỗ.

Chính là hôm nay, Thạch Tiểu Nhạc chớ nói thân thể run rẩy, ánh mắt cũng chưa trát một chút, chính là nói: "Lấy của ta tròng mắt? Tốt, ngươi lại đây thử xem xem."

Dương Viên sừng sốt, mặt khác mấy người cũng ngây dại.

Dương Viên phá lệ bị sang sau, ngược lại lộ ra một tia cười lạnh: "Xem ra biết được bị trục xuất môn phái, Thạch Tiểu Nhạc ngươi là chó cùng rứt giậu. Ha ha, ta sẽ không cùng cậu không chấp nhặt, chạy nhanh thu thập bọc hành lý, chạy trở về gia cùng ngươi cái kia phong tao đích Tiểu di chơi đi. Tầm tặc, nói ngươi kia Tiểu di đáng người, thật là tao."

Nói còn chưa dứt lời, nghênh diện mà đến chính là một kiếm.

Thạch Tiểu Nhạc kiếm.

"Cầu tạp chúng, ngươi mẹ nó muốn chết."

Dương Viên dữ tợn cười, vận khởi Tàng khí tam trọng nội lực, nghiêng người né tránh, một quyền hướng Thạch Tiểu Nhạc mặt đánh đi.

Đối mặt những người khác, hắn sẽ không như vậy khinh địch, nhưng Thạch Tiểu Nhạc mới luyện một năm không đến đích võ công, vẫn là cơ sở kiếm thuật, thu thập hắn dư dả.

Dương Viên vĩnh viễn sẽ không biết, hôm nay đích Thạch Tiểu Nhạc, đều không phải là hôm qua Thạch Tiểu Nhạc, hắn cũng nhất định vì chính mình trả giá đại giới.

Thạch Tiểu Nhạc cổ tay uốn éo, cũng không né tránh, kiếm phong sát nắm tay, nghiêng hướng đâm tới Dương Viên đích bả vai.

Này lại kì lại hiểm, đồng quy vu tận một kiếm, khiến mặt khác mấy người nhìn không được phát ra tiếng kinh hô.

Xuy.

Một tắc dài, một tắc cường, mũi kiếm dẫn đầu đâm vào Dương Viên bả vai, Thạch Tiểu Nhạc thân thể nhất ải, tránh đi Dương Viên nắm tay đồng thời, rút kiếm thứ hai.

"Con mẹ nó, a."

Dương Viên lại bị thương, hét to một tiếng, máu tươi từ bả vai chỗ chảy xuống đến.

Nhưng mà Thạch Tiểu Nhạc căn bản không dừng tay, liên tục đâm bảy tám kiếm, xuy xuy nhập thịt thanh âm được mặt khác mấy người đầu quả tim run lên, làm nổi bật Thạch Tiểu Nhạc bình tĩnh hai tròng mắt, có khác một loại khủng bố.

"Miệng của ngươi rất thối."

Thạch Tiểu Nhạc phản thủ vừa kéo, cơ hồ dùng hết toàn lực. Phù một tiếng, Dương Viên ngã trên mặt đất, miệng một mảnh máu tươi mơ hồ, ô ô địa kêu thảm.

"Các ngươi mấy lại đây, làm cho ta lĩnh giáo một chút bổn sự."

Một tay cầm kiếm, Thạch Tiểu Nhạc nhìn về phía còn lại mấy người.

Hắn có thể thắng quá Dương Viên, là chiếm xuất kỳ bất ý, hơn nữa đối phương sơ xuất duyên cớ. Nếu không cho dù hắn là thiên tài, cũng không nắm chắc tu luyện một hai cái canh giờ, liền đã bại Dương Viên.

Còn lại mấy người, đều là Tăng khí tam trọng cảnh giới, thật muốn nhất hống mà lên, Thạch Tiểu Nhạc làm sao đánh thắng được?

Cho nên hắn chủ động khiêu khích, lấy Dương Viên đích thân cùng, hơn nữa chính mình nhất không chút thay đổi đích khí thế, đến hù trụ kia mấy người.

Sự thật chứng minh, kia mấy người thật sự bị hù ở.

Đều là hơn mười tuổi đích thiếu niên lang, bình thường động động quyền cước cũng liền thôi, thật muốn đao thật thực thương đích làm nhân, bọn họ căn bản không có can đảm từ.

Hơn nữa vừa rồi Thạch Tiểu Nhạc liên tiếp đâm ra bảy tám kiếm, hận không thể ở Dương Viên trên người thống cái đại lỗ thủng bàn đích lãnh khốc bộ dáng, thật sự rất dọa người.

"Ngươi, Thạch Tiểu Nhạc ngươi tùy ý đâm bị thương đồng môn, tội đáng chết vạn lần."

"Thạch Tiểu Nhạc, ngươi chờ, chờ đại trưởng lão tới thu thập ngươi."

Vài người nâng lên trên mặt đất đích Dương Viên, cũng không quay đầu lại địa hướng phía ngoài chạy đi.

Thạch Tiểu Nhạc thở phào một cái, cảm thấy lại một trận cười khổ.

Vừa rồi Dương Viên làm nhục Tiểu di thời điểm, hắn không hiểu lửa giận dâng lên, lúc này mới không chế không được địa ra tay. Xem ra, chính mình vẫn là đã bị nguyên chủ ảnh hưởng.

Là quan trọng nhất là, hắn mỗi lần nhớ tới cái kia Tiểu di mơ hồ bộ dáng, cảm thấy trừ bỏ tôn kính, kính yêu ở ngoài, lại vẫn có loại Tiểu nam sinh không thể nói nói mong lung tâm tư.

Lắc đầu, Thạch Tiểu Nhạc cố gắng phao trừ tạp niệm, theo sau đột nhiên ánh mắt nhất lẹ, một kiếm hướng chính mình ngực trái sườn bên đâm vào gần hai tấc. Hắn kêu lên một tiếng đau đớn, chịu đựng đau đớn đánh tới một chậu nước, đem kiếm rửa sạch, lại xử lý diệu thủy, lúc này mới làm bộ bắt đầu buộc băng vải.

Chẳng được bao lâu, một vị áo xám lão giả mang theo một đám đệ tử tức giận vội vàng trên mặt đất môn mà đến.

"Thạch Tiểu Nhạc, ngươi giết hại đồng môn, cũng biết tội!"

Họa Kiếm Phái cầm tư dấu, bình thường Tiểu đánh Tiểu nháo còn tại dễ dàng tha thứ trong phạm vi, một khi động đao động thương, dựa theo quy củ, khả thanh lý môn hộ.

Đại trưởng lão đang muốn khai mắng, gặp Thạch Tiểu Nhạc thần tình tái nhợt, đầu vai đổ máu đích bộ dáng, chính là sùng sốt.

Những người khác cũng đều kỳ quái không thôi.

Tối kinh ngạc đích chính là Dương Viên mấy người, căn bản muốn làm không rõ trước mắt đích tình huống.

Thạch Tiểu Nhạc nhíu mày hỏi: "Đại trưởng lão, tiểu tử khi nào giết hại đồng môn?"

Đại trưởng lão hừ nói: "Vừa rồi ngươi xử dụng kiếm ngay cả thứ Dương Viên, hận không thể giết hắn, có hay không lúc này sự?"

Thạch Tiểu Nhạc lắc đầu.

"Vô sự!"

Dương Viên mắng to.

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Đại trưởng lão, chư vị sư huynh đệ, tiểu tử có mấy cân mấy lượng, các người đều là biết đến, sao có năng lực bị thương dương sư huynh? Chân thật đích tình huống là, dương sư huynh nhất đại sáng sớm chạy tới tìm ta hết giận, lấy kiếm thương ta lúc sau, tự biết xúc phạm môn quy, cho nên không tiếc tự mình hại mình, ác nhân trước cáo trạng."

Hắn ngữ khí trầm thấp, giống như lại va chạm vào miệng vết thương, một tiếng kêu rên, làm cho người ta cảm thấy được thập phần đáng thương.

Rất nhiều đệ tử đích ánh mắt lúc này liền thay đổi.

Dương Viên khi dễ Thạch Tiểu Nhạc chuyện, ở Họa Kiếm Phái trong hàng đệ tử căn bản không phải bí mật, hơn nữa xem Thạch Tiểu Nhạc đích miệng vết thương, lý tâm bản vị trí cũng không xa, này Dương Viên, thật đúng là đủ ác.

"Người, người nói vậy! Rõ ràng là người bị thương ta, ta có nhân chứng!"

Dương Viên đích miệng vết thương trải qua xử lý, đã mất trở ngại, lúc này kêu to lên.

Thạch Tiểu Nhạc cười nói: "Dương sư huynh các người rắn chuột một ổ, cái gọi là nhân chứng, có tin phục lực sao không? Người nói không phải tự mình hại mình, vì sao miệng vết thương là ở bả vai, miệng bực này vô thương trở ngại đích địa phương?"

"Người."

Dương Viên tức giận đến sắc mặt đỏ bừng, mà hắn bên người đích mấy người, đã muốn có điểm run rẩy đứng lên.

Bọn họ nghĩ đến một cái có thể, nên sẽ không lúc trước Thạch Tiểu Nhạc đã muốn dự tính đến loại tình huống này, cho nên cố ý chọn chuẩn vị trí xuống tay đi?

Tiểu tử này, tâm kế có sâu như vậy?

Lại nhìn hắn đích miệng vết thương, mấy người tâm lạnh như nước, dần dần có loại không dám cùng Thạch Tiểu Nhạc đối diện đích cảm giác.

Đại trưởng lão một trận nghẹn lời, trong lòng cũng có chút nắm lấy không chừng, đành phải âm trầm nói: "Việc này tạm thời không đề cập tới, Thạch Tiểu Nhạc người chưa thông qua hôm qua năm trăm, vì sao còn không rời đi môn phái?"

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng cười lạnh.

Này đại trưởng lão họ Tần, ẩn tượng lý, hình như là Họa Kiếm Phái đệ tử Tần Chiêu đích bá phụ. Mà vị kia Tần Chiêu, chính là Dương Viên mấy người lão Đại.

Họa Kiếm Phái chương môn lịch đại chỉ lấy bốn thân truyền đệ tử, lấy chỉ tương lai chương môn bồi dưỡng. Chính mình không có tới trước, còn lấy một cái danh ngạch, Tần Chiêu là tới có hi vọng đích cái kia.

Cầu vote 10d ,Nguyệt Phiếu ,Đậu.

Converter : daunongqua01.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3 : Lần thứ nhất rút thưởng

Dương Viên mấy người, lúc trước đối nguyên chủ không kiêng nể gì, thả chưa bao giờ bị phạt, trừ bỏ nguyên chủ thân mình vấn đề ngoại, cùng đại trưởng lão cũng tuyệt thoát không ra quan hệ.

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng cân nhắc một phen, nói: "Hôm qua tiểu tử bị dương sư huynh mấy người thiết kế đánh vụng, cho nên sai mất năm trăm. Tiểu tử đang định chờ sư phó xuất quan sau, hướng hắn thuyết minh tình huống, sau đó rời đi."

Đại trưởng lão vừa nghe, sắc mặt nhất thời khế biến.

Này một năm đến, chương môn đại bộ phận thời gian đều đang bế quan, hẳn lúc này mới có thể lấy thùng úp voi.

Nguyên bản đại trưởng lão kế hoạch, là ở chương môn xuất quan tiền đem Thạch Tiểu Nhạc đuổi đi đi, đến lúc đó ván đã đóng thuyền, hơn nữa từ vô đối chứng, tin tưởng chương môn cũng không khả nể hà.

Nhưng hiện tại xem ra, Thạch Tiểu Nhạc tiểu tử này, cũng không phải thực xuẩn a.

Đại trưởng lão lạnh buốt nói: "Không có quy củ, có thể nào phạm vi. Mặc kệ ngươi có gì loại lý do, không thông qua năm trăm, sẽ không là Họa Kiếm Phái đệ tử, chẳng sợ ngươi là chương môn thân truyền đệ tử cũng là giống nhau. Lão phu mệnh lệnh ngươi, hôm nay liền rút đi! Nếu không, đừng trách lão phu không khách khí!"

Khi nói chuyện, một cổ mạnh mẽ khí thế liền xông ra ngoài, vào đầu áp bách Thạch Tiểu Nhạc. Rất có vẻ ngươi không đi, ta liền động thủ ý tứ.

"Thạch Tiểu Nhạc, ngươi lưu trữ cũng là mất mặt xấu hổ, vẫn là mau về nhà đi. Ha ha ha."

Dương Viên thấy thế, đặc ý cười ha hả. Hẳn bên người mấy người lại mặc không lên tiếng.

Vô hình khí thế áp bách hạ, Thạch Tiểu Nhạc miệng vết thương không ngừng mạo hiểm huyết. Hẳn trong lòng phẫn nộ, cũng không nói chuyện, lão đảo đứng dậy quay về ốc, ra mời thu thập đồ vật này nọ đi.

Rất nhiều Họa Kiếm Phái đệ tử giận mà không dám nói gì, cùng lúc là cùng tình Thạch Tiểu Nhạc. Về phương diện khác, đại trưởng lão ăn cùng có chút khó coi, vì tần sư huynh, thật đúng là liều lĩnh.

Đại trưởng lão ánh mắt lóe ra, bỗng nhiên kêu lên: "Đứng lại!"

Thạch Tiểu Nhạc quay đầu lại nói: "Còn có chuyện gì?"

Đại trưởng lão thăm mắng tiểu tử gian xảo, hẳn đột nhiên nghĩ đến, vạn nhất tiểu tử này sau khi trở về, cùng hẳn Tiểu đi báo cáo tình huống, chính mình chẳng phải không xong.

Đúng rồi, tiểu tử này như vậy thuận theo, nhất định là đánh này chủ ý, nghĩ muốn quay đầu lại cắn người đâu. Hừ, lão phu sống nhiều như vậy năm, sao lại đưa tại ngươi trên tay?

Đại trưởng lão khỏe miệng gọi lên một tia trào phúng độ cung, nói: "Thạch Tiểu Nhạc, lão phu trái lo phải nghĩ, cần phải cho ngươi một cái cơ hội. Như vậy đi, hiện tại lão phu cho ngươi bỏ trốn, quá quan, ngươi có thể không đi."

Một ít Họa Kiếm Phái đệ tử âm thầm tán dương. Đây đại trưởng lão, là không để cho Thạch Tiểu Nhạc đường sống a.

Năm trăm nội dung, chia làm nội công cùng chiêu thức hai bộ phận.

Nội công yêu cầu góc thấp, chỉ cần đạt tới Tầng khí nhị trọng là đủ rồi, điểm này Thạch Tiểu Nhạc không thể nghi ngờ phù hợp. Nhưng chiêu thức phương diện liền khó khăn, cần đạt tới giống nhau viên mãn cảnh giới mới được.

Từ xưa đến nay, chiêu thức cộng phân ba đại cảnh giới, phân biệt là giống nhau, thần hợp, hóa cùng. Mỗi một cái cảnh giới, lại phân chút thành tựu, đại thành, viên mãn tam giai đoạn.

Đừng nhìn giống nhau viên mãn chính là người thứ nhất giai đoạn, nhưng đối với người thường mà nói, ít nhất cũng cần mấy năm khổ công.

Thạch Tiểu Nhạc thiên tư không tính kém, nhưng là không cao, nghe nói mười lần bên trong, có cái bốn năm lần có thể đạt tới giống nhau viên mãn.

Không thương địch tình huống hạ, hẳn còn vô mười phần nắm chắc, hiện tại có thương tích trong người, tất nhiên thật to ảnh hưởng phát huy, làm sao còn có thể thông qua năm trăm?

Thạch Tiểu Nhạc nhìn thấy đại trưởng lão, đột nhiên trong đầu vang lên một đạo máy móc thanh âm: "Nghênh nan mà lên, không phụ nam nhi bản sắc! Nhiệm vụ càng bổ: thông qua đại trưởng lão khảo nghiệm, ở Họa Kiếm Phái đứng vững gót chân."

"Nhiệm vụ khó khăn: nhất tinh."

"Nhiệm vụ thưởng cho: tam lưu võ học tùy cơ rút thưởng một lần, đạt được thưởng cho giá trị một trăm điểm. Thất bại trừng phạt: lau đi kí chủ tu vi, từ linh bắt đầu."

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng vì kinh.

Hắn không nghĩ tới, hệ thống nhanh như vậy liền tuyên bố nhiệm vụ, hơn nữa loại này cấp bậc mới là nhất tinh, khó có thể tưởng tượng, ngũ tinh nhiệm vụ nan tới trình độ nào.

Bất quá chính như hệ thống lời nói, nghênh nan mà lên, mới không phụ nam nhi bản sắc. Nếu đại trưởng lão nghĩ muốn ép tới chính mình trở mình không

được thân, như vậy chính mình vừa lúc ở trước mắt bao người, làm cho hấn bàn khởi tảng đá tạp chính mình chân!

"Đại trưởng lão kim khẩu thẳng đoạn,

Tiểu tử sợ là khó có thể quá quan."

Thạch Tiểu Nhạc nói.

"Hừ, ngươi không cần nói móc lão phu, ở đây nhiều như vậy ánh mắt, giả đích thực không được, thật sự giả không được."

"Một khi đã như vậy, tiểu tử ngại gì thử một lần!"

Nhặt lên chính mình kiếm, Thạch Tiểu Nhạc đi bước một đi đến trong viện từ tâm. Ở mọi người thấy đến, này rõ ràng là hấn cuối cùng nhất bác, tràn ngập một chút cũng không có ngại.

Đại trưởng lão mặt lộ vẻ mỉm cười, kì thực ở không tiếng động trào phúng, Dương Viên cười ha ha, thập phần vui sướng. Rất nhiều đệ tử, trong mắt lại đều nổi lên thương hại sắc thái.

Thạch Tiểu Nhạc hít sâu một hơi.

Giống nhau viên mãn?

Trải qua đêm qua cùng sáng nay luyện tập, hấn tự tin mười lần diễn luyện bên trong, ít nhất có thể thành công tám lần, bất quá đó là bị thương tiền. Hiện tại bị thương, xác xuất thành công không thể nghi ngờ giảm đi.

Không, phải nói, đối với người bình thường mà nói, dưới loại tình huống này cơ hồ đều không thể thành công, bởi vì người đang chịu đau khi, động tác hội không tự giác biến hình, căn bản không phải chính mình có thể khống chế.

Nhưng Thạch Tiểu Nhạc không.

Hai thế dung hợp linh hồn, làm hấn điều khiển tự động lực đạt tới một loại không thuộc mình nông nổi. Trong óc khoảng không mình một mảnh, dọn xong tư thế, hấn không chút nghĩ ngợi, một kiếm lập tức đâm ra, đúng là Họa Kiếm Phái cơ sở kiếm thuật.

Xoát xoát xoát.

Thạch Tiểu Nhạc huy kiếm đồng thời, băng vải nội không ngừng sấm huyết, cho dù là trạm đặc xa nhất nhân, đều có thể thấy hấn cái trán không ngừng toát ra mồ hôi lạnh. Nhưng hấn động tác lạng là không có một chút biến xoay.

Không ngừng không có đổi xoay, ngược lại được cho đúng chỗ.

"Thạch sư đệ!"

Có người thấp giọng gọi.

Đội cho mười tám thức cơ sở kiếm thuật diễn luyện xong, Thạch Tiểu Nhạc nửa người trên bên trái đã bị máu tươi nhiễm hồng, nhìn về phía đại trưởng lão, suyến thanh hỏi: "Như thế nào?"

Đại trưởng lão sắc mặt âm tình bất định, trong tay áo nắm tay nắm chặt thả lỏng, thả lỏng lại nắm chặt, cuối cùng chịu đựng sát ý, âm trầm nói: "Thạch Tiểu Nhạc, ngươi tốt lắm!" Xoay người dục phải rời khỏi.

"Từ từ."

Thạch Tiểu Nhạc ra tiếng hô: "Này một năm đến, Dương Viên năm người có ý định hại ta nhiều lần, càng làm ta hôm qua bỏ qua năm trước, sớm trái với môn phái quy định, thử hỏi đại trưởng lão chuẩn bị xử trí như thế nào, còn thỉnh nói rõ."

Trước mắt bao người, đại trưởng lão sắc mặt xanh mét. Việc này ở trong hàng đệ tử mọi người đều biết, hấn đương nhiên không thể phủ nhận, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Dương Viên năm người, diện bích ba tháng!"

"Đại trưởng lão, này, này."

Dương Viên năm người choáng váng, mặt trắng như tờ giấy.

Cái gọi là diện bích ba tháng, chính là một mình một người, bị nhốt tại hắc ám phòng nhỏ bên trong suốt ba tháng, không thấy thiên nhật. Cái loại này cô độc cùng khủng bố, thật sao văn chương khó có thể hình dung.

Quá khư phạm là chịu này trừng phạt nhân, hoặc là điên rồi, hoặc là tinh thần thác loạn, có thể khôi phục sẽ không mấy.

Ở đây các đệ tử nhìn không được vui sướng khi người gặp họa, đồng thời lại nhìn nhìn Thạch Tiểu Nhạc, cũng có hai cái hảo tâm nữ đệ tử, chủ động đi

lên vì hấn rửa sạch miệng vết thương, trọng buộc băng vải.

Thạch Tiểu Nhạc hướng các nàng cười, chân thành tha thiết nói: "Đa tạ hai vị sư tỷ."

Hắn này cười, lộ ra hai sắp xếp chỉnh tề răng trắng, tràn ngập ánh mặt trời hương vị, khiến hai nữ nhin không được đỏ mặt gáp.

Một phen thu thập, chờ mọi người sau khi rời đi, Thạch Tiểu Nhạc lập tức quan tốt lăm viện môn, trở lại phòng trên giường, nhắm mắt trầm tư, nhân liền tới rồi võ thần điện tiền.

Lúc trước hệ thống đã muốn thông tri hấn hoàn thành nhiệm vụ, giờ phút này hấn tiến vào, đúng là vì đối thưởng cho.

"Kí chủ hay không tức khắc tiến hành rút thưởng?"

Hệ thống hỏi.

"Rút thưởng."

Võ thần điện thủ tầng, hình vuông quang hoàn một trận dao động lóe ra, liên quan Thạch Tiểu Nhạc tâm tình cũng không yên đứng lên. Tuy rằng chính là tam lưu võ học, nhưng không hề nghi ngờ, thượng phẩm cùng loại xấu tuyệt đối chênh lệch rất lớn.

Thạch Tiểu Nhạc chỉ hy vọng, cho dù trừu không đến thượng phẩm, tới không đông đảo cũng đến trong đó phẩm. Được rồi, cho dù không có trung phẩm, loại xấu cũng tốt, chỉ cần không phải.

"Chúc mừng kí chủ, lần này bớt thời giờ."

Nhìn thấy chỗ trống thạch bích, Thạch Tiểu Nhạc trong lòng, giống như có một vụn con ngựa chạy chồm mà qua. 10% xác suất a, nhỏ như vậy cũng có thể đụng tới?

Lắc đầu, Thạch Tiểu Nhạc buồn thanh hỏi: "Một trăm điểm thưởng cho giá trị, có thể đổi bao lâu tu luyện thời gian?"

Nếu trừu không đến võ học, hấn chỉ có thể kí hy vọng tu luyện thời gian dài một chút .

Hệ thống đáp: "Một cái canh giờ, nhu tiền trả thưởng cho giá trị mười điểm."

Thạch Tiểu Nhạc nhẹ nhàng gạt đầu, nói như vậy, chính mình tài năng ở võ thần điện tu luyện mười canh giờ, căn cứ ba so với nhất tốc độ chảy tính toán, tương đương so với người khác hơn sáu lâu ngày thân.

"Hữu tình nêu lên kí chủ, nếu là có thể đem võ học tu luyện đến nhất định cảnh giới, có thể thêm vào đạt được hệ thống thưởng cho giá trị. Mặt khác, kí chủ đem bản thể giới võ học cống hiến cấp võ thần điện, cũng có thể được đến thưởng cho giá trị. Thưởng cho giá trị lớn nhỏ, căn cứ tình huống mà định."

Hệ thống lại bổ sung, khiến Thạch Tiểu Nhạc tâm tình tốt lăm rất nhiều.

Bởi vì hấn dần dần cảm giác được, được đến thưởng cho giá trị cũng không phải kiện dễ dàng chuyện, nhiều một cái cách, tóm lại thoải mái rất nhiều.

Thạch Tiểu Nhạc nhìn nhìn các loại tam lưu võ học yết giá, phát hiện cho dù là chính mình được đến Hoa Sơn kiếm pháp, đều cần một trăm năm mười điểm thưởng cho giá trị, đã biết một trăm điểm, căn bản mua không dậy nổi gì đồ vật này nọ.

Lắc đầu một tiếng, hấn lúc này đem chi đổi thành mười canh giờ tu luyện thời gian. Về phần nói, toàn hạ thưởng cho giá trị, ở phía sau mua võ học, này không có gì ý nghĩa.

Hấn trước mắt thực lực quá yếu, tăng lên thực lực mới là việc cấp bách.

Thạch Tiểu Nhạc thập phần tin tưởng, đại trưởng lão tuyệt không hội từ bỏ ý đồ, tuy rằng không có khả năng mình đối phó chính mình, nhưng tên bản lén là không thiếu được.

Cho nên, hấn phải rất nhanh lớn dần.

Ở võ thần điện nội, không có bị thương, đói khát làm phức tạp, Thạch Tiểu Nhạc tâm vô không chuyên tâm, nháy mắt gian, mười canh giờ quá khứ. Chờ hấn từ võ thần điện rời khỏi, ngoại giới cũng bắt quá mới buổi chiều mà thôi.

"Của ta Hoa Sơn kiếm pháp, hoàn toàn tu luyện đến giống nhau viên mãn , về phần Họa Kiếm Phái cơ sở kiếm pháp, khoảng cách Thần Hợp cảnh giới cũng không xa, tiến bộ không tồi."

Nếu là có Họa Kiếm Phái đệ tử nghe được Thạch Tiểu Nhạc trong lời nói, nhất định hội kinh rớt xuống ba.

Mới mười cái canh giờ mà thôi, đã đem Họa Kiếm Phái cơ sở kiếm pháp, cũng không ổn định giống nhau viên mãn, tu luyện đến tiếp cận thần hợp cảnh giới, này tốc độ quá nhanh .

Hơn nữa nghe hán ý tứ, còn không chỉ tu luyện một loại kiếm pháp.

Giờ này khắc này, Thạch Tiểu Nhạc hơi thở không có gì biến hóa, nhưng thật muốn giao thủ, hán có nắm chắc, chẳng sợ không thuận theo dựa vào đánh lén, cũng có thể chiến thắng Dương Viên chi lưu.

Từ giống nhau viên mãn đến tiếp cận thần hợp chút thành tựu, này không phải chia ra hai phân tiến bộ, mà là một loại chất tiến bộ. Không khách khí địa nói, chỉ có nắm giữ kiếm pháp thần vận, mới có thể chân chính phát huy kiếm pháp uy lực.

Kể tiếp vài ngày lý, Thạch Tiểu Nhạc mỗi ngày ở tiểu viện lý dưỡng thương, tu luyện.

Bởi vì hán ngực trái miệng vết thương chính là cố ý lâm vào, nhìn như hung hiểm, kỳ thật không nghĩ tượng bên trong nghiêm trọng, bởi vậy tới rồi nửa tháng thời điểm, còn kém không nhiều lắm khỏi hán .

Xoát xoát xoát.

Trong viện, Thạch Tiểu Nhạc múa may trường kiếm, kiếm quang chói mắt, mỗi một thức đều làm cho người ta kì hiểm vô cùng, không tưởng được thần vận.

Hoa Sơn kiếm pháp, rõ ràng cho hán tu luyện tới rồi thần hợp chút thành tựu cảnh giới!

Về phần cang dễ dàng Họa Kiếm Phái cơ sở kiếm pháp, hán từ lúc hôm qua liền đạt tới thần hợp chút thành tựu.

"Hiện giờ ta kiếm thuật tiến nhanh, tu vi cũng mau đột phá đến Tầng khí tam trọng, có lẽ có thể đi diễn võ trường nhìn xem."

Thu kiếm mà đứng, Thạch Tiểu Nhạc thần nhiên lâm bẩm.

Bể môn tạo xa luôn luôn không phải phong cách của hán, nói thật, hán còn không có hảo hảo tiếp xúc quá Họa Kiếm Phái mặt khác đệ tử đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4 : Mới lộ đường kiếm

Diễn võ trường bên cạnh, cách sương trắng, Thạch Tiểu Nhạc cúi đầu có thể thấy xa xa lông chim trả thành thật mạnh ốc xá, ngửa đầu có năng lực thấy trọng điệp phúc màu tím nhạt son, quả nhiên là phong cảnh như bức tranh, không hiểu làm cho người ta có loại đang ở tiên cảnh lỗi giác.

Thạch Tiểu Nhạc tâm tình thư sướng, xoay người hướng diễn võ trường trung tâm đi đến.

Nơi này cũng rất náo nhiệt , phóng nhãn nhìn lại, ước chừng không hề hạ mấy trăm vị đệ tử, luận võ luận võ, trao đổi trao đổi, còn có một số lớn nhân vây quanh ở diễn võ trường đông sườn thạch bích trước, giống như đang ở nghị luận cái gì.

"Này Nhạc Thiên Lâm thật sao mãnh đặc rồi tinh rồi mù, nghe nói mới mười sáu tuổi đi, dĩ nhiên đã muốn luyện đến nạp khí sáu trọng cảnh giới, tám tắc, hơn xa ta chờ không biết nhiều ít."

"Cùng hán chiến tích khi xuất ra, nội công cảnh giới lại tính cái gì? Này Nhạc Thiên Lâm, mới xuất đạo liền một kiếm giết Lưu Vân mười ba khẩu, ngày trước lại một người một kiếm, quét ngang thanh tuyết châu ác danh rõ ràng mãnh hổ trại, hiện tại rất nhiều người, đã muốn tặng hán du long kiếm khách mỹ danh ."

"Nhạc Thiên Lâm đích xác lợi hại, bất quá nhân nghĩa truy mệnh mau kiếm Quan Độ Li cũng không nhược, vô luận thực lực chiến tích, cùng vô lễ màu du long kiếm khách, chính là ta thanh tuyết châu tân một thế hệ tứ đại tuổi trẻ kiếm khách hữu lực tranh đoạt người."

Thạch Tiểu Nhạc đứng ở đám người ngoại, nhìn lướt qua trên thạch bích thiếp chỉ, cảm thấy hiểu rõ.

Vì cổ vũ môn phái nội đệ tử cần thêm tu luyện, Họa Kiếm Phái mỗi cách một đoạn thời gian, sẽ gặp đem trên giang hồ phát sinh thú vị sự kiện thiếp đi ra, này cũng là các đệ tử số lượng không nhiều lắm đề tài câu chuyện một trong.

Bất quá lúc này phản ứng hơn nữa kịch liệt.

Ngắm lại cũng đang thường, thanh tuyết châu hạ hạt thị trấn ba trăm năm mười tám tòa, Họa Kiếm Phái chỗ, nơi lông chim trả thành, bắt quá là trong đó bé nhỏ không đáng kể một tòa thôi.

Mà tài năng ở cả thanh tuyết châu nổi danh, bởi vậy có thể thấy được Nhạc Thiên Lâm, Quan Độ Li hai vị bạn cùng lứa tuổi lợi hại.

"Kỳ thật lại nói tiếp, ta Lô Nhạn Sơn mười ba phái bên trong, Trường Phong Phái Sở Lâm cũng không nhược, nghe nói lần trước ở trong chốn giang hồ, sinh sôi liều chết ba vị Nạp Khí Cảnh cao thủ."

Có người đem đề tài lặp trở lại Lô Nhạn Sơn.

"Hừ, Sở Lâm là cường, nhưng chúng ta Đại sư huynh cũng không nhược, đều là Lô Nhạn tứ kiệt một trong, hai người không đánh một hồi, vị tất phân cho ra thắng bại."

"Nhạc Thiên Lâm chi lưu, chúng ta sẽ không tất suy nghĩ, cuộc đời này nếu là có thể đuổi theo Đại sư huynh đám người nên bước, ta chờ cũng liền cảm thấy mỹ mãn."

Có người lắc đầu thờ dài, trong giọng nói coi như mang theo bất đắc dĩ.

"Thật sự là chẳng biết xấu hổ, Đại sư huynh cũng là người loại này rác rưởi có thể so sánh sao không?"

Một đạo trào phúng thanh âm hợp thời vang lên đến.

"Ai?"

Lúc trước nói chuyện thiếu niên sắc mặt đỏ lên, quay đầu chung quanh.

Đám người bị đẩy ra, một cái thất lung xúng trường kiếm, khuôn mặt gầy lớn lên thiếu niên chậm rãi đi tới, cười nói: "Là ta."

Lúc trước nói chuyện thiếu niên quát: "Triệu kẻ điên, người lại phát cái gì điên?"

Triệu Bất Bình tính cách xúc động, làm việc cực đoan, ngay cả võ công con đường đều mang theo bạo ngược khí, bởi vậy nhân nghĩa triệu kẻ điên. Bình thường thời điểm, ai cũng không nghĩ nhạ hấn, nhưng sự tình quan mật mủi, thiếu niên sẽ không có thể chịu.

"Ta chỉ là không quen nhìn mà thôi, một cái tra tra, cũng cân xứng đuổi theo Đại sư huynh, người là ở vũ nhục Họa Kiếm Phái sao không?"

Triệu Bất Bình thon dài ngón tay vuốt ve chuôi kiếm, thần nhiên cười nói.

Thiếu niên cả giận nói: "Người nói ai là tra tra, nghĩ đến chính mình cũng rất lợi hại sao không? Còn không phải một cái bình thường đệ tử."

Những lời này trạc bên trong Triệu Bất Bình chỗ đau, làm hấn sắc mặt rồi đột nhiên dữ tợn đứng lên, nhưng lại một kiếm rút ra, lấy thân kiếm hoành đánh nói chuyện thiếu niên.

Này nhất chiêu đại ra dự kiến, trăm vội bên trong, thiếu niên không thể không rút kiếm đón chào. Nhưng một cái là toàn lực ra tay, một cái là thương xúc nghênh chiến, hơn nữa Triệu Bất Bình thân mình thực lực rất cao, cho nên một cái đối mặt, thiếu niên trường kiếm rời tay, nhân bị trừu đặc cón trên mặt đất.

Triệu Bất Bình cũng không dừng tay, lần này trường kiếm vung, xây dựng ra một tầng dao động gió kiếm, hải đặc chúng đệ tử vội vàng né tránh mờ ra, lại bại lộ trên mặt đất thiếu niên cùng tên còn lại.

Người kia là Thạch Tiểu Nhạc.

Không biết là không phải ảo giác, Thạch Tiểu Nhạc cảm thấy được, triệu kẻ điên này một kiếm, tựa hồ không phải hướng tới trên mặt đất thiếu niên tới.

Tay cầm chuôi kiếm, rút kiếm ra khỏi vỏ.

Khanh!

Ba đốt lửa tinh vậy ra mà ra, Triệu Bất Bình cầm kiếm cười lạnh, Thạch Tiểu Nhạc lại rút lui ba bước.

"Thạch sư huynh."

Trên mặt đất thiếu niên vội vàng đứng lên, vẫn tìm đập gia tốc. Hấn tuy rằng tin tưởng, ngại vu môn quy, triệu kẻ điên tuyệt không dám thực thương chính mình, nhưng này trong nháy mắt vẫn là lòng còn sợ hãi.

Triệu Bất Bình nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc, nói: "Ta muốn dạy huấn nhân, bất luận kẻ nào cũng mơ tưởng nhúng tay, Thạch Tiểu Nhạc, người là không phải da ngựa?"

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Tất cả mọi người là cùng môn sư huynh đệ, nếu vô thâm cừ đại oán, làm gì như thế?"

"Người theo đạo huân ta?"

Triệu Bất Bình đôi mắt chợt lóe, trong đầu lại nhớ tới đại trưởng lão đêm qua nói trong lời nói.

"Bất Bình, ngươi nghĩ muốn cái biện pháp, làm bộ như không cần thận phở bỏ Thạch Tiểu Nhạc, đến lúc đó có lão phu cho ngươi quay vắn, nhiều lắm chính là diện bích trăm ngày, chờ ngươi đi ra, lão phu thu ngươi làm đồ đệ."

Triệu Bất Bình tự biết thiên tư hữu hạn, dựa theo bình thường phát triển quỹ tích, đời này nhiều nhất cũng liền hỗn cái môn phái nghi trọng đến cùng, chỉ khi nào bị đại trưởng lão thu làm đồ đệ tử, chỉ cần đối phương khẳng tài bồi, trở thành tiếp theo nhâm đại trưởng lão đều có có thể.

Lui một vắn bước giảng, cho dù đại trưởng lão không chịu tài bồi, nhưng một cái đại trưởng lão thân truyền đồ đệ tử thân phận, cũng tương đương khiến Triệu Bất Bình thân phận đề cao một cái cấp bậc.

Làm đạt tới này hết thảy, sở trả giá đại giới, bất quá là chính là diện bích trăm ngày thôi.

Triệu Bất Bình trong lòng lửa rừng đột nhiên nhảy lên dâng lên đến.

"Không phải giáo huấn ngươi, chính là trần thuật một cái ý tưởng mà thôi."

Thạch Tiểu Nhạc không lòng dạ nào cùng nhân tranh chấp, xoay người muốn đi.

"Từ từ, Thạch sư đệ, nghe nói nửa tháng trước, ngươi lấy bị thương chi khu thông qua năm trăm, nói vậy thực lực không tầm thường, chúng ta không ngại đánh giá một phen như thế nào?"

Triệu Bất Bình lấy bình tĩnh ngữ khí nói.

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng vừa động, nói: "Không cần, ta không phải Triệu sư huynh đối thủ."

Triệu Bất Bình cười nói: "Này ta tự nhiên biết, vì không chiếm ngươi tiện nghi, ta sẽ đem Tàng khí ngũ trọng nội công tu vi, áp chế ở Tàng khí nhị trọng, công bình một trận chiến."

Này thật kì, ở đây rất nhiều các đồ đệ từ hai mặt nhìn nhau, triệu kẻ điên hôm nay phát cái gì điên?

Cái kia khởi điểm bị Triệu Bất Bình đối phó thiếu niên trước hết phản ứng lại đây, đối Thạch Tiểu Nhạc hô lớn: "Thạch sư huynh chớ để trúng kế! Triệu kẻ điên khí ngươi vừa rồi ra tay, bất quá nghĩ muốn đối cái biện pháp làm nhục ngươi thôi."

Mọi người cũng đều nhất nhất phản ứng lại đây, này triệu kẻ điên, quả nhiên không phải thứ tốt.

"Thạch sư đệ, ta chờ võ giả, tự nhiên có võ giả kiêu ngạo. Trong chốn giang hồ nhưng cho tới bây giờ không có người nào tuấn kiệt, hội cự tuyệt cùng thế hệ nhân khiêu chiến."

Triệu Bất Bình tiếp tục lấy ngôn ngữ cùng kích.

Khởi liễu Thạch Tiểu Nhạc vẫn là cự tuyệt: "Tại hạ tài sơ học thiếu, so với không được Triệu sư huynh." Nói cho hết lời, rõ ràng lưu loát địa xoay người rời đi.

Triệu Bất Bình không nghĩ tới Thạch Tiểu Nhạc như thế uất ức, trước công chúng hạ lạng là không ra chiến. Tưởng tượng đến lớn trưởng lão đáp ứng chính mình chuyện, hấn ánh mắt điên cuồng đứng lên, quát to: "Chiến bất chiến, không phải do ngươi!"

Đem tu vi áp chế ở Tàng khí nhị trọng, Triệu Bất Bình hung hăng một kiếm hướng Thạch Tiểu Nhạc đâm tới, bị bảm một tiếng thanh thúy tiếng xé gió, cùng với các vị đồ đệ từ tiếng kinh hô.

Triệu Bất Bình gia nhập Họa Kiếm Phái hai năm, nghe nói đã xem tam lưu trung phẩm kiếm pháp, Họa Mai kiếm pháp tu luyện tới rồi giống nhau viên mãn nông nổi, cho nên chẳng sợ áp chế cảnh giới, cũng có thể thoải mái đánh bại Thạch Tiểu Nhạc.

Ở mọi người thấy đến, Thạch Tiểu Nhạc hôm nay gặp phải triệu kẻ điên, thật thật là ngã đại môi.

Nhận thấy được phía sau gió kiếm đánh úp lại, Thạch Tiểu Nhạc sắc mặt lạnh lùng, cước bộ chợt lóe, rút kiếm đánh trả đồng thời, quát: "Ngươi đừng bức ta."

Triệu Bất Bình cười ha ha: "Bức ngươi? Chẳng lẽ ngươi cho là chính mình so với ta cường?"

Nói chuyện đồng thời, Triệu Bất Bình kiếm thuật cuộn cuộn không dứt địa thi triển đứng lên, cũng Họa Mai kiếm pháp, mà là cơ sở kiếm thuật. Hấn làm như vậy, tự nhiên là vì sợ bị nhân quơ được nhược điểm.

Ta tu vi áp chế, vận dụng vẫn là cơ sở kiếm thuật, kết quả Thạch Tiểu Nhạc vẫn là phở ở ta trên tay, này đương nhiên không phải ta cố ý, mà là hấn thật

sự quá kém kính.

Thạch Tiểu Nhạc không phải một cái xúc động người, có khi vì cuối cùng kết quả, thậm chí nguyện ý chịu nhục.

Bất quá, Triệu Bất Bình hiển nhiên đánh giá cao chính mình, lấy hấn giờ phút này trạng thái, căn bản không xứng làm cho Thạch Tiểu Nhạc chịu nhục.

"Người nơi chốn cùng bức, vậy đừng trách ta không khách khí!"

Ý niệm trầm xuống, Thạch Tiểu Nhạc ngang nhiên xuất kiếm.

Này một kiếm chém ra, đồng dạng là Họa Kiếm Phái cơ sở kiếm thuật, nhưng ở ít ỏi mấy kiếm sau, lập tức phá vỡ Triệu Bất Bình kiếm lộ.

Năm đó Triệu Bất Bình còn không có đem cơ sở kiếm thuật luyện thấu, liền nhân nội công đột phá đến Tầng khí tứ trọng, chỉ vì cái trước mắt địa đối Họa Mai kiếm pháp. Cho nên lâu dài tới nay, hấn cơ sở kiếm thuật tạo nghệ, vẫn bảo trì ở giống nhau viên mãn nông nổi.

Không, chính xác đến giảng, bởi vì lâu dài sơ vụ luyện tập, Triệu Bất Bình giờ phút này cơ sở kiếm thuật tạo nghệ, thậm chí so với năm đó còn có sơ không bằng, nhiều lắm chính là tiếp cận giống nhau viên mãn.

Cứ như vậy, chênh lệch lập tức biểu hiện đi ra.

"Cái gì?"

Thạch Tiểu Nhạc cổ tay linh hoạt, một kiếm kiếm đệ ra, mỗi một kiếm đều muốn Triệu Bất Bình con đường phong đắc gắt gao, hoàn toàn chính là nghiền áp chi thể, này khiến Triệu Bất Bình ký kinh thà giận.

Mà chung quanh các đệ tử, càng như là phát hiện tân đại lực giống nhau.

"Hảo! Nguyên lai Thạch Tiểu Nhạc người thâm tàng bất lộ, dĩ nhiên đem cơ sở kiếm thuật tu luyện tới rồi thần hợp chút thành tựu, xem ra ta còn là rất lưu tình mặt."

Lửa giận công tâm hạ, Triệu Bất Bình quyết định thi triển Họa Mai kiếm pháp, lấy lời đình chi thể phế bỏ tiểu tử này.

Thạch Tiểu Nhạc khoe miệng nhất câu, kiếm tốc đột nhiên nhanh hơn, nhưng lại làm cho Triệu Bất Bình luống cuống tay chân, trong lúc nhất thời không thể đối kiếm chiêu.

"Triệu sư huynh, không cần áp chế tu vi, cùng giai một trận chiến, người không phải ta đối thủ."

Một bên đệ kiếm, Thạch Tiểu Nhạc vừa nói nói.

"Người muốn chết!"

Thạch Tiểu Nhạc trong lời nói, vừa lúc ngăn chặn Triệu Bất Bình bùng nổ toàn lực tính toán, dù sao lúc trước chính là chính hấn áp chế tu vi, hiện tại đánh không lại liền xấu lắm, hấn đầu không dậy nổi này mặt.

Hồi hột khanh.

Hơn mười chiêu sau, Thạch Tiểu Nhạc đã ổn chiếm thượng phong, nhưng chính là kém một hơi, không thể hoàn toàn đã bại Triệu Bất Bình.

Thạch Tiểu Nhạc biết, vấn đề ra ở chính mình nội công thượng.

Họa Kiếm Phái cơ sở tâm pháp, chung quy quá mức cấp thấp, khiếm khuyết sức bật cùng kéo dài lực, như vậy hơn mười chiêu kích đấu qua đi, hấn nội lực thể nhưng đã muốn có chút thiếu thốn.

Trái lại Triệu Bất Bình, dù sao chính là áp chế cảnh giới, thân mình nội lực so với chính mình hùng hậu rất nhiều, đánh lâu đi xuống, bị thua ngược lại chính là chính mình.

"Hắc hắc, ta xem người chống được bao lâu."

Triệu Bất Bình hiển nhiên cũng nhìn ra điểm này, dữ tợn địa cười rộ lên.

Đúng lúc này, Thạch Tiểu Nhạc khuôn mặt lạnh lùng, nhưng lại đón Triệu Bất Bình kiếm phong, hung hăng xông lên đi, trường kiếm tùy theo từ tà phía dưới đâm ra, một cỗ hiểm chi lại hiểm vận luật nhất thời phát ra.

Hoa Sơn kiếm pháp thức thứ nhất, Bạch Vân Xuất Tự.

Xuy!

Triệu Bất Bình cổ tay đau xót, trường kiếm rơi xuống đất. Thạch Tiểu Nhạc nhân cơ hội này, một cái chưởng đao chụp ở đối phương cái ót, lúc này đưa

hắn đánh ngất xỉu đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5 : Trừu trung thập yêu

Hồ!

Kịch liệt địa suyền mấy hơi thở, thâm vận công lực, bình phục lại đây sau, Thạch Tiểu Nhạc mới vừa rồi đối với ngàn người mọi người nói: "Chư vị sư huynh sư tỷ, Triệu sư huynh tính tình táo bạo, vì tránh cho hắn phát cuồng, ta chỉ hảo đưa hắn đánh ngất xỉu đi, còn muốn làm phiền vị ấy sư huynh, đưa hắn đuổi về chỗ ở."

"Khách khí, Thạch sư đệ."

Lúc này còn có một cái hắc y thiếu niên đứng ra, nâng lên Triệu Bất Bình.

Bình thường đệ tử trụ chính là giường chung, sáu người một gian, vị này hắc y thiếu niên, xem như Triệu Bất Bình bạn cùng phòng.

Nói lời cảm tạ một tiếng, Thạch Tiểu Nhạc không có đi quản mọi người ngạc nhiên cùng tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, xoay người một mình rời đi.

"Vì cái gì ta cảm giác, Thạch sư đệ cùng trước kia không giống với?"

"Đúng vậy, ta cũng hiểu được, không chỉ có là trên thực lực biến hóa, lại khí chất thượng biến hóa. Lúc này ta lại có loại dự cảm, Họa Kiếm Phái phải náo nhiệt."

.....

Trở lại chỗ ở, Thạch Tiểu Nhạc tâm tình đã bình phục xuống dưới.

"Ngày Triệu Bất Bình, đến tốt cùng có phải hay không đại trưởng lão phái ra đối phó của ta quân cờ?"

Lý trí nói cho Thạch Tiểu Nhạc, hôm nay xung đột có kỳ hoặc, trực giác lại nói cho hắn, Triệu Bất Bình là chuyên môn nhằm vào chính mình tới.

Nhìn chung cả Họa Kiếm Phái, hận nhất không được chính mình đi tìm chết, cũng chỉ có đại trưởng lão cùng Tàn Chiêu. Hiện nay Tàn Chiêu theo tam đại thân truyền đệ tử xuống núi chưa quay về, như vậy liền thẳng đại trưởng lão.

"Kiếm của ta thuật coi như có thể, nhưng là nội lực quá kém, hơn nữa nội công tâm pháp rất cấp thấp."

Thạch Tiểu Nhạc có chút ảo não, cũng có chút cấp bách.

Hôm nay là vận khí tốt, Triệu Bất Bình trang bức quá ... Mới bị chính mình nhốt được Liễu Không tử, nhưng Thạch Tiểu Nhạc hiển nhiên không thể chờ mong mỗi lần đều có như vậy thật là tốt vận.

Thực rõ ràng, lần này lúc sau, đại trưởng lão đối chính mình tính kế chỉ biết càng ngày càng ngoan độc, muốn bình yên vượt qua, thực lực mới là lớn nhất dựa vào.

"Tranh thủ hôm nay đột phá cảnh giới, đến tầng thư lâu lựa chọn rất cao minh nội công tâm pháp."

Họa Kiếm Phái cơ sở tâm pháp quá yếu, nếu Thạch Tiểu Nhạc tu luyện chính là rất cao minh nội công tâm pháp, hôm nay na cần như vậy cố sức, thoải mái liền có thể đánh bại Triệu Bất Bình.

Dù sao nội công tâm pháp càng cao minh, cho thấy nội lực vận chuyển tốc độ, thậm chí độ tinh khiết đều nhanh hơn tinh ranh hơn, dùng cho đối địch, tự nhiên càng tốt hơn.

Xét đến cùng, nội lực mới là một cái võ giả lo lắng chỗ, nơi, chiêu thức, bất quá là phát huy nội lực kỹ xảo thôi.

Hai chân ngồi xếp bằng, ngũ tâm hướng thiên, Thạch Tiểu Nhạc tâm vô tạp niệm, đắm chìm ở mình tu luyện bên trong.

Một cái canh giờ.

Hai cái canh giờ.

Vào đêm thời gian, đột nhiên nghe thấy oanh một tiếng vang nhỏ.

Phòng nội, lấy Thạch Tiểu Nhạc vi trung tâm, một cổ gió nhẹ hướng bốn phía thổi đi, thổi trúng ba trượng ngoại ánh nến đều lay động một chút.

Giờ này khắc này, Thạch Tiểu Nhạc rốt cục thuận lợi đột phá đến Tầng khí tam trọng.

Phá Tam Đan bên trong, Tầng Khí Cảnh đối ứng Hạ Đan Điền, cộng phân cửu trọng. Tầng khí tam trọng, nhiều nhất xem như võ đạo khởi điểm, nhưng ngay cả như vậy, Thạch Tiểu Nhạc như trước một trận hưng phấn.

Bởi vì hắn rõ ràng nhận thấy được, Hạ Đan Điền chứa đựng nội lực gia tăng rồi ước chừng ba thành. Nếu đem lúc này hắn, cùng ban ngày hắn tiến hành đối, hắn có tin tưởng mười chiêu nội giải quyết Triệu Bất Bình.

Lại hoa một khắc chung cùng cổ một chút cảnh giới, Thạch Tiểu Nhạc đứng dậy thu thập một chút, lập tức đi trước Họa Kiếm Phái tầng thư các.

Tầng thư các cùng sở hữu ba tầng, đối với tầm thường đệ tử, cần Tầng khí tứ trọng mới có tư cách vào nhập tầng thứ nhất, chương môn thân truyền đệ tử yêu cầu thấp một ít, đạt tới Tầng khí tam trọng là được.

"Đứng lại, người tới người nào?"

Tầng thư các nhập môn chỗ, một vị sắc mặt sáng giọng lão giả từ ghế trên đứng lên, ngăn lại Thạch Tiểu Nhạc.

"Tam trưởng lão, tại hạ Thạch Tiểu Nhạc, đặc biệt đến tầng thư các lựa chọn nội công tâm pháp."

Trả lời đồng thời, Thạch Tiểu Nhạc thích hợp phóng xuất ra chính mình hơi thở.

Phụ trách tầng thư các tam trưởng lão nhìn hắn một cái, nói: "Ngày gần đây tầng thư các đang ở tu sửa, người quá mấy ngày lại đến."

Tu sửa?

Thạch Tiểu Nhạc hướng bên trong nhìn nhìn, im lặng, hết thấy dụng cụ không hề biến hóa, làm sao có cái gì tu sửa?

"Tam trưởng lão có không dàn xếp một chút,

Tiểu tử đem tâm pháp sao hảo bước đi."

"Lão phu nói, đang ở tu sửa, nghe không hiểu sao không? Nếu vô chuyện quan trọng, người có thể ly khai!"

Tam trưởng lão tay áo vung lên, ngồi trở lại ghế trên, nhắm mắt dưỡng thần, trực tiếp đem Thạch Tiểu Nhạc lượng ở tại một bên.

Thạch Tiểu Nhạc nhẹ nhàng hít một hơi, nói: "Xin hỏi tam trưởng lão, khi nào mới có thể tu sửa hoàn thành?"

Tam trưởng lão lão thần khắp nơi nói: "Không biết, muốn xem cụ thể tình huống."

Thạch Tiểu Nhạc nở nụ cười một chút, không nói thêm lời nào, xoay người bước đi.

Chờ hắn đi rồi không lâu, một đạo bóng người từ tầng thư lâu hai tầng chậm rãi đi xuống đến, đúng là đại trưởng lão.

"Tam trưởng lão, lần này đa tạ."

Tam trưởng lão mở to mắt, cười nói: "Không cần phải nói tạ ơn. Cùng Tần Chiêu khi xuất ra, kia tiểu tử vô luận thiên phú, nhân phẩm, thực lực đều kém không ngừng nhất mớ lớn, lại dựa vào quan hệ cướp đi thân truyền đệ tử vị trí, lão phu cũng rất là không quen nhìn đâu."

Chuyện vừa chuyện, hắn lại lo lắng nói: "Chính là, vạn nhất ta chờ chèn ép kia tiểu tử chuyện, bị chương môn đã biết, khủng hội không ổn."

Đại trưởng lão khoát tay, cười nói: "Không cần lo lắng. Chương môn phải chờ tới ba tháng sau môn phái đại bỉ mới có thể xuất quan. Trong lúc chỉ cần tiểu tử này dám để cho lão phu quơ được một tia cơ hội, định làm cho hắn vĩnh viễn biến mất. Mà nếu là hắn đóng cửa không ra, hừ, không có rất cao một bậc võ học, ba tháng sau hắn định ra đại xấu, đến lúc đó, chương môn cũng không tất khăng che chở hắn."

Tam trưởng lão vỗ tay cười to nói: "Đại trưởng lão quả nhiên diệu kế!"

.....

Đi ở ban đêm đá phiến trên đường, Thạch Tiểu Nhạc đôi mắt bên trong lóe ra nhè nhẹ đốm lửa. Hắn sao lại nhìn không ra, cái kia tam trưởng lão là có ý

làm khó dễ chính mình.

Đối phương khấp ở tầng thư lâu, không cho chính mình đi vào, đây là phải cắt đứt chính mình tiền đồ a.

Ấn tượng bên trong, Họa Kiếm Phái ba vị trưởng lão, đại trưởng lão cùng tam trưởng lão giao hảo, chỉ có nhị trưởng lão có điều, so sánh trung lập, đáng tiếc, duy nhất có thể đến giúp người của chính mình, mang theo tam đại thân truyền đệ tử xuống núi đi.

"Giữa tháng đã tới, xin hỏi kí chủ, hay không tiến hành võ học rút thưởng?"

Đang lúc buồn bực, trong đầu vang lên hệ thống máy móc thanh âm.

Này một tiếng, đối Thạch Tiểu Nhạc mà nói quả thực chính là âm thanh của tự nhiên.

Hắn đột nhiên nhớ lại đến, hệ thống từng nói qua, từng nguyệt giữa tháng chính mình đều có một lần miễn phí rút thưởng cơ hội, như thế nào đem này tra cập đã quên? !

Bước nhanh đi trở về trong phòng, quan hảo cửa phòng, Thạch Tiểu Nhạc lập tức tiến vào võ thần điện không gian, trầm giọng nói: "Tiến hành rút thưởng!"

"Nhắc nhở kí chủ, do vì miễn phí rút thưởng, bởi vậy giữa tháng bớt thời giờ dẫn vi 50%."

Hệ thống trong lời nói, khiến Thạch Tiểu Nhạc trong lòng dâng lên một tầng vẻ lo lắng.

50% bớt thời giờ dẫn, này xác suất tương đương đáng sợ a.

Một vòng hình vuông quang hoàn, ở võ thần điện tầng năm tất cả thạch bích gian qua lại lóe ra, liên quan Thạch Tiểu Nhạc tâm cũng gia tốc nhảy lên đứng lên.

Không hề nghi ngờ, hiện tại chương môn không ra, chính mình mơ tưởng từ Họa Kiếm Phái tầng thư lâu được đến võ học, cho nên hắn chỉ có thể kí hy vọng vu hệ thống rút thưởng.

Một khi bỏ lỡ lúc này đây, bài trừ thêm vào nhiệm vụ, phải tái nhiều chờ một tháng.

Thạch Tiểu Nhạc làm sao chờ đắc khởi?

Cho nên lúc này đây rút thưởng, thập phần máu chột.

Thạch Tiểu Nhạc cố gắng làm cho chính mình bình tĩnh, nhưng trong tay lại bốc lên một tầng hân.

Hình vuông quang hoàn lóe ra tần suất càng ngày càng chậm, Thạch Tiểu Nhạc tim đập cơ hồ đình chỉ.

Đình!

Cuối cùng, hình vuông quang hoàn dừng hình ảnh ở thủ tầng một tòa trên thạch bích, một đạo hào quang nhảy vào Thạch Tiểu Nhạc trong đầu.

"Chúc mừng kí chủ, Trừu Đắc Tam Lưu trung phẩm võ học nội công tâm pháp, Hành Sơn tâm pháp."

Thạch Tiểu Nhạc đầu tiên là cảm giác một trận hư thoát, theo sau cười ha ha đứng lên.

Đúng là Hành Sơn tâm pháp!

Tuy rằng chính là tam lưu trung phẩm, nhưng Thạch Tiểu Nhạc đã muốn phi thường vừa lòng.

Ngũ Nhạc kiếm phái bên trong, phái Hành Sơn không tính đứng đầu, nhưng là tuyệt đối không kém.

Hơn nữa chương môn mặc đáp, lại giang hồ mười tốt thủ một trong, tăng kiểm sát tung sơn thập tam thái bảo một trong phí binh. Tuy rằng đối phương dựa vào càng nhiều, chính là hơn mười năm nội lực cùng tinh thâm kiếm pháp, nhưng là chứng minh, Hành Sơn tâm pháp có này nên chỗ.

Hơn nữa hiện tại, đối với con tu luyện Họa Kiếm Phái cơ sở tâm pháp Thạch Tiểu Nhạc mà nói, không có so với này càng thích hợp.

Phải biết rằng, tam lưu loại xấu Hoa Sơn kiếm pháp, liền diệu bộ kiếm phái cơ sở kiếm pháp cường một đường. Có thể tưởng tượng, tam lưu trung phẩm Hành Sơn tâm pháp, chỉ sợ diệu bộ kiếm phái thiên định tâm pháp còn cường nhiều lắm.

Đại trưởng lão cùng tam trưởng lão, khổ tâm muốn cắt đứt Thạch Tiểu Nhạc lộ, lại không biết, lên trời cho hắn mở nhất phiến quan trọng nhất môn.

Rời khỏi hệ thống sau, Thạch Tiểu Nhạc khẩn cấp bắt đầu tu luyện Hành Sơn tâm pháp.

Này nhất luyện, hắn lập tức cảm giác được bất đồng.

Lấy Hành Sơn tâm pháp vận chuyển thể lực, tốc độ nhưng lại so với phía trước nhanh ước chừng ba tứ thành, này đại biểu cái gì? Ở giao thủ bên trong, nội lực vận chuyển càng nhanh, hồi khí thời gian càng ngắn, phát chiêu khoảng cách lại càng đoan.

Không khách khí địa nói, gần đem Hành Sơn tâm pháp luyện một lần, Thạch Tiểu Nhạc thực lực mình mình trung lại tiến bộ .

Mà này còn không phải chính yếu , theo tu luyện thời gian tiệm dài, Thạch Tiểu Nhạc nội lực tất nhiên hội càng thêm tinh thuần, hùng hậu, đến lúc đó hậu, hấn sức bật, kéo dài lực đều muốn tăng lên một cái cấp bậc, đối với thực lực lại là nhất trọng tăng phúc.

"Các người cho ta chờ, nghĩ muốn lượng ta, ta không ngại cho các người một cái thật to kinh hi."

Thạch Tiểu Nhạc nhớ tới một ít nhân sắc mặt, khỏe miệng gọi lên một tia độ cung.

Ngày ngày tại bình thân cùng phong phú bên trong quá khứ.

Thạch Tiểu Nhạc cuộc sống rất đơn giản, mỗi ngày lý sáng sớm luyện kiếm, buổi chiều luyện tập Hành Sơn tâm pháp, buổi tối tắc đem hai bộ phận đều tổng kết quy nạp.

Chia đều tính xuống dưới, hấn mỗi ngày hoa đang luyện võ thượng thời gian, đạt tới kinh người bảy canh giờ.

Loại này cố gắng trình độ, trực tiếp có thể làm cho Họa Kiếm Phái cao thấp mấy trăm vị đệ tử xấu hổ vô cùng.

Nửa tháng sau, Thạch Tiểu Nhạc Hoa Sơn kiếm pháp cùng Họa Kiếm Phái cơ sở kiếm thuật, song song đạt tới thần hợp viên mãn cảnh giới. Mà ở Hành Sơn tâm pháp thôi động hạ, hấn nội công cảnh giới, cũng đi tới Tàng Khí Cảnh tam trọng đỉnh.

"Không biết, ta hiện giờ thực lực đạt tới cái gì trình độ."

Tình cực tư động, đáng kể khổ luyện hạ, Thạch Tiểu Nhạc nhện không được muốn tìm cái đối thủ nghiệm chứng một chút thực lực. Hấn có loại cảm giác, hiện tại chính mình, tuyệt đối có thể hoàn ngược nửa tháng trước chính mình.

Loại này tiến bộ tốc độ, tuyệt đối xưng được với kinh người.

Ban đêm

"Hành hiệp trọng nghĩa, ngàn dặm độc hành! Nhiệm vụ hai tuyên bố: đuổi giết lông chim trả thành giang dương đại đạo ba chừng điều."

"Nhiệm vụ khó khăn: nhất tinh."

"Nhiệm vụ thưởng cho: tam lưu võ học tùy cơ rút thưởng một lần, đạt được thưởng cho giá trị hai trăm điểm. Thất bại trừng phạt: lau đi kí chủ nội công tâm pháp hạng nhất, thả vĩnh không được tu luyện."

Hệ thống thanh âm, ở trong đầu quanh quẩn không dứt.

Thạch Tiểu Nhạc có chút kích động, đang lo tìm không thấy cơ hội nghiệm chứng thực lực, hiện tại cơ hội đảo mắt đã tới rồi.

Một đêm vô sự.

Ngày hôm sau, ánh mặt trời tăng sáng.

Thạch Tiểu Nhạc rửa mặt một phen, cố ý thay đổi một thân thanh sam, một đầu tóc đen lấy một cây đồng màu mảnh vải cột lấy, cầm trong tay bảo kiếm, lặng yên ly khai sân.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6 : Chân giả 3 túc điều

Võ lâm môn phái, quy củ cực nghiêm, trừ phi là chương môn, nếu không bất luận kẻ nào rời đi, đều cần hướng môn phái bẩm báo cũng được phép mới

được.

Cùng lúc, đây là vì dễ dàng cho quản lý, về phương diện khác, cũng là vì môn phái nội cao thủ an toàn suy nghĩ.

Thạch Tiểu Nhạc đương nhiên không có khả năng hướng Họa Kiếm Phái bám báo.

Hiện tại đại trưởng lão lấy thúng úp voi, hẳn cũng không nghĩ muốn chính mình hành tung bị người nắm giữ, nếu không tất nguy hiểm không ngừng.

Cho nên hẳn lựa chọn trốn rồi đi.

Son môn tự nhiên không thể đi, cũng may nguyên chủ bởi vì tính tình cô tịch, thường thường một người chạy đến phía sau núi đợi, nhưng lại không có ý bên trong cho hẳn phát hiện một cái bí ẩn xuống núi đường nhỏ.

Thạch Tiểu Nhạc không vội không chậm chạp đi vào vách núi bên, dùng cước bộ, xoay người nói: "Lén lút, xuất hiện đi."

Không có thanh âm

"Như thế nào, lưng lấy đại danh Triệu kẻ điên, nhưng lại cũng ngoan nổi lên theo dõi một bộ?"

Tuôn rơi trong tiếng, cây rừng tách ra, hông đeo trường kiếm, khí thế âm lãnh Triệu Bất Bình đi ra, khó hiểu nói: "Ngươi là như thế nào phát hiện của ta?"

Bởi vì tu luyện Hành Sơn tâm pháp, Thạch Tiểu Nhạc hiểu biết so qua đi lĩnh mẫn rất nhiều, cho nên hẳn từ đi ra viện cửa mở thủy, liền phát hiện có người theo dõi.

Đương nhiên, hẳn là sẽ không theo Triệu Bất Bình giải thích, chính là nói: "Triệu sư huynh, ngươi đi theo ta, có gì dụng ý?"

Nghe nói như thế, Triệu Bất Bình nhe răng cười nói: "Nơi này tên là đoạn nhai, đoạn nhân tính mệnh nhai, Thạch Tiểu Nhạc, ngươi hiểu chưa?"

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Ngươi ta tổ vô thù hận, nếu nói vì kia một ngày luận võ, cũng không tới đây giết người nông nổi, hay là có người sai sử ngươi?"

Triệu Bất Bình thon dài tay cầm ở kiếm, đi bước một tới gần đồng thời, trên người sát khí tái vô che dấu địa bùng nổ mà ra, trên mặt biểu tình giống như một vị giết con mồi thợ săn, nói: "Không cần lời nói khách sáo, vô dụng, ngươi nên đi diêm vương gia nơi đó tìm kiếm đáp án."

Cuối cùng một chữ vừa, Triệu Bất Bình rút kiếm mà ra, một kiếm thứ hướng Thạch Tiểu Nhạc.

Thượng một lần luận võ thất lợi, ngoài ý muốn bại cấp Thạch Tiểu Nhạc, khiến Triệu Bất Bình cảm thấy chưa bao giờ từng có sỉ nhục cùng phần nộ.

Mấy ngày này không cần đại trưởng lão nhiều lời, hẳn liền mỗi ngày đúng giờ tránh ở Thạch Tiểu Nhạc sân ngoại, chỉ đợi nhất có cơ hội, liền làm thịt tiểu tử này.

Về phần môn quy và vân vân, ở đã muốn điên cuồng Triệu Bất Bình trong lòng, đã muốn không có gì tác dụng, huống chi còn có đại trưởng lão chỗ dựa, sợ cái gì.

Tàng khí ngũ trọng, phối hợp giống nhau viên mãn Họa Mai kiếm pháp, Triệu Bất Bình này một kiếm hết sức sắc bén, kiếm quang coi như một đóa hoa mai, đồng thời thứ hướng Thạch Tiểu Nhạc tám chỗ muốn chết huyết vị.

Đối mặt này một kiếm, tốt nhất biện pháp chính là lui về phía sau, đáng tiếc phía sau là vách núi đen, lui không được.

Nếu là nửa tháng trước, Thạch Tiểu Nhạc chỉ có thể nhắm mắt đãi tử.

Nhưng là hiện tại, hẳn trong lòng bốc lên dựng lên, chỉ có tràn đầy chiến ý.

Xoát!

Ngân mũi nhọn chột lóe, hai thanh trường kiếm mạnh giao kích cùng một chỗ, phát ra khanh khanh thanh.

Thạch Tiểu Nhạc rút lui từng bước, chỉ mảnh treo chuông gian ra sức từ sườn phương né tránh, phục lại sát hướng Triệu Bất Bình, kiếm quang soàn soạt liên miên, phản thủ vi công.

"Đỡ này một kiếm?"

Triệu Bất Bình nói không khiếp sợ là giả, này cơ hồ là hẳn toàn lực một kích, Thạch Tiểu Nhạc như thế nào có thể ngăn trở?

Chẳng lẽ lúc trước hẳn một mực phần trư ăn hổ?

"Mặc kệ ngươi có bao nhiêu thực lực, cảnh giới không lừa được nhân, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Triệu Bất Bình điên cuồng hét lên một tiếng, mười hai thức Họa Mai kiếm pháp một cỗ nào địa thi triển ra đến, thế phải Thạch Tiểu Nhạc đưa vào chỗ

chết.

Không thể không nói, Họa Mai kiếm pháp quả thật so với cơ sở kiếm pháp cao minh nhiều lắm, ở giống nhau viên mãn cảnh giới thôi động hạ, Triệu Bất Bình kiếm lộ chính là một đóa hoa mai, mà nhụy hoa sở hướng, đó là Thạch Tiểu Nhạc.

Đáng tiếc Thạch Tiểu Nhạc cũng không kích động, nhất chiêu nhất thức mặc dù giản dị tự nhiên, cổ tình tổng có thể ngăn trụ đối phương sát chiêu, cứ việc hấn nhất lui tái lui, bị vây hạ phong.

"Thần hợp viên mãn? Không có khả năng!"

Kiểm pháp nhiều lần bị áp chế, hơn nữa cái loại này thần kỳ ý nhị, Triệu Bất Bình làm sao còn muốn không đến, Thạch Tiểu Nhạc đã muốn đem cơ sở kiếm thuật tu luyện tới rồi thần hợp viên mãn đáng sợ cảnh giới.

Ở hấn trong ấn tượng, gần nhất hơn mười năm lý, Họa Kiếm Phái có thể làm đến này từng bước, chỉ có thiên tư xuất sắc nhất Tam sư tỷ một người, Thạch Tiểu Nhạc hấn dựa vào cái gì? !

"Triệu Bất Bình, ta cho tới bây giờ là cái ân oán rõ ràng nhân, ngươi muốn giết ta, cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt."

Thạch Tiểu Nhạc kiếm lộ biến đổi, từ giản dị tự nhiên, lập tức trở nên lại kì lại hiểm, nhưng lại đón đối phương mũi kiếm giết quá khứ.

Trước đây cùng Triệu Bất Bình một trận chiến, dù sao có mọi người vây xem, cho nên Thạch Tiểu Nhạc không có tận tình thi triển Hoa Sơn kiếm pháp, con đề cho người khác cảm thấy được là liễu chết một kiếm.

Hiện tại chiêu thức ra hết, cái loại này hiểm chi lại hiểm, kỳ phong xuất hiện nhiều lần quái dị cảm giác, giống như nhất con vô hình thủ, lập tức khấp ở Triệu Bất Bình cổ họng.

Thạch Tiểu Nhạc rút kiếm, đột nhiên hướng phía ngoài chạy đi.

Triệu Bất Bình nghĩ đến hấn muốn chạy trốn quay về tông môn, cảm thấy quỷ nhĩ lên, kiếm thế nhất loạn. Đúng lúc này, Thạch Tiểu Nhạc bỗng nhiên một cái quay đầu lại, từ tà sườn lý một kiếm hung hăng xuyên vào Triệu Bất Bình ngực trái.

Xuỵ!

Mũi kiếm nhiễm huyết.

Triệu Bất Bình đồng tử phóng đại, giương miệng, giống như không thể tin được này hết thấy.

"Ngươi con đồng ấn trình tự thi triển kiếm pháp, cũng không đồng tùy cơ ứng biến, đáng tiếc."

Thạch Tiểu Nhạc rút kiếm, thứ hai, xuy xuy ba hạ qua đi, Triệu Bất Bình đã chết đắc không thể chết lại, thi thể bị Thạch Tiểu Nhạc một phen thôi hạ vách núi.

Triệu Bất Bình có câu chưa nói sai, nơi này là đoạn nhân tính mệnh vách núi. Đáng tiếc, đoạn không phải Thạch Tiểu Nhạc mệnh, mà là mạng của hấn.

Rất nhanh dùng lá cây lau khô trên thân kiếm huyết, xác nhận hiện trường không có dấu vết lưu lại sau, Thạch Tiểu Nhạc từ đường cũ phản hồi, theo trí nhớ, dọc theo một khác phương hướng tìm được rồi xuống núi bí lộ, thân ảnh rất nhanh biến mất ở cây cối bên trong.

.....

Thúy Vũ Thành chính là một người khẩu đếm rõ số lượng trăm vạn thành thị, bên trong thành ngã tư đường thẳng đường, các màu cửa hàng duyên phổ mà đứng, dòng người như chức, thỉnh thoảng còn có thể thấy thất lung xúng dao kiếm giang hồ khách.

Cái gọi là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng. Thạch Tiểu Nhạc thưởng thức một phen cổ đại Trung Quốc bản thể tục bức họa cuộn tròn sau, liền bắt đầu bắt tay vào làm điều tra Tam Túc Điều tin tức.

Về phần hướng ai điều tra, tự nhiên là cùng gia giúp đệ tử.

Thanh tuyết châu cao nhất võ lâm thế lực, khả khái quát vi hai đại ma cung, tam đại bang hội, tứ đại thế gia cùng tám đại môn phái.

Cùng gia giúp đó là tam đại bang hội một trong.

Này giúp tính chất cùng kiếp trước Cái Bang đại đồng tiểu dị, đều là hấp thu cùng khổ đệ tử nhập giúp, nhân viên có thể nói trải rộng thanh tuyết châu các thành phố lớn.

Phố lớn ngõ nhỏ, phóng nhãn nhìn lại, ước chừng mười tên khất cái bên trong, còn có tứ năm cùng gia giúp đệ tử.

"Tiểu ca, có không làm nhất bút giao dịch?"

Lấy ra một thỏi bạc, Thạch Tiểu Nhạc nhìn về phía một vị hai mắt lờ lờ lờ thôi hán tử.

Lời thôi hán tử hừ nói: "Cái gì giao dịch?"

"Giúp ta hỏi thăm một người tên là Tam Túc Điều giang dương đại đạo. Ta phải hẩn hết thầy tin tức, viết kể lại càng tốt."

Nhìn nhìn Thạch Tiểu Nhạc trong tay bạc, lời thôi hán tử cười nói: "Người người này có điểm ý tứ. Nếu người lấy bỏ thí cùng mệnh lệnh ngữ khí đối đại gia nói chuyện, chẳng sợ người lấy ra Mỹ kim trong bảo khố, cũng mơ tưởng đại gia động một chút ngón chân đầu. Tiểu bằng hữu, này bút giao dịch tiếp, ba ngày sau tới nơi này tìm đại gia ta."

Lời thôi hán tử đứng dậy rồi đi, rất nhanh biến mất ở trong đám người.

Nhìn hẩn bóng dáng, Thạch Tiểu Nhạc một trận buồn cười.

Có Tiểu đi lưu lại tiền tài, Thạch Tiểu Nhạc hoa khôi tiền đến không có gì cố kỵ. Hẩn ở Thúy Vũ Thành xa hoa nhất khách điểm, đình tối sạch sẽ phòng hảo hạng, liên tiếp ba ngày, đều ở trong phòng tu luyện.

Cùng Triệu Bất Bình một trận chiến, giống như kích phát rồi hẩn tiềm năng, làm hẩn minh minh trung cảm nhận được một tầng hình như có nếu vô lá mỏng.

Đó là Tầng khí tứ trọng bình cảnh.

Thạch Tiểu Nhạc tin tưởng, dựa theo trước mắt tiến độ, ước chừng tái cần cá biệt nguyệt thời gian, chính mình nội công cảnh giới nhất định có thể tái làm một lần đột phá.

Ngày thứ tư, đồng dạng thời gian, đồng dạng địa điểm, Thạch Tiểu Nhạc đệ ra bạc, tiếp nhận lời thôi hán tử trong tay một phần hồ sơ, cười rồi đi.

"Thoạt nhìn rõ ràng chỉ có mười lăm sáu tuổi, khả thiết lập sự đến, thật đúng là rõ ràng."

Lời thôi hán tử nói thầm một câu, điêm điêm bạc, đêm nay có năng lực đi di hồng viện khoái hoạt .

.....

Thúy Vũ Thành có một mảnh thật lớn rừng trúc, đối diện là hồ, bên hồ kiến một tòa hai tầng cao tửu lâu.

Một ngày này, tích tí tách lịch đồng vũ mới vừa hạ hoàn, liền có một vị áo xanh thiếu niên đi đến.

"Ai u, Tiểu ca nhân muốn cái gì?"

Lão bản nương trong mắt sáng ngời, nhiệt tình địa hô.

"Chỉ cần là thịt, đều cho ta thượng."

Thạch Tiểu Nhạc ngồi ở dựa vào song vị trí, ngắn gọn địa nói.

Cười khúc khích!

Thạch Tiểu Nhạc đã đến, lập tức đánh vỡ tửu lâu nội khăn trương động lại không khí, một vị xinh đẹp cô gái nhẹn không được cười rộ lên, hướng hẩn nhìn thoáng qua.

Xoát!

Cũng nhưng vào lúc này, một vị bộ mặt bình thường hán tử đột nhiên bạo khởi, một đao hướng tới cô gái chỗ, nơi cái bàn chém tới, nhân lại ở đồng thời tưng ra tửu lâu.

"Tam Túc Điều, ta chờ truy ngươi lâu ngày, ngươi hướng trốn chỗ nào!"

Cùng cô gái một bàn, còn có hai vị thiếu niên, đều là Tầng khí sáu trùng tu vị, lúc này nhất tề ra tay, hai kiếm một tả một hữu sát đi ra ngoài.

Cô gái cũng không đơn giản, hòn dỗi một tiếng, rút kiếm dựng lên, dĩ nhiên cũng có Tầng khí ngũ trọng nội công tu vị.

Đại khái đã trải qua một phen kịch đấu, chẳng được bao lâu, ba người trở về khách điểm, trong tay dẫn theo tên kia hán tử.

"Ha ha, giang hồ nghe đồn quả nhiên không thể tin, đều nói Tam Túc Điều ngươi đánh chết quá Nạp Khí Cảnh cao thủ, làm hại chúng ta trước đó như thể lo lắng, nguyên lai như vậy phé."

Một vị thiếu niên cười to, có chút chỉ đắc ý mãi.

Đang ngồi giang hồ khách đều nghe qua Tam Túc Điều hàng đầu, lúc này đều đi lên hướng hai nam nhất nữ chúc.

"Sư huynh, kim đầu mục bắt người còn tại chờ chúng ta, nhanh đi nha môn giao người này đi."

Xinh đẹp cô gái có chút chán ghét nhìn thấy Tam Túc Điều, lại nhìn không được hướng Thạch Tiểu Nhạc xem liếc mắt một cái, đợi cho một vị khác ổn trọng thiếu niên trả tiền rượu sau, ba người liền cùng các nhân chấp tay, nhất tề ly khai.

Mà lúc này, rượu chùng com ăn no Thạch Tiểu Nhạc, lại đi đến một vị khác trầm mặc ít lời hán tử trước mặt, cười nói: "Các hạ, ta nghĩ hướng ngươi phải giống nhau đồ vật này nọ."

"Cái gì vậy."

Hán tử thấp giọng nói.

"Của ngươi đầu."

Hán tử ngẩng đầu, cười nói: "Thiếu hiệp vì sao phải của ta đầu?"

"Bởi vì ngươi là giang dương đại đạo, Tam Túc Điều."

Lời này vừa nói ra, khách điểm nội còn chưa rời đi giang hồ khách nhóm tất cả đều há hốc mồm, vừa rồi mới bắt, cầu, cào một cái Tam Túc Điều, bên này lại toát ra một cái, làm cái gì?

Một ít nhân trầm tư qua đi, đột nhiên lộ ra khinh thường vẻ.

Đầu năm nay, vì bác ra vị, thật đúng là người nào đều có. Ở bọn họ xem ra, Thạch Tiểu Nhạc định là vì nổi danh, cho nên tự đạo tự diễn này vừa ra.

Dù sao vừa rồi kia ba vị người trẻ tuổi, chính là Lô Nhạn Sơn mười ba phái bên trong, phát trần môn cao đồ, trong đó một người ở Thúc Vũ Thành giang hồ đều rất có danh khí, như thế nào cũng không có thể gạt người mới là.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7 : Miêu gia kiếm pháp

"Thiếu hiệp dựa vào cái gì cho rằng, ta là Tam Túc Điều?"

Hán tử hỏi.

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Bởi vì ta từ tình báo bên trong biết được, Tam Túc Điều là cái thuận tay trái. Vừa rồi người nọ tuy rằng cũng dùng tay trái xuất đao, nhưng hấn đặt lên bàn đao, chuôi đao lại hướng phía bên phải, này hiển nhiên không phù hợp thuận tay trái quy luật."

"Mà ngươi, chuôi đao hướng hữu, dùng tay phải ăn com, nhưng một cái luyện đao nhân, vì sao tay phải không có nhiều ít cái kén, ngược lại tay trái nhiều như vậy?"

Thạch Tiểu Nhạc mỗi một câu nói, hán tử sắc mặt liền âm trầm chia ra, cuối cùng cười ha ha nói: "Nói nhiều như vậy, đây đều là thiếu hiệp của ngươi ước đoán mà thôi."

Thạch Tiểu Nhạc gật gật đầu, nói: "Đích thật là của ta ước đoán, nhưng ta tin tưởng chính mình phán đoán, cho nên ta muốn giết ngươi."

Khi nói chuyện, Thạch Tiểu Nhạc cầm chuôi kiếm

Hán tử tha có hứng thú nói: "Nếu ta thật sự là Tam Túc Điều, ngay cả Nạp Khí Cảnh nhất trọng cao thủ đều giết qua, ngươi dám hướng ta ra tay?"

Thạch Tiểu Nhạc không nói gì, chậm rãi rút ra kiếm

Tất cả mọi người cảm thấy được này thiếu niên điên rồi, quá mức chắc hẳn phải vậy nhĩ. Hơn nữa chính như hán tử theo như lời, hẳn thật sự là Tam Túc Điều, lại khỏi là ngươi có thể địch nổi .

Xuy!

Đúng lúc này, ai cũng không thể tưởng được, một cây tể không thể tra ngân châm, nhưng lại từ hán tử trong miệng bay nhanh bắn đi ra ngoài.

Một cái đang ở người nói chuyện, sao có thể có thể đột nhiên từ trong miệng bắn ra nhất châm?

Này nhất chiêu đại xuất chúng nhân ngoài ý liệu!

Thạch Tiểu Nhạc cùng hán tử, cách xa nhau chỉ có ba thước rất xa, như vậy khoảng cách hạ, chớ nói hán tử là Tăng khí tam trọng tu vi, cho dù là nạp khí nhất trọng cao thủ, cũng không nhất định có thể phản ứng lại đây.

Hán tử trên mặt lộ ra tàn nhẫn ý cười. Nhưng mà ngay sau đó, hán tử cười đột nhiên liền động lại.

Bởi vì Thạch Tiểu Nhạc đỡ hán tử khó chịu ngân châm. Không, phải nói, Thạch Tiểu Nhạc từ ngay từ đầu sẽ chờ ở tại nơi đó, ngân châm cơ hồ tự động đâm vào thân kiếm thượng, chịu lực rơi xuống đất.

"Người mỗi lần nói chuyện, yết hầu cũng không như thế nào động, dùng hán tử là phúc ngữ. Mà người trong miệng tùy thời cất giấu một cây ngân châm, vì chính là ám toán người khác. Vị kia Nạp Khí Cảnh cao thủ, chính là như vậy từ đi. Ai, của người chiêu số, sớm có nhân dùng qua."

Thạch Tiểu Nhạc một kiếm nhẹ nhàng chém ra.

Hán tử tâm thần phủ định, nhưng còn không kịp phản ứng, cổ họng đã bị tìm một chút, trước khi chết, chiến thành nói: "Ai, ai dùng quá?"

"Hán tử gọi Mai Hoa Đạo."

Nghe nói như thế, hán tử rốt cục nghiêng đầu chết đi.

Khách điểm nội, một mảnh yên tĩnh, châm rơi có thể nghe. Tất cả mọi người ngơ ngác địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc.

Tại nơi cái trong chốn giang hồ, Mai Hoa Đạo cực có thể là thiên hạ thứ nhất mỹ nữ Lâm Tiên Nhân giả trang, dùng để hãm hại lí tuần hoan, hán tử công cao thấp, thiệt giả cũng không thái độ làm người biết.

Ở phía sau đến trải qua thuyết thư nhân thêm mắm thêm muối sau, phúc ngữ nói chuyện, khẩu khí giết người, liền thành hoa mai để mà hoành hành giang hồ tuyệt sống.

Thạch Tiểu Nhạc âm thầm cảm thán, quả nhiên có người địa phương, còn có không giống tầm thường tương tự tính.

Thân thủ từ Tam Túc Điều trên người lấy ra hai bản bí tịch, nhất túi bạc, Thạch Tiểu Nhạc từ giữa xuất ra một thỏi đặt lên bàn, hướng bốn phía bẻ ôm quyền, cất bước rời đi.

"Tiểu ca nhân, người tên là gì a?"

Lão bản nương ở phía sau phương hô to, đáng tiếc nhưng không có đáp lại.

"Khanh khách, có ý tứ."

Lão bản nương thật lâu chưa thấy qua như vậy thú vị thiếu niên, trên mặt lộ ra một tia bí hiểm ý cười.

Đang lúc mọi người nghĩ đến sự tình quá khứ thời điểm, phát trần môn ba vị đệ tử đi mà quay lại, Sau đó còn đi theo một vị sắc mặt vàng như nền đầu mục bắt người.

"Vừa rồi có hay không nhân rời đi?"

Phát trần môn ba vị trong hàng đệ tử, vị kia có chút bừa bãi người thiếu niên quát, sắc mặt có chút nhục nhã.

Vừa rồi bọn họ trên đường đi gặp kim đầu mục bắt người, khởi liễu người sau nhìn thấy bọn họ dẫn theo Tam Túc Điều, lại nói đây là thể thân, đều không phải là bản tôn, này khả nào loạn cười to nói.

Kim đầu mục bắt người tuần tra một vòng, ánh mắt nhất ngưng, bước nhanh đi đến chết đi hán tử bên cạnh người, thân thủ xốc lên này quần áo, cười nói: "Tam Túc Điều đã muốn đã chết."

"

Bừa bãi thiếu niên tên là tề huy, không phục nói: "Kim đầu mục bắt người, người dựa vào cái gì cho rằng đây là Tam Túc Điều?"

Kim đầu mục bắt người nói: "Trải qua ta lục phiên môn điều tra, hôm nay khắp là Tam Túc Điều cùng với thể thân chấp đầu ngày, mà hán tử bắt, làm không được giả."

Tề huy ba người vừa nhìn, quả gắp hán tử ngực có một quả xấu xí bết, lẫn nhau nếu không nói chuyện.

"Không biết là vị kia anh hùng, thay giang hồ trừ bỏ nhất đại hại?"

Kim đầu mục bắt người nhìn về phía mọi người.

Ở đây giang hồ khách mỗi người sắc mặt tao hồng, cuối cùng vẫn là một vị lão giả đứng dậy nói: "Hồ thẹn, nhận ra Tam Túc Điều nhân, đều không phải là ta chờ, mà là một vị lai lịch không rõ thiếu niên."

Kim đầu mục bắt người nga một tiếng, mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Tề huy bên cạnh, xinh đẹp cô gái Triệu mặc lan nhìn về phía đã muốn không người dựa vào song vị trí, không biết vì sao, trong lòng hiện ra Thạch Tiểu Nhạc thân ảnh.

.....

"Phù Du Công, Kim Tiên Đạo Pháp?"

Không có lập tức chạy về Họa Kiếm Phái, Thạch Tiểu Nhạc trước tiên trở về khách điểm, xuất ra từ Tam Túc Điều trên người lục soát hai bản võ công bí tịch.

Căn cứ nguyên chủ trí nhớ, thế giới này võ lâm môn phái, đối với nhà mình võ học bảo hộ cùng quý trọng, đã muốn tới rồi có thể nói điên cuồng nông nổi.

Đừng nói là này nhất lưu võ công, nhị lưu võ công, chính là có người dám can đảm mơ ước tam lưu thượng phẩm võ công, đồ hội gặp võ lâm môn phái trả thù.

Đương nhiên, thiên hạ không có không lậu ngư vồng, nhiều như vậy ngày tết đến, không có gì một cái môn phái dám nói chính mình võ công không có tiết ra ngoài quá.

Chẳng qua căn cứ vào các đại môn phái thủ đoạn, rất nhiều lên tu luyện lợi hại võ công nhân, không dám ở trước cổng chúng dưới thi triển thôi.

Không dám đánh đại môn phái chủ ý, vì thế trong chốn giang hồ liền có rất nhiều người, đem ánh mắt đặt ở tán tu thân thượng.

Trở mình ẩn có vết máu bí tịch, Thạch Tiểu Nhạc tin tưởng, Tam Túc Điều trên tay này hai bản bí tịch, hẳn là cũng là từ người khác trong tay đoạt tới.

Tâm thần chìm vào hệ thống, Thạch Tiểu Nhạc hỏi: "Trong tay ta hai bản bí tịch, có thể đổi nhiều ít thưởng cho giá trị?"

Trong tay hào quang chợt lóe, bí tịch biến mất, võ thần điện thủ tầng thạch bích lại hơn hai khối.

Hệ thống nói: "Phù Du Công, tam lưu loại xấu khinh công, khả đổi thưởng cho giá trị một trăm ba mươi điểm. Kim Tiên Đạo Pháp, tam lưu loại xấu đao pháp, khả đổi thưởng cho giá trị một trăm năm mươi điểm."

"Ta phải đến võ học, có không trực tiếp dùng để đổi hệ thống nội võ học?"

Thạch Tiểu Nhạc đột phát kì nghĩ muốn, hỏi.

"Có thể, bất quá chỉ có thể đổi ngang nhau cấp võ học."

Hệ thống không chứa gì cảm tình địa đáp.

Nghĩ nghĩ, Thạch Tiểu Nhạc buông tha cho trực tiếp đổi tính toán. Căn cứ thưởng cho giá trị có điều, so sánh, Kim Tiên Đạo Pháp không có so với Hoa Sơn kiếm pháp cao mình, hẳn không có tu luyện tất yếu.

Nhưng thật ra Phù Du Công, tuy rằng so với Hoa Sơn kiếm pháp còn không bằng, nhưng dù sao cũng là khinh công, đúng là hần thiếu thất hạng nhất, có thể luyện nhất luyện.

"Kí chủ thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ hai, đạt được một lần rút thưởng tam lưu võ học cơ hội, xin hỏi là lập tức rút thưởng, vẫn là tạm người bảo đảm lưu?"

Thạch Tiểu Nhạc đôi mắt sáng ngời, hỏi: "Giữ lại hội như thế nào?"

"Tích lũy hai lần ngang nhau giáo viên chủ nhiệm vụ rút thưởng cơ hội, rút thưởng hạn cuối hội đề cao một cái tiểu phẩm giai, tích lũy năm lần, rút thưởng xác xuất thành công đề cao 10%."

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng vừa động.

Nói như vậy, nếu là chính mình hoàn thành hai lần nhất tinh nhiệm vụ, chỉ cần không bỏ thời giờ, kém cỏi nhất đều là tam lưu trung phẩm võ học.

"Rút thưởng cơ hội, trước làm giữ lại! Mặt khác, ta muốn dùng thưởng cho giá trị mua võ học."

Đổi hai bản bí tịch, hơn nữa lần này nhiệm vụ thưởng cho, Thạch Tiểu Nhạc thưởng cho giá trị đạt tới bốn trăm năm mươi điểm nhiều, cũng đủ mua một ít tam lưu thượng phẩm võ học .

Thạch Tiểu Nhạc quyết định, lần này trước đến một môn tam lưu thượng phẩm võ học, để cho thứ toàn đủ hai lần rút thưởng cơ hội, chỉ cần không phải rất bối, cũng có thể được đến một quyển tam lưu trung phẩm võ học, định có thể làm hắn thực lực lớn trưởng!

Hệ thống nói: "Kí chủ muốn trực tiếp mua, trừ bỏ võ học thân mình thưởng cho giá trị ngoại, còn nhu trả giá võ học cấp bậc chỉ định, võ học loại đừng chỉ định, riêng võ học chỉ định ba loại thuế, mỗi loại thu nhập từ thuế thủ thưởng cho giá trị một nửa mức."

Này một câu, giống như một chậu nước lạnh, kiều đặc Thạch Tiểu Nhạc bay lên tâm một mảnh lạnh như băng.

Làm cái gì? !

Chiều nói như vậy, cho dù là giá trị một trăm năm mươi điểm Hoa Sơn kiếm pháp, nếu chỉ định mua, chẳng phải cũng cần trả giá ước chừng ba trăm bảy mươi năm giờ thưởng cho giá trị.

Mà nếu là này động tứ năm trăm tam lưu thượng phẩm võ học, thưởng cho giá trị thể nào cũng phải phá ngàn mới mua đắc khởi!

Này đại võ hiệp hệ thống, là ý định không cho hắn sống khá giả đi?

"Xin hỏi kí chủ, hay không mua?"

Hệ thống rất có kiên nhẫn hỏi han.

Thạch Tiểu Nhạc nhắc nhở chính mình bình tĩnh, nhìn nhìn một ít thạch bích, đột nhiên nhãn tinh sáng lên, dùng hình ảnh ở trong đó một mặt trên thạch bích, nghĩ nghĩ, cắn răng một cái nói: "Liên nó , mua!"

Đinh!

Một mặt trên thạch bích, một đạo hào quang không có vào Thạch Tiểu Nhạc trong đầu.

"Chúc mừng kí chủ, mua đắc tam lưu trung phẩm kiếm pháp, Miêu Nhân Phụng Miêu gia kiếm pháp một bộ, cộng đi tìm thưởng cho giá trị bốn trăm năm mươi điểm."

Miêu gia kiếm pháp bản giới, chỉ có một trăm tám mươi điểm thưởng cho giá trị, bất quá ở chỉ định mua sau, liền đạt tới kinh người bốn trăm năm mươi điểm, bất quá Thạch Tiểu Nhạc cũng không đau lòng.

Ai biết lần sau xuất nhậm vụ là cái gì thời điểm, cùng với tiếp tục chờ đợi, chẳng lập tức đem thưởng cho giá trị đổi, tuy nói thiếu ở võ thần điện tu luyện thời gian, nhưng này bút mua bán cũng không mệt.

Làm kim nặt phạt Miêu Nhân Phụng đánh biến|lần thiên hạ vô địch thủ tuyệt kỹ, Miêu gia kiếm pháp tại nơi cái trong chốn giang hồ, là đủ để cùng Hồ gia đao pháp đặt song song tuyệt thế kiếm pháp.

Có người nói, Miêu gia kiếm pháp có trí mạng sơ hở, ở cuối cùng nhất chiêu bạch hạc thư sí khí, kiên bởi vì từng, sẽ cho địch nhân khả thừa chi cơ.

Kỳ thật về điểm này, Miêu Nhân Phụng đối Hồ phi giải thích quá, đó là bởi vì hắn thuở nhỏ luyện kiếm, ngực có con rạn đốt, cửu nhi cửu chi, lúc này mới biến thành thói quen động tác, đều không phải là Miêu gia kiếm pháp thân mình vấn đề.

Thạch Tiểu Nhạc thậm chí hoài nghi, đúng là bởi vì Miêu Nhân Phụng này một cái chỗ thiếu hụt, mới đưa đến Miêu gia kiếm pháp bản giới chỉ có một trăm tám mươi điểm.

Thưởng cho giá trị còn còn lại hai mươi lăm điểm, không có do dự, Thạch Tiểu Nhạc lập tức đổi thành hai cái nửa canh giờ tu luyện thời gian, lấy đến quen thuộc Miêu gia kiếm pháp.

Võ thần điện nội hai cái nửa canh giờ, ngoại giới ngay cả một cái canh giờ cũng chưa đến, Thạch Tiểu Nhạc tâm thần trở về vị trí cũ, mỉm cười nói: "Không hổ là Miêu gia kiếm pháp, giờ phút này tuy rằng mới tiếp cận giống nhau đại thành, uy lực lại vượt qua giống nhau viên mãn Hoa Sơn kiếm pháp."

Đẩy ra song, nhận thấy được bên ngoài động tĩnh, Thạch Tiểu Nhạc trong lòng cười lạnh.

Lúc trước hắn lấy đi Tam Túc Điều bí tịch khi, đã sớm phát hiện, khách điểm có không ít người tâm động đầu.

Vẫn chưa vội vã đi ra ngoài, hợp với ba ngày, Thạch Tiểu Nhạc đều ở trong phòng diễn luyện Miêu gia kiếm pháp cùng Phù Du Bộ.

Có lẽ là tu luyện Hoa Sơn kiếm pháp kinh nghiệm cho hắn dẫn dắt, có lẽ là hắn quá mức chuyên chú, lần này cận hoa ba ngày công phu, Thạch Tiểu Nhạc đã đem Miêu gia kiếm pháp tu luyện đến thần hợp chút thành tựu cảnh giới, Phù Du Bộ lại đạt tới thần hợp viên mãn.

"Thực lực lại nói ra nhất tiết."

Mỉm cười, ngày thứ tư giữa trưa, Thạch Tiểu Nhạc lui phòng, bình tĩnh đợi khách điểm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8 : Hắc Sát Bang

Khách điểm bên cạnh ngỡ tắt nhỏ tử lý, Thạch Tiểu Nhạc dừng bước xoay người, nhìn thấy ngăn chặn hạng khẩu hai vị bảy thước đại hán.

Hai người mặc trang phục đoàn phục, trong tay các trì một thanh ba thước ba lưu loát trường kiếm, vẻ mặt có chút không tốt.

"Tiểu bằng hữu, ta Kí Bắc Song Hùng không làm khó dễ ngươi, giao ra trên người võ công bí tịch, tha cho ngươi bắt tử."

Bên trái hán tử cười nói.

"Ta là Họa Kiếm Phái đệ tử, các ngươi đi thôi."

Thạch Tiểu Nhạc bình tĩnh đáp lại.

Hai vị hán tử rõ ràng từ chối một chút. Làm giang hồ tán tu, Lô Nhạn mười ba phái hàng đầu bọn họ đương nhiên nghe nói qua, đây chính là Thúc Vũ Thành nhất đẳng nhất thể lực.

Bất quá, đối với bí tịch khát vọng, hiển nhiên áp chế đối võ lâm môn phái sợ hãi. Bọn họ vốn là lưu lạc hán, cùng lắm thì rời đi Thúc Vũ Thành chính là.

Bên phải hán tử đi bước một đi tới, âm xốt xa xốt xa nói: "Đại ca, xem ra chuyện tới hiện giờ, chỉ có giết người diệt khẩu một đường."

Bên trái hán tử thở dài một tiếng: "Tiểu bằng hữu, kiếp sau nhớ kỹ, tuổi trẻ quá nhỏ chớ để hành tẩu giang hồ." Vừa dứt lời, nhưng lại cũng tiến lên, rút ra kiếm.

Kí Bắc Song Hùng đều là Tàng khí ngũ trọng tu vi, nhưng trên người sát khí rất nặng, rõ ràng là giết qua nhân. Thạch Tiểu Nhạc có loại cảm giác, không cần hai người liên thủ, tùy tiện một người, chỉ sợ đều có thể đánh chết Tàng khí ngũ trọng Triệu Bất Bình.

Luận tài nguyên thiên phú, có lẽ này đó giang hồ khách không bằng môn phái đệ tử, nhưng luận đánh nhau kinh nghiệm, rất nhiều đệ tử thúc ngựa cũng cần không nổi này đó giang hồ khách.

Xoát xoát hai tiếng.

Hai thanh trường kiếm một tả một hữu, vừa lên một chút, đồng thời thương công mà đến. Tại đây hẹp hòi đường tắt lý, dễ dàng phong kín Thạch Tiểu Nhạc tất cả đường lui.

Thực rõ ràng, Kí Bắc Song Hùng là tính toán tốc chiến tốc thắng.

Bọn họ bước chân vào giang hồ nhiều năm, sẽ không khinh thị gì một cái môn phái đệ tử. Cứ việc giết chết Tam Túc Điều khi, Thạch Tiểu Nhạc tu vi chỉ có Tàng khí tam trọng.

Tay cầm chuôi kiếm, đợi cho hai thanh mũi kiếm sắp đâm tới khi, Thạch Tiểu Nhạc mới mạnh mẽ nghiêng kiếm đánh ra.

Khanh!

Hắn chặn bên trái hán tử kiếm, thân hình bị đẩy lui đồng thời, Phù Du Bộ thi triển ra, mạo hiểm tránh được bên phải hán tử sát chiêu.

"Thanh Sơn Ân Ân."

Trên chân Phù Du Bộ, trong tay còn lại là kì hiểm Hoa Sơn kiếm pháp, Thạch Tiểu Nhạc hẳn không sợ tử, lại bình tĩnh đắc đáng sợ, cùng Kí Bắc Song Hùng bắt đầu rồi chém giết.

Kí Bắc Song Hùng khó tránh khỏi bị kinh sợ.

Bọn họ không nghĩ tới Thạch Tiểu Nhạc lớn như vậy đấy, mỗi khi đều là xá sinh vong tử kì diệu, ngược lại khiến cho bọn họ sợ đầu sợ đuôi, quá khứ sát phạt kinh nghiệm, ở thiếu niên trong tay toàn bộ vô dụng vũ chi địa.

Nếu nói bọn họ là bỏ mạng đồ đệ, Thạch Tiểu Nhạc quả thực chính là không biết tử vong vì sao vật, này lắng đầu thanh!

Miêu gia kiếm pháp không ra, phối hợp thân hợp viên mãn Phù Du Bộ, Thạch Tiểu Nhạc thực lực so với đánh chết Triệu Bất Bình khi lại tăng lên nhất tiết.

"Này một kiếm còn hần là nhanh hơn một chút, ác hơn một chút, không nghĩ cấp đối thủ lưu đường lui, sẽ không có thể cho chính mình lưu đường lui."

Kích đấu bên trong, Thạch Tiểu Nhạc giống như lĩnh ngộ Hoa Sơn kiếm pháp càng sâu trình tự ảo diệu.

"Cho ta rồi ngã xuống!"

Cước bộ một chút, Thạch Tiểu Nhạc xem nhẹ đâm tới kiếm, mạnh hướng Kí Bắc Song Hùng bên trong lão Đại sát đi, song phương hợp lại đặc là ai tốc độ nhanh hơn.

Không thể buông tha dừng người thắng.

Kí Bắc Song Hùng lão Đại luống cuống, ở chân chính sống chết trước mắt, hần kiếm tốc chậm trong nháy mắt.

Gần này trong nháy mắt, cũng sinh từ hai phân.

"Đại ca!"

Thấy đại ca rồi ngã xuống, bên phải hần từ quát to một tiếng, nhưng lại xoay người bước đi. Đáng tiếc Thạch Tiểu Nhạc so với hần nhanh hơn, Phù Du Bộ thi triển hạ, từ trên tường một cái xoay người, giữa không trung trở lại một kiếm.

Xuy.

Bên phải hần từ ngã xuống đất chết.

Thạch Tiểu Nhạc thu hồi kiếm, nhanh chóng ở hai người trên người sờ soạng, nhảy ra hai bản bí tịch sau, vượt qua ngõ nhỏ, lặng yên rời đi.

.....

Thúy Vũ Thành khoảng cách Lô Nhạn Sơn, ước chừng có một ngày lộ trình, Thạch Tiểu Nhạc một hơi chạy đến quan đạo ngoại trong rừng cây, lúc này mới tiến vào hệ thống, lấy Kí Bắc Song Hùng trên người bí tịch, hướng hệ thống đổi hai trăm điểm thưởng cho giá trị.

"Đủ ta hai mươi cái canh giờ tu luyện."

Phân biệt phương hướng, Thạch Tiểu Nhạc tính toán về trước đến Họa Kiếm Phái nói sau.

Bất quá ngay tại hần đã tìm đến nửa đường khi, bỗng nhiên nghe thấy được cách đó không xa truyền đến một trận tiếng đánh nhau.

"Hắc Sát Bang nhân, các ngươi dám giết ta chò, không sợ chọc giận Phát Trần Môn sao không?"

Rừng rậm bên trong, tề quang, tề huy, Triệu Mặc Lan ba người cùng không có cùng trình độ bị thương, bị hơn - ba mươi vị mặc hắc y bọn nam tử vây quanh, tề huy lớn tiếng kêu lên.

Vòng vây ngoại, đứng một vị khô gầy lão giả, âm hiểm cười nói: "Các ngươi ba người tự tiện xông vào ta Hắc Sát Bang, ý đồ gây rối, tội đáng chết vạn lần! Về phần Phát Trần Môn, hắc hắc, không có bằng chứng, lượng Phát Trần Môn cũng không dám đổi ta Hắc Sát Bang động thủ."

Cách đó không xa, tránh ở rừng rậm sau Thạch Tiểu Nhạc mặt không chút thay đổi.

Hắc Sát Bang hàng đầu hần đương nhiên nghe nói qua, này giúp nội hảo thủ như mây, tiểu lâu la lại sở lấy vạn kế, quả thật Thúy Vũ Thành thứ nhất đại bang.

Hần không nghĩ tới, tề quang ba người dĩ nhiên dám trêu thượng Hắc Sát Bang.

"Đệ đệ, Triệu sư muội, ta đến cản phía sau, các ngươi nghĩ cách lao ra đi, cấp môn phái báo tin."

Tề quang huy kiếm đồng thời, về mặt kiên quyết địa nói.

Ba người vừa ly khai Thúy Vũ Thành, đã bị Hắc Sát Bang nhân theo dõi, này một đường khúc chiết, giết đối phương hơn mười người, nhưng chính mình

ba người cũng phụ thương.

Lúc này lần thứ hai bị vây quanh, tề quang tinh tường biết, ba người dữ nhiều lành ít.

"Đại ca, ta không đi, cùng lắm thì cùng bọn chúng đồng quy vu tận."

Tề huy dữ tợn địa hô.

Triệu Mặc Lan không nói được một lời, nhưng đồng dạng không lùi từng bước, hiển nhiên cũng làm liều chết tính toán.

"Không hổ là danh môn chính phái xuất thân đệ tử, lão phu bội phục, hắc hắc hắc."

Khô gầy lão nhân khẩu thượng nói bội phục, nhưng ngữ khí cũng không dấu hèn mọn.

Ở tề quang ba người chém giết hạ, hơn - ba mươi vị Hắc Sát Bang cao thủ, đã chết chỉ còn bảy tám người. Bất quá tề quang ba người ở vây công hạ, đồng dạng bị thương pha trọng, thực lực ngay cả bình thường một nửa cũng không đến.

"Các ngươi ba vị ở Thúy Vũ Thành trẻ tuổi bên trong, hàng đầu cũng không tính Tiểu, chờ lão phu tháo xuống các ngươi đầu, nói vậy bang chủ nhất định thật mạnh có phần thưởng."

Khiến còn lại Hắc Sát Bang cao thủ vây quanh tề quang ba người, khô gầy lão nhân tháo xuống cái bao tay, ra mời chuẩn bị động thủ kiểm tiện nghi.

"Đề tiện!"

Triệu Mặc Lan tức giận đến mặt cười đỏ bừng.

Đối phương bất quá Tàng khí sáu trọng tu vi, các ở bình thường thời điểm, chớ nói hai vị sư huynh, chính mình đều có tin tưởng cùng đối phương một trận chiến, chính là hiện tại, chỉ sợ ba người liên thủ cũng ngăn không được lão nhân này.

Chỗ tối Thạch Tiểu Nhạc cân nhắc một phen, lý trí nói cho hắn, hắn là lập tức rời đi. Dù sao tề quang ba người cùng hắn không thân chẳng quen, không tất yếu vì bọn họ đắc tội Hắc Sát Bang.

Chính là từ ba người đuổi bắt Tam Túc Điều hành động xem, này ba người phỏng chừng cũng là đi hành hiệp trượng nghĩa kia một bộ, nếu không cũng sẽ không đắc tội một chút cũng không có ác không lên Hắc Sát Bang.

Cứ như vậy thấy chết mà không cứu được, lương tâm gì an?

Bị thương nhẹ nhất Triệu Mặc Lan đã muốn cùng khô gầy lão nhân giao thủ, bất quá mấy chiêu, đã cực kỳ nguy hiểm. Một bên tề quang tề huy huynh đệ có khóc cũng không làm gì, vừa động thủ đã bị bảy tám vị Hắc Sát Bang cao thủ vây quanh, mắt thấy cứu viện không kịp.

"Thôi, liền giúp lần này đi."

Chủ ý trước, Thạch Tiểu Nhạc nếu không che dấu, thả người mà ra, một kiếm hướng khô gầy lão nhân mãnh liệt mà ra.

"Làm sao tới tiểu tặc, cút ngay."

Kiểm quang đánh úp lại, khô gầy lão nhân một tay cầm ra, nhân cơ hội này, Triệu Mặc Lan rút cục thoát ly hiểm cảnh, kinh hi địa hô lớn: "Công tử!"

"Tiểu tặc, dám quân Hắc Sát Bang nhân sự, ngươi chán sống!"

Vừa rồi một lần giao thủ, khô gầy lão nhân đã biết Thạch Tiểu Nhạc chỉ có Tàng khí tam trọng tu vi, này đây cảm thấy cũng không kích động.

"Cho ngươi một lần cơ hội, hiện tại liền cút."

Thạch Tiểu Nhạc cầm kiếm mà đứng, thần nhiên nói.

"Ha ha ha."

Khô gầy lão nhân cùng kia bảy tám vị Hắc Sát Bang cao thủ đều cười ha hả, giống như nghe thấy được toàn bộ thế giới tốt nhất cười chê cười.

Triệu Mặc Lan vội la lên: "Công tử, cảm tạ ngươi vừa rồi ra tay, nhưng ngươi vẫn là đi nhanh đi."

Khô gầy lão nhân tái như thế nào vô si, dù sao cũng là Tàng khí ngũ trọng tu vi, hơn nữa kia bảy tám vị Tàng khí tứ trọng Hắc Sát Bang cao thủ, lại khởi là Tàng khí tam trọng Thạch Tiểu Nhạc có thể đối phó ?

Trừ phi là cùng cảnh giới tề quang sư huynh, mới có một trận chiến có thể tính a.

Tề quang cũng là về mặt cảm kích, đối Thạch Tiểu Nhạc nói: "Huynh đại, tình huống nguy cấp, hảo ý của ngươi ta ba người tâm lĩnh. Nếu ngươi không

chê phiền toái, còn thỉnh thượng Phát Trần Môn báo ta ba người tin người chết, đều có nhân thay ta chờ báo thù."

Thạch Tiểu Nhạc lắc đầu: "Ta không có nghĩa vụ giúp người này vội, ta chỉ quản trơ mắt."

Khô gầy lão nhân tức giận đến không được, tiểu tử này thật ngông cuồng, hắn quyết định muốn dùng tối hung tàn phương pháp giết đối phương. Từ điểm, khô gầy lão nhân mặt hiện ác độc vẻ, hai tay thành chộp, đối với Thạch Tiểu Nhạc thiên linh cái mảnh trào mà ra, tấn ẩu tạt phong.

Tam lưu trung phẩm võ học, ác móng vuốt sói.

"Cẩn thận a!"

Triệu Mặc Lan kêu to.

Hiểu ra một chút, càng là cao đẳng võ học, muốn tu luyện đến cao cảnh giới lại càng nan, nhưng uy lực không thể nghi ngờ cũng sẽ lớn hơn nữa.

Khô gầy lão nhân ác móng vuốt sói, sớm đặt tới thần hợp chút thành tựu cảnh giới, phối hợp hắn Tăng khí ngũ trọng tu vi, đánh chết phía trước Kí Bắc Song Hùng, không hề khó khăn.

Trảo phong đánh úp lại, loáng thoáng bên trong, Thạch Tiểu Nhạc giống như thấy được hai đáng sợ móng vuốt sói, cả người không có chút phản kháng động tác.

Ở mọi người thấy đến, này rõ ràng là Thạch Tiểu Nhạc dọa choáng váng.

"Rõ ràng không có thí bản sự, còn muốn học người ta thấy việc nghĩa hăng hái làm, xuống địa ngục đi thôi."

Khô gầy lão nhân dữ tợn cười, mắt thấy hai móng vuốt bắt mặc Thạch Tiểu Nhạc thiên linh cái.

Đúng lúc này, Thạch Tiểu Nhạc ra tay.

Ngân lượng kiếm quang phóng lên cao, mang theo không có gì không phá mũi nhọn, ngành hám ác móng vuốt sói.

Đúng là thần hợp chút thành tựu Miêu gia kiếm pháp.

Thạch Tiểu Nhạc chính mình cũng không nghĩ tới, nhanh như vậy hay dùng tới rồi này bộ kiếm pháp.

Phanh.

Kiểm trảo hồ đánh, Thạch Tiểu Nhạc cùng khô gầy lão nhân đều thối lui ba bước.

Luận cảnh giới, Thạch Tiểu Nhạc tự nhiên không bằng khô gầy lão nhân, bất quá hắn tu luyện chính là tam lưu trung phẩm Hành Sơn tâm pháp. Mà khô gầy lão nhân thân là Hắc Sát Bang tiểu đầu mục, tu luyện lại chính là một môn tam lưu loại xấu tâm pháp.

Bởi vậy ở cảnh giới không bằng đích tình huống hạ, Thạch Tiểu Nhạc nội lực độ tinh khiết, vận chuyển tốc độ ngược lại cường vu khô gầy lão nhân.

"Đáng chết!"

Khô gầy lão nhân giận dữ đồng thời, trong mắt lại xẹt qua một tia lửa nóng, hiển nhiên nghĩ đến Thạch Tiểu Nhạc bắt buộc luyện thượng đẳng nội công, chỉ cần giết tiểu tử này, gì sâu không công lực tiến nhanh?

Kia còn thừa Hắc Sát Bang cao thủ cũng rục rịch đứng lên.

Thấy thế, Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên làm ra một cái kinh người cử chỉ, lấy mũi kiếm hướng tới chính mình ngực mảnh liệt mà đi.

"Muốn chết, không dễ dàng như vậy."

Khô gầy lão nhân bay nhanh đập ra đi.

Khởi liễu mũi kiếm đâm đến Thạch Tiểu Nhạc trên người khi, vẫn chưa xâm nhập, ngược lại chính chuỗi kiếm đều từ tương phản phương hướng liền xông ra ngoài, phịch một tiếng, khắp đem khô gầy lão nhân đánh vừa vận, miệng phun máu tươi địa bay ngược đi ra ngoài.

Chương 9 : Hóa tương

"Cái gì?"

Hắc Sát Bang những cao thủ đều bị này trận biến cố sợ ngây người.

Cho dù là Tề Quang ba người cũng đều về mặt bất khả tư nghị, vẫn là Tề Quang trước hết phản ứng lại đây, nói: "Mũi kiếm bị tước chặt đứt."

Nguyên lai vừa rồi, Thạch Tiểu Nhạc cùng khô gầy lão nhân tuy là thể hoà xong việc, nhưng tự thân kiếm lại bị Ác Lang Trảo cắt nát mũi kiếm. Thạch Tiểu Nhạc trong lòng vừa động, lúc này mới làm ra kinh người cử chỉ.

Lúc trước, kim mặt phật Miêu Nhân Phụng cùng Liêu Đông đại hiệp Hồ nghĩa đao quyết chiến khi, liền tăng lấy tiêu diệt mũi kiếm mãnh liệt vận khí ngực, lợi dụng nội lực bắn ngược, đánh trúng Hồ nghĩa đao thần Tàng huyết.

Thạch Tiểu Nhạc bất quá là bất chước thôi, nhưng hiệu quả không thể nghĩ ngờ thập phần kinh người.

Tiếp được đạn trở về trường kiếm, Thạch Tiểu Nhạc cũng không nói nhiều, trực tiếp sát hướng về phía còn lại kia bảy tám vị Hắc Sát Bang cao thủ.

Kia mấy người tu vi chỉ có Tàng khí ba tứ trọng bộ dáng, lại mắt thấy lão Đại bị đánh bại, tin tưởng đại tóa, không quá mấy chiêu, đã bị Thạch Tiểu Nhạc lấy Miêu gia kiếm pháp giết được đại bại.

Nhưng còn có hai cái gian xảo tên, thừa dịp chém giết là lúc, ném một quả sương mù đạn, bước nhanh mang theo bị thương khô gầy lão nhân chạy trốn.

"Đáng tiếc."

Đợi cho sương mù tán đi, hiện trường chỉ còn một đồng tử thi, Thạch Tiểu Nhạc cũng lười đuổi theo đi. Hắn trước lấy cây cỏ diệt mạng làm thân kiếm thương huyết, lại ở một đồng tử thi bên trong soát người, không hề đoạt được sau, mới thất vọng địa đứng dậy.

"Không biết tên họ đại danh, hôm nay chi ân, không dám quên."

Tề Quang ba người đi rồi đi lên.

"Tại hạ Thạch Tiểu Nhạc, Họa Kiếm Phái đệ tử, hôm nay bất quá là tùy tay cử chỉ thôi."

Nghe được Thạch Tiểu Nhạc thân phận, Tề Quang càng cảm thấy thân cận. Lô Nhận mười ba phái, từ xưa đồng ra một môn, ở Thúy Vũ Thành có thể coi nhất hệ.

Triệu Mặc Lan một đôi mắt đẹp không được đánh giá Thạch Tiểu Nhạc, đột nhiên nói: "Thạch công tử, chính là người ở khách điểm bắt được chân chính Tam Túc Điều sao không? Thật đúng là thâm tàng bất lộ."

Thạch Tiểu Nhạc cười cười, để tránh ba người xấu hổ, nói sang chuyện khác nói: "Các người như thế nào gặp phải Hắc Sát Bang?"

Tề Quang không có giấu diếm, đem phía trước phát sinh chuyện nói một lần.

Nguyên lai ba người lần này xuống núi ngắn hạn lịch lãm, nghe nói Hắc Sát Bang ở Thúy Vũ Thành kẻ khác giận sôi đủ loại ác đi sau, nhưng lại to gan lớn mật địa ban đêm xông vào Hắc Sát Bang, chuẩn bị ám sát Hắc Sát Bang chủ. Không nghĩ tới sự tình bại lộ, lúc này mới thu nhận Hắc Sát Bang đuổi giết.

Bất quá Thạch Tiểu Nhạc miễn tuệ-sâu sắc địa cảm giác được, Tề Quang tựa hồ có điều giấu diếm.

Lấy ba người Phát Trần Môn cao đồ thân phận, gần một lần thất bại đêm tập, thật có thể thu nhận Hắc Sát Bang vô cùng vô tận đuổi giết sao không?

Tề Huy nói: "Thạch sư đệ, ta ba người thương ngắn hạn nạn trong nước để khôi phục, Hắc Sát Bang sẽ không từ bỏ ý đồ, người tạm thời hộ tống chúng ta đến Phát Trần Môn."

Thạch Tiểu Nhạc nghe được nhủ này, hắn không thích Tề Huy loại này thể mệnh lệnh khẩu khí.

Hơn nữa hắn còn phát hiện, mỗi lần Triệu Mặc Lan xem chính mình thời điểm, Tề Huy ánh mắt liền thập phần âm trầm.

"Các người hiện tại lập tức chạy về sơn môn, Hắc Sát Bang đuổi không kịp ."

Thạch Tiểu Nhạc nói.

"Như thế nào, người không muốn hỗ trợ sao không?"

Tề Huy mảy rậm giương lên, thật sâu nói: "Người nếu rất sợ chết, một mình rời đi, một khi việc này bị người biết được, chỉ sợ sẽ bị Lô Nhạn mười ba phái nhân sở phi nhỏ!"

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng dâng lên một cỗ không thoải mái, hần hạo tâm cứu người, ở Tề Huy trong miệng, ngược lại thành chính mình nghĩa vụ cùng bốn phận, thật sự là buồn cười.

Tề Quang thấy tình thế không đúng, vội vàng quát: "Câm mồm!"

Tề Huy dò xét gặp Triệu Mặc Lan về mặt, trong lòng ghen tỵ lại đại thịnh, không để ý huynh trưởng khuyên can, lạnh nhạt nói: "Người vừa rồi kiếm pháp, tựa hồ cũng không phải xuất từ Họa Kiếm Phái. Ha ha, xem ra người có khác kỳ ngộ, không biết có hay không nộp lên cấp Họa Kiếm Phái? Tư nuốt võ học, chính là thực nghiệm trọng lồi."

Thạch Tiểu Nhạc nghe ra hần trong giọng nói ngấm có ý uy hiếp, tựa hồ chỉ cần chính mình không hơn giao Miêu gia kiếm pháp, hần không ngại tự mình thượng Họa Kiếm Phái báo cáo giống nhau.

Tề Quang thấy thế, biết rõ không thể làm cho Thạch Tiểu Nhạc đồng hành, đành phải bắt đắc dĩ nói: "Lần này đa tạ Thạch sư đệ trọng nghĩa ra tay, lần sau hơi có nhàn rồi,

Nhất định thượng Họa Kiếm Phái nói lời cảm tạ."

Triệu Mặc Lan về mặt xấu hổ, nói: "Thạch công tử, ta."

Thạch Tiểu Nhạc cười cười, cũng đã ôm quyền rời đi, không mang theo đi một mảnh đám mây.

"Tiểu tử này, giết Hắc Sát Bang nhân, còn đi sư người ta thân, phẩm hạnh không hợp, cũng không ta hiệp nghĩa nói người trong "

Đội cho Thạch Tiểu Nhạc sau khi rời đi, Tề Huy không quên tiếp tục thượng mắt được, gặp Triệu Mặc Lan cúi đầu, trong lòng bất giác vừa tức vừa hận.

.

Lô Nhạn Sơn rất lớn, Lô Nhạn mười ba phái giai ở vào nội vây ở chỗ sâu trong, mà ở bên ngoài vị trí, một đám hùng hổ Hắc y nhân chính chung quanh sư tâm cái gì.

"Khởi bẩm Sát Thần đại nhân, ta chờ ở phía trước phương, phát hiện bang nội huynh đệ."

Một người cúi đầu, hướng một vị sáng giọng trung niên hội báo.

Không bao lâu, hai vị Hắc Sát Bang chúng, nâng bị thương khô gãy lão nhân tới rồi phụ cận. Thấy sáng giọng trung niên, ba người vội không ngừng nhất tề quỳ xuống.

"Người nì?"

Sáng giọng trung niên, nhân nghĩa lấy mạng Sát Thần, tu vi Tàng khí sáu trọng đỉnh, chính là Hắc Sát Bang tám đại Sát Thần một trong, bởi vì này thủ đoạn độc ác vô tình, vững tâm như thiết, ở trong bang hung danh có thể nói như sấm bên tai.

Khô gãy lão nhân run giọng nói: "Khởi bẩm Sát Thần đại nhân, thuộc hạ nguyên bản đã bắt lấy kia ba người, không ngờ trên đường bị người phá hư, cho nên."

"Nói như vậy, người thất bại?"

Lấy mạng Sát Thần thân nhiên nói, một cỗ kinh người sát khí phúc tràn đi, kẻ khác hô hấp áp lực.

Khô gãy lão nhân sợ tới mức tim và mặt câu chiến, vội vàng nói: "Đại nhân, ta chờ rời đi khi, âm thầm ở sương khói đạn bên trong phóng ra truy hồn yên, chỉ cần theo truy hồn yên hơi thở, kia mấy người trốn không thoát ta chờ lòng bàn tay!"

"Tạm thời tha cho người một mạng, còn không dẫn đường?"

"Là!"

Truy hồn yên chính là khô gãy lão nhân bước chân vào giang hồ khi, ngoài ý muốn được đến kì được một trong, trừ phi là cùng hần, cái mũi dị thường linh mãnh, nếu không ngoại nhân mơ tưởng phát hiện.

Khoảng cách Họa Kiếm Phái còn có nửa ngày thời gian, Thạch Tiểu Nhạc không có vội và chạy đi, mà là ngồi xếp bằng ở một gốc cây bí mật dưới tàng cây, toàn lực vận công.

Hôm nay cùng khô gãy lão nhân một trận chiến, nhưng lại ngoài ý muốn đụng vào hần bình cảnh, ra lệnh đan điền kia tầng lá mỏng càng thêm yếu ớt. Thạch Tiểu Nhạc tính toán một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, xem có thể hay không ngay tại hôm nay đột phá cảnh giới, nâng cao một bước!

Hành Sơn tâm pháp thúc dục nội lực, không ngừng ở trong cơ thể vận hành một cái lại một cái chu thiên.

Mười chu thiên.

Hai mươi cái chu thiên.

Ba mươi cái chu thiên.

Đương số lượng đi vào một trăm năm mươi cái chu thiên khi, kia tầng lá mỏng đã như tờ giấy phiến, nhưng Thạch Tiểu Nhạc nội lực đồng dạng biến thành nổ mạnh hết đà.

Rõ ràng nhất đánh sâu vào phá, nhưng chính là thiếu chút nữa, mà không thể va chạm vào bình cảnh.

"Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, tái mà suy, ba mà kiệt."

Thạch Tiểu Nhạc có loại cảm giác, nếu tối nay không thể đột phá, chỉ sợ kế tiếp tương đương thời gian dài lý, đều rất cuộc tìm không được đột phá cơ hội.

Mà thời gian, khắp là Thạch Tiểu Nhạc tối quý trọng gì đó.

Không biết từ đâu tới đây lực lượng, hấn cường đề một hơi, hét lớn một tiếng, vốn nên suy sụp nội lực, ngạnh sinh sinh lại hướng thượng vọt mạnh nhất tiết.

Phốc!

Cùng với trong cơ thể một tiếng rất nhỏ động tĩnh, một cỗ không lớn không nhỏ phong lấy Thạch Tiểu Nhạc vi trung tâm, hướng tới bốn phía ba trượng nội thời quét, giáo khôi trên mặt đất khô chỉ lá rụng.

Tầng khí tứ trọng lúc đầu!

Cảm thụ được trong cơ thể tăng cường ba thành có thừa nội lực, Thạch Tiểu Nhạc thư sướng địa ra một hơi.

Nếu đem lúc trước nội lực, so sánh một cây tề thẳng, như vậy hiện tại chính là một cây dây thừng.

Không chỉ có như thế, bình cảnh đột phá, làm cho nội lực ở Thạch Tiểu Nhạc trong cơ thể vận chuyển khoảng cách lại một lần lặp dài, tương đương biến thành gia tăng rồi sức bật.

Về phần nói vận chuyển tốc độ, bởi vì sức bật gia tăng, không tăng phản giảm.

Tóm lại, nội công tu vi đột phá đến Tầng khí tứ trọng sau, Thạch Tiểu Nhạc thực lực đạt tới hoàn toàn mới cảnh giới, đã nhất định ban ngày có thể sánh bằng.

Đại khái là đột phá vui sướng, Thạch Tiểu Nhạc cảm giác chính mình trong đầu ý nghĩ thẳng đường, linh cảm phát ra.

Hắn rất nhanh tìm một cái thạch động, đối cái động khẩu hơi chỉ che dấu sau, liền lập tức đem nộ lên trên Kí Bắc Song Hùng bí tịch đặc tới thưởng cho giá trị, đổi thành hai mươi cái canh giờ tu luyện thời gian.

Phía trước, Thạch Tiểu Nhạc Miêu gia kiếm pháp đã đạt tới thần hợp chút thành tựu cảnh giới, giờ phút này hắn toàn tâm toàn ý diễn luyện, hơn nữa ban ngày đối chiến thu hoạch đặc hiệu được, ngăn ngừa mười hai cái canh giờ sau, hắn Miêu gia kiếm pháp nhưng lại càng tiến thêm một bước, đã tiếp cận thần hợp đại thành chỉ cảnh.

Miêu gia kiếm pháp lúc sau, là Hoa Sơn kiếm pháp.

Cùng Kí Bắc Song Hùng một trận chiến, cái loại này trí đến chết địa rồi sau đó sinh cảnh tượng lần thứ hai hiện lên vu trong đầu, Thạch Tiểu Nhạc huy kiếm không ngừng, nhất chiêu nhất thức ai cũng mang theo bàng bạc hiểm trở kỳ dị ý nhị.

Thậm chí có như vậy vài giây chung, kiếm pháp bên trong, giống như xuất hiện một đạo đậm chi lại đậm núi cao hư ảnh.

Nếu có biết hàng người thấy này một màn, nhất định hội hãi đặc nói không ra lời.

Này rõ ràng chính là chiêu thức cảnh giới đệ tam trọng, hóa tương đầu hiệu.

Thiên hạ tất cả võ học, đầu tiên đủ này hình, rồi sau đó giao cho thần, đương hình thần đã chuẩn bị là lúc, đại biểu võ giả đối chiêu thức lý giải đã muốn tới rồi hoàn toàn mới độ cao.

Lúc này, chính là tiếp theo trọng cảnh giới, hóa tương.

Thiên hạ dong nhân tầm thường, đừng nói là nhị lưu võ học, túng xem như có thể đem tam lưu võ học tu luyện đến hóa tương cảnh giới, đều tuyệt đối có thể nói luyện võ thiên tài.

Mà Thạch Tiểu Nhạc, nắm giữ Hoa Sơn kiếm pháp cận hơn một tháng, dĩ nhiên sẽ tới rồi hóa tương bên cạnh, không thể không nói, hắc ngộ tính có thể nói vạn bên trong không một.

Xoát.

Lại là một đóa kiếm hoa, ba thước lớn nhỏ núi cao hư ảnh, ở trong không khí minh diệt không chừng, dần dần biến mất.

Đình!

"Chúc mừng kị chủ, nắm giữ tam lưu loại xấu kiếm pháp, Hoa Sơn kiếm pháp bước đầu hóa tương chi cảnh, thưởng cho tam lưu võ học rút thưởng cơ hội một lần, xin hỏi kị chủ, hay không lập tức sử dụng?"

Hệ thống đột ngột thanh âm, khiến Thạch Tiểu Nhạc mừng rỡ.

Hắn đã sớm nghe hệ thống nói qua, đem tự thân võ học tu luyện đến nhất định cảnh giới sau, có thể được đến thêm vào thưởng cho, nhưng phía trước vô luận là giống nhau vẫn là thần hợp, cũng không thấy hệ thống có phản ứng, Thạch Tiểu Nhạc đều hết hy vọng, không ngờ tới chính mình ngoài ý muốn diễn luyện ra hóa tương một màn, ngược lại kích phát rồi hệ thống.

Thạch Tiểu Nhạc đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm ứng được ngoại giới có động tĩnh, chỉ phải tạm thời rời đi vô thần điện.

"Đáng chết, các ngươi là như thế nào tìm được chúng ta?"

Tề Huy cả người là huyết, ở trong bóng đêm hoảng không trách lộ.

"Khắc khắc khắc, Xú tiểu tử, lão phu đều có biện pháp, lần này định giáo các ngươi lên trời không đường, dưới không cửa."

Khô gầy lão nhân nuốt ăn xong một viên đan dược sau, tạm thời áp chế thương thế, lúc này chính mang theo phần đông Hắc Sát Bang cao thủ truy kích Tề Quang ba người.

Đương nhiên, hắn là có ý đem ba người hướng chỗ nhất phương hướng dẫn, không có hạ sát thủ.

Dị thường linh mẫn cái mũi, sù khô gầy lão nhân sớm phán đoán ra Thạch Tiểu Nhạc vị trí vị trí, ở hắn ý tưởng lý, tự nhiên phải bốn người này tận diệt, chuẩn bị cái sạch sẽ, mới có thể nhất tiết trong lòng mối hận!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10 : Xuẩn chính là ai

"Đại ca, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Tề Huy toàn thân, bị đao kiếm hoa bị thương hơn mười chỗ, sắc mặt ở trong đêm đen vẫn có vẻ có chút trắng bệch.

Tề Quang nhưng thật ra bình tĩnh một ít, cắn răng nói: "Nếu vô đường lui, ngươi ta chỉ có thể chết chiến, che dấu Triệu sư muội rồi đi."

Tề Huy mâu quang chột lóe, không nói gì.

Triệu Mặc Lan kêu lên: "Tề sư huynh, ta sẽ không đi, phải chết cùng chết."

Ba người phía trước thương sẽ không hảo, hiện tại thương càng thêm thương, thực lực không đủ bình thường ba thành, ở Hắc Sát Bang cao thủ một phen làm vẩn thần bàn xúm lại hạ, cuối cùng chạy tới một chỗ bí mật cái động khẩu ngoại, rốt cuộc không đường thoái lui.

Trong động có ánh lửa lóe ra, Tề Huy ánh mắt tối lạng, đột nhiên kêu lên: "Họ Thạch ở bên trong!"

Này một tiếng hô to, giống như đem Thạch Tiểu Nhạc vị trí nói cho mọi người, nghĩ muốn thoát thân cũng không có thể.

Tề Quang một tiếng thờ dài tức.

Triệu Mặc Lan nhìn thấy Tề Huy, mắt đẹp bên trong lộ vẻ thất vọng vè.

Trong động ánh lửa yếu ớt, một đạo thon dài bóng người chậm rãi đi ra, anh tuấn khuôn mặt còn thập phần non nớt, không phải Thạch Tiểu Nhạc là ai?

Tề Quang vẻ mặt xấu hổ nói: "Thạch sư đệ, ta. Thực xin lỗi, liên lụy ngươi."

Triệu Mặc Lan rõ ràng cúi đầu, hé ra mặt cười lại hồng lại bạch, quả thực không dám nhìn hấn.

Nhưng thật ra Tề Huy, lớn tiếng nói: "Đổi đầu kẻ địch mạnh, Thạch Tiểu Nhạc, chúng ta cần đồng tâm hiệp lực, nếu không tất cả mọi người đừng nghĩ sống."

Thạch Tiểu Nhạc nhìn mắt bốn phía.

Tốt lắm, Hắc Sát Bang cao thủ không dưới năm mươi vị, cơ bản đều ở Tầng khí ba tứ trọng bộ đáng, ban ngày vị kia khô gầy lão nhân vẻ mặt âm trầm địa cười, coi như một cái độc xà.

Nhìn đáng vẻ của hấn, thương thế đều khôi phục không ít.

Tề Huy là biết thực lực của chính mình, đổi mặt loại này đội hình, nếu không có chính mình vừa vặn có điều đột phá, quả thực chính là từ lộ một cái. Hấn trong miệng đồng tâm hiệp lực, chỉ sợ trào phúng hương vị càng nhiều đi.

Thạch Tiểu Nhạc đối với ánh trắng, chính là cười.

Hấn hảo tâm cứu người, không nghĩ tới, không nghĩ tới dĩ nhiên rước lấy như vậy cục diện.

Tề Quang cường xanh thân thể, đi đến Thạch Tiểu Nhạc bên cạnh, thấp giọng nói: "Thạch sư đệ, đợi lát nữa nhân chúng ta cùng nhau hướng bên phải hướng, ta liệu chết che dấu ngươi."

Triệu Mặc Lan đồng dạng đi đến bên cạnh, biểu đạt quyết tâm, gặp Thạch Tiểu Nhạc không nói chuyện, cô gái xấu hổ đến sắp khóc thành tiếng đến.

"Ha ha ha, các ngươi bốn người tái thương lượng cũng chưa dùng, tối nay chấp cánh cũng khó trốn."

Khô gầy lão nhân âm ngoan ánh mắt, cuối cùng dừng ở Thạch Tiểu Nhạc trên người, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Lão phu tung hoành Thúy Vũ Thành mười năm, cho tới bây giờ không chiết ở hoàng mao tiểu tử trong tay quá, con chó nhỏ, lão phu nhất định phải ngươi sống không bằng chết!"

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Chỉ sợ ngươi làm không được."

Khi nói chuyện, hấn đột nhiên hướng cao thủ nhiều nhất bên trái đi đến, tay phải đã cầm chuôi kiếm.

"Thạch sư đệ không thể!"

Tề Quang lớn tiếng ngăn cản. Nơi đó đứng cao thủ, ước chiếm hiện trường sáu thành nhiều, chớ nói Thạch Tiểu Nhạc, chính là hấn Tề Quang trạng thái toàn thịnh hạ, đều không hề nắm chắc có thể xông qua.

"Thạch công tử, ngươi mau trở lại, chúng ta không phải nói tốt lắm sao không?"

Triệu Mặc Lan đã ở tê thanh hò hét, gấp đến độ thẳng dậm chân.

Chỉ có Tề Huy âm thầm cười lạnh không thôi.

Thạch Tiểu Nhạc này ngu xuẩn, khur khur cổ chấp, không biết tự lượng sức mình, vừa lúc thay bọn họ hấp dẫn hỏa lực, cứ như vậy, bọn họ từ bên phải phá vây cơ hội không thể nghi ngờ thật to gia tăng.

"Con chó nhỏ, ngươi thật sự là lão phu gặp qua tối xuẩn gì đó! Hắc hắc hắc, xem ra lão phu đánh giá cao ngươi."

Khô gầy lão nhân Lã Vọng buông cần, ở hấn phía trước, chừng bảy tám vị Tầng khí tứ trọng cao thủ, vây công dưới, còn sợ bất không được tiểu tử này sao không?

Đương nhiên, hấn kế hoạch chờ Thạch Tiểu Nhạc kiên trì không được, chính mình lại ra tay, hung hăng đưa hấn dẫm nát trên mặt đất, nghiền nát hấn toàn thân xương cốt, như vậy mới có thể hết giận!

"Vô nghĩa thật nhiều. Lão già kia, vốn ngươi đã muốn kiếm trở về một cái mệnh, nhưng là ngươi không nên trở về chịu chết, ta chỉ hảo thành toàn ngươi."

Thạch Tiểu Nhạc thanh âm cũng không cao, cũng rất trấn định, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Tất cả mọi người cảm thấy được, tiểu tử này ở tuyệt vọng hạ điền rồi.

"Hảo, tốt lắm! Còn thất thần làm gì, cấp lão phu thượng, đem tiểu tử này bấm uy cầu."

Khô gầy lão nhân ra lệnh một tiếng, sớm kiếm chế không được Hắc Sát Bang những cao thủ nhất thời hét lớn một tiếng, ước chừng bảy tám người hướng Thạch Tiểu Nhạc đánh tới.

Bọn họ giống như thấy tiểu tử này ở đao quang kiếm ảnh bên trong sợ hãi biểu tình, đều phát ra đặc ý tiếng cười to.

Nhưng mà ngay tại bọn họ vừa mới động thủ khi, Thạch Tiểu Nhạc trước một bước động .

Dưới chân thi triển Phù Du Bộ, Thạch Tiểu Nhạc thân thể thấp xuống, ba thước khoảng cách hơi tung lướt qua, mất đi mũi kiếm trường kiếm, không biết khi nào đã rút ra, nhắm ngay trung gian một người đâm đi ra ngoài.

Xuy!

Máu tươi trời cao.

Người nọ lúc này chết ngã xuống đất, mà còn lại nhân còn chưa phản ứng lại đây, Thạch Tiểu Nhạc đã muốn từ đám người khe hở bên trong phá vây, sát hướng về phía khô gầy lão nhân.

"Đáng chết, tiểu tử này đột phá cảnh giới!"

Khô gầy lão nhân quá sợ hãi.

Võ giả một khi nội công cảnh giới đột phá, nội lực tăng nhiều hạ, ra tay tốc độ cùng lực lượng rõ ràng hội gia tăng một cấp bậc. Giờ phút này Thạch Tiểu Nhạc, rõ ràng đã không phải ban ngày Thạch Tiểu Nhạc.

"Tất cả mọi người cấp lão phu sát, sát!"

Khô gầy lão nhân không có tin tưởng đối mặt Thạch Tiểu Nhạc, liền mạng hướng lui về phía sau đi.

Chính là Thạch Tiểu Nhạc ngay từ đầu mục tiêu chính là hắn, khỏi dung hắn đào thoát? Trong tay trường kiếm mờ ra, Thạch Tiểu Nhạc phi tung dựng lên, Miêu gia kiếm pháp bên trong nhất thức Đan Phượng Triều Dương rơi mà ra.

"Không, không có khả năng!"

Này một kiếm lại mau lại tạt, hơn nữa thần vận so với ban ngày hơn nồng đậm . Khô gầy lão nhân làm sao còn không biết, ngàn ngàn nửa ngày nhiều công phu, Thạch Tiểu Nhạc không chỉ có nội công tiến nhanh, liền ngay cả kiếm pháp tạo nghệ đều tăng lên một tầng thứ.

Cổ chừng toàn thân công lực, tấn hội tụ vu hai tay bên trong, khô gầy lão nhân một cái Ác Lang Trảo hung hăng trảo ra.

Đáng tiếc, hiện giờ Thạch Tiểu Nhạc nội lực tiến nhanh, hơn nữa Miêu gia kiếm pháp tiếp cận thần hợp đại thành, hai cùng chống hạ, kiếm này uy lực còn hơn ban ngày ước có ngũ thành, làm sao là khô gầy lão nhân có thể ngăn ?

Một tiếng thanh thúy cắt thanh, cùng với dã thú bàn tê tiếng hô, tất cả mọi người thấy, một đôi huyết chương bay lên trời, rồi sau đó rơi trên mặt đất.

Khô gầy lão nhân nửa người nhiễm huyết, hai tay tê cổ tay mà đoạn, khuôn mặt bởi vì thống khổ mà có vẻ vô cùng dữ tợn đáng sợ.

"Lão già kia, xuẩn chính là ai?"

Không có cấp khô gầy lão nhân gì chống cự cơ hội, Thạch Tiểu Nhạc đệ nhị kiếm ra tay, sát ánh trắng, hung hăng xuyên vào khô gầy lão nhân ngực trái.

Hiện trường trở nên không hiểu có chút im lặng.

Nhất là Tề Quang, Tề Huy, Triệu Mặc Lan, cùng với mặt khác hai vị trải qua quá ban ngày đại chiến Hắc Sát Bang cao thủ, đều là vẻ mặt không dám tin biểu tình.

Nửa ngày phía trước, Thạch Tiểu Nhạc võ công nhiều lắm cùng khô gầy lão nhân cùng ngồi cùng ăn, đã bại đối phương là lấy xảo . Nhưng là hiện tại, bị giết khô gầy lão nhân chỉ cần hai kiếm!

Từ hắn xuất kiếm, đến bây giờ, kỳ thật con quá khứ một lát thời gian, nhưng Thạch Tiểu Nhạc đã muốn sát ra một cái chỗ hỏng.

"Người."

Xuy.

Không đợi khô gầy lão nhân nói xong nói, Thạch Tiểu Nhạc mặt không chút thay đổi địa rút ra kiếm, theo sau cũng không quay đầu lại địa ra bên ngoài

chạy vội.

Cùng lúc đó, bị Tề Quang ba người cho rằng là vòng vây tối bạc nhược phía bên phải, đột nhiên thoát ra một đạo thân ảnh, nhảy ba trượng xa, hướng tới bên trái Thạch Tiểu Nhạc bay nhanh đuổi theo, cả người đằng đằng sát khí.

"Thiên, là bát đại Sát Thần một trong lấy mạng Sát Thần! Chẳng lẽ Thạch công tử sớm đã biết sao không?"

Triệu Mặc Lan kinh hô một tiếng, đôi mắt bên trong thật là phấn khích.

Tề Quang hô lớn: "Mau, Thạch sư đệ đã cho chúng ta dẫn dắt rồi đi cường địch, từ bên trái phá vây."

Sống còn hết sức, ba người không dám chậm trễ, cơ hồ là dùng hết toàn lực địa đi phía trái phương sát đi.

Trong đêm đen Lô Nhạn Sơn, thượng là xuân hàn se lạnh, yên tĩnh không tiếng động, lờ mờ đạo bóng người ở trong rừng xuyên qua không ngừng.

"Tiểu tử, ngươi tuổi còn trẻ, lại như thế tâm ngoan thủ lạt, tối nay không chấp nhận được ngươi còn sống!"

Lấy mạng Sát Thần đuổi theo đồng thời, do có thừa lực nói chuyện.

Trái lại Thạch Tiểu Nhạc, một hơi nghẹn ở ngực, chỉ lo toàn lực chạy trốn. Hắn một khi nói chuyện, này cổ khí tất nhiên tán đi, đến lúc đó chỉ có bị đuổi tới kết cục.

Nhưng mà cứ việc như thế, song phương khoảng cách còn đang lập gần. Từ ngay từ đầu vài chục trượng, biến thành hiện tại năm trượng, tứ trượng.

Đương khoảng cách đạt tới ba trượng khi, lấy mạng Sát Thần lạnh lùng cười, một chương hướng Thạch Tiểu Nhạc ngực chụp đi.

Tam lưu trung phẩm võ học, Tác Mệnh Chương.

Tàng khí sáu trọng đỉnh tu vi, hơn nữa đã xem Tác Mệnh Chương tu luyện tới rồi tiếp cận thần hợp đại thành, lấy mạng Sát Thần thực lực so với khô gầy lão nhân cường không ngừng một cái cấp bậc.

Vù vù chương phong bên trong, Thạch Tiểu Nhạc ngực chợt lạnh. Lúc này, Phù Du Bộ thân pháp cấp thấp chỗ thiếu hụt lộ rõ, nhưng lại không có pháp phát ra này một chương.

Ngực vừa động, Thạch Tiểu Nhạc thân thể vừa chuyển, Miêu gia kiếm pháp cực mạnh nhất thức, đề liêu kiếm bạch hạc thư sí vung mạnh mà ra.

Bảng một tiếng.

Chương phong bạo khai, Thạch Tiểu Nhạc phát hiện, lấy mạng Sát Thần nội lực không chỉ có xa so với chính mình hùng hậu, hơn nữa độ tinh khiết thượng cũng không chút nào có hại. Thực hiện nhiên, đối phương tu luyện hẳn là cũng là tam lưu trung phẩm nội công tâm pháp.

Nỗ lực áp chế yết hầu chỗ một ngum ngọt ý, Thạch Tiểu Nhạc vừa đánh vừa lui. Lúc này trong quá trình, hắn một mặt phải suy tư chạy trốn lộ tuyến, một mặt vừa muốn ngăn cản lấy mạng Sát Thần công kích, có thể nói khổ không nói nổi.

Lại quá không lâu.

Thạch Tiểu Nhạc há mồm phun ra một búng máu, thân thể một cái lao đảo.

"Tiểu tử, ngươi nên đi đã chết."

Lấy mạng Sát Thần lãnh khốc cười, một chương đánh ra. Đối phó cận có Tàng khí tứ trọng tiểu tử, hắn tông thủy chí chung con thi triển bảy thành thực lực, bất quá đã muốn vậy là đủ rồi.

Nguy cơ thời điểm, Thạch Tiểu Nhạc không chút nào kích động, đột nhiên kiếm chiêu biến đổi, từ sắc bén Miêu gia kiếm pháp, đổi thành kì hiểm vô cùng Hoa Sơn kiếm pháp.

Ẩn ẩn trong lúc đó, một tòa ba thước lớn nhỏ núi cao hư ảnh vắt ngang hư không, hướng tới toàn bộ vô phòng bị lấy mạng Sát Thần áp đi.

Hóa tương cảnh giới Hoa Sơn kiếm pháp.

Phịch một tiếng vang nhỏ.

Núi cao hư ảnh khó khăn lắm triệt tiêu Tác Mệnh Chương chương kinh, mà nương này cỗ bùng nổ lực lượng, Thạch Tiểu Nhạc một cái gấp lùi, hướng bên cạnh tưng đi.

"Hóa tương?"

Lấy mạng Sát Thần biểu tình, có trong nháy mắt động lại.

Thân là Hắc Sát Bang bát đại Sát Thần một trong, hắc hắc có thể không rõ hóa tương ý nghĩa. Không khách khí địa nói, lấy hắc tư chất, tu luyện Tác Mệnh Chương mấy năm, đều xa xa không đạt tới hóa tương cảnh giới.

Thạch Tiểu Nhạc mới vài tuổi, tuy rằng từ đối phương kiểm chiếu uy lực xem, kiểm pháp cấp bậc hẳn là rất thấp, nhưng là đủ để thuyết minh Thạch Tiểu Nhạc thiên phú cao .

Lấy mạng Sát Thần đứng ở tại chỗ, không có tiếp tục truy kích.

Bởi vì phụ cận đã là Họa Kiếm Phái địa bàn, tiểu tử này trăm phương ngàn kế, định là Họa Kiếm Phái thiên tài đệ tử, vạn nhất chính mình đuổi giết đi xuống, rước lấy Họa Kiếm Phái cao thủ sẽ không diệu .

"Lần này tha cho ngươi một mạng, hy vọng lần sau đừng làm cho ta xem gặp."

Lấy mạng Sát Thần không cam lòng địa rời đi.

Hắn nằm mơ đều muốn không đến, chính mình nếu tiếp tục đuổi giết Thạch Tiểu Nhạc, nếu không sẽ không rước lấy Họa Kiếm Phái cao thủ, chỉ sợ còn có thể làm cho mỡ ta nhân vô tay tỏ ý vui mừng đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11 : Rút đao thuật

Đêm tối không tiếng động, một đường dọc theo bí mật đường nhỏ hướng lên trên đi, ở hao phí nửa lâu ngày thần sau, Thạch Tiểu Nhạc kéo thương thể, rốt cục về tới chính mình ở Họa Kiếm Phái sân.

Lúc này, phía chân trời đã muốn hơi hơi thanh minh.

"Lần này bị thương, chỉ sợ đắc tu dưỡng ít nhất nửa tháng thời gian."

Ngồi xếp bằng trên giường, Thạch Tiểu Nhạc một tiếng cười khổ.

Hắn cũng không sợ hãi bị thương, cũng không kiêng dè tu dưỡng.

Phiền toái chính là, nội thương bất đồng vu ngoại thương, không chỉ có khôi phục đứng lên càng chậm, hơn nữa bị thương trong lúc, còn không có thể tùy ý vận động nội lực cùng người động thủ, liền ngay cả luyện võ đồ hội đã bị thật lớn ảnh hưởng.

Tương đương nói, bởi vì kẻ tiếp dưỡng thương, Thạch Tiểu Nhạc tiến cảnh đồ hội nghiêm trọng biến chậm.

Đây là hẳn khó có thể nhận chuyện tình.

"Nếu, Hành Sơn tâm pháp có được trị liệu nội thương hiệu quả thì tốt rồi."

Phía sau, Thạch Tiểu Nhạc thậm chí ảo tưởng, nếu chính mình tu luyện Cửu âm chân kinh, hoặc là Cửu dương thần công linh tinh tuyệt thế nội công thì tốt rồi.

Như vậy bị thương, căn bản không uống sự.

Nhưng hẳn dùng mộng nghĩ muốn cũng biết, Cửu âm chân kinh linh tinh võ công, cấp độ, phẩm chất nhất định cao đặc dọa người, trừu bên trong xác suất quả thực không cần rất thấp, không phải trước mắt chính mình có thể mơ ước .

"Đúng rồi, ta phía trước hoàn thành đuổi giết Tam Túc Điều nhiệm vụ, hơn nữa thành công khiến Hoa Sơn kiểm pháp hóa tương, đã muốn tích lũy hai lần rút thương cơ hội, có thể rút thương võ học ."

Căn cứ hệ thống cách nói, tích lũy hai lần rút thương cơ hội, rút thương cấp độ, phẩm chất hội tăng lên một cái bậc thang. Nói cách khác, lần này Thạch Tiểu Nhạc hoặc là trừu không trúng, trừu bên trong kém cỏi nhất cũng là tam lưu trung phẩm võ học.

"Dù sao kế tiếp hơn nửa tháng, ta mơ tưởng bình thường luyện võ, chẳng bác nhất bác, xem có thể hay không xuất hiện cái gì chuyển cơ."

Chủ ý quyết định, Thạch Tiểu Nhạc tâm thần chìm vào võ thần điện nội, nói: "Hệ thống, ta phải sử dụng hai lần rút thương cơ hội."

Hệ thống ‘ thiện ý ’ nhắc nhở nói: "Sử dụng dung hợp rút thương, bớt thời giờ xác suất không thay đổi, kí chủ hay không kiên trì sử dụng?"

Thạch Tiểu Nhạc khoe miệng vừa kéo, vẫn là kiên quyết nói: "Rút thương." Trong lòng mặc niệm, ngàn vạn lần không cần bớt thời giờ mới tốt.

Một vòng hình vuông quang hoàn, ở võ thần điện thủ tầng thạch bích gian lóe ra không chừng. Mỗi lần tới rồi loại này thời điểm, Thạch Tiểu Nhạc phát hiện chính mình đồ hội đặc biệt khấn trương, tìm đập không thể khống chế gia tốc.

Đình!

Cuối cùng, hình vuông quang hoàn dừng hình ảnh, Thạch Tiểu Nhạc thở phào một cái, may mắn không có bớt thời giờ.

Một đạo hào quang nhảy vào Thạch Tiểu Nhạc trong đầu, chờ hắn xem đại khái tin tức sau, u ám tâm tình nhưng lại lập tức chuyển biến tốt đẹp, cười lầm bầm: "Lần này vận khí nhưng thật ra rất không sai."

Rút thương phía trước, Thạch Tiểu Nhạc thuần túy là ôm thử một lần thái độ, xem có thể hay không xuất hiện kỳ tích, hiện tại xem ra, lên trời đối hắn vẫn là không tồi.

"Chúc mừng kí chủ, Trừu Đắc Tam Lưu trung phẩm võ học chiêu thức, Phó Hồng Tuyết Bạt Dao Thuật."

Thạch Tiểu Nhạc bỗng im lặng.

Phó Hồng Tuyết, người này tuyệt đối là võ hiệp thế giới bên trong đại danh đình đình chính là nhân vật.

Này từ nhỏ bị giáo huấn cừ hận, không có thơ ấu, không có bằng hữu nam tử, tựa hồ trời sinh chính là vì báo thù mà sinh.

Hắn chân thọt, thả hoạn có động kinh, nội tâm hậm hực mà cô độc, chỉ có gặp Thôi Nùng Thì, mới khó được thấy sinh mệnh một tia ánh mặt trời.

Sau đó, Thôi Nùng cũng đã chết.

Phó Hồng Tuyết khi còn sống, tuyệt đối là mệnh đồ nhấp nhô khi còn sống, coi như phong tuyết bên trong một đạo ánh nền, rét lạnh bi thương, lại kiên định địa thiêu đốt.

Vì báo thù, Phó Hồng Tuyết từ tứ ngũ tuổi bắt đầu luyện đao, mỗi ngày luyện tập rút đao một vạn hai ngàn thứ, ngay cả ăn cơm ngủ đều thủ không rời đao.

Đúng là tại đây dạng cố gắng hạ, thường thường vô kì Bạt Dao Thuật, thành Phó Hồng Tuyết tung hoành võ lâm nhất đại sát chiêu.

Có thể nói, chỉ có Phó Hồng Tuyết Bạt Dao Thuật, mới là giết người kĩ, nhưng là nguyên nhân chính là vì như thế, người khác muốn đem Bạt Dao Thuật tu luyện đến tối cao cảnh giới, ngàn nan muôn vàn khó khăn.

Mà này, chỉ sợ cũng là Bạt Dao Thuật bình xét cấp bậc chỉ có tam lưu trung phẩm nguyên nhân chỗ,nơi.

Thạch Tiểu Nhạc bởi vì nội thương chỉ có, trong khoảng thời gian này vừa mới không thể quá mức làm lụng vất vả, không thể làm ra phối hợp toàn thân động tác.

Bạt Dao Thuật, đúng là vì thể khắc hẳn lượng thân làm theo yêu cầu.

.....

Ngay tại Thạch Tiểu Nhạc phản hồi Họa Kiếm Phái không lâu lúc sau, có năm nhân đập triều dương chi quang, cũng đồng thời đi lên Họa Kiếm Phái sơn môn.

Này năm người làm một Lão Tứ Thiểu.

Cư thủ lão già đáng người cao gầy, một thân nguyệt sắc màu áo dài, dưới hàm lưu trữ ba lũ râu dài, thoạt nhìn rất có thanh nhã làn gió.

Ở hắn phía sau, phân biệt vì ba nam nhất nữ, nam tử các khí vũ phi phạm. Mà kia duy nhất cô gái, mặc hồng nhạt áo dài, khoác đồng màu áo trần thủ, dung mạo thanh lệ xinh đẹp nho nhã, khí chất cao thượng tự nhiên, làm cho người ta vọng chí mà lòng say.

"Ha ha, nhị trưởng lão, các người rốt cục đã trở lại."

Đại trưởng lão cùng tam trưởng lão, dắt Họa Kiếm Phái chủ vị nghi trượng, sớm chờ ở sơn môn ở ngoài, thấy áo trắng lão già, lập tức tiến lên tiếp đón.

Áo trắng lão già, đúng là Họa Kiếm Phái nhị trưởng lão.

Về phần hán phía sau bốn người, phân biệt là Họa Kiếm Phái đại đệ tử Viên Thu Vĩ, nhị đệ tử Tiêu Viên Bác, Tam đệ tử Mao Văn 靖, cùng với thân truyền đệ tử dưới đệ nhất nhân, Tần Chiêu.

"Nhị trưởng lão, lần này đi trước Thanh Tuyết Thành, có thể có xin đến kiến giúp lệnh bài?"

Đại trưởng lão đầu tiên là nhìn chất nhân Tần Chiêu liếc mắt một cái, lúc này mới hỏi hướng nhị trưởng lão.

Nhị trưởng lão nghe vậy, ý cười tiệm liễm, lắc lắc đầu.

Son môn ngoại thân thiện không khí lập tức quanh quẽ không ít.

Đại trưởng lão mâu quang chợt lóe, nói: "Từ một trăm năm trước, thiên hạ giang hồ bởi vì môn phái quá nhiều chi cô, dẫn phát đại loạn tới nay, triều đình đối vô lâm môn phái thẩm tra càng ngày càng nghiêm, muốn từ thanh tuyết liên minh bắt được một khối kiến giúp lệnh bài, ngàn nan muôn vãn khó khăn, nhị trưởng lão không cần tự trách."

Hiện giờ vô lâm thế lực, chia làm chính tông cùng không cảm quyền hai phái.

Cái gọi là chính tông, tức là ở đại biểu các châu vô lâm liên minh bên trong lập hồ sơ, cũng đạt được kiến giúp lệnh bài vô lâm thế lực. Đây nhất loại vô lâm thế lực, phần lớn cao thủ nhiều như mây, tổng thể thực lực cường đại, hơn nữa có liên minh bối cảnh, chính là giang hồ thượng tầng.

Về phần không cảm quyền, tức là chỉ không có đạt được liên minh tán thành vô lâm thế lực.

Này bộ phận vô lâm thế lực tuy rằng thế nhược, lại ở Đông Thắng đại lục chiếm đại đa số. Nhất là Họa Kiếm Phái chỗ,nơi phi ngựa vương triều, lại vượt qua sáu thành đã ngoài.

Bởi vì không bị phía chính phủ tán thành, phàm là ở ở dã môn phái, hàng năm đều phải hướng triều đình cùng các châu liên minh, chưa nộp đại lượng thuế má, nếu không sẽ gặp bị cướp đoạt môn phái quyền lợi, tịch thu son môn.

Tôi không xong chính là, không cảm quyền môn phái một khi gặp được địch thủ mưu hại, chỉ có thể tự cầu nhiều phúc, liên minh tuyệt không sẽ vì người xuất đầu.

Bởi vậy đối với gì một cái không cảm quyền vô lâm thế lực đến giảng, lấy được kiến giúp lệnh bài, trở thành chính tông thế lực, đều là này là tối trọng yếu mục tiêu.

"Ai, lão phu có phụ chương môn nhờ vả a."

Nhị trưởng lão làm sao không biết, một cái không cảm quyền môn phái nghĩ muốn trở thành chính tông môn phái có bao nhiêu nan. Không nói vô số không cảm quyền môn phái cạnh tranh, này chính tông môn phái cũng không hy vọng có tân môn phái gia nhập, phân điều cố định đại bánh ngọt.

Nhưng hán vẫn là có chút bất đắc dĩ.

"Di? Chiêu nhân, của người tu vi tựa hồ tiến rất xa?"

Đúng lúc này, đại trưởng lão hai mắt sáng quắc địa nhìn chăm chăm Tần Chiêu.

Tần Chiêu năm nay mười sáu tuổi, dáng người cao gầy, bộ mặt tuấn lãng, nghe được đại bá trong lời nói, hơi hơi lại cười nói: "Không đối gát đại trưởng lão, Tần Chiêu lần này ngẫu có điều đặc."

Nhị đệ tử Tiêu Viên Bác ngắt lời nói: "Làm sao là ngẫu có điều đặc, Tần sư đệ hiện giờ đã là Tàng khí bảy trọng tu vi, kiếm thuật lại tiến rất xa, không thể so cùng năm kỉ ta nhược nhiều ít."

Lời này vừa nói ra, này tiến đến nghênh đón Họa Kiếm Phái những cao thủ tất cả đều ồ lên, khiếp sợ địa nhìn thấy không kiêu không táo Tần Chiêu.

Tiêu Viên Bác thân là thân truyền nhị đệ tử, thiên phú có bao nhiêu hảo mọi người là biết đến, năm đó chính là Lô Nhạn tứ kiệt hữu lực người cạnh tranh. Hiện tại hán chính mồm thừa nhận Tần Chiêu không thể so chính mình kém nhiều ít, Tần Chiêu có bao nhiêu cường, tưởng tượng liền biết.

Tam trưởng lão đột nhiên thở dài: "Đáng tiếc!"

Rất nhiều người ánh mắt lóe ra, lập tức hiểu được những lời này hàm nghĩa.

Vô luận thực lực, thiên phú, nhân phẩm, Tần Chiêu đều đủ để sắp xếp đẹp như tranh kiếm phái tuổi trẻ một thế hệ trước bốn gã, theo lý thuyết, hán nên chương môn tử đại thân truyền đệ tử một trong, chính là cố tình.

"Hừ, lần này chương môn xuất quan, có sự, quả thật nên giải quyết một chút. Ta Họa Kiếm Phái muốn cường thịnh, cũng không thể bằng nhân tình làm việc!"

Có người hô, vì Tần Chiêu minh Bất Bình, khiến cho rất nhiều phụ họa thanh.

Đại trưởng lão cùng Tần Chiêu liếc nhau, đều là mừng thầm trong lòng.

"Cảm ơn! Chương môn quyết định cùng mệnh lệnh, khởi là ta chờ có thể phản bác?"

Gặp hỏa hậu không sai biệt lắm, đại trưởng lão nghĩa chính lời nói địa giận xích một tiếng, nhìn như khuyên giải, kỳ thật ngược lại tăng thêm mọi người khó chịu. Mắt thấy mục đích đạt tới, hẳn lúc này mới dẫn mọi người phản hồi môn phái.

.....

Từ trong phòng tìm được một thanh rỉ sắt đao sau, Thạch Tiểu Nhạc một mực luyện tập rút đao.

Hắn nắm đao thủ càng ngày càng vững vàng, xuất đao tốc độ cũng lấy mất thường khó có thể nhận biên độ tăng lên.

Nhưng hắn càng ngày càng không hài lòng.

Bởi vì Thạch Tiểu Nhạc tình huống cảm giác được, đao uy lực, không tăng phân hàng.

"Vì cái gì, tại sao có thể như vậy?"

Đao lực lượng, tốc độ đều ở tăng lên, uy lực như thế nào còn có thể giảm xuống?

Đứng yên thật lâu sau, Thạch Tiểu Nhạc bỗng nhiên mở mắt, lầm bầm: "Phó Hồng Tuyết xuất đao, là vì báo thù, ta xuất đao là vì cái gì?"

Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên hiểu được, chính mình tài nghệ ở tăng lên không giả, nhưng duy thiếu một loại cảm tình.

"Lấy cừu hận, tin tưởng, tuyệt vọng, tín ngưỡng chờ đủ loại nội tâm lực lượng, rút ra trong tay đao, mới là tối thượng thừa Bạt Đao Thuật."

Thạch Tiểu Nhạc ngộ.

Hắn từ ngày đầu tiên rút đao một vạn hai ngàn thứ, đến ngày hôm sau một vạn thứ, tái đến ngày thứ ba năm nghìn thứ. Rút đao tần suất càng ngày càng ít.

Tới rồi thứ mười ba thiên, hắn rõ ràng hợp với hai ngày không có rút đao.

Đệ thập năm ngày.

Thạch Tiểu Nhạc đã muốn như cọc gỗ bàn đứng ước chừng hai cái canh giờ.

Tại đây hai cái canh giờ lý, hắn đừng nói là động một chút tay chân, liền ngay cả ánh mắt cũng không trát một chút, cả người coi như đánh mất linh hồn.

Một trận gió thổi qua, có khô điệp ở không trung phiêu toàn.

Thạch Tiểu Nhạc dần dần sống lại, cánh tay một trận dùng sức.

Xoát.

Đột nhiên gặp hàn mũi nhọn chợt lóe, giống như thổi tới phong đều ở trong khoảng thời gian ngắn bị cắt thành hai nửa, phát khởi Thạch Tiểu Nhạc tán biến tốc đen.

Lá khô rụng địa, nhìn kỹ đi, dĩ nhiên đều đều địa một phân thành hai.

"Hảo nhất chiêu Bạt Đao Thuật."

Thạch Tiểu Nhạc buông ra cầm chuôi đao thủ, thật dài ra một hơi.

Đã nhiều ngày, hắn một mực trong viện tự hỏi Bạt Đao Thuật tinh nghĩa, suy diễn như thế nào đem trong lòng cảm xúc tất cả đều phóng thích vu một đao bên trong.

Thực rõ ràng, nếu phải hắn giống Phó Hồng Tuyết giống nhau, mỗi ngày luyện tập rút đao một vạn hai ngàn thứ, không phải nghị lực không đạt được, mà là không có này tất yếu.

Thạch Tiểu Nhạc dù sao không phải một gã thuần túy đao khách, hơn nữa cũng không có Phó Hồng Tuyết như vậy trầm trọng cừu hận cùng gánh nặng.

Đao là tử, nhân là sống.

Phó Hồng Tuyết Bạt Đao Thuật, tới rồi Thạch Tiểu Nhạc trong tay, hẳn là là một khác phiên bộ dáng. Vạn hạnh, hắn hiện tại lấy chính mình phương thức làm được.

Thùng thùng đông.

Đúng lúc này, một trận đại tiếng chuông từ xa xa sâu kín vang lên.

"Chung vang ba tiếng, các đệ tử đi trước diễn võ trường tập hợp. Ta thật đã quên, hôm nay là ba tháng một lần môn phái tổng kết."

Thạch Tiểu Nhạc thì thảo tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12 : Phất Trần Môn tìm đến sự (thượng)

Trải qua hơn nửa tháng tu dưỡng, Thạch Tiểu Nhạc thương thế cơ bản đã muốn khôi phục, hơn nữa Bạt Dao Thuật thành công, cũng coi như không có cô phụ thời gian.

Nghe được triệu tập đệ tử chung vang, hắn thay đổi một thân thanh sam, lúc này mới dẫn theo một thanh kiếm, đuổi hướng về phía diễn võ trường.

Giờ này khắc này, diễn võ trường sớm đứng đầy nhân, liếc mắt một cái nhìn lại, không dưới sáu bảy trăm.

Ba tháng một lần môn phái tổng kết, sơ suất chính là làm cho chư vị đệ tử tề tụ nhất đường, từ thực lực cực mạnh thân truyền đệ tử vì mọi người truyền đạo giải thích nghi hoặc, cùng lúc xúc tiến trao đổi, miễn cho đệ tử gian cầm tình mới lạ. Về phương diện khác, coi như là lẫn nhau khích lệ, hình thành tốt cạnh tranh.

Bởi vậy, mặc kệ là tu luyện cũng tốt, vẫn là có chuyện quan trọng trong người cũng thế, từng đệ tử cũng không có thể vắng họp.

"Nghe nói sao không? Nửa tháng trước, nhị trưởng lão bọn họ cũng đã đã trở lại."

"Vô nghĩa, ta cũng không phải kẻ điếc. Ta còn biết, môn phái xin trở thành chính tông hành động lại một lần thất bại."

"Việc này ta chờ sớm có đoán trước, không nói cũng thế. Vẫn là tâm sự tin tức tốt đi, nghe nói lần này đi trước thanh tuyết châu, bốn vị sư huynh sư tỷ, đều là rất có thu hoạch, thực lực tiến bộ phi phàm."

"Tam đại thân truyền đệ tử không cần phải nói, Tàn Chiêu sư huynh cũng như thế sinh mãnh, thật sự là làm cho người ta cảm khái, hắn bản hắc là. . ."

Mọi người nghị luận thanh bỗng nhiên thấp đi xuống, bởi vì rất nhiều người thấy nghênh diện đi tới Thạch Tiểu Nhạc.

Thạch Tiểu Nhạc từ một ít nhân trong ánh mắt, thấy được khinh thường, hèn mọn, thậm chí ả ả đồ kỵ, hắn đương nhiên chưa nói cái gì, chính là gật gật đầu, gấp thoáng qua.

"Thiết! Túm cái gì túm, nếu không dựa vào Tiểu đi cùng chương môn quan hệ, đến phiên ai, cũng không tới phiên tiểu tử này đương thân truyền đệ tử a."

"Người ta mệnh hảo, quan hệ ngành, người có biện pháp nào?"

Mọi người hừ hừ, phát tiết trong lòng bất mãn.

Chỉ chớp lát sau, ồn ào náo động thanh biến mất, tam đại trưởng lão nhất tề xuất hiện ở diễn võ trường phương Bắc cao giai thượng.

Ở bọn họ phía sau, còn đi theo ba vị khí chất bất phàm niên kỷ khinh nhân.

Trong đám người Thạch Tiểu Nhạc, trong lòng khẽ nhúc nhích.

Trước nhất mặt một cái, bộ dáng thành thực, đáng người lớp giữa nam tử, hắn là chính là Họa Kiếm Phái năm thứ nhất khinh cao thủ, Lô Nhạn tứ kiệt bên trong không gió liễu kiếm Viên Thu Vĩ.

Đi theo Sau đó, thoát nhìn bất cần đời áo lam nam tử, hắn là là thiên phú mấy không kém gì Viên Thu Vĩ thân truyền nhị đệ tử, một kiếm bình khâu Tiêu

Viên Bác.

Về phần người thứ ba, là cái thanh lệ động lòng người cô gái, tuổi so với Viên Thu Vĩ cùng Tiêu Viên Bác nhỏ ba tứ tuổi, cho là được xưng gần nhất vài thập niên đến, Họa Kiếm Phái đệ nhất thiên tài, nhu vũ kiếm Mao Văn 婧.

Dựa theo đạo lý, tổng kết đại hội thượng, bốn vị thân truyền đệ tử hẳn là đứng ở ba vị trưởng lão phía sau, gấp còn thiếu một người, rất nhiều người đều đang tìm tìm cái gì.

"Thạch sư huynh, ngươi vì sao còn không lên sân khấu?"

Bên cạnh có người quái thanh nhắc nhở, khiến cho mọi người chú ý, đôi thấy ‘trón’ ở trong đám người Thạch Tiểu Nhạc, cười vang thanh lập tức vang lên.

Dù sao chỉ có ít bộ phận nhân gặp qua Thạch Tiểu Nhạc cùng Triệu Bất Bình một trận chiến, đối với đại đa số người đến nói, Thạch Tiểu Nhạc vẫn là cái kia nhất gan sợ phiền phức, dựa vào quan hệ thượng vị xếp lớp sinh.

Nhị trưởng lão nương mảy, hừ nói: "Tiểu nhạc, ngươi vì sao còn chưa lên?" Trong giọng nói, hơi có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép hương vị.

Đại trưởng lão nói: "Tiểu nhạc, ngươi gia nhập môn phái chỉ có một năm, tất cả mọi người biết tình huống của ngươi, sẽ không làm khó dễ ngươi."

Lời này nhìn như đang an ủi Thạch Tiểu Nhạc, kỳ thật ám chỉ hắn học nghệ không tinh, hướng ở chỗ sâu trong nghĩ muốn, là ở ám chỉ mọi người, tiểu tử này không xứng vị thân truyền đệ tử.

Quả nhiên, càng nhiều nhân lộ ra rõ ràng khinh thường vẻ.

Cách đó không xa, bề ngoài tuần lăng Tần Chiêu nhìn như bất động thanh sắc, kì thực vẫn chú ý Thạch Tiểu Nhạc.

Quá khứ ba lượt đại hội, tiểu tử này tuy rằng mỗi quay về đều lên rồi, nhưng này sợ hãi rụt rè túng dạng, quả thực cười điệu nhân răng hàm, nghĩ đến lần này cũng sẽ không ngoại lệ.

Gặp bốn phía cùng với cao giai thượng khác nhau ánh mắt trông lại, Thạch Tiểu Nhạc ngoài dự đoán mọi người địa không có khiếp đảm, ngược lại cười cười: "Nếu đại trưởng lão cùng yêu, cứng kính không bằng tuân mệnh."

"

Dứt lời nâng chạy bộ thượng cao giai, tự nhiên hào phóng địa đứng ở Mao Văn 婧 bên cạnh.

Đại trưởng lão sững sốt, chột thâm giận trong lòng, lời này nói, giống như chính mình rất không hoan nghênh hắn dường như. Xứ tiểu tử, hiện tại tạm thời tha cho ngươi càn rỡ, đợi lát nữa nhân.

Nghĩ đến kế hoạch của chính mình, đại trưởng lão tâm nội cười lạnh một chút, thanh thanh giọng hát nói: "Lại đã ba tháng một lần tổng kết đại hội, chư vị có gì không hiểu địa phương, đều có thể nói ra, từ vài vị sư huynh sư tỷ cho các ngươi giải thích nghi hoặc."

Đều là lão quy củ, các vị đệ tử đương nhiên sẽ không khách khí, vì thể hiện trường lập tức trở nên náo nhiệt đứng lên, rất nhiều người đều hướng Đại sư huynh Viên Thu Vĩ, nhị sư huynh Tiêu Viên Bác đưa ra tu luyện thượng vấn đề.

Đương nhiên, tối được hoan nghênh vẫn là Mao Văn 婧.

Làm Họa Kiếm Phái thiên tư đệ nhất nhân, Mao Văn 婧 có thể nói tài mạo song toàn, được công nhận Lô Nhạn Sơn nữ thần cấp nhân vật.

Gặp một cái đệ tử rốt cục tranh đoạt đến cơ hội, lại mặt đỏ tai hồng, ngay cả nói chuyện đều ở run run bộ dáng, Thạch Tiểu Nhạc liền nhin không được nhất nhạc, nở nụ cười.

Tất cả mọi người đang nghe mao nữ thần nói chuyện đâu, này lỗi thời tiếng cười nhất vang, tự nhiên vô cùng đột ngột.

"Thạch sư huynh, ngươi cười cái gì? Hay là ngươi có gì cao kiến có thể nào?"

Có người lúc này làm khó dễ, không có hảo ý.

Thạch Tiểu Nhạc khoát tay, ý tứ các ngươi tiếp tục.

Tất cả mọi người hừ một chút, nếu không để ý tới này đáng giận đơn vị liên quan.

"Thạch sư huynh, ta có cái vấn đề muốn thỉnh giáo, không biết ngươi có không giải đáp?"

Chán đến chết là lúc, bỗng nhiên một cái thần tình khiêu khích thiếu niên đi rồi đi lên, trong mắt mang theo được được dục thí quang mang.

"Có vấn đề, tìm ba vị sư huynh sư tỷ đi, ta lại không hiểu."

Thạch Tiểu Nhạc mừng rỡ thanh nhàn, thuận miệng ứng phó.

Thiếu niên cười, đột nhiên cổ chừng thanh âm, lớn tiếng quát to: "Ngươi đã có này tự mình hiểu lấy, vì sao còn chưa cắt hạ đài cao, tặng cho có tư cách nhân?"

Tiếng hét lớn truyền ra đi rất xa, thế cho nên tất cả mọi người không tự giác hướng bên này nhìn lại đây.

Ý định chọn sự?

Thạch Tiểu Nhạc vừa mới dò xét gặp cách đó không xa Tần Chiêu, đối diện chính mình lộ ra một ngum bạch nha, nhân tiện nói: "Ta có không có tư cách, ngươi nên đi hỏi chương môn. Hơn nữa, nghe rõ sở, ta không thích bị người rống."

Thiếu niên cười ha ha, hơn lớn tiếng nói: "Vô lâm môn phái, chỉ có cường giả mới có thể đạt được tôn trọng. Thạch Tiểu Nhạc, ngươi không cái kia bốn sự, sẽ không phải chiếm cái kia vị trí. Ta Tiền Đồng sớm không quen nhìn ngươi, hôm nay, ngươi liền cho ta làm cho ra thân truyền đệ tử vị trí!"

Đại trưởng lão dương trang giận dữ, quát: "Vô lâm sĩ, còn không lui ra!"

Tiền Đồng trầm giọng nói: "Đại trưởng lão, hôm nay cho dù bị trục xuất Họa Kiếm Phái, ta cũng muốn nói, ta chờ đệ tử cố gắng học võ, ăn tần đau khổ, nếu kết quả là còn muốn đành phải vu một cái không hề bốn sự đơn vị liên quan dưới, kia còn liều mạng trả giá làm gì?"

Lời này nói đến rất nhiều người chỗ đau, lập tức khiến cho không nhỏ cộng minh. Rất nhiều người như là thương lượng tốt giống nhau, lớn tiếng la hét bất công.

Xem này tình thế, tựa hồ chỉ cần Thạch Tiểu Nhạc không gật đầu, chủ động làm cho ra thân truyền đệ tử thân phận, bọn họ liền thế không bỏ qua giống nhau.

Nhìn xem thờ ơ lạnh nhạt Tần Chiêu, lại nhìn ra vẻ uấn giận, kì thực đắc ý đại trưởng lão, Thạch Tiểu Nhạc làm sao còn không biết, đây là bọn họ âm mưu.

Này đối bá chất, chờ không kịp hai cái nhiều tháng sau môn phái đại bãi, hiện tại đã nghĩ khu đuổi chính mình.

Vẫn trầm mặc nhị trưởng lão thấy thế, nổi giận nói: "Một đám đều cầm mồm, Thạch Tiểu Nhạc thân phận, chính là chương môn thân định, ngươi chờ muốn tạo phản có thể nào?"

Tiền Đồng hình như có duy trì, cũng không sợ hãi, chính là kiên quyết nói: "Như thế chẳng công, ta chờ tình nguyện như vậy rời khỏi Họa Kiếm Phái!"

"Đối, rời khỏi Họa Kiếm Phái!"

Một đám người đi theo Tiền Đồng ồn ào, lớn tiếng la lên, đem nhị trưởng lão tức giận đến không nhẹ, nhưng hắn có loại cảm giác, hôm nay nếu không để cho cái công đạo, thật đúng là khó có thể xong việc.

Đại trưởng lão nhìn như áp chế mọi người, lại ở châm ngòi thổi gió, tam trưởng lão vuốt râu cười thầm, làm bằng quang. Tam đại thân truyền đệ tử, câu lấy phức tạp ánh mắt nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc.

Lập tức, tựa hồ Thạch Tiểu Nhạc thành không đúng tí nào, tai họa Họa Kiếm Phái đoàn kết đầu sỏ gây nên.

"Ngươi nói ta không bốn sự?"

Thạch Tiểu Nhạc thản nhiên địa nhìn thấy Tiền Đồng, ngữ khí bình tĩnh.

Từ hôm nay cục diện xem, đại trưởng lão hiển nhiên âm thầm đã khống chế Họa Kiếm Phái rất nhiều lực lượng.

Này khiến Thạch Tiểu Nhạc một trận phỉ báng, thật không hiểu cái kia chương môn là như thế nào đương, tái ấn này thế đi xuống, chờ hắn xuất quan, chỉ sợ quyền lực đều phải mất quyền lực.

Nói thực ra, Thạch Tiểu Nhạc cũng không để ý chính là một cái Họa Kiếm Phái thân truyền đệ tử thân phận.

Có đại võ hiệp hệ thống trong người, hắn cho dù là nhất giới tán tu, cuối cùng làm theo cũng có thể mây xanh thẳng thượng, bằng phi ngàn dặm.

Bất quá Thạch Tiểu Nhạc không thể nhận, chính mình bị người nganh buộc đuổi đi đi xuống. Đúng vậy, hắn có thể không cần thân truyền đệ tử thân phận, nhưng điều kiện tiên quyết phải là hắn chủ động buông tha cho, người khác mơ tưởng bức bách hắn.

"Chẳng lẽ, ngươi cho là chính mình có bản lĩnh?"

Tiền Đồng lấy bề nghệ ánh mắt đánh giá Thạch Tiểu Nhạc, thập phần khinh thường.

Thạch Tiểu Nhạc đánh bại Triệu Bất Bình chuyện tình hắn biết, bất quá ở Tiền Đồng xem ra, kia bất quá là Triệu Bất Bình chính mình sơ suất, không nên

tự hạ tu vi thôi.

Huống chi, hán Tiễn Đồng thực lực so với Triệu Bất Bình còn cường một ít, vô luận là nội công, chiêu thức lĩnh ngộ, vẫn là lâm trận ứng biến, còn không phân phút nghiêng áp Thạch Tiểu Nhạc.

Tiến Đồng cười nói: "Thạch Tiểu Nhạc, đừng không phục. Ta cùng với ngươi cùng tuổi, hiện giờ cũng đã Tàng khí ngũ trọng tu vi, hơn nữa điểm mai kiếm pháp lại tu luyện tới rồi thần hợp chút thành tựu, ngươi lấy cái gì cùng ta so với?"

Một chút nhân một trận ồ lên.

Điểm mai kiếm pháp, chính là Họa Kiếm Phái số lượng không nhiều lắm tam lưu trung phẩm kiếm pháp, điều bộ mai kiếm pháp càng thêm huyền diệu. Mười tám tuổi niên kỉ kì, đã đem chi tu luyện đến thần hợp chút thành tựu, này Tiến Đồng tư chất đủ để sắp xếp nhập môn phái trước hai mươi.

Thạch Tiểu Nhạc gật gật đầu, lo lắng một lát, nói: "Mười chiêu, ta lấy cơ sở kiếm thuật cùng ngươi giao thủ, mười chiêu nội không thể đem ngươi đánh ngã, ta từ nay về sau rời khỏi Họa Kiếm Phái."

Xôn xao!

Nghe thế câu, mọi người đều bị há hốc mồm, hoài nghi chính mình nghe lầm. Này vẫn là cái kia nhất gan sợ phiền phức Thạch Tiểu Nhạc sao không, hán làm sao dám nói ra như thế cuồng vọng trong lời nói đến?

Tiến Đồng hắc hắc cười nói: "Phá bình thoát phá, phải đi cùng đi được có tôn nghiêm phải không? Ta sẽ thành toàn của ngươi."

Dứt lời, nhưng lại không đợi ba vị trưởng lão quyết đoán, trực tiếp rút kiếm thứ hướng về phía Thạch Tiểu Nhạc. Bởi vì hán âm thầm chiếm được đại trưởng lão bảy mưu đặt kế, không thể cấp nhĩ trưởng lão ngăn cản cơ hội.

Trường kiếm đâm tới, mũi kiếm vi hoàng, coi như một đóa từ từ nở rộ hoa mai, bao phủ Thạch Tiểu Nhạc quanh thân mười ba chỗ huyết đạo.

"Hảo kiếm pháp."

Có người hô nhỏ một tiếng.

Nhưng mà ngay sau đó, tiếng kinh hô líu lo mà chỉ.

Bởi vì Thạch Tiểu Nhạc xuất kiếm, quả nhiên là cơ sở kiếm thuật, nhưng là này thường thường vô kỉ một kiếm, không biết như thế nào, dĩ nhiên thoải mái phá rối Tiến Đồng thức thứ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13 : Phất Trần Môn tìm đến sự (hạ)

"Thần hợp viên mãn cơ sở kiếm thuật?"

Thạch Tiểu Nhạc một kiếm, khiến đại trưởng lão biểu tình nháy mắt âm trầm xuống dưới, càng làm hán kinh ngạc chính là, Thạch Tiểu Nhạc tu vi dĩ nhiên không biết như thế nào, đạt tới Tàng khí tứ trọng.

"Thứ nhất kiếm, đệ nhị kiếm"

Thạch Tiểu Nhạc một bên sách chiêu, một bên sở sở, loại này thành thạo phản ứng làm cho Tiến Đồng rất là khiếp sợ. Hán như thế nào đều muốn không đến, Thạch Tiểu Nhạc thực lực như thế nào hội đột nhiên tăng mạnh đến bậc này nông nổi?

"Điểm Mai Đóa Đóa khai!"

Khiếp sợ lúc sau là phản nộ, Tiến Đồng hét lớn một tiếng, thứ sáu chiêu qua đi, đột nhiên sử xuất Điểm Mai kiếm pháp cuối cùng nhất thức. Hán tin tưởng bất ngờ không kịp phòng hạ, Thạch Tiểu Nhạc tuyệt đối ngăn không được chính mình chung cực nhất chiêu.

"Đây là ngươi nhìn xuống của ta tư bản?"

Thạch Tiểu Nhạc khoe miệng nhất câu, trường kiếm nhất liễu, từ sườn biên quét ngang đi ra ngoài, đem Đóa Đóa kiếm mai phá đắc không còn một mảnh, theo sau một cước đem Tiễn Đồng đoan hạ đài cao, dẫn tới hiện trường một mảnh ầm ầm.

Nói thực ra, Tiễn Đồng thực lực đích xác so với Triệu Bất Bình mạnh hơn một đường, nhưng Thạch Tiểu Nhạc tiến bộ càng thêm làm cho người ta sợ hãi. Có Hành Sơn tâm pháp ăn mồi, Thạch Tiểu Nhạc nội lực cũng không so với Tiễn Đồng kém nhiều ít.

Chính yếu chính là, Diễm Mai kiếm pháp thân mình xuất từ vu cơ sở kiếm pháp, chính là tiến thêm một bước diễn biến cùng thăng hoa. Đối với hoàn toàn lĩnh ngộ cơ sở kiếm thuật Thạch Tiểu Nhạc mà nói, lực sát thương xa không nghĩ tượng bên trong đại.

Đáng tiếc, chính hắn không biết là như thế nào, nhưng đối người bên ngoài mà nói, vừa rồi kia một màn nhiều ít có chút bất khả tư nghị.

"Tiểu sư đệ, tựa hồ có chút bất đồng."

Đại sư huynh Viên Thu Vĩ một trận nghi hoặc.

"Ha ha, theo ta được biết, phía trước chỉ có Mao sư muội đem cơ sở kiếm thuật tu luyện đến thần hợp viên mãn đi?"

Nhị sư huynh Tiêu Viên Bác nở nụ cười một chút.

Thật không phải tư chất có hạn, làm cho ít có người có thể đem cơ sở kiếm thuật tu luyện đến thần hợp viên mãn, chẳng qua đại bộ phận nhân tu vì đột phá đến Tầng khí tứ trọng, đều có tư cách đối mới kiếm pháp, ai còn tồn đi luyện cơ sở kiếm thuật?

Ở Tiêu Viên Bác xem ra, vị này tiểu sư đệ tất nhiên là ' nhân họa đắc phúc ', bởi vì tư chất có hạn, cho nên tìm đại lượng thời gian tu luyện cơ sở kiếm thuật, ngược lại lấy được không tầm thường tạo nghệ.

Cái gọi là trở lại nguyên trạng, lấy gián phá phồn, chính là đạo lý này.

"Tại hạ tuy rằng gia nhập Họa Kiếm Phái bất quá một năm, thực lực không đồng đảo, tạo nghệ không tinh, nhưng là không phải người nào có thể vũ nhục."

Thạch Tiểu Nhạc thu kiếm vào vỏ, nói ra trong lời nói, quả thực khiến rất nhiều người xấu hổ vô cùng.

Ngay cả trong hàng đệ tử, thực lực bài danh hàng đầu Tiễn Đồng đều bị người thất chiêu đánh bại, cơ sở kiếm thuật lại thần hợp viên mãn, này còn thực lực không đồng đảo, tạo nghệ không tinh?

Thật muốn nói như vậy, hiện trường vượt qua bảy thành nhân có thể trực tiếp khiêu nhai.

Tái kết hợp Thạch Tiểu Nhạc lúc trước trong lời nói, nhập môn một năm. Rất nhiều người đột nhiên kinh giác, tựa hồ này dựa vào quan hệ thượng vị Tiểu sư huynh, cũng không như tưởng tượng bản vô dụng a.

"Tần sư đệ, có người vu hãm người vẫn mơ ước ta thân truyền đệ tử thân phận, muốn hay không nhân cơ hội đi lên giáo huấn ta một phen, đem ta đuổi đi?"

Thạch Tiểu Nhạc một phen bắn khoăn, rốt cục nhìn về phía sắc mặt không thể nào đẹp Tần Chiêu.

Tần Chiêu bài trừ vẻ tươi cười, nói: "Thạch sư huynh, làm sao có sự. Tại hạ chưa bao giờ mơ ước của người vị trí."

Nói ra những lời này khi, hắn trong tay áo nắm tay đều toát ra gân xanh.

Tần Chiêu ở môn phái bên trong, luôn luôn lấy khiêm tốn có lễ, tao nhã phong độ bày ra vu nhân, trước mắt bao người, hắn đương nhiên không thể thừa nhận chính mình tâm tư.

Chỉ hận Thạch Tiểu Nhạc này cầu tặc, dĩ nhiên lấy lui vì tiến, cố ý đem chính mình nhất quân, thật sao đáng chết!

Mọi người ở đây nghĩ đến, hôm nay tổng kết đại hội dừng ở đây thời điểm, chợt thấy một cái bảo hộ sơn môn đệ tử vội vã chạy tới, nói: "Vị vị trưởng lão, đại sự không ổn, Phát Trần Môn môn chủ huê thất vị thân truyền đệ tử tới cửa."

Nhị trưởng lão nói: "Chậm một chút nói, Phát Trần Môn vì sao tới cửa?"

Tên kia đệ tử lắc đầu, hiển nhiên cũng không biết tình.

"Ha ha ha, các người Họa Kiếm Phái hôm nay thật sự là náo nhiệt, xem ra Hoa môn chưa có tới sai."

Đúng lúc này,

Đoàn người khí định thần nhàn địa đi vào diễn võ trường, hoàn toàn không nhìn vu bảy hơn trăm vị Họa Kiếm Phái đệ tử.

Cầm đầu một người đầu đội mũ sa, mặc tổ y, thoát nhìn bốn mươi hơn tuổi, rất có nhất phái chương môn khí độ, đúng là Phát Trần Môn môn chủ, Hoa Siêu Quần.

Ở Hoa Siêu Quần phía sau, đi theo bảy tám vị người trẻ tuổi. Thạch Tiểu Nhạc đầu tiên mắt liền thấy được Tề Quang, Tề Huy cùng Triệu Mặc Lan ba người, trong lòng thầm kêu không ổn.

Bởi vì một khi ba người đem chính mình ở Thúy Vũ Thành chuyện tình thống đi ra ngoài, đại trưởng lão tuyệt đối hội cảm lấy chính mình một mình xuống núi mái tóc không để, đến lúc đó, quý biết kia lão già kia hội sử xuất cái gì động tác võ thuật đẹp mắt.

Tề Quang ba người cũng lập tức thấy đứng ở cao giai thượng Thạch Tiểu Nhạc, biểu tình các không giống nhau.

Đại trưởng lão dẫn người đón nhận đi, nói: "Hoa môn chủ thật sự là khách ít đến, không biết hôm nay tiến đến, có gì phải làm sao?"

Không biết là không phải ảo giác, Thạch Tiểu Nhạc phát hiện, đại trưởng lão cùng Hoa Siêu Quần tựa hồ lấy ánh mắt trao đổi một chút.

Hoa Siêu Quần cười nói: "Cũng không có gì đại sự, chẳng qua Hoa môn bỗng nhiên nhớ tới, hảo một trận chưa cùng quý phái trao đổi qua, cho nên mạo muội tiến đến, mong rằng không lấy làm phiền lòng."

"Trao đổi?"

Đại trưởng lão nhìn nhìn Hoa Siêu Quần phía sau vài vị người trẻ tuổi, ‘ ngẫm hiểu ’ nói: "Hay là, Hoa môn chủ là muốn làm cho hai phái niên kỉ khinh đệ tử luận bàn luận bàn?"

Hoa Siêu Quần nói: "Nhiên hĩ."

Họa Kiếm Phái mọi người một trận kinh ngạc.

Ngày xưa lý, Lô Nhạn mười ba phái trong lúc đó cũng không phải không có tổ chức quá cùng loại trao đổi trận đấu, nhưng này đều là trước tiên cá biệt nguyệt thông tri. Dù sao đệ tử trao đổi bên trong, khó tránh khỏi sẽ có tổn thương, hơn nữa các loại ngoài ý muốn sự cố, dù sao cũng phải đem các hạng sự tình chuẩn bị tốt mới được.

Hoa Siêu Quần hôm nay đột nhiên mang theo đệ tử tiến đến, công bố phải luận võ luận bàn, khó tránh khỏi khiến Họa Kiếm Phái mọi người sinh ra rất nhiều ý tưởng, trong khoảng thời gian ngắn, nan hạ quyết định.

"Chư vị không cần lo lắng, lần này Hoa môn chính là làm thời này lòng tham, cho nên trao đổi đám người, liền định vị ở đều tự thân truyền đệ tử tốt lắm."

Thân truyền đệ tử luận bàn?

Họa Kiếm Phái có rất nhiều nhân nhện không được hưng phấn đứng lên.

Nói, ba vị thân truyền đệ tử cực nhỏ ra tay, ai cũng không biết thực lực của bọn họ đến tột cùng cao bao nhiêu, lần này nhưng thật ra một cái quan sát thật là tốt cơ hội a.

Nhị trưởng lão còn dài nói chuyện, đại trưởng lão trước tiên từng bước nói: "Nếu Hoa môn chủ có này nhã hứng, ta Họa Kiếm Phái cũng không có thể không duyên cớ roi uy danh, nhị trưởng lão, tam trưởng lão, các người cảm thấy được đâu?"

Tam trưởng lão không chút nghĩ ngợi, tán thành nói: "Tin tưởng chương môn lúc này, cũng sẽ đáp ứng."

Cái này độc lưu nhị trưởng lão, bất giác một trận nổi giận, bất đắc dĩ nói: "Thôi."

Phát Trần Môn không giống Họa Kiếm Phái, cũng không hữu hạn chế thân truyền đệ tử số lượng quy định, hơn nữa nghe nói mỗi người võ công cao cường. Trái lại Họa Kiếm Phái bên này, Viên Thu Vĩ ba người tự nhiên không cần lo lắng, nhưng là Thạch Tiểu Nhạc.

Tuy nói Thạch Tiểu Nhạc đã bại Tiền Đồng, chứng minh rồi thực lực của chính mình, nhưng là xem đối thủ là ai. Đối thành Phát Trần Môn thân truyền đệ tử, nhị trưởng lão chỉ có thể cầu nguyện, Thạch Tiểu Nhạc không cần thua quá khó khăn xem mới tốt.

Thạch Tiểu Nhạc nhìn nhìn đại trưởng lão, cùng với không chút nào ngoài ý muốn, mặt mang đắc ý mỉm cười Tần Chiêu, trong lòng tự dưng hoài nghi đứng lên, lần này Phát Trần Môn tới cửa, sẽ không là này đối bá chất muốn làm đi ra đi?

Cẩn thận ngẫm lại, thực sự có thể.

Chính hắn một thân truyền đệ tử, ở bên trong bộ đầu dọa người còn chưa tính, một khi bị Phát Trần Môn thân truyền đệ tử treo lên đánh, kia chính là đề cập môn phái mặt đại sự kiện.

Đến lúc đó, Tần Chiêu lại đến cái hoàn mỹ cứu tràng, không chỉ có hung hăng phiền mặt mình, lại thuận tiện tiến thêm một bước giành được chiếm được Họa Kiếm Phái đệ tử thật là tốt cảm.

Quả thực nhất cử lưỡng tiện.

Tin tưởng khi đó, phòng chừng toàn thể Họa Kiếm Phái nhân, đều hy vọng chính mình lập tức có xa lắm không, còn rất xa đi.

Tiền Đồng khiêu khích là bước đầu tiên, Phát Trần Môn xuất hiện, mới là chân chính tuyệt sát a.

"Cầu tặc, lần này nhìn ngươi như thế nào tự táng dương."

Gặp Thạch Tiểu Nhạc về mặt trầm tư bộ dáng, Tần Chiêu tâm nội một trận cười lạnh.

Diễn võ trường thượng, hai phái phân biệt rõ ràng, rất nhanh khoảng không ra phạm vi mười trượng đất trống.

Ba vị trưởng lão cùng Hoa Siêu Quần, ngồi ở cao giai phía trên, này khoảng cách dễ dàng có thể nhìn đến vòng chiến, nhưng lại có thể đứng lúc ngăn cản biến cố phát sinh.

"Viên Thu Vĩ, đi ra!"

Dẫn đầu lên sân khấu chính là Phát Trần Môn đại đệ tử, đều là Lô Nhạn tứ kiệt một trong toái khoảng không đao Hà Hậu Hoa.

"Hà huynh, thỉnh."

Viên Thu Vĩ cùng Hà Hậu Hoa không nói hai lời, lập tức khai chiến.

Này hai người đều là mười tám tuổi, lại cùng dạng là Tăng khí cửu trọng tu vi, một cái kiếm khách, một cái đao khách, thật giống như là số mệnh bàn đối thủ, vừa ra tay đó là đao quang kiếm ảnh, nguy cơ thật mạnh.

Tê tê khí kinh cuốn hướng bát phương, hình như thực chất.

Tới rồi Tăng khí cửu trọng, chiêu thức phóng xạ uy lực có thể đạt tới hai trượng tả hữu. Nhưng Viên Thu Vĩ cùng Hà Hậu Hoa rõ ràng không phải tầm thường Tăng khí cửu trọng, phóng xạ uy lực dĩ nhiên tiếp cận hai trượng ngũ.

Nhưng thấy bóng người bay tán loạn, chiêu thức sai điệp, nháy mắt, hai người đã muốn đầu hơn mười trượng trăm chiêu.

Thạch Tiểu Nhạc âm thầm có điều, so sánh một phen, không thể không thừa nhận, nếu là hiện tại chính mình lên sân khấu, chỉ sợ đều tiếp không được hai người tùy tay nhất chiêu, này chênh lệch có điểm quá lớn.

"Tốt lắm, các ngươi hai người lấy thế hoà xong việc."

Một ngàn chiêu quá khứ, đại trưởng lão dẫn đầu lên tiếng, Hoa Siêu Quần cũng không có ý kiến.

"Nếu sinh tử cùng bác, ngươi sớm chết ở đao của ta hạ."

Hà Hậu Hoa thả một câu ngoan nói.

"Cũng vậy."

Viên Thu Vĩ không chút nào yếu thế, lui trở lại trong đám người.

Hai phái cực mạnh đệ tử một trận chiến, khiến cho mọi người cảm xúc phập phồng, hiện trường không khí cũng hoàn toàn vui mừng đứng lên.

Theo sát Sau đó lên sân khấu, chính là Tiêu Viên Bác cùng một vị khác người trẻ tuổi.

Hời hợt khanh.

Tiêu Viên Bác kiếm pháp giống như hần tính cách bình thường, khiêu thoát bay lên, không đi tầm thường lộ, phối hợp khinh công, quả nhiên là xuất quỷ nhập thần. Bất quá đối thủ của hần cũng không phải là nhỏ, nhâm ngươi thiên biến vạn hóa, tổng có thể đứng lúc ngăn trở đâm tới kiếm phong.

Một phen kích đấu sau, hai người đồng dạng lấy thế hoà xong việc.

"Đáng tiếc, nhị sư huynh vài thứ đều có thể đánh trúng đối thủ, không có nắm chắc trụ."

"Đã muốn rất lợi hại, ngươi đi ngươi thượng a."

Họa Kiếm Phái các đệ tử lớn tiếng nghị luận, còn đắm chìm ở vừa rồi trong chiến đấu.

Thạch Tiểu Nhạc nhìn thoáng qua cười hi hi Tiêu Viên Bác, vì cái gì hần có loại trực giác, người này căn bản không có phát huy toàn lực đâu?

Đệ tam chiến, hiện trường phát ra kinh thiên tiếng hoan hô, bởi vì lên sân khấu chính là rất nhiều người nữ thần, nhu vũ kiếm Mao Văn 婧.

"Mao sư muội, thỉnh chỉ giáo."

Đối diện thiếu niên hiền nhiên cũng bị Mao Văn nét mặt sờ nhiếp, nhưng lại cúi đầu, không dám nhìn nàng.

Thạch Tiểu Nhạc lắc đầu, ngơ ngác như vậy còn như thế nào thắng?

Quả nhiên, ngăn ngừa hơn mười chiêu sau, tên kia thiếu niên trường kiếm rời tay, tuyên cáo thất bại.

"Hừ!"

Hoa Siêu Quần lạnh lùng địa nhìn chăm chú tên kia thần tình xấu hổ đệ tử.

Kỳ thật hẳn làm sao nhìn không ra, Mao Văn 靖 thực lực mạnh, cơ hồ thắng truy Viên Thu Vi cùng Tiêu Viên Bác, không thẹn vu Họa Kiếm Phái đệ nhất thiên tài tên, cũng không tên kia đệ tử có thể sánh bằng.

Hắn chính là phần nộ, chính mình thân truyền đệ tử, dĩ nhiên ở sắc đẹp hạ không chịu được như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14 : Rút tay 1 đao

"Mao sư tỷ thật mạnh a."

"Vô nghĩa, Mao sư tỷ hiện giờ mới mười ngũ tuổi, đã có được Tàng Khí Cảnh thất trọng tu vi, giả lấy thời gian, định là ta Họa Kiếm Phái thứ nhất cao thủ."

Rất nhiều Họa Kiếm Phái nam đệ tử hưng trí bừng bừng, về phần nữ đệ tử, trừ bỏ bội phục ngoại, cũng có một tia ghen tị.

Từ Mao Văn 靖 gia nhập Họa Kiếm Phái bắt đầu, từ chương môn, cho tới tạp dịch, không có không đứng nàng vài phần kính trọng, cho dù là một ít lớn tuổi đệ tử, cũng bởi vì nàng thân mình khí chất, cam nguyện xưng nàng là sư tỷ.

Đội cho Mao Văn 靖 lui ra sau, ánh mắt mọi người đều dừng ở Thạch Tiểu Nhạc trên người, nguyên bản còn tại vui chơi mọi người, đột nhiên nhất tề an tĩnh lại.

Cùng trước ba vị thân truyền đệ tử so sánh với, Thạch Tiểu Nhạc kém không ngừng một cái cấp bậc, điều này làm cho mọi người đều thực lo lắng. Không phải lo lắng Thạch Tiểu Nhạc an nguy, mà là lo lắng hắn hội đầu quang Họa Kiếm Phái thế diện.

"Sư phó, ta nghĩ lên sân khấu."

Phát Trần Môn nhất phương, một vị đệ tử tự động bước ra khỏi hàng thỉnh chiến, dĩ nhiên là Tề Huy.

Liên tiếp hai lần bị Thạch Tiểu Nhạc cứu, Tề Huy trong lòng không có nhiều ít cảm kích, chỉ có tràn đầy đồ kỵ cùng phần nộ. Hắn đồ kỵ Thạch Tiểu Nhạc chiếm được đại ca tự đáy lòng bội phục, càng phần nộ Triệu Mặc Lan bởi vì Thạch Tiểu Nhạc, đối chính mình hờ hững.

Hừ, lần trước nếu không bị thương, ta khỏi cần ngơ ngác tới cứu?

Tề Huy nhìn chăm chăm Thạch Tiểu Nhạc, nắm chặt rãnh tay trúng kiếm.

"Đệ đệ, ngơ ngác."

"Tề sư huynh, ngơ ngác thật khiến cho người ta thất vọng."

Tề Quang cùng Triệu Mặc Lan đều dời đi ánh mắt.

Tề Huy cười ha ha, ở được đến Hoa Siêu Quần ngầm đồng ý sau, mấy phi túng, dừng ở Thạch Tiểu Nhạc đối diện.

"Hãy bớt sàm ngôn đi, ra tay đi."

Sợ Tề Huy nói ra chính mình ở dưới chân núi chuyện, Thạch Tiểu Nhạc thúc giục một tiếng.

"Người đã khấn cấp phải mất mặt, ta sẽ thanh toán người."

Có Tăng khí sáu trọng lúc đầu tu vi, Tề Huy tin tưởng tràn đầy, xoát một tiếng, vừa ra tay chính là Phát Trần Môn tam lưu trung phẩm kiếm pháp, huyền phong hai mươi lăm kiếm.

Kiểm quang liên miên, giáo khởi một trận hình như có nếu vô gió nhẹ, Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên có loại bị bao phủ, khó có thể đào thoát cảm giác.

Không để cho nghĩ nhiều, hấn một kiếm đâm ra, như trước là cơ sở kiếm pháp.

Khanh khanh.

Song kiếm giao kích bên trong, đóm lửa vẩy ra. Tề Huy vừa lên đến liền dùng hết toàn lực, kiếm kiếm đều hướng Thạch Tiểu Nhạc trí mạng bộ vị đâm tới, thấy không ít người mày mành mặt nhăn.

Rất nhanh, Thạch Tiểu Nhạc đã bị bức tới hạ phong.

"Liên điểm ấy bốn sự?"

Tề Huy cười lạnh cái không ngừng, nhớ tới Thạch Tiểu Nhạc đánh chết khô gầy lão nhân kiếm thuật, tiến công liền càng thêm mãnh liệt, chút không để cho hấn đôi kiếm chiêu cơ hội.

"Người phải theo ta liễu mạng? Thành toàn người."

Làm tương đối phương một sơ hở, Thạch Tiểu Nhạc hồn nhiên thẳng hướng, không môn mở rộng ra đồng thời, mũi kiếm cũng điểm hướng về phía Tề Huy ngực, nghiễm nhiên là cùng quy về tấn tư thế.

Ở đây nhân chính là Tề Huy ở bên trong, mấy gặp qua loại này liễu mạng đấu pháp?

Tề Huy không thể không thu kiếm quay về phòng.

Nhân cơ hội này, Thạch Tiểu Nhạc ngược lại mở rộng ra đại hạp, giống như ra áp mãnh hổ bàn không ngừng mãnh công.

Bởi vì Họa Kiếm Phái mọi người ở đây, Thạch Tiểu Nhạc một thân đắc ý vô công cơ hồ không thể thi triển, nếu không người khác hỏi đến, lại là một cái đại phiền toái.

Cũng may hấn đem Hoa Sơn kiếm pháp tu luyện tới rồi hóa tương cảnh giới, bởi vậy chỉ cần sách chia làm rất nhiều thức, thật không sợ bị người nhìn thấu, hơn nữa kiếm chiêu nơi chốn liễu mạng, miễn cưỡng bảo trì bất bại cục diện.

Mười chiêu.

Hai mươi chiêu.

Giao thủ tới năm mươi chiêu khi, Tề Huy rút cuộc áp không được tà hỏa, cả giận nói: "Người dám tử, nghĩ đến ta cũng không dám, ta làm sao không bằng người?!"

Hai kiếm đồng thời công hướng đối thủ, mắt thấy phải đều tự chết, rất nhiều người hét rầm lên.

Thạch Tiểu Nhạc không tiếng động cười.

Hấn kiếm pháp nhìn như liễu mạng, kỳ thật chiêu chiêu đều để lại chuẩn bị ở sau. Thời khắc mấu chốt, hấn một cái sùen thiểm, thừa dịp Tề Huy vọt tới trước thế, nên thứ vi tảo, thân kiếm hung hăng phách về phía đối phương mặt.

Bàng một tiếng.

Tề Huy thật mạnh ngã trên mặt đất, phần nộ trên mặt nhiều ra một đạo cảm thấy thẹn đỏ thẫm ắn,

Trực tiếp liền chết ngất quá khứ.

Liền quyết tâm bên trong sát ý, Thạch Tiểu Nhạc dường như không có việc gì địa thối lui.

"Dĩ nhiên thắng?"

Họa Kiếm Phái đệ tử hai mặt nhìn nhau, cảm thấy bất khả tư nghị.

Nếu Thạch Tiểu Nhạc đánh bại Tiễn Đồng, chứng minh rồi chính mình có điểm thực lực, như vậy hấn lấy Tăng khí tứ trùng tu vi, thắng hiểm Tăng khí sáu

trọng Phát Trần Môn thân truyền đệ tử, cơ hồ chứng minh chính mình không thẹn vu thân truyền đệ tử thân phận?

"Này con chó nhỏ."

Đại trưởng lão đáy mắt hiện lên một tia khó có thể phát hiện tới tăm, nheo lại ánh mắt.

"Thái cửt chó vận."

Tần Chiêu nắm nắm tay, hít sâu một hơi, nhìn thấy ngã xuống đất không dậy nổi Tề Huy, thiếu chút nữa chửi ầm lên phề vật.

Mà Tề Quang cùng Triệu Mặc Lan, cũng bất đồng ý tưởng.

Ở hai người xem ra, Thạch Tiểu Nhạc ngay cả Miêu gia kiếm pháp cũng chưa dùng, căn bản là thù hạ lưu tình. Tề Huy lại nhiều lần hại hắn, hắn còn lấy ơn báo oán, này phân vĩ đại nhân cách, thật sao đáng giá nhân sùng kính.

Mọi người tâm tư bất đồng, Hoa Siêu Quần lại trực tiếp nhiều, vỗ ghế dựa tay vịn, phẫn nộ quát: "Hảo người cái Họa Kiếm Phái! Luận võ luận bàn, ra tay cư nhiên như thử nặng, không ai quản quản sao không?"

Lần này nhị trưởng lão lập tức đáp: "Các người Phát Trần Môn thủ đoạn độc ác trước đây, Hoa môn chủ, cũng không nên lật ngược phải trái."

Hoa Siêu Quần liếc đại trưởng lão liếc mắt một cái, thăm nghĩ chính mình dù sao thu lễ trọng, cũng không thể vỗ vỗ mông chạy lấy người, nhân tiện nói: "Vạn Trùng, người đi lĩnh giáo một chút vị kia thiếu hiệp biện pháp hay."

Vạn Trùng là cái thân cao tiếp cận bát thước niên kỉ khinh nhân, cả người cơ thể sắp nứt vỡ trang phục dường như, một đôi mắt hổ nhiếp không người nào so với, tay cầm đại đao, đi bước một đi đến Thạch Tiểu Nhạc trước mặt.

Hắn không nói được lời nào, nhưng cả người đứng ở nơi đó, liền giống như một đầu hung hổ, khiến đứng ở Thạch Tiểu Nhạc phía sau không ít người không hiểu sợ hãi đứng lên.

"Hoa môn chủ, song phương trao đổi đã tắt, người làm như vậy không thích hợp đi?"

Nhị trưởng lão đằng địa đứng lên, hiển nhiên nhìn ra Vạn Trùng lợi hại.

Hoa Siêu Quần thân nhiên nói: "Trận đấu phía trước, song phương cũng không nói, một người chỉ có thể trao đổi một hồi. Như vậy đi, chỉ cần Vạn Trùng thua, Hoa mổ xoay người bước đi."

Nhị trưởng lão như trước không buông khẩu, chỉ nói không thích hợp.

Lúc này, đại trưởng lão khoát tay nói: "Nhị trưởng lão, người ta đưa ra khiêu chiến, ta Họa Kiếm Phái khởi không hề ứng chiến đạo lý? Ta tin tưởng Phát Trần Môn tuân kiệt, biết nặng nhẹ."

Hoa Siêu Quần liền cười cười, nói: "Vạn Trùng, chú ý đúng mực." Cuối cùng bốn chữ, cắn đắc phá lệ trọng.

Vạn Trùng tự nhiên lĩnh hội trong đó hàm nghĩa, nhìn xuống Thạch Tiểu Nhạc, cười to nói: "Tiểu tử, ra tay đi, ta sợ chính mình trước xuất đao trong lời nói, người xuất liên tục thủ cơ hội đều không có."

"Hảo cuồng tên!"

"Thật sự là gió lớn không sợ thiếu đầu lưỡi."

Nghe nói như thế, Họa Kiếm Phái các đệ tử đều giận xịch. Ở môn phái trao đổi thời khắc máu chót, bọn họ theo bản năng liền đứng ở Thạch Tiểu Nhạc một bên.

"Không tin phải không?"

Vạn Trùng nhe răng cười một chút, đột nhiên rút đao mà ra, chỉ thấy ánh đao chột lóe. Tiếp theo thuận, nhất lữ màu đen sợi tóc bay xuống trên mặt đất, là Thạch Tiểu Nhạc tóc mai.

Giống như gió lạnh thổi qua, hiện trường một trận im lặng, châm rơi có thể nghe.

Vạn Trùng vừa rồi một đao, thật sự quá nhanh, mau tuân lệnh rất nhiều người ngay cả đao bộ dáng cũng chưa thấy rõ ràng, hết thấy đã chấm dứt. Nếu hắn nhắm ngay chính là Thạch Tiểu Nhạc đầu, như vậy.

Rất nhiều người không dám nghĩ muốn đi xuống, lúc này mới chính thức hiểu được, này Vạn Trùng là như thế nào đáng sợ.

"Tàng khí thất trọng tu vi, trừ bỏ ta chờ ba người, chỉ sợ chỉ có Tần Chiêu sư đệ có thể cùng hắn đánh giá."

Tiêu Viên Bác bắt đắc dĩ thờ dài, đối với phía trước hô: "Thạch sư đệ, mau trở lại đi, người không phải đối thủ."

Tần Chiêu thư sướng địa cả người lỗ chân lông đều mở ra . Hắn thậm chí đã muốn nắm chặt kiếm, điều động công lực, tùy thời chuẩn bị thể thân Thạch Tiểu Nhạc xuất chiến.

Nhưng là trong sân Thạch Tiểu Nhạc, cũng không có lui.

"Của người đao pháp rất không sai."

Thạch Tiểu Nhạc nói.

"Chính là không tồi? Ha ha, cũng đủ gây sát mười người."

Vạn Trùng tin tưởng mười phần.

Nói thực ra, vừa rồi kia một kích, nếu Vạn Trùng trực tiếp hạ sát thủ trong lời nói, Thạch Tiểu Nhạc dù có thiên đại bản sự cũng chưa dùng, bởi vì hắn đích xác ngăn không được đối phương một đao.

Nhưng là Vạn Trùng sai liền sai ở, không nên lung tung trang bức.

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Ta ở nhân hạ rất nhiều, cũng tăng luyện qua nhất thức đao pháp, có dám hay không khoa tay múa chân khoa tay múa chân?"

Vạn Trùng nghĩ đến chính mình nghe lầm, lớn tiếng cuồng tiếu đứng lên, sau một lúc lâu mới nói: "Đao của ta pháp, cả Phát Trần Môn trong hàng đệ tử không người ra này hữu, ngay cả Hà sư huynh đều kính nể không thôi, người phải theo ta so đao pháp?"

Đừng nói là Vạn Trùng, Họa Kiếm Phái nhân cũng đều về mặt mộng bức, khó có thể lý giải.

Họa Kiếm Phái lấy kiếm vì danh, cả môn phái liền ít ỏi mấy môn hạ phẩm đao pháp, chẳng lẽ Thạch Tiểu Nhạc có khác kỳ ngộ có thể nào? Đã có thể xem như vậy, lấy hắn Tàng khí tứ trọng tu vi, vọng tưởng cùng Vạn Trùng so đao, cũng không phải cái gì sáng suốt lựa chọn a.

"Đao pháp, hay là tiểu tử này còn tư tàng tuyệt kỹ có thể nào?"

Đại trưởng lão âm thầm cười, tự tự tru tâm.

Đối với phi ngựa vương triều đại bộ phận võ lâm môn phái mà nói, môn hạ đệ tử tư tàng tuyệt kỹ, hoặc là khác luyện hãn phái võ học, đều là đệ nhất đẳng tội lớn quá, không để cho tha thứ.

"Ai có đao, cho ta mượn dùng một chút."

Thạch Tiểu Nhạc tựa hồ không để ý người khác cái nhìn, đối với bốn phía nói.

"Thạch sư huynh, tiếp đao."

Trong đám người một cây đao ném ra, bị Thạch Tiểu Nhạc vững vàng đương đương tiếp được.

Nắm đao nơi tay, Thạch Tiểu Nhạc tâm thần hoàn toàn lắng đọng lại xuống dưới, nhìn thấy Vạn Trùng nói: "Ta đánh đó, người tiếp không dưới ta này một đao."

Vạn Trùng giống như đã bị thiên đại vũ nhục, hắc hắc nhe răng cười đứng lên, đầu đại nắm tay niết đắc ca ca vang, âm trầm sâm nói: "Có cái gì bản sự, cứ việc sử xuất đến thử xem, nhưng ta cam đoan, người sẽ vì vừa rồi những lời này trả giá đại giới!"

Bốn phương tám hướng ồn ào thanh âm, tại đây một khắc đột nhiên biến mất. Thạch Tiểu Nhạc trong mắt, đã không có bất luận kẻ nào, gì vật tồn tại.

Duy nhất còn lại, chính là chính mình cùng đao.

Đao không phải ngoại vật, mà là hãn tình cảm ký thác cùng kéo dài.

Phó Hồng Tuyết đao, chính là báo thù chi đao, đao ra tất gặp huyết.

Mà hãn Thạch Tiểu Nhạc, xuất đao cũng vì báo thù, mà là vì, đập nát thể gian hết thấy hoài nghi!

Tay phải nắm đao, Thạch Tiểu Nhạc tâm nội đích tình tự tăng vọt đến một cái trình độ sau, giống như tiết áp hồng thủy bản đột nhiên trào ra.

Xuy!

Bạch mũi nhọn chợt lóe, dưới ánh mặt trời hết sức chói mắt.

Thạch Tiểu Nhạc nắm đao động tác, không có gì thay đổi. Nhưng mà, hãn ra khỏi vỏ đao, cũng đã nhiên vào vỏ.

Lạch cách.

Một giọt huyết rơi trên mặt đất, Vạn Trùng hé ra đắc ý mặt hoàn toàn động lại trụ, trên cổ tay rõ ràng truyền đến một trận đau đớn, làm hấn đan cánh tay thoát lực, trường đao rơi xuống đất.

"Cái gì?!"

Hoa Siêu Quần đột nhiên đứng lên, trên mặt lần đầu xuất hiện khó có thể tin biểu tình.

Không ngừng là hấn, Họa Kiếm Phái tam đại trưởng lão, còn có tam đại thân truyền đệ tử, cộng thêm Tàn Chiêu, cùng với Phát Trần Môn thân truyền đệ tử, cũng tất cả đều biến sắc, khiếp sợ vu vừa rồi Thạch Tiểu Nhạc ra tay một đao!m nhìn nằng.

Thạch Tiểu Nhạc lắc đầu, ngơoi như vậy còn như thế nào thắng?

Quả nhiên, ngắn ngủn hơn mười chiêu sau, tên kia thiếu niên trường kiếm rời tay, tuyên cáo thất bại.

"Hừ!"

Hoa Siêu Quần lạnh lùng địa nhìn chăm chú tên kia thần tình xấu hổ đệ tử.

Kỳ thật hấn làm sao nhìn không ra, Mao Văn thực lực mạnh,cơ hồ thắng truy Viên Thu Vĩ cùng Tiêu Viên Bác, không thẹn vu Họa Kiếm Phái đệ nhất thiên tài tên, cũng không tên kia đệ tử có thể sánh bằng.

Hấn chính là phần nộ, chính mình thân truyền đệ tử, dĩ nhiên ở sắc đẹp hạ không chịu được như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 : Bách chiến đao pháp cùng âm nguyên kính

Ở đây thất hơn trăm nhân, có thể thấy rõ Thạch Tiểu Nhạc vừa rồi kia một đao , cũng liền ít ỏi mười mấy người.

Cố tình Thạch Tiểu Nhạc chỉ có Tăng khí tứ trọng lúc đầu tu vi, bởi vậy đối với hấn phát ra như vậy một đao, tất cả mọi người cảm thấy được thập phần bất khả tư nghị.

"Ngơoi, ngơoi làm như thế nào đến?"

Vạn Trùng trên trán bốc lên nhè nhẹ mồ hôi lạnh.

Cẩn thận hồi tưởng, kỳ thật Thạch Tiểu Nhạc kia một đao, tốc độ cùng lực lượng căn bản so ra kém chính mình, nhưng đao pháp bên trong, hình như có nào đó kẻ khác sợ hãi gì đó.

"Ta này một đao, chính là bình thường Bạt Đao Thuật thôi, chẳng qua hao hết ta tất cả tâm thần cùng cảm tình."

Đối với vận dụng Bạt Đao Thuật, Thạch Tiểu Nhạc căn bản không có gì cố kỵ, bởi vì này loại không tính là chiêu thức chiêu thức, là cá nhân đô hội, chẳng qua luyện đến tinh thông rất khó thôi.

Đại trưởng lão này nhóm người, muốn lấy này điểm công kích chính mình, căn bản là không sự thật.

Hơn nữa mượn dùng lần này cơ hội, Thạch Tiểu Nhạc cũng phát hiện Bạt Đao Thuật trí mạng chỗ thiếu hụt chỗ,nơi.

Đây là một loại không thành công, liền xả thân đao thuật. Nói cách khác, nếu một kích không trúng, chính mình sẽ đại thể mất hết, mất đi quyền chủ động.

Hơn nữa, loại này đao thuật ở ngắn hạn nội chỉ có thể vận dụng một lần, càng cần nữa thời gian dài chuẩn bị công tác, nếu không khó có thể phát huy uy lực.

"Tâm thần, cảm tình?"

Vạn Trùng nếu có chút đăm chiêu, theo sau thân thể cao lớn đột nhiên chấn động, nhấc lên trên mặt đất đao, nhưng lại trịnh trọng địa đối Thạch Tiểu Nhạc ôm quyền nói: "Hôm nay chỉ ban thưởng, không dám quên, ngày sau tái hướng ngươì lãnh giáo." Xoay người đi trở về Phát Trần Môn trận doanh.

Tùng đao phức tạp ánh mắt phóng ở Thạch Tiểu Nhạc trên người, đối với Phát Trần Môn người đến nói, đối phương tuổi còn trẻ, không then vu thân truyền đệ tử thân phận.

Mà đối Họa Kiếm Phái người đến nói, ý tưởng cũng nhiều lắm.

Hôm nay một trận chiến, quả thực chính là Thạch Tiểu Nhạc chính danh chi chiến.

Hắn trước lấy cơ sở kiếm thuật đánh bại Tiễn Đồng, tái lấy cao minh ứng biến năng lực, đánh bại Tề Huy, cuối cùng lại lấy vô cùng kì diệu binh thường Bạt Đao Thuật, đánh bại Phát Trần Môn đao pháp thiên tài.

Giờ này khắc này, ai còn nắm chắc khí nói, Thạch Tiểu Nhạc là cái không có bản lãnh thật sự đơn vị liên quan?

Càng đừng quên, hắn mới mười ngũ tuổi mà thôi, gia nhập Họa Kiếm Phái gần một năm thời gian.

"Tại sao có thể như vậy, tiểu tử này chẳng lẽ một mực che dấu chính mình, phần trư ăn hổ có thể nào?"

Mất thấy một hồi vì chính mình chuẩn bị thật là tốt diễn, cuối cùng phản thành Thạch Tiểu Nhạc nổi danh chi chiến, Tần Chiêu tức giận đến khuôn mặt tuần tú xanh mét, thân thể đều ở run nhẹ nhẹ .

Về phần đại trưởng lão, liền lại càng không dùng nói, không duyên cớ đưa cho Hoa Siêu Quần một phần đại lễ không nói chuyện, cuối cùng bàn khỏi tảng đá tạt chính mình chân, còn thành toàn ghét nhất bị Thạch Tiểu Nhạc.

Hồi tưởng hôm nay một màn mạc, đại trưởng lão quả thực có một loại học máu xúc động.

"Ha ha ha, không tồi, Tiểu nhạc ngươì làm được không tồi."

Nhưng thật ra nhị trưởng lão tâm tình thậm giai, không được khen Thạch Tiểu Nhạc, có vẻ có chút vừa lòng.

"Chúc mừng đại trưởng lão, xem ra Mao Văn 婧 lúc sau, các ngươì Họa Kiếm Phái lại đem quét khỏi một vị anh tài, phải làm hảo hảo quý trọng mới là."

Hoa Siêu Quần thâm ý sâu sắc địa nói một câu, theo sau vung tay lên, mang theo thất vị thân truyền đệ tử đi nhanh rời đi.

"Vị sư huynh này, đa tạ của ngươì đao."

Thạch Tiểu Nhạc đi đến trong đám người, đem đao đệ trả lại cho phía trước mượn đao thiếu niên.

"Thạch sư huynh khách khí , của ngươì đao pháp như thế kỹ càng, thật sự là dạy người mở rộng ra nhãn giới, sau này còn muốn mời ngươì nhiều hơn chỉ giáo mới là."

Vị kia thiếu niên hai tay ôm quyền, biểu tình có chút sùng bái.

"Làm sao làm sao."

Thạch Tiểu Nhạc vội vàng đáp lễ, nghĩ thầm,rằng ta làm sao biết cái gì đao pháp.

Bốn phía không ngừng có người đứng đi lên, có câu khiêm , có chúc mừng , cũng có lời kéo làm quen , không phải trường hợp cá biệt.

Bằng tâm mà nói, trước kia này đó Họa Kiếm Phái đệ tử, nói đúng Thạch Tiểu Nhạc có bao nhiêu ác ý cũng không thấy đắc, nhiều nhất có chút hèn mọn cùng ghen tị thôi.

Nhưng mà này lưỡng chủng cảm xúc, giai ở hôm nay bị Thạch Tiểu Nhạc thân thủ dập nát. Hiện giờ đối với hắn, mọi người ngược lại sinh ra một chút cũng không có hạn thật là tốt kì, cùng với thân nhiên kính nể.

"Xem ra, dĩ vãng chúng ta đều sai xem tiểu sư đệ ."

Viên Thu Vĩ đôi mắt thâm thúy, nói một câu.

Tiêu Viên Bác cười hi hi nói: "Không phải chúng ta sai xem, là hắn che dấu quá sâu, hiện giờ hắn đường làm quan rộng mở, đã có tên còn lại nhất định thất ý ."

Nghe nói như thế, Viên Thu Vĩ cùng Mao Văn 婧 cũng không tự giác nhìn về phía đám người ngoại Tần Chiêu.

Tần Chiêu bản hế ra mặt, xoay người rời đi.

"Đủ liễu, hôm nay tổng kết đại hội đã chấm dứt, đều cấp lão phu lui ra!"

Đại trưởng lão lưu lại một câu ngạnh nói, đồng dạng tâm tình không tốt địa cất bước rời đi. Rời đi trước, không quên miễn hàm sát ý địa nhìn Thạch Tiểu Nhạc liếc mắt một cái.

.....

Đêm khuya.

Một gian thư phòng nội vẫn đang đốt ánh nến.

Phịch một tiếng, Tần Chiêu mãnh chụp cái bàn, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Đại bá, ta rất cam tâm!"

Đại trưởng lão híp mắt, nói: "Chiêu nhân, lão phu hận không thể so ngươi ít. Nhưng sự thật chứng minh, lúc trước chúng ta đều xem nhẹ hân."

"Chẳng lẽ nhậm chức từ hân khởi thế, tọa ỏn thân truyền đệ tử vị trí có thể nào? Đại bá cũng đừng quên, chỉ có chương môn thân truyền đệ tử, mới có tư cách trở thành tiếp theo nhâm chương môn."

Mặc kệ là Tần Chiêu vẫn là đại trưởng lão, đều thật sâu địa hiểu được, dựa vào Tiểu di quan hệ, Thạch Tiểu Nhạc chỉ cần không phải rất không xong, ai cũng đừng nghĩ đưa hân từ thân truyền đệ tử vị trí thượng lạc xuống dưới.

Mà hiện tại, dựa theo bình thường phát triển xu thế, Tần Chiêu cơ bản đã muốn vô vọng cái kia vị trí.

"Ngươi yên tâm, chỉ cần chương môn một ngày không xuất quan, chúng ta còn có cơ hội. Nếu tiểu tử này có thực lực, có tư chất, như vậy còn lại đến, chỉ có một loại biện pháp Ngươi chết, là vĩnh viễn tranh bất quá người sống."

Ánh nến hạ, đại trưởng lão biểu tình âm trầm mà ngoan độc, tựa như một cái phê nhân độc xà, gần từng chữ: "Tam đại trong hàng đệ tử, Tiêu Viên Bác tính tình khiêu thoát, Mao Văn 婧 mông vô cầu, Viên Thu Vĩ cũ kỹ cổ hủ. Hừ, chỉ cần Chiêu nhân huynh trở thành thân truyền đệ tử, tương lai tất chương Họa Kiếm Phái! Đại bá sẽ không ngồi xem như vậy một hồi hảo cục, chôn vùi ở một cái hoàng Mao tiểu tử trong tay!"

Tự môn phái tổng kết đại hội sau, lại quá khứ ba ngày.

Này ba ngày lý, Thạch Tiểu Nhạc có thể nói 'khô không nói nổi', bởi vì không ngừng có xưa nay cũng không quen thuộc đệ tử tới cửa, tìm đến hân tham thảo võ học.

Nam đệ tử hoàn hảo một ít. Rất nhiều nữ đệ tử, ngoài miệng nói tham thảo võ học, kỳ thật mỗi khi đem đề tài thiên tới rồi cuộc sống bát quái phương diện, thám thính hân riêng tư, này khiến Thạch Tiểu Nhạc vạn phần bất đắc dĩ.

Hân cũng không nghĩ muốn lãng phí thời gian a.

Kết quả là, ba ngày sau, Thạch Tiểu Nhạc rõ ràng mỗi ngày sáng sớm bỏ chạy đến Họa Kiếm Phái phía sau núi, ở đàn sơn vòn quanh, mây mù đều bãi đá thượng, một mình luyện tập võ công.

Hân dậy sớm sờ soạn, cuộc sống quy luật mà bình tĩnh, mỗi ngày tiêu phí bảy canh giờ tu luyện võ công, ở người khác không chịu nổi tịch tịch, tìm các loại lý do chơi đùa khi, một mình ở võ học hải dương bên trong tùy ý ngao du.

Không ngừng nỗ lực hạ, Thạch Tiểu Nhạc võ công tiến cảnh khả quan. Ngày thứ bảy, hân Miêu gia kiếm pháp thuận lợi mại nhập hóa tương cảnh giới.

Bãi đá thượng, Thạch Tiểu Nhạc một kiếm chém ra, nhưng thấy một đầu hư không thể tra bạch hạc bóng dáng, từ mũi kiếm bên trong bay ra, dung nhập cách đó không xa biển mây bên trong, phát ra ba một tiếng vang nhỏ.

"Quả nhiên, Miêu gia kiếm pháp uy lực, so với Hoa Sơn kiếm pháp cường một cái cấp bậc. Nhất là hóa tương lúc sau, chênh lệch còn tại tiến thêm một bước rút ra."

Tính thượng Hoa Sơn kiếm pháp, hiện giờ Thạch Tiểu Nhạc đã muốn có hai môn võ công mại nhập hóa tương cảnh giới, này phân thành quả nói ra đi, tuyệt đối phải khiếp sợ Họa Kiếm Phái cao thấp.

Thạch Tiểu Nhạc đánh giá, hiện giờ thực lực của chính mình, so với bảy ngày trước cường ước chừng nhất thành có thừa, đặt ở Họa Kiếm Phái trong hàng đệ tử, cho dù so với bất quá tam đại đệ tử cùng Tần Chiêu, nhưng là cơ bản xem như nhất lưu.

Duy nhất có chút tiếc nuối chính là, cấp độ, phẩm chất càng thấp Họa Kiếm Phái cơ sở kiếm thuật, cùng với tam lưu trung phẩm Bạt Đao Thuật, chậm chạp không có mại nhập hóa tương xu thế, không, thậm chí ngay cả bóng dáng cũng chưa nhìn đến.

Thạch Tiểu Nhạc hoài nghi, đây là bởi vì hai môn võ công, rất đơn giản.

Cái gọi là đường lớn tới giản, càng là đơn giản gì đó, kỳ thật ẩn chứa ảo diệu càng là khắc sâu, cứ như vậy, ngược lại khó có thể hiểu được.

Thực đến hiểu được ngày đó, Thạch Tiểu Nhạc võ đạo cảnh giới chỉ sợ đã muốn tới rồi cực cao nông nổi.

"Chúc mừng kí chủ, hoàn thành Miêu gia kiếm pháp hóa tương cảnh giới, thưởng cho tam lưu võ học rút thưởng cơ hội một lần. Mặt khác, hôm nay là giữa tháng, mặt khác đưa tặng một lần rút thưởng cơ hội, xin hỏi hay không lập tức sử dụng? Là tách ra sử dụng, vẫn là dung hợp sử dụng?"

Chính trong lúc suy tư, trong đầu vang lên hệ thống thanh âm

Thạch Tiểu Nhạc cười cười, ở phụ cận tìm một chỗ yên lặng địa phương, tâm thần trầm xuống, rất nhanh đứng ở võ thần điện trước, nghĩ nghĩ nói: "Tách ra sử dụng."

Dung hợp sử dụng trong lời nói, tuy nói thấp nhất đều là tam lưu trung phẩm võ học, nhưng vạn nhất bất thời giờ, tương đương hết thấy không tốt. Mà tách ra rút thưởng, ít nhất còn có hai lần cơ hội.

Hai lần đều bất thời giờ xác suất chỉ có bách phân chi nhất, Thạch Tiểu Nhạc không tin chính mình có thể không hay ho đến loại tình trạng này.

Một vòng hình vuông quang hoàn, ở võ thần điện thủ tầng thạch bích gian lóe ra đứng lên, Thạch Tiểu Nhạc nội tâm có chút không yên, lại có chút chờ đợi, không biết lúc này có thể trừ trung thập yêu.

Đình.

Quang hoàn dừng hình ảnh.

"Chúc mừng kí chủ, Trừu Đắc Tam Lưu trung phẩm võ học chiêu thức, Hạng Thiệu Long Bách Chiến Đao Pháp Nhất Bộ."

Bách Chiến Đao Pháp? Tựa hồ cũng không tệ lắm.

Bách Chiến Đao Pháp, thủ tự biết mình biết bị, trăm trận trăm thắng ý, chính là Tần vương doanh chính tự mình sở thủ. Đao này pháp dung hợp Mặc gia kiếm pháp, cùng với các loại hiện đại thể thuật, chính là Hạng Thiệu Long tự nghĩ ra cực mạnh sát chiêu.

Cũng đang là dựa vào này một bộ đao pháp, Hạng Thiệu Long tài năng bị cùng Kiếm Thánh tào cầu nói lưỡng bại câu thương thực lực, cuối cùng ở xuân thu Chiến quốc thời đại giành được chiếm được một cái đao quân tên.

Từ sở nhu cống hiến giá trị thượng xem, Bách Chiến Đao Pháp so với Miêu gia kiếm pháp còn hơn mười điểm, nghĩ đến uy lực không kém.

Là tối trọng yếu là, Thạch Tiểu Nhạc bỗng nhiên nghĩ đến, nếu chính mình đem Bạt Đao Thuật cùng Bách Chiến Đao Pháp kết hợp, chẳng phải vừa lúc giải quyết Bạt Đao Thuật khuyết điểm, lại gia tăng rồi Bách Chiến Đao Pháp khí thế?

Áp chế trong lòng vui sướng, hấn ánh mắt tiếp tục nhìn chăm chăm võ thần điện, bởi vì lần thứ hai rút thưởng bắt đầu rồi.

Sau đó không lâu, hình vuông quang hoàn lại dừng hình ảnh.

Không biết có phải hay không đúng phải đại vận, lần này Thạch Tiểu Nhạc trừu bên trong, dĩ nhiên là một môn tam lưu thượng phẩm nội công tâm pháp, đến từ về đi thụ Bảo Nguyên Kính.

Bảo Nguyên Kính mặc dù không phải phái Hoa Sơn cao nhất nội công, so ra kém từ hà thần công, hỗn nguyên công chờ, nhưng là tuyệt đối xưng được với nhất lưu nội công.

Bởi vì tư chất có hạn, không thể tu luyện hỗn nguyên công về đi thụ, đúng là ở tu luyện Bảo Nguyên Kính sau, có thể tung hoành vô lâm, còn thắng được một cái thần quyền vô địch mỹ danh.

Nguyên bản dựa vào Hành Sơn tâm pháp, Thạch Tiểu Nhạc có tin tưởng ở hai năm lúc sau, tấn chức đến Tầng khí cửu trọng cảnh giới, này tốc độ thực tại không chậm, thậm chí xưng được với kinh người.

Bởi vì này ý nghĩa, hấn ở mười bảy tuổi có thể so sánh mười tám tuổi Viên Thu Vi.

Khả hiện tại có Bảo Nguyên Kính, hết thấy cũng không đồng. Thạch Tiểu Nhạc tin tưởng, hấn sở chế định thời gian, ít nhất có thể ngăn lại nhất mảng lớn đã ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16 : Hắc Nhai

Lần lượt được đến Bách Chiến Dao Pháp cùng Bảo Nguyên Kính sau, Thạch Tiểu Nhạc lại bắt đầu cô độc mà khoai hoạt tu luyện.

Đem nội lực so sánh thủy trong lời nói, nội công tâm pháp chính là đạo thủy hệ thống, bao hàm bơm nước động lực cùng chuyển vận ống dẫn hai bộ phận.

Cho nên muốn phải Hành Sơn tâm pháp đôi vì Bảo Nguyên Kính, tương đương là muốn mở tân vận công lộ tuyến, này nhất quá trình tiêu phí ước chừng ba ngày thời gian.

Ba ngày sau, Thạch Tiểu Nhạc phủ nhất vận công, đốn giác trong cơ thể một trận rít gào. Rõ ràng là cùng dạng nội lực, giờ phút này vận chuyển đứng lên lại giống như sôi trào nước sôi, bạo liệt bên trong mang theo thuần hậu, coi như vô cùng vô tận.

Vô luận là nội lực vận chuyển tốc độ, vẫn là sức bật, đều so với phía trước cường nhất tiết.

Đây là nội công tâm pháp tầm quan trọng.

Càng là cường đại nội công tâm pháp, vận chuyển lộ tuyến lại càng cao minh, ở ngang nhau dưới tình huống, phát ra huy uy lực tự nhiên càng mạnh.

Này còn không có hoàn, chỉ nghe phù một tiếng, trong cơ thể mỗi cái trạm kiểm soát bị phá tan, Thạch Tiểu Nhạc nội lực cảnh giới, lập tức từ Tầng khí tứ trọng lúc đầu đi tới Tầng khí tứ trọng trung kỳ.

Dài thân dựng lên, hần một quyền đánh ra, không khí nhất thời phát ra rất nhỏ tiếng nổ mạnh.

Thạch Tiểu Nhạc cười cười, hần dám khẳng định, nếu lấy hiện tại chính mình cùng ba ngày trước chính mình có điều,so sánh, thực lực chỉ sợ tăng trưởng ít nhất nhất thành đã ngoài.

"Nên tu luyện Bách Chiến Dao Pháp ."

Ở nguyên tác bên trong, trăm chiến đao hình dạng cùng loại vu đời sau Nhật Bản đao, giống như đao giống như kiếm, bởi vì chỉ có như vậy mới có thể phát huy đao pháp uy lực.

Bất quá Thạch Tiểu Nhạc cũng không gấp, hần quyết định trước làm quen một chút đao pháp, cùng lắm thì đến lúc đó tái trộm xuống núi, tìm người đỉnh chế cao phẳng trăm chiến đao là được.

Thời gian nhoáng lên một cái, lại là đêm tối tiến đến.

Thạch Tiểu Nhạc phản hồi chỗ ở, xa xa liền thấy một vị người trẻ tuổi đứng ở chính mình sân cửa, im lặng mà trầm ổn.

"Tề huynh."

Người nọ đúng là Phát Trần Môn Tề Quang.

Tề Quang nghe vậy, mâu bên trong sáng ngời, lập tức bước nhanh đi lên đến, nói: "Thạch huynh, ta lúc này đợi ngươi đã nửa ngày, nghĩ đến ngươi sẽ không trở về."

Đều là Lô Nhạn mười ba phái đệ tử, bình thường thời điểm trải qua thông báo, là có thể lẫn nhau ‘ xuyên môn ’ , chính là Thạch Tiểu Nhạc không rõ, Tề Quang vì sao phải tìm chính mình.

Tề Quang áy náy nói: "Thạch huynh, ta kia đệ đệ từ nhỏ nuôi chiều từ bé, rất không lúc còn nhỏ, hy vọng ngươi không lấy làm phiền lòng."

Thạch Tiểu Nhạc cười cười, không có trả lời.

Tề Quang trên mặt càng gấp xấu hổ, hiển nhiên cũng biết, chính mình đệ đệ không phải không hiểu chuyện đơn giản như vậy. Hần đột nhiên từ trong lòng lấy ra hế ra chỉ, đưa cho Thạch Tiểu Nhạc.

"Đây là cái gì?"

"Thạch huynh, thực thật có lỗi! Ngày đó ta đối với ngươi nói dối. Kỳ thật Hắc Sát Bang sở dĩ đuổi giết ta cùng với Triệu sư muội ba người, trừ bỏ đêm tập ở ngoài, toàn bộ nhân ta đạo thủ này phân đồ."

Nguyên lai, đêm đó Tề Quang ba người lên vào Hắc Sát Bang chủ phòng sau, phát hiện Hắc Sát Bang chủ cũng không ở trong phòng, liền thuận tay cầm đi trên bàn bản vẽ, sau lại mới dẫn Hắc Sát Bang hung mãnh đuổi giết.

"Đây là các ngươi gì đó, vì sao phải cho ta?"

Thạch Tiểu Nhạc hỏi.

"Thạch huynh, người hai lần cứu ta tánh mạng, Tề Quang đều không phải là không biết phân biệt người, càng nghĩ, thân vô vật dư thừa, đành phải lấy này đồ tặng, xin hãy nhận lấy đi."

Gặp Thạch Tiểu Nhạc có chút do dự, Tề Quang rõ ràng cáo từ một tiếng, nói câu sau này còn gặp lại, trực tiếp bước nhanh rời đi.

"Này Tề Quang, nhưng thật ra vị người khiêm tốn, đáng tiếc hần đệ đệ."

Thu hồi tầm mắt, Thạch Tiểu Nhạc lắc đầu, cất bước đi vào sân, ở trong phòng cầm đèn lúc sau, mới bắt đầu đánh giá trong tay bản vẽ.

Bất quá thực đáng tiếc, đồ thượng tự giống như là chữ như gà bới giống nhau, hần một cái cũng xem không hiểu.

"Đây là dân tộc thiểu số văn tự."

Phi ngựa vương triều, tuy chỉ là Đông Thắng đại lục nhất bộ phân, nhưng địa lý diện tích cơ hồ để được với kiếp trước một cái Á Châu, cho nên vương triều nội dân tộc phần đông, không dưới mấy vạn, văn tự tự nhiên cũng là nhiều mặt, thiên kì bách quái.

Căn cứ Thạch Tiểu Nhạc phỏng đoán, đồ thượng ký hiệu hần là là mẫu bộ tộc văn tự. Bất quá muốn ở mấy vạn loại văn tự bên trong,

Dò số chỗ ngồi, này khó khăn thật sự quá.

Theo như cái này thì, Hắc Sát Bang nhân hần là cũng không có phá dịch đi ra, nếu không sẽ không tất yếu phí mệnh mẽ đuổi giết Tề Quang ba người .

Thu hồi bản vẽ, Thạch Tiểu Nhạc thôi tắt ánh nến, cùng y mà ngủ.

Kế tiếp vài ngày lý, trừ bỏ tu luyện Bảo Nguyên Kinh, Thạch Tiểu Nhạc tinh lực chủ yếu đặt ở Bách Chiến Đao Pháp diễn luyện thượng.

Bởi vì lúc trước mấy môn võ công ăn mỗi, hần tiến bộ có thể nói vượt quá tưởng tượng, rất nhanh đã đem Bách Chiến Đao Pháp tu luyện đến thần hợp đại thành chi cảnh.

Bãi đá thượng, chỉ thấy Thạch Tiểu Nhạc hai tay cầm kiếm, huy kiếm nhất trăm. Xuy một tiếng, mặt đất bị họa xuất một đạo ba thước dài, hai tắc thâm dấu vết, đường cong thẳng tắp, thấy ẩn hiện sát phạt thiết huyết khí.

"Tốt lắm, tin tưởng tiếp qua vài ngày, Bách Chiến Đao Pháp có thể mại nhập hóa trung cảnh giới, đến lúc đó, của ta chính thể thực lực còn nghĩ tái làm đột phá."

Đối tiền cảnh thập phần vừa lòng, nhìn nhìn trong tay kiếm, Thạch Tiểu Nhạc nghĩ thâm,rằng, là nên xuống núi một chuyến .

.

Thụy Vũ Thành, một nhà thiết phô nội, Thạch Tiểu Nhạc đem trăm chiến đao bộ đáng bức tranh thành bản vẽ, giao cho nên thiết phô lão bản.

"Thiếu hiệp, người chuôi kiếm này bộ đáng thật đúng là kỳ quái, bất quá người nếu thanh toán trọng thù, yem cho dù suốt đêm chế tạo gấp gáp, cũng nhất định ở ngoài sáng thiên giao hàng."

Thiết phô lão bản nhìn nhìn trên bàn hé ra trăm hai ngân phiếu, đem bộ ngực chụp đắc ba ba vang.

Dựa theo phi ngựa vương triều giá hàng, mười hai bạc, liền đủ một cái ba khẩu nhà một tháng chi phí. Thiết phô lão bản qua lại thu phí cao nhất ghi lại, cũng bất quá là năm mươi lượng bạc.

Kết quả vị này thiếu niên vừa tiến đến, trực tiếp trước xuất ra một trăm hai ngân phiếu, thật sự là khoát xước đắc có thể, không biết là trong thành nhà ai công tử đâu?

"Hảo, làm phiền lão bản , ta ngày mai tới bắt."

Khách khí một câu, Thạch Tiểu Nhạc ly khai thiết phô. Hần ở Thụy Vũ Thành không có gì bằng hữu, đành phải chung quanh đi dạo cuồng, bất tri bất giác, bước đi vào một cái thật dài ngã tư đường.

Ngã tư đường hai bên, trừ bỏ cửa hàng ở ngoài, còn bãi nước cờ không rõ hàng vỉa hè, mặt trên bán đủ loại gì đó, tỷ như mã não, đao kiếm, sách vở, hoa cỏ, thậm chí còn có, nhân đầu lâu!

Hơn nữa Thạch Tiểu Nhạc còn phát hiện, nơi này nhân không có một cái bình thường , tất cả đều là giang hồ khách.

"Thiếu hiệp, hoan nghênh đi vào Hắc Nhai, không biết nghĩ muốn mua cái gì đồ vật này nọ?"

Một cái lão nhân đi rồi đi lên.

Hắc Nhai?

Thạch Tiểu Nhạc tìm tòi trong đầu trí nhớ, rất nhanh lộ ra giật mình về.

Hắc Nhai hai chữ, đứng nhìn phổ bình thường thông, kì thực cũng người võ lâm tiến hành các loại giao dịch hắc ám nơi. Cứ nghe ở Đông Thắng đại lục từng thành thị, đều có Hắc Nhai tồn tại.

Không ai biết Hắc Nhai từ đâu khi bắt đầu tồn tại, càng không ai biết, Hắc Nhai chủ nhân là ai.

Mọi người chỉ biết là, Hắc Nhai nội cấm chém giết, người có thể ở bên trong mua được hết thấy muốn gì đó, chỉ cần có cũng đủ lợi thế, người chính là đại gia.

Từng có người không tin tã, tìm hai mươi năm khổ tìm thế gian hiếm thấy tứ trùng hoa mà không được, cuối cùng hẳn đi một chuyến Hắc Nhai, tui sống bị tức tử.

Bởi vì ở Hắc Nhai lý, hẳn nhìn đến không dưới ba đóa tứ trùng hoa.

Cũng từng có một vị Tăng Khí Cảnh phú thương, tìm ước chừng năm trăm vạn lượng bạc, mua một vị võ hầu bảng cao thủ đầu người. Cho nên vị kia võ hầu bảng cao thủ, ngày hôm sau sẽ chết, đầu người không cánh mà bay.

Tương tự chính là thí dụ có rất nhiều, đều bị ở chứng minh Hắc Nhai này địa phương thần kỳ chỗ.

Thạch Tiểu Nhạc nhưng thật ra không nghĩ tới, âm kém dương sai hạ, chính mình dĩ nhiên vào này địa phương.

Hắn cùng với lão nhân xin lỗi một tiếng, một mình đi dạo đứng lên.

Hắc Nhai cùng với nói là phố, càng như là thành thị thu nhỏ lại hãy, bên trong có tiền trang, có thanh lâu, có khách sạn từ từ, hơn nữa nhìn ra được đến, phục vụ thái độ không phải bình thường thật là tốt.

Khó trách có người nói, chỉ cần có cũng đủ tiền, hẳn nguyện ý cả đời dài ở Hắc Nhai lý không được.

Cuối cùng, Thạch Tiểu Nhạc đi vào một nhà thư các.

Thư các nội có đủ loại thư, có dương sinh, có loại cây cỏ, có giáo như thế nào giết người, thậm chí còn có trong phòng thuật từ từ, chỉ có người không thể tưởng được, không có người xem không đến.

Bất quá võ công bí tịch nhưng thật ra ít đặc đáng thương, ngẫu nhiên mấy bản, cũng là tam lưu loại xấu võ học.

Ngắm lại cũng đang thường, cho dù thực sự cao phẩm võ học, Hắc Nhai cũng không có thể bắt được bên ngoài đi lên bán, nếu không chính là ở cùng cả đại lục võ lâm quy tắc đối nghịch.

"Khách quan, muốn mua cái gì?"

Thư các lão bản là trong đó nằm, bụng cười tùm tùm ánh mắt.

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng vừa động, nói: "Ta nghĩ tìm vài."

Dứt lời, hẳn cầm lấy trên bàn bút, ở trên tờ giấy trắng tùy ý vẽ hai hạ. Đúng là Tề Quang đưa cho hẳn bản vẽ thượng mô tả tự phù.

"Ha ha, khách quan vận khí thật tốt, tại hạ hôm nay mới vừa bàn đến hắc lâu, trong điểm đang có giới thiệu loại này văn tự thư."

"Nga?"

Lão bản đưa cho hẳn một quyển sách, Thạch Tiểu Nhạc tùy ý phiên liễu phiên, trong lòng ý mừng càng ngày càng thịnh, bất quá mặt mũi thượng cũng không động thanh sắc, nói: "Có điểm ý tứ, hai lượng bạc đi, ta mua."

"Mười hai, Hắc Nhai khái không trà giới."

Thạch Tiểu Nhạc nhất nhún vai, thực bất đắc dĩ địa lấy ra mười hai bạc.

Ngay tại Thạch Tiểu Nhạc có điều thu hoạch đồng thời, Thúy Vũ Thành Hắc Sát Bang nội, bát đại Sát Thần một trong lấy mạng Sát Thần, chính nghe thuộc hạ hồi báo.

"Đại nhân, người làm cho chúng ta nhìn chăm chăm tiểu tử, lại xuất hiện."

"Ở nơi nào?"

"Hôm nay thuộc hạ tận mắt gặp, hẳn đi vào Hắc Nhai."

Lấy mạng Sát Thần ngăn người, trong mắt sát khí lạnh thấu xương nói: "Hắc Nhai? Hừ, cho ta tiếp tục theo dõi hắc, nhất có động tĩnh, lập tức hướng ta hội báo."

"Phải"

Ở Hắc Nhai khách điểm ở một đêm, tìm Thạch Tiểu Nhạc ước chừng một trăm lượng bạc. Tới rồi chính ngọ thời gian, hắc mặc chương quần cổ ý sai người định chế tợ lụa thanh sam, một mình đi ra Hắc Nhai.

"Mục tiêu xuất hiện, nhanh đi thông tri lấy mạng đại nhân."

Một tòa trên lầu, mấy Hắc Sát Bang chúng đứng lên.

Sau nửa canh giờ, Thạch Tiểu Nhạc đi ra Thúc Vũ Thành.

Hắc bên hông, trang bị hai thanh vũ khí, một phen là cao phẳng trăm chiến đao, một khác đem còn lại là kiếm. Lần trước hắc kiếm bị khô gãy lão nhân hủy hoại, lần này vừa lúc đổi một phen.

"Tiểu tử, ngươi còn dám xuất hiện, thật sự là to gan lớn mật a."

Đột nhiên nghe thấy một tiếng cười ha ha thanh, một đạo bóng đen từ rừng rậm bên trong bay ra, vờn vàng dừng ở Thạch Tiểu Nhạc đối diện ba trượng chỗ.

"Là ngươi."

Thạch Tiểu Nhạc trong mắt hiện lên một tia hào quang, một tay cầm chuôi đao.

Lấy mạng Sát Thần khoe miệng xẹt qua một tia lạnh lẽo mà khinh thường độ cung, chậm rì rì nói: "Ta thực bội phục của ngươi lớn mật, đặc tội Hắc Sát Bang còn dám nghênh ngang địa xuất hiện. Hôm nay, chính là của ngươi tử kỳ."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17 : Đao pháp hiển uy

Thúc Vũ Thành trăm mét ngoại trên quan đạo, một đám Hắc y nhân chạy đến, vây quanh Thạch Tiểu Nhạc.

"Tiểu tử, nếu ngươi ngoan ngoãn giao ra trên người võ công bí tịch, ta có thể lo lắng, cho ngươi lưu một cái toàn bộ thi."

Lấy mạng Sát Thần một bộ nắm chắc thắng lợi nắm biểu tình, vuốt ve ngón tay cười nói.

Hơn hai mươi ngày trước, hắc dễ dàng liền khả hành hạ đến chết đối phương, lần này đương nhiên cũng không ngoại lệ. Trừ phi mặt trời mọc từ hướng tây, nếu không lấy mạng Sát Thần tuyệt không tin tưởng, Thạch Tiểu Nhạc còn có thể lại một lần nữa chạy trốn chết.

"Toàn bộ thi? Làm người không thể rất có tự tin, cẩn thận một cước thái khoảng không, liền tiến vào địa ngục lý."

Thạch Tiểu Nhạc nắm đao thủ không ngừng buộc chặt, cả người cơ thể đều buộc chặt lên.

"Ha ha ha! Không thấy quan tài không xong lệ, ta bỗng nhiên cảm thấy được, trực tiếp giết ngươi rất đáng tiếc, ta chán ghét ngươi này trương không có sợ hãi biểu tình mặt."

Lấy mạng Sát Thần đi bước một tới gần, đương song phương chỉ có một trượng khoảng cách khi, hắc công lực toàn bộ khai hỏa, mạnh một chương hung hăng vỗ đi ra ngoài.

Lần trước chính là bởi vì khinh địch, mới cho đối phương một đường sinh cơ. Lần này lấy mạng Sát Thần không chút khách khí, một chương liền nhắm ngay Thạch Tiểu Nhạc vai phải.

Hắc tự tin này một chương đi xuống, Thạch Tiểu Nhạc sẽ không chết, nhưng là hội bán tàn, vừa lúc có thể tùy ý làm nhục hắc, bộ ra võ công bí tịch, hướng bang chủ tranh công.

Bàng bạc chường kinh đánh úp lại, Thạch Tiểu Nhạc hô hấp lập tức khó khăn đứng lên.

Nhưng hần lâu súc tích tình cảm cùng tâm thần, đã ở này trận áp bách bên trong trước kia sở không có lực lượng ầm ầm bùng nổ, khanh một tiếng, hần sử xuất Bạt Dao Thuật.

Lóe sáng đao mang, giống như đèn từ sâu trong tâm linh, mau e rằng tích có thể tìm ra.

Thượng một lần Tăng khí thất trọng Vạn Trùng không có ngăn trở này một đao. Lúc này đây, đồng dạng cảnh giới lấy mạng Sát Thần lại đã nhận ra này một đao lợi hại, há mồm la hét một tiếng, liều mạng né tránh.

Xuy.

Máu tươi bay múa mà ra, cùng với một tiếng nan dĩ tương tín kêu thảm thiết.

Một cái đao ngân, từ lấy mạng Sát Thần vai trái, vẫn kéo dài tới rồi sườn phải vị trí, thâm đạt một tấc.

Cùng thời gian, Bạt Dao Thuật dư thế tiêu hết, đã thấy Thạch Tiểu Nhạc hai tay cầm trăm chiến đao, một trận hoành phách dựng thẳng khảm sau, ngay cả lui thất bát bước, rốt cục khó khăn lắm chặn lấy mạng Sát Thần chưa hết toàn bộ công một chường.

Nguyên bản Bạt Dao Thuật vừa ra, Thạch Tiểu Nhạc nhất định trọng thương ở lấy mạng Sát Thần một chường dưới, bất quá ở gia nhập Bách Chiến Dao Pháp sau, Bạt Dao Thuật sơ hở bị hoàn mỹ bù lại.

"Muốn giết ta, sẽ trả giá huyết đại giới."

Trầm quát một tiếng, Hắc Sát Bang nhân rõ ràng cảm giác được, Thạch Tiểu Nhạc khí chất không giống với .

Nếu lúc trước hần, xem như bình thân như nước, như vậy giờ phút này hần chính là dữ dần như hỏa, thật giống như một vị thượng chiến trường tướng quân, liều mình vu ngoại, bách chiến bách thắng.

Bách Chiến Dao Pháp, vốn là là chú ý khí thế đao pháp. Thạch Tiểu Nhạc nhằm phía lấy mạng Sát Thần, liên tiếp mãnh công bên trong, nhưng thấy ánh đao thật mạnh, khó lường thiệt giả, ít cấp lấy mạng Sát Thần thờ cơ hội.

"Này rốt cuộc là cái gì đao pháp, này câu tiêu tử, như thế nào hội tiến bộ nhanh như vậy?"

Lấy mạng Sát Thần thất kinh, chủ yếu là không dự đoán được Bạt Dao Thuật lợi hại, trọng thương dưới, lập tức bị đánh mông giới .

"Mọi người khoái thượng!"

Bốn phía Hắc Sát Bang chúng rốt cục phản ứng lại đây, một đám qươ đao kiếm sát hướng Thạch Tiểu Nhạc, khởi liều mới vừa nhất tới gần, còn có ba bốn người thương ở Bách Chiến Dao Pháp dưới, cụt tay phần còn lại của chân tay đã bị cụt hỗn máu tươi, thê thảm địa rơi trên mặt đất.

Gặp mấy chết ngắt quá khứ đồng bạn, còn lại Hắc Sát Bang chúng dọa choáng váng, lại thấy Thạch Tiểu Nhạc càng đánh càng mạnh mẽ, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không dám tiến lên.

Bọn họ bình thường ý vào Hắc Sát Bang hàng đầu, bất nạt kẻ yếu thấp phần lãnh nghề, cũng thật phải lười lê gặp hồng liều mạng thời khắc, nào dám quát tháo?

Kỳ thật bọn họ sai mất tốt nhất cơ hội.

Bởi vì bài trừ duy nhất Bạt Dao Thuật, Thạch Tiểu Nhạc đích thực chính thực lực, còn xa xa so với bất quá lấy mạng Sát Thần.

Chỉ cần hơn mười vị Tăng khí ba tứ trọng Hắc Sát Bang chúng quấy nhiễu một trận, lấy mạng Sát Thần liền khả thoát vây mà ra, đến lúc đó Thạch Tiểu Nhạc chỉ có đường chết một cái.

"Một đám ngu xuẩn, thấy chết mà không cứu được,

Muốn bị bang quy xử trí sao không?"

Lấy mạng Sát Thần gấp đến độ giơ chân, thô cổ la lớn.

"Chính ngươi tử lộ một cái, còn muốn lôi kéo người khác đệm lưng, này tâm khả tru."

Thạch Tiểu Nhạc xuất đao càng lúc càng nhanh, đồng thời đối bốn phía quát lên: "Một đám tạp Mao, chờ ta giết này đầu lĩnh , còn lại chính là các người."

Lúc này lộ ra kiêng kỵ vẻ là tìm tử hành vi.

Thạch Tiểu Nhạc rõ ràng phản này nói mà đi, ở miệng lưỡi sắc sảo Bách Chiến Dao Pháp khí thể tô đậm hạ, hấn ngay cả phách mạng khảm, giết được lấy mạng Sát Thần tiến thời thất theo, chặt vật không chịu nổi.

Phịch một tiếng.

Một lần nganh hám bên trong, lấy mạng Sát Thần liều mạng lại bị thương, rốt cục băng bay trăm chiến đao, khả hấn còn không kịp cao hứng, chỉ thấy Thạch Tiểu Nhạc rút ra bên hông kiếm.

Trường kiếm một lần đề liễu bên trong, mũi kiếm chỗ bay ra nhất con mơ hồ bạch hạc, móng vuốt cực nhanh ở lấy mạng Sát Thần cổ họng vị trí một trào, máu tươi nhất thời bạo khai.

"Người, người, hóa tương"

Ánh mắt đại trùng, lấy mạng Sát Thần cả người mềm nhũn, té trên mặt đất sinh cơ toàn bộ vô.

Hấn chỉ sợ chỉ từ đều muốn không đến, có một ngày chính mình sẽ chết ở một cái thực lực xa không bằng chính mình hoàng Mao tiểu tử trong tay.

Trong khoảng thời gian này lý, Thạch Tiểu Nhạc tuy rằng chủ luyện Bách Chiến Dao Pháp, nhưng mặt khác kiếm pháp vẫn chưa buông, nhất là Miêu gia kiếm pháp, rõ ràng đạt tới hóa tương đại thành trình tự, có thể nói là Bạt Dao Thuật ngoại đệ nhị sát chiêu.

Trọng thương lấy mạng Sát Thần, tự nhiên trốn không thoát.

"Chạy, chạy mau a."

Gặp lão đại đều bị giết, bốn phía Hắc Sát Bang chúng dọa phá đám, một đám nhanh chân bỏ chạy, chỉ hận cha mẹ ít sinh một đôi cánh.

Không để ý đến này đó tiểu lâu la, Thạch Tiểu Nhạc cẩn thận hồi tưởng phía trước chiến đấu. Hấn cảm thấy được chính mình kinh nghiệm chiến đấu càng ngày càng chừng, đặt ở phía trước, tuyệt không hội nghĩ đến cố ý buông ra trăm chiến đao, vì xuất kiếm làm chuẩn bị.

"Cao thủ chân chính, đều là từ huyết chiến bên trong tôi luyện đi ra, ta thích loại này chiến đấu."

Ngồi xổm xuống thân, Thạch Tiểu Nhạc ở lấy mạng Sát Thần trên người một trận sờ soạng, phát hiện trừ bỏ tiền túi ngoại, nhưng lại không có gì võ công bí tịch.

"Vói, Hắc Sát Bang dù sao cũng là Thuyết Vũ Thành thứ nhất đại bang, này võ công bí tịch, tất nhiên đặt ở trong bang trọng địa, không có khả năng để cho người khác mang ở trên người."

Tiểu nuối địa lác đầu, Thạch Tiểu Nhạc chỉ phải đứng dậy rời đi.

Lần này hấn nhanh đuổi chậm đuổi, rốt cục chỉ dùng ba canh giờ chạy về Họa Kiếm Phái, màn đêm buông xuống liền bắt đầu đối với ánh nến, tham chiếu từ Hắc Nhai mua tới sách vở, phá dịch bản vẽ nội dung.

"Ba mắt tẩu, ba mắt động phủ?"

Gập ghềnh địa phá dịch hoàn bản vẽ nội dung, Thạch Tiểu Nhạc về mặt rung động địa buông sách vở.

Nguyên lai, bản vẽ thượng sở ghi lại, chính là một vị ngoại hiệu ba mắt tẩu điểm Thạch đại sư động phủ vị trí chỗ,nơi.

Tại đây trên đời, có một loại kêu huyền tinh thạch gì đó, chính là hấp thụ thiên địa tinh hoa mà thành, cực độ hiếm thấy, lại đối người võ lâm có lớn lao lực hấp dẫn.

Bởi vì này loại huyền tinh thạch nội linh khí, có thể trực tiếp bị hấp thụ, chuyển hóa thành võ giả nội lực!

Ở giang hồ trong truyền thuyết, liền từng có một vị võ công thấp kém nghèo túng giang hồ khách, may mắn phát hiện một chỗ huyền tinh quặng mỏ, chờ hấn hấp thụ hoàn huyền tinh quặng mỏ nội linh khí sau, nội công tăng tiến gấp trăm lần, lập tức tự thành trong chốn giang hồ đại cao thủ.

Huyền tinh quặng mỏ trên đời hiếm thấy, cơ bản thuộc loại vạn năm nhất ngộ.

Mà rơi rụng huyền tinh thạch đồng dạng khó tìm.

Bởi vì nó bề ngoài cùng tầm thường tảng đá không có gì khác nhau, thả ở tảng đá mặt ngoài có một tầng vô hình lá mỏng, chỉ có lấy xảo diệu phương thức phá vỡ tầng này lá mỏng, mới có thể hấp thụ trong đó linh khí.

Mà có một loại nhân, trải qua trường kỳ huấn luyện sau, lại có thể có được tìm kiếm huyền tinh thạch năng lực, cũng phá giải mặt ngoài lá mỏng, người như thế liền bị tôn xưng vị điểm Thạch đại sư.

Điểm Thạch đại sư, có thể nói là trong chốn võ lâm tối sáng rọi, cũng nguy hiểm nhất một loại nhân.

Bởi vì hần vô luận đi đến làm sao, đồ hội đã bị các đại võ lâm thế lực truy phủng, nhưng cùng lúc đó, cũng sẽ trở thành người khác trong mắt độc chiếm, hoàn toàn mất đi tự do.

Trừ phi điểm Thạch đại sư thân mình, chính là một vị đứng đầu cao thủ. Nhưng không biết vì sao, từ giang hồ các loại nghe đồn đến xem, tựa hồ điểm Thạch đại sư đều là không thể tập võ người, thập phần kỳ quái.

"Điểm Thạch đại sư động phủ nội, có thể hay không có dấu huyền tinh thạch, thậm chí là điểm Thạch thuật?"

Nhìn trong tay bản vẽ, Thạch Tiểu Nhạc nói không động tâm là gạt người .

Thiên dư không lấy, phản chịu này loạn. Hần luôn luôn là quả quyết nhân, con do dự vài giây chung, liền quyết định muốn đi nhìn một cái.

Trước mắt đến xem, hần nội công cảnh giới thủy chung là nhất đại khuyết điểm, muốn ở trong khoảng thời gian ngắn đuổi theo những người khác, không đi tiếp kính là không có khả năng .

Ngày hôm sau, Thạch Tiểu Nhạc đi trước tàng thư lâu.

Lúc này đây đại khái là kiêng kị vụ nhị trưởng lão, tam trưởng lão cũng không dám... nữa ngăn trở .

Họa Kiếm Phái dù sao chính là tam lưu môn phái, thư lâu nội võ công bí tịch ít đặc đáng thương, còn lại đại bộ phận là về sơn xuyên địa chí, nhân tình phong tục sách.

Thoải mái bắt được Điểm Mai kiếm pháp cùng thiên định tâm pháp, Thạch Tiểu Nhạc bắt đầu lật xem. Hần thật không phải muốn luyện này hai môn võ công, bất quá là muốn đem nội dung giao cho hệ thống, đổi thành thưởng cho giá trị thôi.

Rất nhanh, Thạch Tiểu Nhạc chiếm được ba trăm tám mươi điểm thưởng cho giá trị.

"Thạch sư đệ, người đã ở."

Đúng lúc này, bên tai truyền đến một đạo thanh thúy mềm mại tiếng nói.

Thạch Tiểu Nhạc ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một vị mặc phấn y, khuôn mặt trong suốt như ngọc cô gái, tiểu sinh sinh đứng ở cách đó không xa, rõ ràng là Họa Kiếm Phái đệ nhất thiên tài, Tam sư tỷ Mao Văn 婧.

Cho dù kiếp trước thông qua các loại con đường, gặp qua đủ loại mỹ nữ, nhưng Thạch Tiểu Nhạc như trước không thể không cảm thán, Mao Văn 婧 thật là ngàn dặm mới tìm được một đại mỹ nhân, bất luận xa xem gần xem, đều không hề tỷ vết nào.

"Mao sư tỷ hảo."

Thạch Tiểu Nhạc nở nụ cười một chút, liền thấy Tần Chiêu từ giá sách khe hở chỗ đi ra, cùng Mao Văn 婧 nói chuyện. Ra mời, hai người hần là là cùng nhau tới.

Từ đầu tới đuôi, Tần Chiêu nhìn không chớp mắt, giống như căn bản không có thấy Thạch Tiểu Nhạc giống nhau.

"Mao sư tỷ, ta còn có việc, trước cáo từ ."

Lười tự thảo không thú vị, Thạch Tiểu Nhạc xoay người rời đi.

Mao Văn 婧 hơi hơi gật gật đầu, kì thực có chút không phải tư vị.

Tuy rằng tự xưng là không đem người khác cái nhìn để ở trong lòng, nhưng Mao Văn 婧 dù sao vẫn là một cái mười lăm tuổi cô gái, thói quen người khác vài phần kính trọng sau, gặp Thạch Tiểu Nhạc đối nàng như thế bình thường, khó tránh khỏi có chút không thói quen.

Nữ tính trực giác nói cho nàng, Thạch Tiểu Nhạc không phải đang đùa cái gì lật mềm buộc chặt, mà là thật sự không có chú ý quá chính mình.

"Mao sư tỷ, Thạch sư đệ nhân giới rất cao, tựa hồ không muốn cùng chúng ta kết giao. Tiếp qua hai tháng chính là môn phái đại bi , ta thật hy vọng có thể cùng hần hảo hảo giao một lần thủ."

Tần Chiêu nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc bóng dáng, khóe miệng lộ ra một tia khinh miệt ý cười.

Hần lời này, cùng lúc ám chỉ Thạch Tiểu Nhạc không coi ai ra gì. Về phương diện khác, lại ẩn hàm chính mình đến lúc đó sẽ không thủ hạ lưu tình tính toán.

Tần Chiêu thực hiện, Thạch Tiểu Nhạc không biết, đã biết cũng sẽ không để ý. Hần hiện tại chính vội vàng thu thập bọc hành lý, chuẩn bị đi trước ba mắt tẩu ba mắt động phủ, tìm tòi đến tột cùng.

Anh em đọc truyện nếu thấy dở thì bỏ lại comment để mình biết còn sửa.

Thấy hay thì nhớ like nhé có điều kiện thì ném tí đậu nguyệt phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18 : Mặc Vân Thành

Đương Thạch Tiểu Nhạc rời đi sân thời điểm, phụ trách giám thị nhân, lập tức đem chỉ báo cáo cho đại trưởng lão.

"Đại bá, đây là một cái cơ hội tốt, ta chờ lập tức đưa hấn không lịch sự thông báo, liền trốn rồi đi tin tức thống đi ra ngoài, dựa theo môn quy, nhị trưởng lão cũng hộ không được hấn."

Mới từ tàng thư lâu trở về Tần Chiêu, về mặt hưng phấn.

Đại trưởng lão khoát tay, nói: "Chiêu nhân, ngươi hồ đồ! Việc này nếu thống đi ra ngoài, tới không đồng ý đưa hấn quan mấy ngày cảm đoán, không đến nơi đến chốn, có gì tác dụng?"

"Kia làm sao bây giờ?"

"Lão phu đã phái Vũ Cháp Sự theo đi xuống. Này con chó nhỏ nếu dám tự tiện rồi đi, như vậy cũng đừng nghĩ muốn rồi trở về."

Đại trưởng lão ngữ khí dày đặc, bỗng nhiên nhớ tới biến mất nhiều ngày Triệu Bất Bình. Từ Thạch Tiểu Nhạc ở môn phái tổng kết đại hội thượng biểu hiện đến xem, Triệu Bất Bình hơn phân nửa là bị giết.

Tần Chiêu nghe ra đại bá ý tứ trong lời nói, một trận kinh hách, chần chờ nói: "Đại bá, ám sát môn phái đệ tử, việc này nếu bị người biết."

"Yên tâm, Vũ Cháp Sự là của ta tâm phúc, tuyệt không hội tiết lộ bí mật. Hơn nữa Vũ Cháp Sự có được Tàng khí bát trọng tu vi, cũng không tồn tại nhiệm vụ thất bại có thể."

Tần Chiêu tiêu hóa thật lâu sau, mới vừa rồi dứt tợn cười nói: "Đại bá diệu kế! Đáng tiếc, ta không thể thân thủ làm việc cái kia tiểu tử."

.

Nửa ngày sau, Thạch Tiểu Nhạc đi vào Lô Nhạn Sơn dưới chân, hấn trong lòng đột nhiên dâng lên một loại thập phần không rõ dự cảm, thật giống như bị một cái độc xà theo dõi giống nhau.

"Không tốt!"

Vận khởi sớm hóa tương chút thành tựu Phù Du Bộ, Thạch Tiểu Nhạc liễu mạng hướng sườn biên lao đi.

Chỉ nghe tại chỗ bång một tiếng, một đoàn kinh phong đem đầm hoàng thổ tạc đặc ba thước cao, hướng bốn phía kịch liệt văng khắp nơi.

"Con chó nhỏ nhưng thật ra tinh táo."

Cách đó không xa, một vị Bạch y nhân chậm rãi đi ra, hai tay phụ sau, mặt mang lãnh khốc ý cười.

Thạch Tiểu Nhạc dựa vào trí nhớ, nhận ra người tới thân phận. Người này hàng năm đi theo ở đại trưởng lão phía sau, xem như người sau tối tin cậy tâm phúc.

"Đại trưởng lão phái ngươi tới giết ta?"

Thạch Tiểu Nhạc trầm giọng hỏi.

"Cũng không phải! Giống như ngươi này không quan trọng gì con chó nhỏ, đương nhiên không xứng bị đại trưởng lão để ở trong lòng, là võ mỗ gặp người lên lút, có tư thông kẻ thù bên ngoài chỉ ngại, cho nên trước tiên ra tay, thay môn phái thanh lý môn hộ."

Làm đại trưởng lão tâm phúc chân chó, Vũ Cháp Sự làm việc từ trước đến nay cẩn thận, chẳng sợ biết rõ này cục không người biết hiểu, như trước làm ra một bộ đường hoàng tư thế.

"Các ngươi thật đúng là trăm phương ngàn kế, xem ra, trước kia ta còn là rất nhân từ."

Đã trải qua lần trước Triệu Bất Bình chuyện tình, Thạch Tiểu Nhạc đã muốn đối đại trưởng lão sinh ra sát tâm. Nhưng loại này sát tâm chính theo thời gian chuyển dời, dần dần trở thành nhạt.

Cho tới bây giờ, Thạch Tiểu Nhạc mới vừa rồi chân chính cảm nhận được, có chút nhân, là nhất định không thể bị tha thứ.

Nếu hắn có thể tránh thoát này cục, nhất định phải làm cho đại trưởng lão hối hận đi vào trên đời này!

"Con chó nhỏ, ta từ ngươi trong mắt thấy được thật sâu cừ hận, ha ha, xuống địa ngục đi theo diêm vương tổ khổ đi, ai kêu ngươi phạm hạnh không hợp, tư thông kẻ thù bên ngoài đâu."

Tàn ngược cười, Vũ Chấn Sự từng bước bước ra, mấy trượng khoảng cách ở hắn dưới chân hơi từng lướt qua, sau lưng nắm tay mạnh đảo ra, hóa thành một cỗ ngưng thật quyền phong.

Tam lưu trung phẩm quyền pháp, ngưng thực quyền.

Đây là Vũ Chấn Sự nắm đó bước chân vào giang hồ đắc tới võ công, tuy rằng bởi vì tư chất có hạn, vẫn bảo trì ở thần hợp đại thành cảnh giới, nhưng phối hợp hắn Tăng khí bát trọng tu vi, như trước khí thể hiển hách, uy lực mười phần.

Thạch Tiểu Nhạc một kiếm rút ra, một đầu hư đậm bạch hạc hư triển lãm ánh sét lao ra.

Bằng!

Thạch Tiểu Nhạc ngay cả lui thất bát bước, một trận khí huyết mạnh mẽ.

"Hảo một cái con chó nhỏ, quả nhiên tư luyện hắc phái võ học, lại vẫn đạt tới hóa tương đại thành, võ mỗ tha không được ngươi!"

Vũ Chấn Sự trong mắt hiện lên một trận tham lam nhiệt mũi nhọn, ra tay gian lại hung mãnh, mỗi khi đem Thạch Tiểu Nhạc hướng tuyệt lộ thượng bức.

Luận chiêu thức tinh diệu, Thạch Tiểu Nhạc cũng không kém cỏi Vũ Chấn Sự, thậm chí do từng có chi, nhưng nội lực kém quá, cái gọi là dốc hết sức hàng mười hội,

Thạch Tiểu Nhạc không hề biện pháp.

"Mau mau thú nhận ngươi tu luyện kiếm pháp, nói rõ chân tướng, lưu ngươi toàn bộ thi."

Vũ Chấn Sự một bên ra tay, một bên lớn tiếng bức bách.

Thạch Tiểu Nhạc chính là huy kiếm ngăn cản, âm thầm tắc chú ý bốn phía địa hình, muốn tìm được một cái đường ra.

"Không xứng hợp, cấp võ mỗ đi tìm chết tốt lắm."

Vũ Chấn Sự tính tình lãnh khốc, thấy thế rất nhanh phao trừ bỏ tham niệm, một tay vận đủ mười thành nội lực, hung hăng một quyền đảo hướng Thạch Tiểu Nhạc đầu.

Kình phong đánh úp lại, Thạch Tiểu Nhạc huy kiếm động tác đều chậm nửa nhịp.

Sống chết trước mắt, chợt thấy một đạo bóng người từ bên cạnh thoát ra, như là cá chạch bình thường, đan chương ngành hãm đối phương một quyền, ngược lại đem Vũ Chấn Sự cấp đánh lùi ba trượng.

"Ngươi là ai?"

Vũ Chấn Sự gấp chiêu sách chiêu, lại bị đối phương bức rơi hạ phong, hé ra đắc ý mặt trở nên vô cùng khó coi.

Người bị mặt không nói được một lời.

Thạch Tiểu Nhạc thấy thế, ôm quyền nói: "Đa tạ ân công cứu giúp, ngày sau còn xin chỉ thị minh thân phận, tiểu tử tất có trọng báo." Xoay người cũng không quay đầu lại địa chạy.

Vũ Chấn Sự tức giận đến giơ chân, nhiều lần muốn nhiều quá khứ, nê hà bị người bị mặt đánh cho liên tục rút lui, quát to: "Ta là Họa Kiếm Phái nghi trượng, ngươi dám cùng ta Họa Kiếm Phái là địch, không muốn sống chăng sao không?"

"Ta nếu muốn giết ngươi, ngươi hiện tại thì phải chết, ngoan ngoãn cút đi."

Người bị mặt ngữ khí thập phần khinh thường, trong lòng không khỏi thầm nghĩ, nếu không có được phân phó, không đến vạn bất đắc dĩ không được hiện thân, lại càng không hứa giúp Thiệu chủ giết người, nhất định làm thịt ngươi này lão tiểu tử không thể.

"Hảo, người có loại."

Vũ Cháp Sự biết rõ không phải đối thủ, vừa hận vừa giận, nhưng cũng chỉ phải thả người rồi đi, trước đêm hôm nay việc hội báo cấp đại trưởng lão nói sau, miễn cho sự việc đã bại lộ, không hề phòng bị.

Đánh lui cường địch sau, người bị mất theo vừa rồi Thạch Tiểu Nhạc chạy trốn phương hướng đuổi theo đi, trong đầu nhưng cũng không khỏi sinh ra một cái nghi vấn, chính mình mỗi ngày bảo hộ Thiếu chủ, hắn này thiên kì bách quái võ công, đến tốt cùng là từ đâu lý học được đâu?

Thạch Tiểu Nhạc chạy ước chừng một cái canh giờ, mệt đến không được mới dừng lại.

Nhìn xem sắc trời, đã muốn tới rồi chính ngọ, hắn rõ ràng lấy Bảo Nguyên Kính điều tức một phen, sự khôi phục sức khỏe khí sau, lúc này mới dọc theo quan đạo không vội không chậm chạy hành tẩu đứng lên.

"Đại trưởng lão, phải phải chết."

Nhớ tới hôm nay việc, Thạch Tiểu Nhạc trong lòng chỉ không được sát ý sôi trào. Theo sau, hắn lại nghĩ tới vừa rồi ra tay người bị mất, có chút niết không chính xác đối phương ý đồ.

"Là địch là bạn, chung có một ngày hội hiện ra manh mối, chỉ cần cường đại rồi, ta ai còn không sợ."

Tạm thời đoán không ra đối phương thân phận, Thạch Tiểu Nhạc đơn giản không hề nghĩ nhiều, chuyên tâm chạy đi.

Ba mất tẩu huyền tinh động phủ, ở vào cùng Thụy Vũ Thành liền nhau Mặc Vân Thành, nguyên bản từ Thụy Vũ Thành trải qua, hai ngày liền có thể đạt tới đến, nhưng Thạch Tiểu Nhạc cũng không dám từ chạy đi đâu.

Giết lấy mạng Sát Thần sau, hắn tuyệt đối đã muốn thành Hắc Sát Bang mỗi người đắc mà tru chi địch nhân, một khi bị phát hiện tung tích, chỉ có đường chết một cái.

May mắn hắn xuất phát trước đã làm chuẩn bị, từ Họa Kiếm Phái tàng thư lâu lật xem quá huyện chí, biết từ quan đạo nhiều một vòng tròn tử, cũng có thể tới Mặc Vân Thành.

Lúc này đã tới đầu mùa xuân, vạn vật sống lại, nhiều điểm xanh biếc ở quan đạo khắp nơi son gian lặng yên nảy sinh, nhưng thật ra nhất phái sinh cơ bùng bùng cảnh tượng.

Một con ngựa từ sau phương sử đến, lập tức thanh xuân nữ lang lơ đãng gian một cái quay đầu lại, trông thấy mặc dù bình tĩnh mặt, lại như trước anh tiểu mười phần Thạch Tiểu Nhạc, chính là sừng sốt.

Luật luật.

Con ngựa dừng lại, nữ lang giòn thanh hỏi: "Thiếu hiệp chạy đi sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc gặp nữ lang dài hé ra phù dung mặt, ngũ quan thượng giai, nhưng mặt mày gian lại ẩn hàm đáng ý, liền cười gật gật đầu.

"Thiếu hiệp muốn đi đâu?"

"Từ thân tôi phân phó quá, xuất môn bên ngoài, không được cùng người xa lạ nói chuyện, cô nương tha thứ tắc cái."

Nữ lang giống như chưa bao giờ gặp qua như thế đáng yêu nghe lời thiếu niên, nhin không được cười khanh khách lên, nhạ đắc trước ngực hai vú loạn chiến, sau một lúc lâu mới nói: "Nhiều bằng hữu hơn lộ, tiểu đệ đệ, không bằng lên ngựa đi, tỷ tỷ tái người đoạn đường."

Thạch Tiểu Nhạc đầy cõi lòng cảnh giác, lắc đầu, nhìn thẳng phía trước.

Nữ lang lại thúc giục vài lần, gặp Thạch Tiểu Nhạc chính là không để ý tới, mắng câu không biết phân biệt, sủy cái mã tiên, thẳng giá mã đi rồi.

"Thật sự là mạc danh kỳ diệu."

Thạch Tiểu Nhạc lắc đầu, cười khổ một tiếng.

Một mình chạy đi, khó tránh khỏi com phong ăn ngủ, nhưng Thạch Tiểu Nhạc không nghĩ muốn nhiều như vậy, mỗi ở một chỗ ngừng kinh doanh, hắn tất nhiên ngồi xếp bằng luyện công, một khắc không dám lơ lửng.

Loại này chăm chỉ bộ dáng, thấy phía sau âm thầm theo dõi người bị mất đều một trận lú lủi, đương nhiên, càng nhiều vẫn là vui mừng.

Không ai so với hắn càng hiểu biết, trong khoảng thời gian này tới nay, Thiếu chủ trên người đủ loại biến hóa, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hắn đều phải hoài nghi Thiếu chủ không phải cùng cá nhân.

Ngày thứ ba giữa trưa, Thạch Tiểu Nhạc trong cơ thể truyền ra một tiếng vang nhỏ, hắn tu vi đột phá tới rồi Tàng khí tứ trọng hậu kỳ.

Kỳ thật từ hần xuyên qua đến nay, bất quá mới quá khứ hơn một tháng thời gian, nội công cảnh giới cũng đã ngay cả khóa hai trọng, nói ra đi tuyệt đối kinh ngạc đến ngay người một đám người.

Trừ bỏ nội công cảnh giới ngoại, Thạch Tiểu Nhạc cũng không có quên tân đắc tới ba trăm tám mươi điểm thưởng cho giá trị.

Ở trải qua ba mươi tám cái canh giờ tu luyện sau, hần Hoa Sơn kiếm pháp, Miêu gia kiếm pháp, thậm chí vu Phù Du Bộ, cùng đạt tới hóa tương viên mãn trình tự, Bách Chiến Đao Pháp cũng đạt tới hóa tương đại thành.

Về phần Bạt Đao Thuật, sớm thân hợp viên mãn, tạm thời tiến không thể tiến.

Kể từ đó, Thạch Tiểu Nhạc thực lực so với việc mấy ngày trước, không thể nghi ngờ lại có một cái tăng lên. Hần tin tưởng tái làm cho chính mình đối mặt Vũ Chấp Sự, tuy rằng không có khả năng thủ thắng, nhưng ít ra cũng có thể nhiều xanh cái tứ năm chiêu.

Duy nhất tiếc nuối chính là, đương Phù Du Bộ cùng Bách Chiến Đao Pháp mại nhập hóa tương cảnh giới sau, hệ thống vẫn chưa cấp ra thưởng cho. Căn cứ nó cách nói, hóa tương cảnh giới đối chính mình cánh cửa quá thấp, cho nên nó quyết định đề cao tiêu chuẩn.

Thật sự là keo kiệt hệ thống!

Thứ năm ngày, Thạch Tiểu Nhạc tới Mặc Vân Thành.

Mặc Vân Thành so với Thúy Vũ Thành lớn ba thành tá hữu, mặt đường thượng cũng càng thêm phồn hoa, nơi nơi là rao hàng thanh.

Căn cứ địa đồ chỉ thị, huyền tinh động phủ cũng không ở vùng ngoại ô, mà là ở vào Mặc Vân Thành một chỗ cầu hình vòm phía dưới. Chỉ có mở ra cầu hình vòm cơ quan, mới có thể tìm được thông đạo.

Không có tùy tiện hành động, Thạch Tiểu Nhạc tiến tiến một nhà tửu lâu.

"Bồn cô nương đều theo như người nói, không có tiền, người như thế nào chính là không hiểu?"

"Không có tiền? Tin hay không đại gia đem người bán được thanh lâu lý, bắt người đòi tiền."

Mới vừa đi đến lầu hai, Thạch Tiểu Nhạc đã bị cửa sổ vị trí hai người hấp dẫn.

Này hai người, một cái là cầm y hoa phục, mặt âm trầm phú quý công tử. Người, còn lại là ánh mắt lóe sáng, thoát nhìn liền một cách tinh quái tiểu cô nương.

Trừ lần đó ra, còn có một đoàn người hầu vây quanh ở bốn phía, thoát nhìn như là phú quý công tử chính là thủ hạ.

"Người trộm đi ta ước chừng năm mươi vạn lượng bạc, một ngày có thể dùng hoàn? Nói, đến tội cùng đem tiền giấu ở nơi nào?"

Phú quý công tử cắn răng, nói: "Người cũng đừng tha thời gian, cái kia lão nhân sớm bị đại gia nhân dẫn tới ngoài thành, đuổi không trở lại."

Tiểu cô nương tựa hồ luống cuống, đôi mắt - đẹp vừa chuyển, bỗng nhiên liền chỉ vào ngồi ở xa xa Thạch Tiểu Nhạc nói: "Hần, bồn cô nương đem tiền cho hần."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19 : Củng kiêu chi chiến

Phú Quý công tử quay đầu nhìn về phía Thạch Tiểu Nhạc, Thạch Tiểu Nhạc tắc ngơ ngác địa nhìn thấy tiểu cô nương.

"Tiểu nha đầu, người đương đại gia ta là ngốc tử sao không?"

Mắt thấy Phú Quý công tử muốn bắt nhân, lấy hần đi thanh lâu bán tiền, tiểu cô nương gấp đến độ mau khóc đi ra: "Bồn cô nương thề, những câu là thật. Người ta mới từ trong nhà chuẩn ra đến thôi, không có gì kinh nghiệm, bị kia tiểu bạch kiểm một phen lừa gạt, liền đem cái gì đều cho hần."

Dứt lời, hai tay giào góc áo, đỏ mặt, một bộ lã chã - chực khóc, lại thập phần hối hận bộ dáng.

Một cái mười đến tuổi tiểu cô nương mà thôi, tái như thế nào bất hảo, cũng sẽ không lấy chính mình trong sạch hay nói giỡn, huống chi, nếu không phải tình đến ở chỗ sâu trong, như thế nào sẽ nói khóc liền khóc?

Lập tức, không ít người bắt đầu hoài nghi khởi Thạch Tiểu Nhạc, cũng có nhân thấp giọng mắng câu cảm thú không bằng.

"Các ngươi còn chưa tin, liền cứ việc đi sư hấn thân, kia trương năm mươi vạn lượng ngân phiếu định mức, ta thân thủ giao cho hấn."

Tiểu cô nương lại bỏ thêm một phen hỏa.

Phú Quý công tử liền đi lại đây, nói: "Tiểu tử, ta phải sư của ngươi thân, không ngại đi?"

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Ta đề ý."

"Ta là cho ngươi hảo, nếu không thể rửa sạch của ngươi hiềm nghi, ngươi đi không ra Mặc Vân Thành, hiểu không?"

Tiết Thiên Mộc trên cao nhìn xuống, thần nhiên nói.

Hấn thân là tiết gia đình đệ, tự thân liền có Tàng khí sáu trọng tu vi, hơn nữa tấm tựa đại thụ, nghiễm nhiên là Mặc Vân Thành hoành hành ngang ngược Tiểu bá vương.

Vừa rồi đối mặt mười tuổi Tiểu cô nương, hấn đều dám đem chi bán được thanh lâu, hiện tại đối mặt Thạch Tiểu Nhạc, liền lại càng không sẽ có cái gì cổ kị.

Bốn phía không ít người, đều một bộ vui sướng khi người gặp họa biểu tình, muốn nhìn Thạch Tiểu Nhạc như thế nào đáp lại.

"Người tới, cho hấn soát người."

Tiết Thiên Mộc căn bản chưa cho Thạch Tiểu Nhạc phản đối cơ hội, ra lệnh một tiếng, một vị hùng hổ đeo đao người hầu liền đi đi lên, quát lớn: "Đem quần áo cởi!"

Thạch Tiểu Nhạc nắm chén thủ, hơi hơi dừng sức.

"Không thoát, ta đến giúp ngươi thoát."

Người hầu tia chớp bàn một tay tìm hiểu, phải đi trao Thạch Tiểu Nhạc vạt áo.

Thủ còn tại giữa không trung, lại bị Thạch Tiểu Nhạc trước tiên bắt lấy.

Người này đồng dạng có Tàng khí tứ trọng tu vi, nhưng là nội lực độ tinh khiết không đủ, bị Thạch Tiểu Nhạc dùng một chút lực, ca ca trong tiếng, ngón tay cốt cách tấn tới, thê thảm địa quỳ trên mặt đất lẫn lộn.

"Tiểu tử, ngươi không muốn sống chăng?"

Mười mấy người hầu toàn bộ đứng lên, nhưng không ai dẫn đầu ra tay.

Vừa rồi người nọ chính là bọn họ lão Đại, ngay cả lão đại đều bị dễ dàng bãi bình, bọn họ đi lên cũng là tặng đồ ăn, chỉ có thể trang mô tác dạng hảm vài tiếng, nếu không Tiết Thiên Mộc sẽ không tha bọn họ.

"Ngươi bị thương của ta nhân, chính là ở đánh ta mặt. Hiện tại ta phải khám điệu của ngươi tay phải, sau đó đem ngươi lấy hết, từ cửa sổ đâu đến lớn trên đường đi."

Tiết Thiên Mộc tựa như nói nhất kiện theo lý thường phải làm chuyện tình, chậm rãi rút ra bên hông kiếm.

Hấn thấy rõ Thạch Tiểu Nhạc tu vi bất quá là Tàng khí tứ trọng, cho nên cảm thấy đại định.

Chính mình nội lực so với đối phương cao hai cấp không nói, còn nghĩ một môn tam lưu trung phẩm kiếm pháp tu luyện tới rồi thần hợp đại thành, đối phương nếu nghĩ muốn thắng chính mình, trừ phi đồng dạng tu luyện tam lưu trung phẩm kiếm pháp, còn phải ít nhất đạt tới hóa tương đại thành mới được.

Mà chống đỡ phương so với chính mình còn nhỏ bộ dáng, này lại như thế nào có thể?

"Chọc giận của ta nhân, chưa từng có kết cục tốt."

Tiết Thiên Mộc một kiếm đâm đi ra ngoài, giống như đã muốn thấy Thạch Tiểu Nhạc đứt tay đổ máu hình ảnh.

Đáng tiếc, nghênh đón hấn chính là càng chói mắt một kiếm. Chỉ thấy một đầu ba thước bạch hạc đột ngột lao ra, lập tức phá rớt Tiết Thiên Mộc kiếm.

lộ.

"Hóa tương đại thành, không đúng, hóa tương viên mãn?"

Cẩn thận thể hội này một kiếm lực lượng, Tiết Thiên Mộc vẻ mặt hoảng hốt, không tự giác thốt ra.

Đắc thể không buông tha nhân, Thạch Tiểu Nhạc một kiếm hợp với một kiếm chém ra, ba kiếm ngay cả phát, nhất thời đem Tiết Thiên Mộc đánh cho chật vật rút lui, thiếu chút nữa từ thang lầu khẩu ngã xuống đi.

"Còn."

Thạch Tiểu Nhạc chỉ nói một chữ.

"Hảo, ngươi có loại tại đây chờ,

Ta phải ngươi chết."

Tiết Thiên Mộc thấy không phải đối thủ, buông một câu ngoan nói, lập tức mang theo dưới tay chặt vật ngậm lâu.

Gặp Tiểu bá vương đều ăn giảm nhiều, từ lâu hai tầng mọi người hai mặt nhìn nhau, đều là kinh nghi bất định địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc, giống như ở đoán hán lai lịch đường như.

"Tiểu ca ca, ngươi cũng thật lợi hại."

Vị kia vụ hãm hán tiểu nha đầu người thứ nhất chạy đi lên, hai mắt tràn đầy sùng bái sao nhỏ tinh.

Bất quá Thạch Tiểu Nhạc cũng sẽ không tin tưởng nàng, lại không tốt đối nàng đánh, đơn giản đứng dậy ly tòa.

"Tiểu ca ca, ngươi muốn đi đâu, nên sẽ không nghĩ muốn một mình chạy trốn chết đi?"

Tiểu nha đầu trông mắt vừa chuyển, lập tức hỏi.

"Ngươi nói đâu?"

Từ bốn phía người lú rú nghị luận trong tiếng, Thạch Tiểu Nhạc đại khái đã biết Tiết Thiên Mộc bối cảnh, hán tự nghĩ tạm thời còn không thể trêu vào tiết gia, tự nhiên phải trước trốn đi.

Thạch Tiểu Nhạc đi rồi một lát, một vị lão giả thần sắc vội vàng trên mặt đất lâu, gặp tiểu nha đầu bình yên vô sự, mãnh từng một hơi: "Tiểu thư, ngươi đừng dọa lão nô, lão nô khả không chịu nổi vài lần a."

Tiểu nha đầu cười hi hi nói: "Phúc bá đừng sợ, nói không chừng như thế này còn có càng kích thích đâu."

Thạch Tiểu Nhạc chung quy xem nhẹ tiết gia ở Mặc Vân Thành lực ảnh hưởng, biết được Tiết Thiên Mộc bị khi dễ, thiếu chút nữa còn ‘tang mệnh’ sau, tiết mọi nhà chủ lập tức phải ra đại lượng gia tộc tinh nhuệ, sưu tầm cả Mặc Vân Thành.

Không chỉ có như thế, trong thành mặt khác môn phái nghe thấy tán cũng động. Đó là một lấy lòng tiết gia cơ hội, ai cũng không nguyện ý bỏ qua.

Trong lúc nhất thời, trong thành lòng người hoảng sợ, các nơi đều là nhất phái gà bay chó sủa.

Ai cũng không thể tưởng được, Thạch Tiểu Nhạc căn bản không có rời đi kia gia từ lâu. Bị giết cái hồi mã thương, ở tiết gia cao thủ rời đi sau, liền trộm tiềm hồi ghé lô lý, vẫn đợi cho đêm khuya mới rời đi.

Thạch Tiểu Nhạc ba bước vừa quay đầu lại, dựa vào cẩn thận cùng bóng đêm che dấu, rốt cục ở sau nửa canh giờ đi tới bản đồ sở chỉ cầu hình vòm phụ cận.

Căn cứ bản vẽ thượng cách nói, cùng tháng chiếu sáng ở cầu hình vòm mặt đông đệ tam cái cây cột thượng khi, mới có cơ hội mở ra tiến vào ba mắt động phủ thông đạo.

Nguyên bản, hán nghĩ muốn quan sát cái vài ngày tái hành động. Nhưng hiện tại tiết gia bốn phía lưng bắt hán, hán không có tự tin có thể vẫn giấu kín đi xuống, hơn nữa tin tưởng giờ phút này cửa thành cũng bị nhân gác, Thạch Tiểu Nhạc không có lựa chọn nào khác.

Thời gian một chút quá khứ, thỉnh thoảng có mấy đội nhân mã trải qua.

Cuối cùng, một vị râu quai nón đại hán dẫn mười mấy huynh đệ, đại khái là một mối, rõ ràng liền đứng ở cầu hình vòm thượng nghỉ ngơi, nói chút khó nghe lời nói thô tục.

Nguyệt thượng bên trong thiên, nhất lữ ánh trăng rõ ràng địa chiếu vào chỉ định cây cột thượng.

Góc tường bóng ma chỗ Thạch Tiểu Nhạc, giống như là một đầu tiên nhẫn đã lang, kiên nhẫn chờ đợi cơ hội.

Chính là theo thời gian chuyển dời, tựa hồ phụ cận tiếng bước chân càng ngày càng nhiều, mà râu quai nón đại hán đám người tán gẫu đắc chính vui vẻ, căn bản không có phải đi xu thế.

Tái đãi đi xuống, sớm hay muộn sẽ bị phát hiện!

Mất thấy ánh trăng sắp sửa chếch đi, hơn nữa tự thân bại lộ nguy hiểm, Thạch Tiểu Nhạc trong lòng không khỏi hung ác. Hắn nắm chặt chuôi đao, đột nhiên vận khởi hóa tương viên mãn Phù Du Bộ, toàn lực hướng tới cầu hình vòm phóng đi.

Hai mươi thước.

Mười thước.

Tiếp cận năm thước khoảng cách khi, cầu hình vòm người trên nghe thấy được động tĩnh, một đám quay đầu.

"Là tiểu tử này, người này chính là tiết lớn nhỏ người muốn tìm!"

Râu quai nón đại hán đầu tiên là sừng sốt, theo sau chọt quát một tiếng, ha ha cuồng tiếu bên trong, vận khởi Tăng khí thất trọng trung kỳ nội lực, dẫn đầu đón Thạch Tiểu Nhạc một búa đầu bổ xuống dưới.

Tam lưu trung phẩm võ học, Sa Ngư Tam Bản Phủ.

Không khí đều giống như ngưng trệ bình thường. Râu quai nón đại hán chính là Mặc Vân Thành một vị Tiểu bang phái bang chủ, kỳ thật lực tiền pê-sô mệnh Sát Thần cao hơn nửa một đường.

Đối mặt này một búa đầu, Thạch Tiểu Nhạc trầm quát một tiếng, rút đao mà ra.

Lại thấy Bạt Đao Thuật!

Lóe sáng đao mang, coi như nhất mặt kính hồng, sinh sôi đem ngưng trệ không khí cắt thành hai nửa.

Bách Chiến Đao cùng thượng trăm cân chiến phủ bổ vào cùng nhau, sát ra nhiều điểm đốm lửa.

Thạch Tiểu Nhạc chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, Bách Chiến Đao thiếu chút nữa rời tay mà bay.

Trái lại râu quai nón đại hán, hồ khẩu thẳng huyết, chiến phủ nháy mắt tiến vào trong sông, thân thể hán cang bị này một đao dư thế đánh trúng, cả người sau này bay đi.

"Không tốt, điểm quan trọng đâm tay, các huynh đệ thượng "

Râu quai nón đại hán miệng phun huyết bọt, lớn tiếng tê rống, ý ở hấp dẫn phụ cận những người khác.

Quả nhiên, trong bóng đêm tiếng bước chân càng vang, có một số đồng người đàn hướng bên này vọt tới.

"Chấn ta người tử!"

Không có đường lui, Thạch Tiểu Nhạc tỉnh mất một mảnh u ám.

Hắn hai tay nắm chuôi đao, lập trầm xuống, trực tiếp đem một vị mưu toan giết hắn tiểu đầu mục trường đao chặt đứt, đao phong từ này bả vai, vẫn phách vào ước chừng ba tấc.

Rút đao dựng lên, không để ý biến lẩn sái máu tươi, Thạch Tiểu Nhạc đắm chìm ở Bách Chiến Đao Pháp ý cảnh bên trong, một đao tiếp theo một đao, ở trong đám người tùy ý tung hoành, nháy mắt có ba bốn người ngã vào hắn dưới chân.

Lúc này hắn khoảng cách kia cái cột đá, chỉ có một trượng khoảng cách.

"Sát!"

Còn lại bát chín người giật dữ, đứng ở một loạt, nhất tề chém ra binh khí, hoành thất thụ bát địa sát hướng Thạch Tiểu Nhạc.

Bách Chiến Đao Pháp thích hợp từng binh sĩ chém giết, cũng không am hiểu ứng phó quần chiến, Thạch Tiểu Nhạc lập tức rút ra trường kiếm, không chút nghĩ ngợi, nhất thức đề liễu kiếm Bạch Hạc Lưỡng Sí thi triển mà ra.

Xuy.

Thủ đương trong đó một vị tiểu đầu mục bị xuyên thấu, cùng lúc đó, Thạch Tiểu Nhạc chân thái Phù Du Bộ, trả giá bả vai bị hoa thương đại giới, UU đọc sách www.uukanshu.com từ mấy người bên trong miến cường mặc quá khứ.

"Tiểu tử, cấp lão tử lui về!"

Râu quai nón đại hán đã sớm chờ ở nơi đó, đánh ra một đạo kính nói mười phần chừng phong.

Thạch Tiểu Nhạc miễn cưỡng một cái nghiêng người, không để ý bốc lên khí huyết, tay trái tái bỏ ra một cái Bách Chiến Dao, một cỗ ầm ầm huyết khí từ trong đao bùng nổ.

Bàng.

Vốn đã trọng thương râu quai nón đại hán, một cái cánh tay bị sinh sôi chém đứt, trong miệng phát ra kịch liệt tiếng kêu thảm thiết.

Sống chết trước mắt, Thạch Tiểu Nhạc phúc chí tâm linh, Bách Chiến Dao Pháp rót cực mại vào hóa tương viên mãn chi cảnh.

"Chính là hán, mọi người cùng tiến lên, bắt lấy người này."

Tiết Thiên Mộc mang theo nhân sắp vọt tới, hưng phấn mà cuồng khiếu một tiếng.

Tiết gia cao thủ, còn có này bang phái người, giai giống như đối lang, chăm chú vào Thạch Tiểu Nhạc trên người.

Thạch Tiểu Nhạc lại cũng không quay đầu lại. Hán đi đến kia cái cột đá trước, lấy đặc thù thủ pháp hướng nội nhất khu, nhất thời một khối Thạch tiết rơi xuống đất, theo sau bàn tay hướng nội nhấn một cái.

Chỉ thấy cầu hình vòm một trận động đất bàn lay động, theo sau tự động sách chia làm ba tiết, trung gian nhất tiết mang theo Thạch Tiểu Nhạc, cùng nhau rơi vào hình thành lỗ xoáy trong hồ, nhất thời biến mất không thấy.

Này một màn thấy mọi người kinh hãi không thôi, tiếng kêu liên tiếp địa vang lên.

Vẫn là một vị râu cá trê trung niên trước hết phản ứng lại đây, nói: "Trong hồ chắc chắn kinh người vật, mọi người chớ hoảng sợ, tùy ta đi xuống tìm tòi."

Tiết Thiên Mộc nghi nói: "Thúc thúc, có thể hay không là bẫy rập?"

Tiết Long lạnh lùng cười: "Kia tiểu tử cam mao này hiểm, rõ ràng là vì nơi đây mỡ dạn đồ vật này nọ mà đến, tuyệt không hội sai."

Tiết Thiên Mộc biết Tiết Long luôn luôn thông minh, ít có lầm lỗi, liền không cần phải nhiều lời nữa.

Xa xa, một vị từ búp bê bàn tiểu cô nương cười tùm tùm nói: "Phúc bá, ta đã nói chuyện thú vị sẽ phát sinh, hiện tại tin đi."

Phúc bá nghe vậy, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20 : Mị hồ

Ở Tiết Long chỉ huy hạ, một vị kỹ năng bơi tốt đẹp chính là tiết gia cao thủ bên hông cột lấy dây thừng, nhảy vào trong hồ. Chỉ chốc lát sau, có người nắm chặt thẳng đoạn, đem người nọ từ trong hồ kéo đứng lên.

"Bẩm báo đại gia, kia đáy hồ có một chỗ môn hộ thông đạo, không biết thông tới đâu."

Tiết gia cao thủ lớn tiếng nói.

Ong ong nghị luận tiếng vang lên, tất cả mọi người bội phục địa nhìn thấy Tiết Long, đồng thời đối dưới nước thông đạo sinh ra tò mò cùng lửa nóng.

Võ lâm bên trong, bình thường xuất hiện loại tình huống này, tám chín phần mười đại biểu cho bất phàm cơ duyên.

Đương nhiên, cũng có thể là trí mạng nguy hiểm, nhưng người đang giang hồ, vốn chính là cai đầu dài dừng ở bên hông sống, không có mấy không nghĩ bác nhất bác, vạn nhất vạn khí tốt đâu?

"Chư vị, không bằng ta chờ cùng nhau đi xuống như thế nào?"

Tiết Long đem mọi người về mặt xem ở đáy mắt, âm thầm cười lạnh.

Dưới nước nếu là không nguy hiểm, lượng bọn họ cũng không dám thường tiết gia gì đó. Nếu có chút nguy hiểm, vừa lúc lấy này đàn ngu xuẩn đem lưng.

Ở tiết gia chỉ huy hạ, một vị vị cao thủ nhảy vào toàn qua. Hơn nữa theo tới rồi người càng đến càng nhiều, loại này xu thế còn tại tiến thêm một bước mở rộng.

Thạch Tiểu Nhạc theo dòng nước, thân bắt do kỷ địa tiến vào một chỗ thông đạo nội, ngay tại hấn sắp không nín được tức giận thời điểm, rốt cục xuyên qua thông đạo, từ trên mặt nước đi động lên.

Dọc theo mặt nước hướng nam mấy trượng chỗ, là một cái ba tầng bậc thang, bậc thang phía trên, rõ ràng đứng sừng sững một tòa ba trượng có thừa thật lớn cửa đá.

"Ba mắt động phủ!"

Nhìn thấy cửa đá đỉnh bốn chữ, Thạch Tiểu Nhạc rất có loại đắc lai toàn bất phí công phu cảm giác, lần này cử tử nhất sinh, thiếu chút nữa liền công đạo ở trong này.

Không có thời gian nghĩ nhiều, hấn đoán tiết gia cao thủ chỉ sợ cũng hội cùng xuống dưới, liền lập tức du thượng ngàn, sau đó căn cứ bản về thượng phương pháp, ở cửa đá nơi nào đó ngay cả ẩn ba hạ, cửa đá âm vang khai ra một đạo cận dung một người thông qua khe hở.

Thạch Tiểu Nhạc mặc kích mà qua.

Qua một khắc chung tả hữu, tiết gia cao thủ, cùng với Mặc Vân Thành đại bang Tiểu phái cao thủ cũng đều chạy tới, câu đều hưng phấn mà qua cửa đá.

Cửa đá lúc sau, là một cái oai chiết thông đạo, đỉnh chóp có rậm rạp lỗ nhỏ, lộ ra nhẹ nhàng ánh sáng.

"Tiểu tử, ngươi trốn không thoát đâu, còn không mau mau dừng lại."

Thạch Tiểu Nhạc sau khi nghe thấy mới có đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc hảm, không khỏi thờ dãi.

Hấn so với đối phương đi trước một khắc chung, nhưng bởi vì nội lực cùng kinh công vấn đề, khoảng cách đang bị lạp gần, này cũng không có biện pháp chuyển tình.

Lại qua vài trăm thước, một đạo bóng người khoảng cách Thạch Tiểu Nhạc, chỉ có chính là hai trượng.

"Nghe tiểu tử, ta nãi tiết gia Nhị gia, không muốn chết trong lời nói, lập tức liền dừng lại, nếu không cho ngươi hối hận cả đời."

Tiết Long lạnh lùng quát lớn, lấy thể mệnh lệnh mồm nói.

Thạch Tiểu Nhạc vui đầu vọt tới trước, cũng không để ý tới. Bởi vì hấn một khi nói chuyện, trong lồng ngực một hơi sẽ gấp tiết tấn, đến lúc đó chấp cánh tránh khỏi.

"Không biết lượng sức."

Tiết Long một cái điểm bước, đem song phương khoảng cách lạp gần đến một trượng, theo sau một kiếm hướng phía trước vạch tới.

Hấn có Tàng khí bát trọng tu vi, còn nghĩ một môn tam lưu trung phẩm kiếm pháp tu luyện tới rồi thần hợp viên mãn, hai cùng chồng hạ, gió kiếm vũ vũ rung động.

Tê lạp một tiếng, Thạch Tiểu Nhạc thanh sam bị cắt qua, máu tươi từ trên lưng chảy ra.

"Nếu không dừng lại, thù ngươi mạng chó!"

Tiết Long lãnh khốc ngâm đạt tới hậu thư, trên mặt mang theo miêu diễn con chuột ý cười.

Chính là ngoài dự đoán mọi người, Thạch Tiểu Nhạc như không nghe thấy, như trước buồn đầu chạy trốn.

Xoát xoát xoát.

Tiết Long xuất liên tục thất bát kiếm, đem Thạch Tiểu Nhạc trên lưng họa xuất từng đạo giao nhau dấu vết. Hơn nữa hấn cố ý đem mỗi một kiếm khoảng cách lạp dài, miễn cho lãng phí mỗi một kiếm sở chế tạo kịch liệt cảm giác đau.

Thạch Tiểu Nhạc đau đến mồ hôi lạnh thẳng hạ, sắc mặt trở nên trắng, tốc độ đều biến chậm một ít.

"Trăm người chân chó."

Tiết Long âm thầm cười, huy kiếm đối với Thạch Tiểu Nhạc hai chân cắt tới.

Hắn đương nhiên sẽ không thực giết Thạch Tiểu Nhạc, dù sao còn muốn dựa vào hắn phá giải động phủ cơ quan. Nhưng chờ bắt được động phủ nội cơ duyên, hắn thề nhất định phải làm cho Thạch Tiểu Nhạc sống không bằng chết.

Không có ai có thể cãi lời chính mình mệnh lệnh sau, còn bình yên vô sự!

Mắt thấy này một kiếm sắp sửa thiết hạ, Thạch Tiểu Nhạc bỗng nhiên dừng lại cước bộ, xoay người đồng thời, một đao hung hăng hướng phía sau chém tới.

Đúng là hắn một mực sức thể Bạt Đao Thuật!

Mới đầu Tiết Long còn không để ý, nhưng là đương này một đao ánh đao đánh xuống đến, hắn rốt cục cảm giác không thích hợp, không thể không trên đường lấy kiếm ngăn kháng.

Khanh!

Tiết Long chỉ cảm thấy đến một trận bàng nhiên cự lực đánh úp lại, cánh tay không khỏi toan ma, cả người không thể khống chế rút lui mấy trượng, kinh hô: "Cầu tạp chủng, đừng làm cho ta quá được người!"

"Người cũng đừng làm cho ta chạy đi."

Thạch Tiểu Nhạc sắc mặt lạnh lùng, tranh phong tương đối.

"Người còn muốn trốn?"

Tiết Long khinh thường cười, đang muốn hành động, khởi liêu Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên hướng vách tường mổ cái ô vuông vỡ, nhưng nghe thấy phá tiếng gió vang lên, hơn mười mai mũi tên nhọn từ thông đạo đỉnh chớp bắn đi ra.

Phía trước Thạch Tiểu Nhạc vẫn kiềm chế bất động, đứng là vì chờ đợi giờ phút này. Ở hắn trong trí nhớ, từ nay về sau chỗ bắt đầu, mặt sau thông đạo có thể nói nguy cơ thật mạnh, ngay cả hắn cũng không dám không cẩn thận ứng đối.

Tiết Long dám đuổi theo, hắn định làm cho đối phương có đến mà không có về. Quan người cái gì tiết gia Nhị gia, chiếu sát không làm!

Quả nhiên, ở đã trải qua vài lần ám toán sau, Tiết Long âm trầm hé ra mặt, cũng không dám ... nữa tùy tiện truy kích, vẫn đợi cho phía sau đại bộ đội tới rồi.

"Kia tiểu tử còn biết bên trong cơ quan?"

Nghe xong Tiết Long trong lời nói, Tiết Thiên Mộc hung hăng cắn răng một cái, có vẻ dữ tợn vô cùng.

"Nơi này cơ quan, cũng không tính thập phần cao minh, ta nhưng thật ra có thể thử xem."

Lúc này, một đạo thanh thúy dễ nghe thanh âm vang lên, sau đó chỉ thấy một vị mặt mày hàm xuân phù dung mặt mỹ nữ đi ra đám người. Nếu Thạch Tiểu Nhạc ở trong này, nhất định hội nhận ra, nàng này đó là tăng ở trên quan đạo thông động hắn thanh xuân nữ lang.

Tiết Long nhân tình sáng lên, cười to nói: "Ha ha, tổ nghe thấy mị hồ cô nương tình thông cơ quan ám khí, xem ra tối nay không thiếu được kiến thức một chút."

Mọi người sắc mặt quái dị.

Này mị hồ chính là Mặc Vân Thành nổi danh tươi đẹp nữ, cứ nghe bên trong thành thật to nhỏ bang phái trong lời nói sự nhân, bất CD cùng nàng từng có sương sớm chỉ duyên.

Tuy rằng trong nội tâm khinh thường nàng này, nhưng của nàng cơ quan tạo nghệ đích xác rất cao, xem ra tối nay phản phải dựa vào nàng.

"Chư vị, đều cùng ta đến."

Mị hồ lác lác thân hình như rắn nước, mặt cười trở nên thập phần còn thật sự.

Dài dòng thông đạo qua đi, là một chỗ mê cung.

Thạch Tiểu Nhạc thầm kêu không xong, bởi vì bản vẽ thượng cũng không có đề cập này bộ phận nội dung. Hắn đoán, định là bởi vì vi bản vẽ không được đầy đủ chỉ cốt.

Hiện giờ đâm lao phải theo lao, hắn khẽ cắn môi, chỉ phải tùy tiện lựa chọn một chỗ tiến vào.

Không lâu lúc sau, dụ đồ dẫn Mặc Vân Thành cao thủ cũng tới rồi.

"Dĩ nhiên là mê cung, vậy phải làm sao bây giờ?"

Tiết Thiên Mộc mặt mày nhìn thoáng qua mộ hồ đại môn, hỏi.

"Theo tiết đại gia theo như lời, kia tiểu tử nhất định trốn trong mê cung. Một khi đã như vậy, ta chờ không bằng phân công nhau hành động, từ các nhập khẩu đi vào nhất bộ phân nhân, như vậy không chỉ có thể ngăn chặn kia tiểu tử, vận khí tốt, còn có thể tìm được mê cung nói ra. Nơi này truyền thừa, hẳn là không đơn giản."

Mộ hồ cười nói.

Mọi người bị hắn nói được một trận lửa nóng.

Không nói chuyện có thể hay không được đến truyền thừa, nếu có thể bắt trụ kia bị thương tiểu tử, tương đương trống rỗng được tiết gia một cái đại nhân tình, lần này không tính đến không.

"Cái kia câu tặc, lão tử nhất định phải thân thủ phế đi hắn."

Lúc trước bị chém đứt cánh tay râu quai nón đại hán hung tợn địa nói.

Việc này không nên chậm trễ, ở đây mấy trăm nhân lúc này phân công nhau hành động, chia đều từng nhập khẩu đi vào hơn mười người, tối tuyệt chính là, căn cứ Thạch Tiểu Nhạc bị thương đích tình huống, Tiết Long ở mỗi một tổ ít nhất an bài hai vị Tăng khí sáu trọng cao thủ.

Cứ như vậy, hắn không tin Thạch Tiểu Nhạc còn có thể tìm được đường sống trong chỗ chết.

Mê cung nội, Thạch Tiểu Nhạc tạm thời tìm không thấy phương hướng, non nửa cái canh giờ đều ở đi vòng vèo.

"Không được, như vậy đi xuống tìm không thấy đường sống."

Thạch Tiểu Nhạc bất buộc chính mình tỉnh táo lại, sinh tử một đường gian, thường thường cơ hội đều giấu ở lơ đãng chi tiết nhỏ bên trong.

Một trận suy nghĩ sau, hắn liền ẩn ẩn có một cái không phải biện pháp biện pháp.

"Mau nhìn, kia tiểu tử ở đằng kia."

Nhiều quá một cái loạn, hơn mười vị Mặc Vân Thành cao thủ giống như thấy con mồi thợ săn, hướng tới Thạch Tiểu Nhạc bước nhanh đánh tới.

Nghe tiết đại gia nói, tiểu tử này bị trọng thương, thực lực mười không tồn ba, thật sự là ông trời mở mắt.

Ý niệm trong đầu còn chưa chuyển hoàn, ẩn ẩn mang theo huyết sắc ánh đao, đã đem bọn họ kéo tàn khốc trong hiện thực.

Hóa tương viên mãn Bách Chiến Đao Pháp, hiện giờ là Thạch Tiểu Nhạc hoàn toàn xứng đáng cực mạnh sát chiêu, hơn nữa đao này pháp chú trọng khí thế, tại đây hẹp hòi mê cung trong thông đạo, đúng là tốt nhất sát khí.

Xuy xuy xuy.

Thạch Tiểu Nhạc hai tay nắm đao, hoành phách dựng thẳng khảm dưới, một vị Tăng khí sáu trọng lúc đầu cao thủ trực tiếp bị chém chết, tên còn lại bình khí rơi xuống đất, cánh tay phải tê nhừ tay mà đoạn.

"Tiểu tử này thực lực."

Còn lại nhân há hốc mồm, hàn khí từ đỉnh đầu ứa ra.

Bọn họ lại không biết Tiết Long dụng tâm hiểm ác. Tiết Long cố ý làm thấp đi Thạch Tiểu Nhạc thực lực, đúng là nghĩ muốn ngoạn vừa ra khu hồ nuốt lang thật là tốt diễn.

Ở hắn xem ra, một trận chiến lúc sau, không chỉ có Thạch Tiểu Nhạc hội thành cá trong chậu, nhưng lại mượn hắn thủ, tiêu ma Mặc Vân Thành bang phái thực lực, cố sao mà không làm đâu?

Gặp những người khác quay đầu bỏ chạy, Thạch Tiểu Nhạc cũng không truy kích, từ một khác chỗ rời đi.

Giờ này khắc này, hắn bắt đầu dụng tâm bản ghi chép sở đi ra lộ phương hướng cùng đại khái khoảng cách.

Mê cung nhìn thấy phức tạp, kỳ thật chỉ cần nhận thức chuẩn một cái phương hướng, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) hơn nữa tính toán hảo toán học bên trong véc-tơ di chuyển vị trí chỉ kém, vẫn là có thể đi ra.

Chẳng qua, muốn hoàn thành này từng bước, tương đương phải ở trong đầu cấu trúc một cái mê cung mặt bằng, còn muốn nhớ kỹ mỗi một con đường phương hướng cùng đối lập khoảng cách, đối trí nhớ cùng tâm thần yêu cầu cao, chỉ có thể dùng nghe rợn cả người đến hình dung.

Sau nửa canh giờ, Thạch Tiểu Nhạc đã muốn tao ngộ rồi liên tục thất tám lần chặn giết.

Hắn trên lưng miệng vết thương khép lại lại rạn nứt, phản lặp lại phục hạ, thương thế không ngừng tăng thêm, hơn nữa ngẫu nhiên vài lần gặp mấy Tầng khí thất trọng cao thủ, Thạch Tiểu Nhạc có thể nói cửu tử nhất sinh.

Một lúc lâu sau, hắn đầy người là huyết, sắc mặt như tờ giấy trắng nhợt, cơ hồ chạy bất động.

Chết từ té bất tử, phía trước lại đụng phải một đám người.

Cái kia cụt tay râu quai nón đại hán, rõ ràng đang ở trong đó, hơn nữa từ trạm vị thượng xem, hắn còn không phải đầu lĩnh nhân.

Hiện tại Thạch Tiểu Nhạc ngay cả Tầng khí tam trọng võ giả đều đánh không lại, đối mặt như vậy một đám người, cơ hồ mười từ vô sinh.

"Dì?"

Một tiếng cúi đầu tiếng kinh hô từ mị hồ trong miệng phát ra, chợt lại nhắm lại.

"Tiểu tử, ngươi trốn a, ngươi hán nương có loại tiếp tục trốn a."

Râu quai nón đại hán lớn tiếng cuồng tiếu, trong mắt lại lộ vẻ tàn sát bừa bãi tàn nhẫn quang mang. Hắn hỏi người khác mượn một thanh đao, hắc hắc đi lên trước, liền chuẩn bị trước khám nghiệm Thạch Tiểu Nhạc thủ nói sau.

Xuy.

Nhưng là ngay sau đó, râu quai nón đại hán bỗng nhiên một cái run rẩy, té trên mặt đất trở mình nổi lên xem thường.

"Mị hồ, ngươi làm gì?"

Phía sau có đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc rống một tiếng.

Nhưng mà mị hồ sớm có chuẩn bị, trong tay nắm bắt một cái phương hòm, nhắm ngay bên cạnh mọi người chính là một trận mãnh bắn, sự phát đột nhiên, hơn nữa lẫn nhau khoảng cách bất quá vài thước, không quá vài cái, bên cạnh cao thủ tất cả đều ngã xuống đất chết hết.

Mị hồ cười duyên một tiếng, đặc ý hướng Thạch Tiểu Nhạc đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21 : Điểm Thạch thuật, công lực tiến nhanh

"Tiểu đệ đệ, không nghĩ tới tha một vòng, chúng ta vẫn là gặp mặt."

Mị Hồ từ xuất đạo giang hồ bắt đầu, liền thân mật vô số. Bình thường phàm là nàng ngoắc ngoắc ngón tay, không biết nhiều ít nam nhân nguyện ý thương của nàng giường.

Bởi vậy ngày ấy Thạch Tiểu Nhạc lãnh đạm cự tuyệt bộ dáng, ngược lại cấp Mị Hồ để lại khắc sâu ấn tượng.

Không chiếm được, vĩnh viễn ở xôn xao.

Vì Thạch Tiểu Nhạc, giết chết bên người này nàng đã sớm chán ngấy, thả đầy người thô tục giang hồ hán tử, Mị Hồ căn bản không có gì do dự.

"Cô nương, nơi này không an toàn, trước đi ra ngoài rồi nói sau."

Gặp Mị Hồ rục rịch, Thạch Tiểu Nhạc nhìn không được nhắc nhở nói.

Tình huống làm hấn thờ dài nhẹ nhõm một hơi, dừng ở nữ nhân này trong tay, ít nhất so với bị nhân giết chết cường, tuy rằng nữ nhân này xem ra cũng không mạnh khỏe tâm

Mị Hồ lắc đầu nói: "Nơi này là mê cung, loạn đi lại càng không an toàn."

"Ấn ta nói làm, rất nhanh có thể đi ra mê cung."

Thạch Tiểu Nhạc về mặt tự tin bộ dáng, thấy Mị Hồ khanh khách thẳng nhạc, nghĩ thầm, rằng tiểu tử này xuy ngu nhưng thật ra nhất tuyệt, nhưng nàng không biết như thế nào, dĩ nhiên không có cự tuyệt Thạch Tiểu Nhạc.

Mị Hồ nâng dậy hấn, vòng eo vì xoay, nửa thân mình đều dựa vào ở tại Thạch Tiểu Nhạc trên người, biến thành hấn một trận không nói gì.

Thạch Tiểu Nhạc dù sao cũng là mười lăm tuổi thiếu niên, đúng là huyết khí phương cương thời điểm, bị nàng một trận cố ý trêu chọc hạ, máu nhất thời rất nhanh lưu động đứng lên.

"Tiểu đệ đệ, xem ra ngươi cũng là già đứng đắn."

Mị Hồ ý có điều chỉ địa cười nói.

Ở Thạch Tiểu Nhạc chỉ điểm hạ, hai người quả quá mấy lộ khẩu, từng bước bán ra, dĩ nhiên thật sự đi ra mê cung, này khiến Mị Hồ một trận đại ra, ngay cả trêu ghẹo thanh đều ngừng lại.

"Tiểu đệ đệ, ngươi làm sao bây giờ đến?"

Mị Hồ về mặt tìm tòi nghiên cứu, tò mò địa nhìn thấy thiếu niên.

Thạch Tiểu Nhạc cũng không để ý nàng, yên lặng vận công, âm thầm suy nghĩ như thế nào đào tẩu. Đáng tiếc Mị Hồ thập phần giáo hoạt, nhìn như vô cùng thân thiết, kỳ thật một bàn tay chỉ thủy chung điểm ở tại hấn đan điền chỗ.

Thạch Tiểu Nhạc tin tưởng chỉ cần chính mình hơi có dị động, nữ nhân này khẳng định một lòng tay đầu ấn đi xuống, phế bỏ chính mình một thân công lực.

"Tỷ tỷ thích thông minh Tiểu nam nhân, hơn nữa ngươi còn như vậy đẹp."

Chạy ra mê cung sau, Mị Hồ hoàn toàn yên lòng, cho nên hấn quyết tâm hảo hảo hưởng thụ chính mình chiến lợi phẩm. Chỉ thấy nàng tú thủ dùng một chút lực, mà bắt đầu lay Thạch Tiểu Nhạc quần áo.

Thạch Tiểu Nhạc nhân cơ hội sau này thối lui, Mị Hồ liền cười lạnh một tiếng: "Không cần làm vô vị đấu tranh, nếu không có ngươi ném mùi đau khổ."

"Cô nương, hy vọng ngươi không đủ tháo vác bách ta."

Thạch Tiểu Nhạc nắm chặt Bách Chiến Dao, trong lòng lại âm thầm kêu khổ, hấn hiện tại công lực suy nhược, chỉ sợ Mị Hồ không cần ám khí, chính mình cũng không phải đối thủ.

"Đừng không biết tốt xấu, tiểu đệ đệ, lại đây!"

Màu dục huân tâm Mị Hồ đâu thêm nhiều như vậy, trực tiếp khi thân ngạnh thượng.

Thạch Tiểu Nhạc không thể không lại thi triển Bách Chiến Dao Pháp, đáng tiếc nội lực không kế hạ, đao kính dễ dàng đã bị Tăng khí ngũ trọng Mị Hồ quấy rầy, mà hấn cả người cũng miệng phun máu tươi, nện ở trên vách tường.

Ầm vang!

Không biết là không phải vừa vận xúc động cơ quan, Thạch Tiểu Nhạc mới vừa ngã trên mặt đất, sàn nhà mạnh hướng hữu vừa kéo, hấn cả người lập tức ngã vào không đáy.

"Tiểu đệ đệ!"

Đá phiến trong nháy mắt trùng hợp, tức giận đến Mị Hồ một trận dậm chân, mắt thấy đến miệng vị chết bay, nàng cực độ không cam lòng địa chung quanh su tâm, hy vọng phá giải cơ quan.

Đáng tiếc, nơi này cơ quan rõ ràng so với bên ngoài cường một cái cấp bậc, nàng dĩ nhiên trong lúc nhất thời phá giải không ra.

.....

Thạch Tiểu Nhạc ngã ở một hồi nhuyển trên giường, một trận thất vọng bát tổ, nhãn mạo kim tinh sau, mới vừa rồi chậm rãi đi lên.

Giờ phút này hiện ra ở hấn trước mắt, chính là một chỗ ước có ba trượng lớn nhỏ thạch thất.

Thạch thất bố trí đơn giản, trừ bỏ hế ra nhuyển giường ngoại, cũng chỉ có hế ra Thạch bàn, hai trương Thạch đấng. Ở Thạch trên bàn, còn bài một cái một thước tả hữu hộp gỗ, cùng với một ít bảo tồn tốt đẹp chính là làm thịt cùng trừ thủy quán.

"Hay là, nơi này đó là Tam Nhân Động Phủ trung tâm chỗ?"

Sự ra khác thường tất có yêu,

Thạch Tiểu Nhạc tìm không thấy mặt khác giải thích.

Hắn ánh mắt, rất nhanh chăm chú vào cái kia cái hộp nhỏ thượng, trực giác nói cho hắn, bên trong gì đó, hắn là chính là Tam Nhân Động Phủ nhất trân quý vật.

Căn cứ cẩn thận nguyên tắc, hắn đứng ở xa xa, lấy trường kiếm khiêu mở nắp hộp, gấp nửa ngày không có dị thường, lúc này mới chậm rãi thẩu đi lên.

"Bằng hữu, ngô nãi ba mắt tẩu, ký mở ra này hộp, liền chứng minh ngươi ta có duyên."

Hế ra ổ vàng chỉ, ít ỏi mấy đi mấy trăm tự, ba mắt tẩu đơn giản giới thiệu chính mình cuộc đời.

Nguyên lai hắn chính là phi ngựa vương triều mỗ nhất dân tộc thiểu số đệ tử, bởi vì cơ duyên chiếm được truyền thụ, cuối cùng thành một vị có chút danh tiếng điểm Thạch đại sư.

Ba mắt tẩu lâm chung là lúc, bất hạnh không có truyền nhân, liền kiến tạo này chỗ Tam Nhân Động Phủ, hy vọng đời sau hữu duyên nhân có thể đi vào nơi này, kế thừa hắn y bát.

"Sự thiệp ngô chi truyền thừa, nếu bằng hữu ngươi có điểm Thạch thiên phú, tự nhiên tu luyện ngô bí mật tịch, lấy điểm Thạch thuật rời đi nơi đây. Nếu ngươi không hề thiên phú, thật có lỗi, ngươi chỉ có thể lưu mệnh không sai. "

Buồng trong tay chỉ, Thạch Tiểu Nhạc cầm lấy hộp gỗ dưới sách —— cảm ứng sách.

Một trận lật xem sau, Thạch Tiểu Nhạc sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Hắn rốt cục chân chính hiểu được, vì sao điểm Thạch đại sư, đều là không có võ công người thường .

Căn cứ cảm ứng sách theo như lời, muốn có được cảm ứng huyền tinh thạch năng lực, liền cần trên cơ thể người không gian nội, mở ra một chỗ đặc thù khí xoáy tụ.

Lấy này khí xoáy tụ làm cơ sở, lợi dụng cảm ứng thuật, thành lập khởi khí xoáy tụ cùng huyền tinh thạch trong lúc đó liên hệ, kể từ đó, tự nhiên có thể phát hiện huyền tinh thạch.

Nhưng vấn đề là, cảm ứng sách thượng minh xác tỏ vè, nhân thể bên trong, chỉ có đan điền mới có được cũng đủ không gian mở khí xoáy tụ.

Mà cổ tình, khí xoáy tụ cùng nội lực không liên quan.

Nói cách khác, nếu Thạch Tiểu Nhạc muốn luyện tập điểm Thạch thuật, nhất định phải trước tan hết một thân nội lực, từ nay về sau thành thành thật thật đương cái điểm Thạch đại sư.

Này đương nhiên là không có khả năng .

Thạch Tiểu Nhạc sở dĩ muốn luyện tập điểm Thạch thuật, ước nguyện ban đầu đơn giản cũng là vì võ đạo phục vụ, nghĩ muốn nhanh hơn địa tăng lên chính mình công lực.

Chính là hiện tại, ba mắt tẩu rõ ràng thiết một cái cục, nếu chính mình không luyện điểm Thạch thuật, nhất định sẽ chết ở trong này.

"Ta rất lỗ mãng , thám hiểm thám hiểm, này hiểm thực không phải người bình thường có thể thừa nhận. "

Thạch Tiểu Nhạc ngồi xuống, tâm tình vô cùng hạ.

"Nhân thể đại không gian, đối người thường mà nói, chỉ có đan điền một chỗ, nhưng với ta mà nói."

Bỗng nhiên, Thạch Tiểu Nhạc cả người chấn động, coi như từ nguy cơ bên trong tìm được rồi một cái đường ra.

Hắn đột nhiên nhớ tới, chính mình trong đầu không phải có một hệ thống sao không, hệ thống không gian, chẳng phải so với chính mình đan điền lớn mấy lần không ngừng?

Nghĩ đến liền làm, dù sao cũng là từ cục một hồi. Thạch Tiểu Nhạc trầm quyết tâm thần, bắt đầu y theo cảm ứng sách phương pháp, ở hệ thống không gian nội ngưng tụ khí xoáy tụ.

Cái gọi là khí xoáy tụ, kỳ thật chính là ý niệm khí, thủy vu nhân thể trong vòng.

Dựa theo cảm ứng sách theo như lời, một ngàn cá nhân bên trong, nhiều nhất mới có một người có thể ngưng tụ khí xoáy tụ, đây là một loại ý chí thiên phú, thường nhân muốn học cũng học sẽ không.

Thạch Tiểu Nhạc thao túng tâm thần, ước chừng một lúc lâu sau, nhất lữ từ ý niệm khí tạo thành nho nhỏ toàn qua, ngay tại hệ thống không gian nội thành hình .

Này trong nháy mắt, Thạch Tiểu Nhạc cảm giác chính mình cùng bốn phía không khí, giống như không hiểu nhiều ra một ít liên hệ.

Nếu ba mắt tâu lúc này địa sống lại, biết này hết thấy, chỉ sợ hội cả kinh nhảy dựng lên.

Tầm thường điểm Thạch đại sư, muốn ngưng tụ khí xoáy tụ, dựa theo mỗi ngày mình tưởng ba canh giờ tính toán, bình thường cũng muốn một tháng thời gian.

Tư chất hảo một chút , ước chừng cần nửa tháng thời gian.

Túng xem như điểm Thạch thiên phú kiệt xuất người, ngắn nhất cũng sẽ không ít vu ba ngày.

Thạch Tiểu Nhạc khen ngược, một cái canh giờ mà thôi, dĩ nhiên dễ dàng tựu thành công , quả thực là cái kỳ tích.

Ngưng tụ khí xoáy tụ là bước đầu tiên, Thạch Tiểu Nhạc bắt đầu tu luyện cảm ứng sách thượng ghi lại cảm ứng phương pháp.

Bên trong vô năm tháng.

Chút bất tri bất giác, một ngày nhoáng lên một cái mà qua.

Mỗi một khắc, hệ thống không gian nội khí xoáy tụ, coi như bạch tuộc, vuron nhất từng đợt từng đợt vô hình ý niệm tay. Thạch Tiểu Nhạc trong tầm mắt một mảnh hắc ám, phía trước lại xuất hiện nhiều điểm tích tích quang mang.

Hắn mở choàng mắt, nhìn về phía thạch thất mặt đông vách tường.

Nếu hắn không đoán sai, vách tường mặt ngoài được khám kìa mấy khối bình thường tảng đá, chính là trong truyền thuyết huyền tinh thạch.

Thạch Tiểu Nhạc lập tức đi rồi quá khứ, sờ sờ tảng đá mặt ngoài, trong lòng một trận mừng rỡ.

Nếu là một ngày phía trước, hắn không có gì cảm giác. Nhưng hiện tại hắn có được nhất định điểm Thạch năng lực, dễ dàng liền phát hiện tảng đá mặt ngoài kìa một tảng kỳ dị lá mỏng.

Ý niệm khí lần thứ hai trào ra, dựa theo riêng phương pháp, đục lỗ một khối huyền tinh thạch lá mỏng. Trong phút chốc, một cỗ mới mẻ linh khí phun dũng mà ra, dọc theo Thạch Tiểu Nhạc cánh tay, tiến vào hắn trong cơ thể.

Kiểm chế trụ mừng rỡ ý, Thạch Tiểu Nhạc vận chuyển Bảo Nguyên Kinh, trong cơ thể linh khí lập tức ngoan ngoãn dung nhập nguyên bản nội lực bên trong, nhiều lần lưu chuyển, hoàn toàn thành nội lực nhất bộ phận.

Thạch Tiểu Nhạc có loại cảm giác, ngay tại này ngăn ngừa vài giây chung, hắn nội lực gia tăng rồi hơn mười ngày chỉ công!

"Đây là huyền tinh thạch sao không? Khó trách, UU đọc sách www.uukanshu.com khó trách người vô lâm đối nó xua như xua vịt."

Hít sâu một hơi, Thạch Tiểu Nhạc na còn có thể do dự, tiếp tục hấp thụ còn lại mấy khối huyền tinh thạch.

Đương trên vách tường huyền tinh thạch, toàn bộ hóa thành một đồng mảnh vụn khí, mảnh liệt nội lực một trận gấp lùi, oanh một tiếng, trong cơ thể vô hình vách tường chừng vỡ tan, Thạch Tiểu Nhạc đột phá.

Tàng khí tứ trọng đỉnh.

Tàng khí ngũ trọng lúc đầu.

Tàng khí ngũ trọng trung kỳ.

Cuối cùng, Thạch Tiểu Nhạc nội lực tu vi như ngừng lại Tàng khí ngũ trọng trung kỳ.

Nếu đưa hắn lúc trước nội lực, so sánh là một cái thủy cầu trong lời nói, như vậy hắn giờ phút này nội lực, chính là một cái khoách khoan thủy giản.

Không chỉ có vận chuyển tốc độ nhanh hơn, thả lực lượng càng mãnh.

Xoát xoát hai hạ, kiếm quang nhấp nháy.

"Hào! Đồng dạng kiếm pháp tu vi, uy lực gia tăng rồi ước chừng ba tứ thành."

Kinh hi còn chưa hoàn, huyền tinh thạch toàn bộ biến mất một lát sau, mặt đồng vách tường ầm ầm tách ra, lộ ra một cái thông đạo, hiển nhiên đây là đường ra.

"Không thể lỗ mãng. Ba mắt tẩu lúc trước thiết kế khi, hiển nhiên không đem hai phái nhân chém giết lo lắng đi vào. Giờ phút này ta nếu trực tiếp đi ra động phủ hoàn hảo, nếu gặp mặt gặp họ tiết, chỉ sợ hay là muốn có hại."

Càng là hưng phấn thời điểm, càng phải bình tĩnh.

Thạch Tiểu Nhạc nghĩ nghĩ, tâm thần chìm vào võ thần điện, hỏi: "Này bản cảm ứng sách, có không lấy đến đổi thưởng cho giá trị?"

"Đây là một môn cùng loại tu luyện tinh thần bí tịch, miễn cưỡng có thể."

Lo lắng sau một lúc lâu, hệ thống nói.

"Hào, lập tức đổi."

"Kinh hệ thống bình định, cảm ứng sách vì tam lưu thượng phẩm, xin hỏi kí chủ, là đổi thưởng cho giá trị, vẫn là đổi ngang nhau cấp võ học?"

Hệ thống máy móc hỏi.

"Ngang nhau cấp võ học!"

Không chút nghĩ ngợi, Thạch Tiểu Nhạc lập tức nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22 : Thiên la địa võng

Thạch Tiểu Nhạc tuyệt đối thật không ngờ, cảm ứng sách ở hệ thống bên trong bình xét cấp bậc đạt tới tam lưu thượng phẩm, này không thể không nói là một cái ngoài ý muốn kinh hi.

Mà tương đối vu đại lượng thưởng cho giá trị, đối trước mắt giai đoạn Thạch Tiểu Nhạc mà nói, cao cấp khác võ học hiển nhiên đối hắn lực hấp dẫn lớn hơn nữa một ít.

Hắn mấy môn cường đại võ học, cơ bản đều tới rồi đỉnh, rất khó lại có sở tăng lên. Lấy hắn hiện giờ thực lực, nếu gặp mặt thượng Tiết Long, nên như thế nào bại, vẫn là như thế nào bại.

Duy nhất biện pháp, đó là tu luyện rất cao cấp bậc võ học, sử chính mình lần thứ hai tăng lên.

Cho nên, Thạch Tiểu Nhạc không chút do dự lựa chọn đổi tam lưu thượng phẩm võ học.

Hình vuông quang hoàn lóe ra không ngừng, nhưng Thạch Tiểu Nhạc tâm so với quá khứ bình tĩnh một ít, bởi vì hệ thống đã muốn cho biết, báo cho, loại này đổi điều kiện tiên quyết hạ, không có khả năng bỏ thời giờ.

Một tiếng trống vang lên.

"Chúc mừng kí chủ, Trừu Đắc Tam Lưu thượng phẩm võ học chiêu thức, thiên la địa võng thể."

Thiên la địa võng thể, nguyên lai là môn võ công này.

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng buông lỏng.

Làm cỏ mộ phái nhập môn võ học, thiên la địa võng thể luyện tập ý chính, ở chỗ lấy chương lực bức đỉnh Ma Tước, khiến cho không bao giờ ... nữa có thể thoát ly trời buộc, cuối cùng càng muốn luyện đến bức đỉnh tám mươi một con Ma Tước, mới tính đại công cáo thành.

Tu luyện này công kia đối Kim Đồng Ngọc Nữ, tăng mấy lần lấy này đối địch, giai lấy được không tầm thường hiệu quả.

Ở Thạch Tiểu Nhạc lý giải bên trong, này công cũng không xem như công kích chiêu pháp, càng như là một loại cùng loại vu trảng thể thủ đoạn. Chỉ cần ở chừng lực trong phạm vi, bất luận kẻ nào đồ hội đã bị quấy nhiễu, làm cho công lực không thể hoàn toàn phát huy.

"Cũng thế, hiện tại đi ra ngoài khó giữ được hiềm, đơn giản đem thiên la địa võng thể luyện hội nói sau."

Kế tiếp trong cuộc sống, Thạch Tiểu Nhạc bắt đầu toàn tâm tu luyện thiên la địa võng thể.

Tuy rằng không có đã dùng chính là Ma Tước, nhưng này không chút nào ảnh hưởng hấn tiến bộ. Dù sao Ma Tước chính là công cụ, Thạch Tiểu Nhạc chỉ cần cam đoan, đem mỗi một hạng yếu điểm đều làm được cực hạn, uy lực tự nhiên có thể thể hiện đi ra.

Hắn mỗi ngày ngủ bốn canh giờ, đói bụng liền ăn trên bàn làm thịt cùng thủy, muốn như xí, tắc đi thạch thất giữ nội xí, thời gian ngay tại hấn đơn điệu, lại phong phú tu luyện bên trong lặng yên trôi qua.

Ngày thứ ba, Thạch Tiểu Nhạc đánh ra liên hoàn chương thế, bên trong tiếng gió hơi hơi rung động.

Ngày thứ tư, hấn chương thế càng thêm thông hiểu đạo lý, tiếng gió giống như xé rách vải vóc, dị thường vang dội.

Tới rồi thứ sáu ngày, Thạch Tiểu Nhạc vỗ tay gian đã muốn không hề quy luật, tùy tay niệp đến, mà tiếng gió cũng giống như hoa khai sọt bông, vô thanh vô tức.

Nhưng là giờ phút này, trên mặt đất ba trượng ngoại con kiến coi như bị cố định ở giống nhau, mặc cho chúng nó như thế nào cố gắng, đều không thể thoát khỏi vô hình lực lượng trói buộc.

"Có lẽ là phía trước tứ môn võ công đều đạt tới hóa tương viên mãn duyên cớ, ta như thế nào cảm giác tu luyện thiên la địa võng thể, so với tu luyện Miêu gia kiếm pháp còn dễ dàng một ít?"

Thu chương mà đứng, Thạch Tiểu Nhạc vừa vui vừa sợ.

Hi chính là, một ngày này hấn rốt cục đem thiên la địa võng thể, tu luyện tới rồi hóa tương đại thành cảnh giới, khoảng cách viên mãn cũng không xa.

Kinh chính là, tốt xấu là tam lưu thượng phẩm võ học, vì cái gì hấn luyện đứng lên, cũng liền so với ăn cơm uống nước khó khăn một chút đâu?

Đối với thường nhân mà nói, muốn đem một môn tam lưu thượng phẩm võ học, tu luyện đến thần hợp đại thành, như thế nào cũng muốn lấy năm đơn độc vị đến đo.

Về phân hóa tương cảnh, này không phải dựa vào thời gian có thể đôi lên, là trọng yếu hơn vẫn là ngộ tính. Ngộ tính không đến, luyện cả đời cũng mơ tưởng luyện ra.

Kết quả tới rồi Thạch Tiểu Nhạc trên người khen ngược, sáu ngày liền hoàn thành, có chút kinh thế hãi tục hương vị.

"Thật không biết, nếu ta toàn lực thi triển, giờ phút này thực lực có thể đạt tới cái tình trạng gì?"

Nghĩ nghĩ, Thạch Tiểu Nhạc quyết tâm rồi đi thạch thất.

Gần nhất, hiện tại hấn có tin tưởng có thể tự bảo vệ mình.

Thứ hai, Thạch trên bàn làm thịt, bởi vì ngày đáng kể duyên cớ, rất lớn nhất bộ phận đã sớm phá hủy, có thể ăn bộ phận đã ở hôm qua bị hấn ăn xong, tái đãi đi xuống chỉ có đối chết một đường.

"Tiền bối, mặc kệ như thế nào, đa tạ ngời lưu lại cơ duyên."

Đối với thạch thất cục nhất cung, Thạch Tiểu Nhạc lúc này mới thu thập một chút,

Cũng không quay đầu lại địa xoay người rồi đi.

.....

Ở Thạch Tiểu Nhạc tiến vào thạch thất ngày hôm sau, Mị Hồ gặp đánh không ra cơ quan, đơn giản hàm hừ địa từ người phương hướng ly khai Tam Nhân Động Phủ.

Mà những người khác, chính là Tiết Long ở bên trong, tất cả đều thập phần tuyệt vọng.

Bởi vì bọn họ vây ở trong mê cung, giống như là vô đầu ruồi bọ giống nhau loạn chuyển, căn bản là phân không rõ phương hướng. May mắn có một tiểu lâu la vận khí tốt, cho hấn hạt đi dạo đi ra.

Khi hấn đem việc này báo cáo cấp tiết gia khi, tiết lão thái gia lập tức phái ra đại lượng nhân mã, cầm trong tay kim chỉ nam, đi trước mê cung tìm người,

rốt cục ở ngày thứ ba đem Tiết Long đám người cứu đi ra.

Nhưng mà, nhân mạng dù cứu đi ra, nhưng tiết người nhà lại náo loạn cái mặt xám mày tro.

Lần này bọn họ hùng hổ, hợp toàn thành lực vây công một thiếu niên, kết quả là nhân không có giết, còn đem chính mình hãm đi vào, quả thực là vô cùng nhục nhã!

Vô luận là âm độc Tiết Long, vẫn là tâm cao khí ngạo Tiết Thiên Mộc, đều không thể chịu được như vậy sỉ nhục.

Cho nên từ đi ra sau, bọn họ liền phái ra đại lượng tiết gia cao thủ, mọi thời tiết canh giữ ở gầy cầu hình vòm bốn phía, vì chính là không cho Thạch Tiểu Nhạc có chút đào thoát có thể.

"Thúc thúc, ta xem kia tiểu tử tám phần chết ở trong mê cung, không cần đợi lát nữa đi."

Thứ bảy ngày sáng sớm, thúc cháu lưỡng đứng ở bờ sông, Tiết Thiên Mộc cười nói.

Hắn cảm thấy được chính mình khí hôn đầu, kia chờ phức tạp mê cung, nếu không có hướng dẫn tra cứu đồ nơi tay, là cá nhân cũng không có thể đi tới, huống chi Thạch Tiểu Nhạc lúc ấy còn bị thương.

Tiết Long sờ sờ chính mình râu cá trê, nghĩ nghĩ, nói: "Đợi lát nữa cuối cùng một ngày, ngày mai làm cho mọi người triệt."

Tiết Thiên Mộc cười cười, đêm qua cùng phiêu hương viện hoa khôi triển miên nhất túc, giờ phút này đều cảm thấy được choáng váng đầu chân nhuyển, nên trở về đi ngủ thượng vừa cảm giác mới được.

Hắn đang định bước đi, chợt nghe xa xa có người hô to: "Tiết đại gia, tiết thiếu gia, trong nước có người!"

Bàng!

Một chùm thủy hoa tiên khởi, chỉ thấy một đạo bóng người từ trong nước lao ra, nhảy đến trên bờ, chính lạnh lùng nhìn thấy tiết gia mọi người.

"Người còn chưa có chết?!"

Tiết Thiên Mộc quay đầu, thấy rõ người tới sau, giống như thấy quỷ bình thường. Hắn nan dĩ tương tín, đã nhiều ngày Thạch Tiểu Nhạc là như thế nào sống sót?

Chẳng lẽ, hắn chiếm được truyền thừa?

Tiết Thiên Mộc dù sao không ngu ngốc, lập tức nghĩ tới mấu chốt, nếu không không thể giải thích Thạch Tiểu Nhạc ở vô thực vô thủy đích tình huống, còn có thể như thế Tinh thần dịch dịch.

"Tiểu tử, mạng của ngươi đủ ngạnh! Đi thôi, theo ta chờ quay về Tiết phủ đi."

Tiết Long trong mắt hiện lên một trận rõ ràng tham lam vẻ, hai tay phụ sau, thân nhiên cười nói.

Tiết Thiên Mộc nghĩ đến gì đó, Tiết Long như thế nào hội không thể tưởng được? Ở hắn xem ra, giống như Tam Nhân Động Phủ bức này quy mô, truyền thừa nhất định rất không đơn giản, chỉ cần được đến, nhất định có thể làm cho tiết gia nâng cao một bước.

Về phần nói Thạch Tiểu Nhạc không chịu chiêu, hắc hắc, tiết gia ba mươi sáu loại khổ hình, có thể xanh quá ngũ loại còn không có gặp qua, có tiểu tử này chịu!

Ngay tại Thạch Tiểu Nhạc xuất hiện đồng thời, cách đó không xa từ lâu dựa vào song vị trí, một vị trắng ngần tiểu cô nương hưng phấn mà đứng lên: "Người này dĩ nhiên không chết, phúc bá, có trò hay nhìn."

Phúc bá lắc đầu, thờ dãi: "Tiết gia cao thủ phần đông, một khi bị nắm, chỉ sợ này Tiểu hậu sinh hội so với tử còn khổ sở."

Tiểu cô nương tròn mắt vòng vo chuyển, nói: "Phúc bá, đợi lát nữa nhân huynh giúp giúp hắn đi. Dù sao hắn cùng với tiết gia không oán không cừ, đều là ta gây ra."

Phúc bá giống như thấy tân đại lục giống nhau, hai mắt tròn lên. Đây tiểu ma đầu, khi nào thì như vậy có lương tâm?

"Tiểu oan gia, ngươi quả nhiên xuất hiện."

Cùng thời gian, góc đường chỗ Mị Hồ đồng dạng vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Đã nhiều ngày, nàng thường xuyên nhớ tới Thạch Tiểu Nhạc dung nhan, ngay cả cùng mặt khác nam tử hoan hảo khi cũng không ngoại lệ. Nữ tính trực giác nói cho nàng, Thạch Tiểu Nhạc không có chết.

"Đây tiểu oan gia, như thế nào không biết trốn một đoạn thời gian, chẳng lẽ không sợ tử sao không?"

Mị Hồ dậm chân một cái, lại có chút bối rối.

Hồ bờ biển, Thạch Tiểu Nhạc đối mặt phần đông tiết gia cao thủ vây đồ, mặt không đổi sắc, thản nhiên nói: "Đi, ta nếu không đi đâu?"

Tiết Long khoe miệng vỡ ra một tia tàn nhẫn độ cung, nói: "Tiểu tử, ngươi nếu không nghĩ đi, ta sẽ làm cho người ta xao toái chân của ngươi, nâng ngươi đi."

Tiết Thiên Mộc cũng lớn tiếng cười lạnh nói: "Ngày đó ngươi nếu khăng làm cho ta soát người, sẽ không sẽ có hôm nay chuyện. Cái gì kêu tự làm bậy, có thể chứ, ha ha ha!"

"Người tới, thượng."

Không có kiên nhẫn chờ đợi, Tiết Long chỉ huy tiết gia cao thủ khởi xướng tiến công.

Hắn thấy Thạch Tiểu Nhạc nắm đao, đã nghĩ nổi lên mê cung bên trong Bạt Đao Thuật, cho nên muốn muốn cho nhân buộc hắn xuất đao, cứ như vậy, Thạch Tiểu Nhạc tự nhiên không có gì uy hiếp tính.

"Sát!"

Bốn phương tám hướng tiết gia cao thủ hướng Thạch Tiểu Nhạc phóng đi, đao quang kiếm ánh một trận loạn vũ, hoảng đặc phụ cận dân chúng lưng phát lạnh.

Thạch Tiểu Nhạc không nói một câu, ở đám người thời điểm tiến công, hắn đã muốn trước một bước động, sát hướng về phía Tiết Long thúc cháu hai người chỗ, nơi phương vị.

"Không biết trời cao đất rộng."

Tiết Thiên Mộc trong tiếng cười lớn, ước chừng ba vị Tàng khí sáu trọng tiết gia cao thủ ngăn ở phía trước.

"Cút ngay."

Đôi mắt phát lạnh, Thạch Tiểu Nhạc rút đao ra khỏi vỏ.

Xuy!

Này trong nháy mắt, UU đọc sách www.uukanshu.com cả hồ bờ biển đều yên tĩnh một lát, giải nhân này một đao xẹt qua hư không khí, dĩ nhiên bị bảm ba khóa tốt đầu.

Kia ba vị Tàng khí sáu trọng tiết gia cao thủ, bị Thạch Tiểu Nhạc một đao gãy sát!

Lúc trước ở Tàng khí tứ trọng, Thạch Tiểu Nhạc Bạt Đao Thuật có thể đánh chết Tàng khí sáu trọng cao thủ, hiện giờ hắn nội lực tiến nhanh, hơn nữa kia ba vị tiết gia cao thủ không đủ coi trọng, trực tiếp tạo thành này chấn động hám tính hậu quả.

"Tiểu tử này? !"

Tiết Thiên Mộc không khỏi một trận kinh hãi, bởi vì quá mức vu đột nhiên, hắn thậm chí đã quên đi động.

"Tiểu tử, giết ta tiết người nhà, ta phải ngươi bầm thây vạn đoạn."

Tiết Long cũng không nghĩ tới hội như vậy, kinh sợ nảy ra hạ, hét lớn một tiếng, làm tưởng Thạch Tiểu Nhạc đao thế dùng hết thời cơ, một cái trường kiếm mãnh liệt mà ra.

Nếu là ở thất ngày phía trước, Thạch Tiểu Nhạc chỉ có thể nhắm mắt đãi tử. Nhưng là hiện tại, miệng hắn sùng nhất câu, tay phải lấy Bách Chiến Đao đón đỡ trường kiếm đồng thời, đột nhiên tay trái hóa chưởng, hợp với đánh ra sỏ hạ.

Mắt thấy Tiết Long trường kiếm phải Thạch Tiểu Nhạc bả vai thứ thấu, thậm chí phúc bá đều phải ra tay, chỉ thấy Tiết Long đột nhiên mất đồng co rụt lại, một cổ vô hình lực lượng bao phủ ở hắn trên người, làm hắn như hãm đầm lầy.

Này nhất quá mức đột nhiên, thế cho nên Tiết Long biến chiêu không kịp.

Thạch Tiểu Nhạc Bách Chiến Đao, phẩm dày đặc tia máu, không hề dừng lại địa bỏ về phía đối phương cổ.

"Ngươi dám giết ta, tiết gia sẽ không."

Thanh âm lú lo mà chỉ, Tiết Long một viên đầu người phóng lên cao, máu tươi ở tại đã muốn há hốc mồm Tiết Thiên Mộc trên mặt.

"Không giết ngươi, tiết gia sẽ bỏ qua cho ta sao?"

Khinh thường cười, Thạch Tiểu Nhạc động tác không có chút tạm dừng, Bách Chiến Đao tái khởi, xuy một tiếng, Tiết Thiên Mộc bước Tiết Long rạp khuôn theo.

Giờ khắc này, tất cả tiết gia cao thủ đều nhanh điên rồi, cả người lạnh lẽo.

Liên ngay cả ở xa xa Mị Hồ, đều đi theo ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23 : 2 tình nhiệm vụ

Tiết gia làm Mặc Vân Thành thứ nhất vô lâm thế gia, tuy rằng thực lực cường đại, người lớn cũng không thịnh vượng.

Tiết lão thái gia chỉ có hai cái đứa con, con lớn nhất hai mươi tuổi đã bị cừu nhân sát hại, chỉ để lại Tiết Thiên Mộc một cây dòng độc đinh.

May mắn con thứ hai Tiết Long tâm cơ thâm trầm, quả quyết cương nghị, mấy năm nay làm tiết gia người phát ngôn, hoàn mỹ địa cùng cố tiết gia địa vị. Người sáng suốt đều biết nói, Tiết Long tuyệt đối là tương lai tiết mọi nhà chủ không thể nghi ngờ.

Nhưng mà, này tương lai gia chủ, dĩ nhiên ngay tại bọn họ mí mắt dưới, bị một cái nho nhỏ thiếu niên giết chết .

Càng khủng bố chính là, ngay cả Tiết Thiên Mộc cũng đã chết.

Tương đương nói, tiết gia ngay tại giờ khắc này, hoàn toàn địa tuyệt hương khói.

Này đó tiết gia cao thủ chỉ cảm thấy trong đầu ong ong vang lên. Bọn họ khó có thể tưởng tượng, vị kia thâm tọa trong viện, bày mưu nghĩ kế tiết lão thái gia một khi biết việc này, sẽ có cái gì phản ứng.

Thạch Tiểu Nhạc là khẳng định phải chết , nhưng là làm Tiết Long đi theo người bọn họ, ở tiết lão thái gia dưới con thịnh nộ, chỉ sợ cũng phải lạc cái chôn cùng kết cục.

Thạch Tiểu Nhạc sát hoàn tiết gia thúc chất sau, mở ra một cái chỗ hổng, trực tiếp phá vây mà đi. Tiết gia những cao thủ bình tĩnh, liền cùng điên rồi giống nhau địa đuổi giết đi lên.

"Này Tiểu hậu sinh, thật sự là quyết đoán a."

Từ lâu lý, phúc bá thì thảo tự nói.

"Hi hi, ta đã nói hần là cái thú vị nhân, đi, chúng ta theo sau nhìn một cái, tổng yếu đem khiếm hần còn ."

Tiểu cô nương đôi mắt lóe sáng, thúc giục cái không ngừng, e sợ cho bỏ qua trò hay bình thường.

Thạch Tiểu Nhạc liếc mạng hướng cửa thành tiến đến, bởi vì hần biết, một khi chờ tiết gia nhân phản ứng lại đây, chính mình còn muốn đi ra ngoài liền khó khăn.

Phía sau, hần khinh công hoàn cảnh xấu lần thứ hai thể hiện đi ra.

Phù Du Bộ chính là tam lưu loại xấu thân pháp, chẳng sợ Thạch Tiểu Nhạc luyện đến hóa tương viên mãn, như trước không thể bỏ ra phía sau rất nhiều tiết gia cao thủ.

Hơn nữa do có mấy người Tàng khí thất trọng tiết gia cao thủ, đã muốn sắp đuổi theo .

Hần áp chế dừng lại chém giết xúc động, lúc này tuyệt không có thể lâm vào ôm chặt, nếu không thật sự chỉ có đường chết một cái.

Chuyển quá một cái hạng khẩu khí, một trận làn gió thơm bay tới, đột nhiên xuất hiện nhân mạnh nhất tát bạch phiến, chợt nghe phía sau vang lên từng trận tiếng kêu thảm thiết.

"Đi theo ta."

Nữ tử lo lắng nói.

Thạch Tiểu Nhạc ngăn người, nhớ tới chính mình đột nhiên tăng mạnh thực lực, lúc này mới theo đi lên.

Hai người một trận thất oai bát quái, từ yên lặng đường nhỏ vẫn đi, đợi cho tới gần cửa thành khi, Mị Hồ một trận biến sắc nói: "Không tốt, tiết gia đã muốn được đến tin tức, phong tỏa cửa thành."

Tiết lão thái gia cùng thành chủ luôn luôn giao hảo, thành chủ đương nhiên không ngại bán đổi phương một cái nhân tình.

"Cô nương, chính người đi thôi, giết người chính là ta."

Thạch Tiểu Nhạc ân oán rõ ràng.

Ở Tam Nhân Động Phủ, tuy rằng Mị Hồ đối chính mình không có hảo ý, nhưng dù sao cứu chính mình, lần này cũng là giống nhau. Hắn không hy vọng chính mình liên lụy người khác.

Mị Hồ nói: "Ta đi có thể, nhưng là, ta nghĩ cùng người hảo một lần."

Thạch Tiểu Nhạc cái trán bốc lên ba cái hắc tuyến, đều khi nào thì .

Mị Hồ đột nhiên cười khanh khách nói: "Ta lừa gạt người. Ta đã muốn đổi tiết người nhà ra tay, hiện tại nghĩ muốn không đếm xỉa đến cũng không được ."

Thạch Tiểu Nhạc một trận thở dài.

Mị Hồ nhìn thấy hắn, nghi hoặc nói: "Tiểu đệ đệ, của người công lực tiến bộ nhanh như vậy, cũng thật kinh sợ tỷ tỷ , nói vậy ở động phủ nội được thứ tốt đi."

"Ta phải tới rồi một quyển tam lưu thượng phẩm võ học, lần này nếu có thể chạy đi, có thể cho người."

Chính mình trở thành điểm Thạch đại sư chuyện tình, là cái tuyệt đối bí mật, Thạch Tiểu Nhạc đương nhiên sẽ không lộ ra, vì hoàn lại đối phương ân nghĩa, tặng bí tịch nhưng thật ra một cái lựa chọn.

Quả nhiên, nghe thấy hắn trong lời nói sau, Mị Hồ lập tức hai tròng mắt sáng ngời. Đối với đại bộ phận võ giả mà nói, nhất là tán đã tu luyện nói, tam lưu thượng phẩm võ học đã muốn là cực kỳ cao thâm võ học .

Trên thực tế, cho dù là ở Họa Kiếm Phái, tam lưu thượng phẩm võ học đều thuộc loại trấn phái tuyệt học nhất lưu. Tỷ như chỉ có Họa Kiếm Phái chương môn có thể luyện huyền bức tranh tâm pháp,

Chính là tam lưu thượng phẩm nội công.

"Người có biện pháp, có thể chạy đi sao không?"

Mị Hồ nhìn thẳng Thạch Tiểu Nhạc, bỗng nhiên nhớ tới lần trước hắn mang chính mình đi ra mê cung đích tình cảnh.

"Có."

Thạch Tiểu Nhạc trả lời khiến Mị Hồ mừng rỡ, vội hỏi nói: "Biện pháp gì?"

"Thừa dịp cường viện chưa tới, trực tiếp sát đi ra ngoài!"

Mị Hồ: "."

"Người nào, cho ta dừng lại."

Thủ vệ cửa thành taxi binh thấy hai cái người bịt mặt đi tới, lập tức lớn tiếng quát lớn.

Khởi liều trong đó một người trực tiếp tát ra mê dược, đem bốn phía binh lính toàn bộ hôn mê quá khứ, sau đó ngay tại phụ cận dân chúng trọn mắt há hốc mồm, cùng với tới rồi tiết gia những cao thủ trọn mắt trọn lên biểu tình bên trong, mở ra cửa thành, nghênh ngang mà đi.

Chỉ chốc lát sau, tin tức rơi vào tay thành chủ phủ.

"Vô liêm sỉ, dĩ nhiên dám công nhiên đối phó triều đình binh mã, tự tiện mở ra cửa thành. Truyền bản quan mệnh lệnh, tuyên bố thành chủ bắt khiến, toàn lực đuổi bắt."

Mặc Vân Thành chủ là cái bốn mươi hơn tuổi trung niên nhân, khẩu lệnh còn chưa hạ đạt, chỉ thấy nhất lão nhất Tiểu thân nhiên đi vào đại sảnh, một bộ

không đưa hấn để vào mắt bộ dáng.

"Các ngươi là ai, dám Thiên Sảm bàn quan phủ đệ?"

Mặc Vân Thành chủ đứng lên, trên người phóng xuất ra Tầng khí cửu trọng khí thế.

Nhưng mà, phúc bá so với hấn càng đáng sợ, chính là một cái lắc mình, trực tiếp một cái tát đưa hấn đặt tại trên mặt đất, động liên tục đạn một chút cũng không có thể.

Về phần trong đại sảnh mặt khác thành chủ phủ cao thủ, lại sớm bị được phúc bá âm thâm điểm huyết, chỉ có thể làm nhìn thấy.

"Bồn cô nương mệnh lệnh ngươi, không được tìm kia hai người phiền toái, ngươi nghe hiểu được của ta ý tứ, đúng không?"

Tiểu cô nương sôi nổi đi đến Mặc Vân Thành chủ trước mặt, ở hấn trước mặt quơ quơ trong tay một mặt lệnh bài.

Đãi thấy rõ lệnh bài bộ dáng, Mặc Vân Thành chủ lập tức sắc mặt đại biến, một đôi mắt đồng cơ hồ co rút lại thành một cái điểm.

.....

Thạch Tiểu Nhạc cùng Mị Hồ liêu mạng bồn đào, chuyên hướng rừng rậm bên trong toàn, một ngày một đêm sau, cuối cùng sủy rớt phía sau tám riết không tha tiết gia cao thủ.

"Hô, lần này thiếu chút nữa liền công đạo, nguy hiểm thật."

Mị Hồ thở phào một cái, thẳng đến lúc này, trong lòng vẫn là có loại không đúng thật cảm giác.

Thật không phải may mắn vu bỏ qua rồi gần trăm vị tiết gia cao thủ, mà là lúc trước thấy cửa thành đóng cửa khi, nàng một lòng đều chìm vào đáy cốc, nghĩ thầm, rằng lần này xong đời. Khởi liêu chân chính trốn tới, đúng là như vậy đơn giản.

Thạch Tiểu Nhạc kể sách nhìn như đơn giản thô bạo, nhưng Mị Hồ không thể không thừa nhận, có đôi khi đơn giản thô bạo, hoàn toàn là giải quyết vấn đề phương pháp tốt nhất.

Tuy rằng làm như vậy, mới có thể hội bị kiện, nhưng tổng sống khá giả bị tiết gia bắt lấy, sống không bằng chết cường.

Một tòa thành thị ần ần đang nhìn, cửa thành phía trên viết phi yến thành ba chữ.

Nguyên lai hai người hoảng không trách lộ hạ, dĩ nhiên vẫn chạy tới gần Mặc Vân Thành phi yến thành.

Thạch Tiểu Nhạc bỗng nhiên ngừng lại, nói: "Cô nương, ta đem thiên la địa võng thể khẩu quyết bồi cho ngươi nghe." Hấn quyết tâm thực hiện hứa hẹn.

Mị Hồ nói: "Ngươi thật đúng là bỏ được?"

Gặp Thạch Tiểu Nhạc không chút do dự địa điểm đầu, trong ánh mắt tràn ngập chân thành tha thiết, Mị Hồ bỗng nhiên nở nụ cười: "Tỷ tỷ bỗng nhiên không nghĩ phải."

Cái này đối Thạch Tiểu Nhạc giật mình.

"Ngươi nghĩ muốn còn nhân tình cho ta, cùng ta ân oán hai tiêu, ta Không thành toàn ngươi. Tiểu đệ đệ, hảo hảo nhớ kỹ tỷ tỷ đi. Lần sau nếu tái kiến, tỷ tỷ nhất định sẽ không bỏ qua của ngươi."

Mị Hồ lớn mật địa phao cái mị nhãn, cười duyên trong tiếng, nhưng lại một mình một người đi hướng phi yến thành, rất nhanh dung nhập dòng người bên trong, biến mất không thấy.

"Này nữ nhân."

Thạch Tiểu Nhạc có chút xem không hiểu Mị Hồ, chẳng lẽ làm cho chính mình khiếm một cái nhân tình, so với được đến tốt nhất võ công quan trọng hơn sao không?

Hấn cũng không hảo tả hữu người khác ý tưởng, không nói sau này còn có thể không thể gặp, cho dù gặp, cùng lắm thì đến lúc đó trả lại nàng nhân tình chính là.

Nghĩ như vậy, hấn thoải mái rất nhiều, cũng không từ từ chủ hướng phi yến thành đi đến.

Nếu hấn nhớ không lầm trong lời nói, chính mình vị kia Tiểu di, chính là ở tại phi yến trong thành, lần này âm kém dương sai, nhưng thật ra có thể đi nhìn xem nàng.

Luận phần hoa trình độ, phi yến thành so với chi Mặc Vân Thành càng sâu, Thúy Vũ Thành liền càng không thể so với. Thạch Tiểu Nhạc một đường đi tới, phát hiện trên đường có rất nhiều giang hồ cao thủ, đều hướng cùng cái tòa nhà lớn đi đến.

Tựa hồ, nơi đó đã xảy ra chuyện gì.

"Đây thật thú vị, Trương viên ngoại dĩ nhiên phải cam kết hộ vệ, hộ tống này thiên kim đi trước ngàn độc sơn."

"Ngàn độc sơn tuy rằng nguy hiểm, nhưng cái gọi là trọng thưởng dưới, tất có dũng phu. Người không thấy sao, phạm là bị tuyền vi hộ vệ, mặc kệ thành công cùng phủ, đều có thể được đến mười vạn hai bạc trắng làm thù lao, tẩm tặc."

Trương gia đại môn giữ, một đám người võ lâm vây quanh ở nơi đó, nhìn thấy dán tại trên tường bố cáo nghị luận đều.

Thạch Tiểu Nhạc mơ hồ nghe qua ngàn độc sơn tên, nghe nói đó là ngàn độc lão nhân nơi, núi này nội trái rộng các loại độc vật, UU đọc sách www.uukanshu.com đọc thảo, độc hoa, ngoại nhân khó có thể tiến vào.

Vị kia ngàn độc lão nhân được xưng y độc song tuyệt, lại cố tình có cái kỳ lạ quy củ, muốn làm cho hấn y bệnh, phải còn sống đi đến ngàn độc sơn đỉnh núi.

Vấn đề là, có năng lực đi đến đỉnh núi, làm sao cần hấn cứu?

Mà nếu là cần hấn cứu, vậy có thể đi đến đỉnh núi?

Bố cáo thượng ý tứ, đơn giản là Trương gia tiểu thư được bệnh nan y, cho nên rơi vào đường cùng, muốn cam kết mấy hộ vệ, hộ tống nàng đi trước ngàn độc đỉnh núi thôi.

Thạch Tiểu Nhạc lắc đầu, loại chuyện này hấn không nghĩ sảm cùng, khởi liễu vừa muốn cất bước, trong đầu liền vang lên hệ thống thanh âm.

"Có thể người nhiều lao, nhân sự muốn xen vào! Nhiệm vụ ba tuyên bố: trợ giúp Trương gia Đại tiểu thư đi lên ngàn độc sơn, nhận ngàn độc lão nhân cứu trị."

"Nhiệm vụ khó khăn: hai tính."

"Nhiệm vụ thưởng cho: nhị lưu võ học tùy cơ rút thưởng một lần, đạt được thưởng cho giá trị năm trăm điểm. Thất bại trừng phạt: rơi chậm lại hai trọng cảnh giới, tùy cơ lau đi một môn tam lưu trung phẩm võ học, thả cả đời không được tu luyện."

Thạch Tiểu Nhạc bước chân sinh sôi dừng lại.

Lần này tuyên bố, dĩ nhiên là hai tính nhiệm vụ.

Hấn đương nhiên có thể đoán được, này thuyết minh hộ tống mở lớn tiểu thư hành trình, cực có thể so với hấn nghĩ đến còn muốn gian nan. Khả vấn đề là, nhiệm vụ thành công sau thưởng cho hấp dẫn, khiến Thạch Tiểu Nhạc cơ hồ không thể chống cự.

Nhị lưu võ học a!

Họa Kiếm Phái làm Lô Nhạn mười ba phái một trong, ở phụ cận mấy thành thị giang hồ nói bên trong, đều xem như có chút danh tiếng, khả trấn phái võ học bất quá là tam lưu thượng phẩm.

Nếu Thạch Tiểu Nhạc có thể được đến một môn nhị lưu võ học, không cần nghĩ muốn chỉ biết, thực lực của hấn nhất định có thể nhanh hơn tiến bộ, đến lúc đó, hấn còn kiêng kị cái gì đại trưởng lão?

"Phú Quý hiểm bên trong cầu."

Nghĩ nghĩ, Thạch Tiểu Nhạc vẫn là quyết định phải hợp lại một phen, nếu không tiếp theo xuất hiện hai tính nhiệm vụ, ai biết là cái gì thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24 : Thưởng ngon nết

Trương gia làm Phi Yến Thành nhất đại thương hộ, có tiền là khẳng định, vào sau đại môn bức tường, đập vào mắt chính là một cái dài khoan các hữu

trăm mét thật lớn quảng trường.

Quảng trường thượng, đang đứng đầy tướng mạo khác nhau người võ lâm.

Thạch Tiểu Nhạc xuất hiện, khiến cho không ít người chú ý.

Đây là làm sao tới tiểu hải tử, chưa đủ lông đủ cánh đi, dĩ nhiên cũng dám đến nhận lời mời hộ vệ chi chức, thật sự là không biết trời cao đất rộng.

Ồn ào thanh giăng co ước nửa khắc chung, một vị có chút phúc hậu trung niên viên ngoại, ở một đám hộ viện cao thủ vây hộ hạ, đi tới quảng trường phía trước.

"Chư vị anh hùng, Trương mỗi lúc này đa tạ các vị tiền đến."

Trương Viễn Sơn học người võ lâm bộ dáng, bệ ôm quyền, theo sau nói: "Lần này hộ tống Tiểu nữ đi trước Thiên Độc Sơn, quả thật bị bắt đắc dĩ, vì ứng phó nguy hiểm, cho nên Trương mỗi muốn tuyển ra ở đây chư vị bên trong cực mạnh mười người, không có bị chọn bên trong anh hùng, mong rằng không cần đề ý."

Không ít người hừ một chút.

Bọn họ đối chính mình rất có tự tin, không biết là thất bại cấp những người khác.

Một cái bội đao hào phóng hán tử nói: "Hãy bớt sàm ngôn đi, Trương viên ngoại, ngươi nghĩ muốn như thế nào chọn lựa?"

Trương viên ngoại nở nụ cười một chút, huy phát tay, liền có vài vị hộ viện ở cách đó không xa trên bàn, đặt song song sắp mười cái ngọn nến.

"Quy tắc rất đơn giản, ở đây người tự do chia làm mười tổ, mỗi tổ giữa, bất luận lấy gì phương pháp, chỉ cần ai có thể trước hết cướp được một cây ngọn nến, có thể lưu lại."

Thạch Tiểu Nhạc ngẩn người, chợt hiểu được.

Này Trương Viễn Sơn không hồ là việc buôn bán, quả nhiên tâm tư giả dối.

Hắn không có làm ra cái gì một chọi một luận võ, ngược lại muốn làm ra thương ngọn nến trận đấu, nhìn như không hề chương trình, kỳ thật xét ở thương trong quá trình, khảo nghiệm mỗi người ứng biến năng lực, hỗn chiến năng lực cùng sinh tồn năng lực.

Thậm chí còn, lúc trước phân tổ cũng thực mấu chốt, liên quan khảo nghiệm nhân lực.

Bước chân vào giang hồ, không phải ai võ công cao, ai làm việc năng lực là tốt rồi, có thể sống được lâu dài. Càng mấu chốt, vẫn là tổng hợp lại năng lực.

Thạch Tiểu Nhạc hiểu được, rất nhiều người từng trải cũng hiểu được, nhìn thấy Trương Viễn Sơn ánh mắt còn có chút thay đổi.

"Chư vị, có gì dị nghị không?"

Trương Viễn Sơn lớn tiếng hỏi một lần, gặp không ai đáp lại, nhân tiện nói: "Một khi đã như vậy, như vậy liền bắt đầu đi."

Nói xong lời này, hắn liền hai tay phụ sau lưng nhìn đứng lên, không có nói cho mọi người như thế nào phân tổ, hoàn toàn chính là một bộ như thế nào đều được bộ dáng.

Giữa sân ngẩn người có chút im lặng.

Chỉ chớp lát sau, một đạo bóng người thừa dịp mọi người chưa chuẩn bị, mạnh bay vút đi ra ngoài, thật giống như một đạo tên, chộp vào trong đó một cây ngọn nến.

"Cho ta lưu lại."

Có người bạo rống một tiếng, nguyên lai là vị kia trước hết nói chuyện hào phóng hán tử. Chỉ thấy hắn trong đám người kia mà ra, trong tay trường đao dùng sức vung, khanh một tiếng, cắm vào mặt đất ba tấc có thừa, vừa mới chặn bóng người con đường phía trước.

Bóng người bị trở, động tác thoáng bị kiềm hãm, hào phóng hán tử đã muốn chạy tới, năm ngón tay ki trương, cái lồng hươu bóng người bả vai.

"Hắc hắc, chờ ngươi đâu, chạy trở về đi thôi."

Khởi Liêu bóng người cũng không phải thiện tra, nguyên lai lúc trước bộ dáng là giả trang. Không biết khi nào, trong tay hắn khẩu ngũ đem phi tiêu, phân hướng hào phóng hán tử năm đại huyệt ném đi.

Bất ngờ không kịp phòng hạ, phía sau đã muốn có người phát ra tiếng kêu sợ hãi.

Bất quá bóng người chung quy xem nhẹ hào phóng hán tử công lực, hán lòng bàn tay chỗ trống rỗng nhiều ra một cổ hấp lực, sinh sôi khiến phi tiêu chệch đi vị trí.

Rồi sau đó hán dùng lực một trào, vãi ra bóng người đồng thời, chính mình cũng nương vọt tới trước chi thế, thuận lợi bắt được thứ nhất cái ngọn nến.

"Hào!"

Hiện trường vang lên kịch liệt âm thanh ủng hộ. Liền ngay cả Trương Viễn Sơn đều vừa lòng địa điểm gật đầu.

Nhưng là âm thanh ủng hộ còn không có chấm dứt, chỉ thấy đệ nhị cái ngọn nến cũng bị nhân hái được. Động thủ nhân, đứng là phía trước bị hào phóng hán tử nhưng khai nhỏ gây bóng người.

"Thảo Thượng Phi Tôn Đình, người đùa giỡn trá!"

Ở đây rất nhiều đều là bản địa võ giả, có người nhận ra nhỏ gây bóng người thân phận, lập tức la lớn,

Tức giận đến không được.

Tôn Đình cười hắc hắc, đắc ý nói: "Trương viên ngoại cũng không nói, lần đầu tiên thất bại, sẽ không có thể thí lần thứ hai."

Mọi người thấy hướng Trương viên ngoại, Trương viên ngoại gật gật đầu: "Vị này tôn tráng sĩ, cũng coi như quá quan."

Cái này từ nổ tung oa, mọi người tâm tư toàn bộ lung lay đi ra, có người âm thầm khấu ám khí, có người âm thầm chuẩn bị độc dược, còn có càng nhiều nhân, phía sau tiếp trước địa hướng ngọn nến phóng đi.

Hiện trường nhất thời một trận hỗn chiến.

Đao kiếm giao kích thanh, quyền chưởng va chạm thanh, ám khí tiếng xé gió, giận xịch thanh, khê kêu thanh từ từ tấu thành một khúc dị thường hỗn độn hòa âm.

Có người bị thương ngã xuống đất, cũng có người vượt mọi chông gai. Phía sau, tất cả mọi người cùng điên rồi giống nhau, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, đều muốn bắt được một cây ngọn nến.

Thậm chí có người to gan lớn mật, đem chủ ý đánh tới hào phóng hán tử cùng Tôn Đình trên đầu. Nếu có thể không từ thủ đoạn, dựa vào cái gì không thể thường đã muốn tới tay ngọn nến!

"Muốn ám toán Đồng mỗ, giống như người này."

Hào phóng hán tử sắc mặt lãnh liệt, một đao đem một vị đánh lên Tàng khí thất trọng cao thủ phách đắc cả người thăng huyết, té trên mặt đất nửa ngày khởi không đến, dọa lui không ít người.

Về phần Tôn Đình, ý vào hơn người khinh công ở trong đám người chạy, lảng là không ai có thể nề hà hán.

"Đệ tam cái ngọn nến, là ta Vương Dương Minh."

Một vị thập phần tuổi trẻ áo trắng công tử, cầm trong tay một cây như ý kim thương, rất nhanh ngay cả điểm vài cái, đánh lui hai vị Tàng khí thất trọng cao thủ, cướp được đệ tam cái ngọn nến.

"Hán chính là Vương Dương Minh, gần nhất thanh danh thước khởi như ý Tiểu thương vương?"

"Quả nhiên lợi hại, người này thực lực, sợ là tiếp cận tầm thường Tàng khí bát trọng cao thủ."

Kế tiếp hỗn chiến bên trong, đệ tứ cái ngọn nến, bị một vị hồng y ít. Phụ cướp đi.

Thứ năm cái ngọn nến, dừng ở một vị dung mạo không sâu sắc trung niên nam tử trong tay.

Thứ sáu cái ngọn nến, bị một vị tóc trắng xoá lão nhân đoạt được.

Còn có một cái hòa thượng, một cái lão bà bà, một cái bối sử hán tử, đồng dạng đều tự cướp được một cây ngọn nến.

P phía sau, ở đây mọi người cơ bản thương thương, lui lui, luân vì quần chúng, chỉ còn lại có mười mấy tối trầm được tức giận nhân, đứng ở xa xa còn chưa động.

"Này hoạt người."

Không ít người thầm mắng ra tiếng, kỳ thật là hối hận chính mình định lực không đủ, ngược lại bị này mười mấy người kiêu tiện nghi.

"Hắc hắc, vài vị, nếu không có ý kiến trong lời nói, còn lại kia một cây ngọn nến, liền từ ta một kiếm định Càn Khôn, Triệu Đức Minh nhận thầu."

Một cái ba mươi đến tuổi nam tử cất bước đi ra, ánh mắt tà nghệ mọi người.

Vừa rồi Triệu Đức Minh cẩn thận lưu ý quá, còn lại này mười mấy người bên trong, trừ bỏ một cái đạo sĩ đối chính mình có điểm uy hiếp ngoại, còn lại nhân không đủ vì lự.

Cho nên giờ phút này hắn đứng dậy, trực tiếp biểu thị công khai chủ quyền.

"Triệu đại hiệp, ngươi không khỏi rất không đem ta chờ để vào mắt. Chư vị, ta chờ không ngại hợp tác một lần, trước đem Triệu đại hiệp đuổi đi đi xuống như thế nào?"

Đạo sĩ cất bước mà ra, giựt giây mọi người.

Triệu Đức Minh ở phụ cận tán tu bên trong rất có danh khí, người này có được Tàng khí bát trọng tu vi, kiếm thuật cũng khó lường. Kỳ thật khi hắn báo nổi danh hào thời điểm, một ít nhân cũng đã tuyệt vọng.

"Thối lỗ mũi trâu, dám đùa giỡn quý khách, muốn chết."

Triệu Đức Minh một kiếm thứ hướng đạo sĩ, mũi kiếm giống như độc xà bàn một trận loạn hoảng, nháy mắt giết được đạo sĩ tả hữu tán loạn, rút lui không ngừng.

"Hóa tương chút thành tựu kiếm pháp."

Thạch Tiểu Nhạc nhẹ nhàng hít một hơi.

Không hề nghi ngờ, từ trên thực lực xem, Triệu Đức Minh so với Mặc Vân Thành Tiết Long còn cường một ít, đích xác xem như cái khó giải quyết đối thủ.

Khanh khanh ba kiếm, Triệu Đức Minh dễ dàng đâm bị thương đạo sĩ, thu kiếm mà đứng.

Đạo sĩ sắc mặt một trận tái nhợt. Hắn nghĩ tới chính mình cùng Triệu Đức Minh phân biệt cự, nhưng không nghĩ tới chênh lệch lớn như vậy.

"Đừng tự tìm phiền phức!"

Triệu Đức Minh như là làm bầm lâu bầu, kỳ thật lại ở cảnh cáo còn lại vài người, theo sau hắn cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp đi hướng đối diện dài bàn, thân thủ khử thủ cuối cùng một cây ngọn nến.

Chuyện tới hiện giờ, người sáng suốt đều nhìn ra được, đệ thập cái ngọn nến hội dừng ở Triệu Đức Minh trong tay.

"Dừng tay."

Ai ngờ đúng lúc này, lần thứ hai có người không biết sống chết địa mở miệng, đúng là quần áo thanh sam Thạch Tiểu Nhạc.

"Tiểu tử, xem ra lúc trước Triệu mỗ rất nhân từ, khiến cho ngươi cho là, lại nhiều lần khiêu khích của ta hậu quả, chính là chịu điểm vết thương nhẹ phải không?"

Triệu Đức Minh quay đầu lại, sắc mặt nhất thời trầm xuống dưới.

Khi nào thì bắt đầu, hắn một kiếm định Càn Khôn danh hào, ngay cả một cái da lông ngắn đưa nhỏ đều trần không được? Chẳng lẽ là gần nhất quá ít ra tay duyên cớ?

Đương song phương khoảng cách chỉ có hai trượng thời điểm, hiện trường không ít người đều lộ ra hưng trí dạt dào về mặt.

Bởi vì bọn họ nhìn ra được đến, tựa hồ Thạch Tiểu Nhạc thật sự tuyệt không sợ hãi, Triệu Đức Minh khí thế, đối hắn không hề ảnh hưởng.

"Cho ta quỳ xuống."

Triệu Đức Minh nổi giận, một kiếm hướng Thạch Tiểu Nhạc rút ra, mũi kiếm như độc xà xuất động, đúng là đánh bại đạo sĩ kia nhất chiêu.

Bất đồng chính là, lúc này đây Triệu Đức Minh ước chừng dùng thất thành thực lực, UU đọc sách www.uukanshu.com hơn nửa nhắm ngay Thạch Tiểu Nhạc tất cả, ra mỗi muốn phế điệu hắn hai chân.

Mũi kiếm đánh úp lại, Thạch Tiểu Nhạc rút đao mà ra, khanh một tiếng, ở mười thành Bảo Nguyên Kinh nội lực thêm vào hạ, Bách Chiến Đao lập tức khiến Triệu Đức Minh kiếm mất đi kết cấu, thật giống như một cái độc xà bị nắm thất tất.

Không đợi Triệu Đức Minh phản ứng lại đây, Thạch Tiểu Nhạc khí thế như hồng, ngay cả thi Bách Chiến Đao Pháp, nhưng lại đem đối phương làm cho đỡ trái hồ phải, xuy xuy trong tiếng, liên tục cắt qua đối phương cánh tay cùng bả vai.

"Hảo đạo pháp!"

"Đạo pháp diệu, nhân cang diệu, đúng là hóa tương viên mãn đạo pháp, ai biết này thiếu niên là cái gì lai lịch?"

Mọi người câu đều thập phần ngoài ý muốn, kinh ngạc vu Thạch Tiểu Nhạc thiên tư.

Vị kia áo trắng công tử Vương Dương Minh, lại ánh mắt sáng quắc, ở chỗ sâu trong ẩn hàm một tầng nồng đậm chiến ý.

Bách Chiến Đạo Pháp là liên tục tính đạo pháp, một khi bị nó ngăn chặn, trừ phi công lực cường đại nhiều lắm, nếu không rất khó tìm đến cơ hội phản kích.

Triệu Đức Minh vì thế ăn chùng đau khổ. Hắn thật cũng là cái ngoan nhân, mỗi một khắc, nhưng lại lần lượt bả vai bị khảm một đao, tay phải nháy mắt giải phóng, sử xuất bình sinh cực mạnh sát chiêu.

Dám để cho hắn Triệu Đức Minh trước mặt mọi người mất mặt, hắn muốn cho tiểu tử này chết không có chỗ chôn!

Khủng bố kiếm quang một trận kịch chiến, hoảng đắc bốn phía không ít người ánh mắt đăm đăm, đôi làm bọn họ, chỉ sợ đã sớm chết tại đây một kiếm dưới.

Nhưng mà Thạch Tiểu Nhạc trên mặt không thấy kích động, chính là tay trái không dấu vết địa đối với hư không vỗ vài cái.

Trong nháy mắt, một cỗ vô hình lực lượng bao phủ ở Triệu Đức Minh bốn phía, làm hắn cổ tay uốn éo, kiếm chiêu tốc độ cùng lực lượng đồng thời một trận giảm đi.

"Không tốt!"

Triệu Đức Minh kêu to, vội vàng lui về phía sau.

Đáng tiếc Thạch Tiểu Nhạc đao so với hắn nhanh hơn, đỏ như máu đao mang chợt lóe, Triệu Đức Minh cả người đã muốn bay ngược đi ra ngoài mười thước xa, ngực một đạo đao ngân thập phần đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 : Không thấy hạp

Hiện trường rồi đột nhiên có chút an tĩnh lại.

Trước đó, ai cũng liêu không đến, vô thanh vô tức Thạch Tiểu Nhạc, dĩ nhiên thật sự đã bại thanh danh không nhỏ một kiếm định Càn Khôn Triệu Đức Minh.

Tối kinh người vẫn là, trải qua phía trước giao thủ, mọi người rõ ràng nhìn ra được đến, Thạch Tiểu Nhạc cận có Tàng khí ngũ trọng tu vi thôi.

Cầm lấy ngọn nến, Thạch Tiểu Nhạc xoay người nhìn về phía mọi người, ý tứ thực rõ ràng, các người ai ngờ đánh ngọn nến chủ ý, cứ việc đi lên thử xem xem

Không ai tiến lên.

"Hảo, hôm nay đa tạ các vị kính dâng một hồi phần khích quyết đấu, người tới, phân phó phòng thu chi, phàm là vẫn chưa trúng tuyển anh hùng, mỗi người khả lãnh hai mươi lượng bạc làm thù lao. Mặt khác, ở đây anh hùng chữa bệnh phí, cũng từ Trương gia toàn quyền phụ trách."

Trương Viễn Sơn thực hội làm người, một phen tỏ thái độ hạ, thất bại trong lòng cao thủ cận tồn một chút khó chịu cũng đã biến mất.

Một phen bận việc sau, mọi người các quay về các gia, chỉ còn lại có Thạch Tiểu Nhạc mười người ở lại hiện trường.

"Chư vị, thỉnh cùng Trương mã đến."

Trương Viễn Sơn ở phía trước dẫn đường.

Chỉ chốc lát sau, đoàn người sẽ tới rồi trong đại sảnh ngồi xuống, phân phó hạ nhân dọn xong trà sau, Trương Viễn Sơn lúc này mới mở miệng nói: "Mười vị anh hùng, Trương mỗ không nghĩ lừa gạt các người, lần này đi trước Thiên Độc Sơn có thể nói nguy hiểm thật mạnh, các người nếu nghĩ muốn rời khỏi, còn kịp."

"Trương viên ngoại nói đùa, ta chờ người trong giang hồ, một lời nói một gói vàng, nếu là lâm trận lùi bước, sau này còn như thế nào hửn?"

Hào phóng hán tử Đồng Thành Vũ lớn tiếng nói.

Còn lại nhân cũng đều tỏ thái độ.

Trương viên ngoại mặt khác thường màu, nói: "Tiểu nữ thân hoạn trọng tật, lần này vì tiết kiệm thời gian, Trương mỗ quyết định, cũng không gấp hạp chọn tuyến đường đi, trực tiếp chạy tới Thiên Độc Sơn."

"Cái gì? !"

Vừa nghe lời này, ban đầu còn nghĩ bộ ngực chụp đắc vang dội mấy người, nhất thời sắc mặt đại biến. Thảo Thượng Phi Tôn Đình lại trực tiếp nhảy dựng lên.

Không thấy hạp, ngụ ý vì từ nay về sau không thấy.

Đó là một chỗ thấp phần hẹp dài sơn cốc, thả bởi vì độ dốc Bất Bình, thường xuyên sẽ có cự thạch ngã nhào, muốn thông qua dị thường khó khăn.

Nhưng mà chân chính dọa người vẫn là, không thấy hạp chính là động sơn đàn khẩu địa bàn. Gần nhất mười mấy năm qua, phạm là đi vào không thấy hạp người giang hồ, cơ hồ không có mấy có thể hoàn hảo địa đi ra.

Quan phủ đồng dạng phái quá binh mã tiến đến thanh tiểu, đáng tiếc cùng tao thất bại, hơn nữa nghe nói đàn khẩu âm thầm tặng đại lễ, cũng sẽ không hiểu rõ chi.

"Trương viên ngoại, người không phúc hậu a, chuyện này không có ở bộ cáo bên trong thuyết minh."

Tôn Đình mặc kệ, có chút thẹn quá thành giận.

Khai cái gì vui đùa, động sơn đàn khẩu chính là phụ cận giang hồ trên đường thấp phần nổi danh phi đàn.

Cứ nghe sơn chủ kim long đao chu hùng, chính là một vị Tăng khí cửu trọng đỉnh cao thủ, hai vị phó sơn chủ cũng Tăng khí bát trọng đỉnh tu vi. Hơn nữa còn lại này sát nhân cuồng ma, cho dù là tầm thường Nạp Khí Cảnh cao thủ đều đừng nghĩ chiếm được ưu đãi, càng không nói đến là bọn hán?

Ở đây nhân trung, cực mạnh Đồng Thành Vũ, cũng bắt quá là Tăng khí cửu trọng trung kỳ thôi.

Nguyên bản muốn tiến vào Thiên Độc Sơn, đã ngàn nan muôn vàn khó khăn, hiện tại tái thêm một cái không thấy hạp, lần này căn bản là là một cái tử vong nhiệm vụ.

Khó trách, khó trách Trương gia cấp ra thù lao như vậy dày.

Mọi người sắc mặt rất khó coi.

Nhưng thật ra Thạch Tiểu Nhạc, bởi vì hệ thống nhiệm vụ nhắc nhở, đôi này sớm có chuẩn bị.

"Ai, Trương mỗ nếu là nói ra xuyên qua không thấy hạp tính toán, đợi cho động sơn đàn khẩu có điều phòng bị, chúng ta liền càng khó thông qua."

Trương Viễn Sơn nói ra một cái làm cho người ta không thể phản bác lý do, này chết tiết gian thương.

"Thôi, nếu tiếp được này mua bán, trừ phi chân chính xuất hiện tánh mạng chi ngu, nếu không Đồng mỗ tuyệt không hội ngồi yên rồi đi."

Đồng Thành Vũ vẫn như cũ là người thứ nhất tỏ thái độ.

Đương nhiên, hán không có đem nói từ, cho thấy một khi phát hiện động sơn đàn khẩu không thể địch, lập tức sẽ rời đi.

"Đều nói động sơn đàn khẩu lợi hại, Vương mỗ nhưng thật ra rất muốn đi kiến thức một chút."

Vương Dương Minh tuổi trẻ khí thịnh, âm thầm cười, còn có chút khinh thường địa nhìn thoáng qua Tôn Đình.

Mặt khác mấy người cũng đều là người từng trải, ôm chặt cùng Đồng Thành Vũ giống nhau tính toán, cho nên cũng đều quyết tâm lưu lại.

Về phần Thạch Tiểu Nhạc, hán là mười nhân trung, tối không thể đi một cái.

Trương viên ngoại mừng rỡ, vỗ tay vịn nói: "Hảo! Trương mỗ đã thiết hạ yển hội, qua đi thỉnh chư vị hảo hảo nghỉ ngơi, chúng ta ngày mai sáng sớm, lập

tức xuất phát."

Tiệc tối qua đi, Thạch Tiểu Nhạc nguyên bản muốn đi xem Tiểu di, bất quá trường tượng ngày mai sẽ rời đi, hơn nữa vạn nhất Tiểu di hỏi đến, đồ nhạ nàng lo lắng, đơn giản liền quyết định chờ sau khi trở về lại đi.

Thạch Tiểu Nhạc cũng lo lắng quá, đã biết thứ tiếp được nhiệm vụ, đích xác có chút quá mức xúc động. Đến lúc đó nếu thật sự không thể được, cũng chỉ có thể rời đi, nhận hệ thống trừng phạt .

Một đêm vô sự.

Ngày thứ hai trời còn chưa sáng, Trương gia đoàn người liền đã chờ xuất phát.

Thạch Tiểu Nhạc mười người, phân biệt kỵ lên ngựa, vòn quanh ở một chiếc xe ngựa bốn phía. Đội ngũ trước sau các hữu năm mươi danh Trương gia hộ vệ, thỉnh thoảng nhanh nhìn chăm chăm bốn phía.

Trong xe ngựa, ngồi Trương Viễn Sơn cập Trương gia tiểu thư hai người.

Đoàn người rất nhanh rời đi Phi Yến Thành, đi vào quan đạo.

Hai ngày sau, mọi người tiến nhập xanh ngắt đàn sơn bên trong, lại quá bán thiên, phía trước rốt cục xuất hiện một chỗ kỳ dị địa hình.

Đó là một chỗ sâu thẳm lâu dài, chừng trăm mét cao sơn lĩnh. Hai bên cái đáy tối thượng, các hữu một cái dị thường bất ngờ độ dốc, trung gian bộ phận thấp phân hợp hồi, thoát nhìn giống như là một cái thật khẩu hình thang.

Kia đó là bị phản đông người giang hồ, coi là độc trùng mãnh thú không thấy hạp .

Thạch Tiểu Nhạc một lòng chậm rãi trầm đi xuống.

Hắn quang xem này địa hình, có thể trường tượng không thấy hạp có bao nhiêu hung hiểm.

Nếu là hành quân đánh giặc, chỉ cần ở không thấy hạp hai bên mai phục người tốt, bắn tên cũng thế, thôi Thạch cũng tốt, dễ dàng có thể chôn vùi tiến vào quân đội.

Không khách khí địa nói, chẳng sợ động sơn đàn khẩu là một đám người thường, chỉ cần hảo hảo quy hoạch một phen, cơ hồ đều có thể lợi dụng không thấy hạp địa hình, đưa bọn họ này nhóm người hãm hại chết ở hạp bên trong.

Mặt khác chín người hiển nhiên cũng muốn tới rồi, sắc mặt một cái so với một cái khó coi.

Liền ngay cả lúc trước kêu gào , phải giết hại động sơn đàn khẩu, vì giang hồ trừ hại Vương Dương Minh, giờ phút này đều cùng tào bôn giống nhau.

"Đồng đại hiệp, ngươi có cái gì đề nghị sao không?"

Mười người bên trong ần ần lấy Đồng Thành Vũ cầm đầu, Trương Viễn Sơn xóc lên xe ngựa bỏ liêm, trầm trọng hỏi han.

Đồng Thành Vũ nghĩ nghĩ, nói: "Không ngại trước phái mấy người, tiến đến tìm hiểu một chút tình huống, cũng phương tiện ta chờ lập kế hoạch."

Trương Viễn Sơn gật đầu, phát tay sai người nghe theo.

Đội cho mấy Trương gia hộ viện lặng yên sau khi rời đi, mọi người liền lúc này đóng quân xuống dưới, tính toán đám người trở về nói sau.

Khởi Liêu này nhất đẳng, chính là một cái canh giờ, kia vài vị Trương gia hộ viện chậm chạp chưa về.

"Bọn họ nhất định đã xảy ra chuyện."

Đồng Thành Vũ cắn răng một cái, kêu lên Tôn Đình, hai người thừa dịp dần dần hiện lên bóng đêm, hướng không thấy hạp bước vào. Rất nhanh, bọn họ mang về mấy cỗ bị vũ tiễn cắm đầy vô đầu thi thể.

Tiếng kêu liên tiếp.

Này Trương gia bọn hộ viện, tất cả đều sợ tới mức sắc mặt trắng bệch. Bọn họ làm sao gặp qua bức này thảm thiết cảnh tượng?

Quan trọng nhất tiếng thét chói tai đến từ chính bên trong xe ngựa, hẳn là là vị kia chưa từng lộ diện Trương gia tiểu thư phát ra .

"A di đà phật, này đàn phi khẩu, sát tâm quá nặng ."

Mười vị hộ vệ bên trong, tên kia hòa thượng thủ niệp châu xuyên, về mặt thương xót về.

Đồng Thành Vũ lâm bảm nói: "Đây là động sơn đàn khẩu cảnh cáo, nếu chúng ta dám vào nhập không thấy hạp, kết cục liền cùng này mấy huynh đệ

giống nhau."

"Ta sẽ không hiểu được, vì cái gì chúng ta không thể phải người quá khứ can thiệp? Động sơn đàn khẩu đơn giản là tham tài mà thôi."

Hồng y ít. Phụ lạnh lùng hỏi.

"Trương mỗ sớm thử qua, đáng tiếc bị động sơn đàn khẩu cự tuyệt. Bọn họ nói, Trương mỗ không có tư cách cùng bọn chúng can thiệp, bọn họ thích giết người đoạt lấy cảm giác."

Lời này tương đương đánh vỡ mọi người hòa bình giải quyết cuối cùng một tia niệm nghĩ muốn.

Đồng Thành Vũ nói: "Như vậy đi, ngày mai từ vài vị cao thủ dẫn dắt Trương gia nhân tiến vào không thấy hạp, dẫn đàn khẩu, Đồng mỗ tác mang một khác bộ phận nhân từ sau phương nhiều quá khứ giết địch, chúng ta nội ứng ngoại hợp."

Hồng y ít. Phụ liền cười nói: "Đồng đại hiệp diệu kế, bất quá, vì sao là người dẫn người từ sau phương tha, ha ha."

Còn hơn tiến vào không thấy hạp, hiển nhiên nhiều lộ an toàn tính cao không ngừng một chút.

Đồng Thành Vũ thẳng hỏi mặt khác mấy người ý kiến.

Bọn họ nghĩ không ra tốt biện pháp, đương nhiên tán thành. Duy nhất khác nhau ngay tại vu, ai cũng không muốn ở ngoài sáng thiên tiến vào không thấy hạp, đều muốn sao địch nhân phía sau.

Mà đương hỏi Thạch Tiểu Nhạc khi, Thạch Tiểu Nhạc lại rõ ràng nói: "Ta cho rằng, Đồng đại hiệp kế sách không thể được."

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn thấy hắn, liền ngay cả Trương Viễn Sơn cũng không ngoại lệ.

Đồng Thành Vũ thân nhiên nói: "Hay là Thạch thiếu hiệp còn có rất tốt biện pháp? Đồng mỗ nhưng thật ra chăm chú lắng nghe."

"Động sơn đàn khẩu đối nơi này địa thế nhất thanh nhị sở, nhiều lộ không phải dễ làm pháp, chúng ta tốt nhất chờ một chút tái hành động."

"Chờ? Người chờ đắc khởi, Trương gia tiểu thư khả chờ không dậy nổi. Thạch thiếu hiệp, ký đã bị người nhò vãi, sẽ không có thể rất sợ chết a."

Đồng Thành Vũ ngầm có ý trào phúng địa nói.

Sợ hai người sảo đứng lên, mọi người vội vàng khuyên giải.

Cuối cùng ở một phen bàn bạc hạ, ngày mai từ Đồng Thành Vũ, hồng y ít. Phụ, Vương Dương Minh, Tôn Đình cùng với Bạch Phát Lão Giả dẫn người sao địch quân đường lui, mà Thạch Tiểu Nhạc mấy người, tác phụ trách tiến vào không thấy hạp, hấp dẫn hỏa lực.

Thạch Tiểu Nhạc nhìn thoáng qua Đồng Thành Vũ, không nói gì.

Hắn nội tâm tuy rằng không tán thành đối phương kế sách, nhưng là không tốt trực tiếp bỏ gánh, đến lúc đó chỉ có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Đêm tối rất nhanh quá khứ.

Ngày hôm sau sáng sớm, Thạch Tiểu Nhạc đoàn người liền giống trống khua chiêng địa vào không thấy hạp.

Đoàn người đi đến nửa đường, UU đọc sách www.uukanshu.com đúng là không trước không sau thời điểm, hai bên nhai thượng đột nhiên lui khỏi từng đạo bóng người, cầm trong tay cung tiễn, đối với đội ngũ chính là một trận mãnh bắn.

Tiến như mưa xuống, rất nhanh, ở từng đạo giữa tiếng kêu gào thê thảm, Trương gia hộ viện liên tiếp chết đi.

"Mẹ nó, này đàn chết tiệt phi khẩu!"

Bối sừ hán tử quơ cái cuốc, không ngừng quét dọn phóng tới vũ tiễn.

Mọi người dựa theo kế hoạch, thả đi thả lui, chỉ hy vọng Đồng Thành Vũ kia bang nhân nhanh lên giết địch.

Nhưng mà giờ phút này trên vách núi, Đồng Thành Vũ đoàn người lại bên trong động sơn đàn khẩu kế trùng kế, bọc đánh có thể nào, ngược lại bị bọc đánh.

Một gã độc nhãn đại hán cầm trong tay màu vàng đại đao, ha ha cuồng tiếu trong tiếng, ép tới từ trước đến nay lấy khí thế cùng đao pháp mạnh mẽ trừ danh Đồng Thành Vũ một trận chặt vật không chịu nổi.

Còn có mặt khác hai gã khẩu thủ, thực lực rõ ràng so với những người khác cao hơn nhất tiết, lực chiến Vương Dương Minh cùng hồng y ít. Phụ, do chiếm thượng phong.

Này ba người, đứng là động son đàn khẩu son chủ, kim long đao chu hùng cùng với hai vị phó son chủ.

Về phần mặt khác gần trăm vị khẩu phi, tắc vây quanh Tôn Đình, Bạch Phát Lão Giả cùng với Trương gia hộ viện.

Gian nan chém giết bên trong, Trương gia hộ viện cơ hồ chết hết.

Tôn Đình cùng Bạch Phát Lão Giả mặc dù tiềm địch không ít, tự thân nhưng cũng ở vây công bên trong bị thương, thật vất vả tìm được một cơ hội, lập tức quay đầu bỏ chạy.

"Triệt!"

Đồng Thành Vũ ánh mắt đỏ bừng, nhưng cũng biết nói thế không đúng, chỉ phải cùng Vương Dương Minh, hồng y ít. Phụ ba người hợp lực phá vây mà đi, giống như chó nhà có tang.

"Đại ca, người quả nhiên anh danh!"

Đại chiến chỉ hiết, một vị phó son chủ đối chu hùng giờ ngón tay cái lên.

"Một đám đồ ngu, lấy mình chỉ đoán, công ta dài. Hừ! Nhị đệ Tam đệ, hai người các người hơi chỉ nghỉ ngơi, lập tức dẫn người đuổi giết đi ra ngoài, cần phải đem kia hỏa nhân tru trừ."

Độc nhân hán tử lạnh lùng cười, trên mặt mang theo thị huyết hương vị.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26 : Bạt Dao Thuật tiến nhanh

Không thấy hấp vãi dậm ở ngoài, đình một chiếc xe ngựa, xe ngoại đứng ít ỏi mười mấy người.

Hôm nay một trận chiến, gần trăm vị Trương gia hộ viện, bị chết chỉ còn ngũ sáu người, trừ bỏ mười đại hộ vệ ngoại, Trương gia khả xem như toàn quân bị giết.

Trương Viễn Sơn trên mặt tràn đầy đau lòng cùng bất đắc dĩ, vị kia Trương gia tiểu thư diện mạo thanh tú, trong mắt thù lù.

"Mọi người vẫn là tan đi, động son đàn khẩu thực lực quá mạnh mẽ, trừ phi có Nạp Khí Cảnh cao thủ hiệp trợ, nếu không chúng ta căn bản không qua được."

Hồng y ít. Phụ dẫn đầu mở miệng. Trải qua hôm nay một trận chiến, nàng đã muốn có lui ý.

Còn lại mấy người người mắt nhìn ta xem, cũng dâng lên giống nhau tâm tư.

"Chư vị anh hùng, Trương mỗ cầu các người, không cần đi a. Các người đi rồi, Tiểu nữ liền xong rồi."

Trương Viễn Sơn nóng nảy, vội không ngừng khẩn cầu nói.

Hắn bên người Trương gia tiểu thư vốn là cái mỹ nhân, nhưng hiện tại sắc mặt vàng như nến, hai mắt vô thần, hiển nhiên đã bệnh nguy kịch.

"Hừ, người nữ nhân tánh mạng trọng yếu, chẳng lẽ chúng ta chính là mạng chó sao không?"

Tôn Đình đứng lên, lớn tiếng nói.

Trương Viễn Sơn vội vàng nhận, hiển nhiên không nghĩ tại đây loại thời điểm đắc tội này đàn gang hồ đại gia. Chính là lời còn chưa dứt, chợt nghe xa xa tên tiếng xé gió vang lên.

"Không xong, động son đàn khẩu chủ động giết qua đến đây."

Đồng Thành Vũ đằng địa đứng lên, gấp bốn phía phi khẩu có tị chi thế, vội vàng nắm đao giết đi ra ngoài.

Còn lại mấy người động tác cũng không chậm, đồng thời hướng bốn phía sát đi.

"Ha ha ha, ngay cả nạp khí cao thủ cũng không dám đến không thấy hạp, các người này đàn đồ ngu, ăn hùng tâm con báo mật."

Lần này lãnh binh chính là hai vị phó sơn chủ, bọn họ căn bản là không gần chiến, chính là không ngừng sai người bắn tên.

Đầy trời vũ tiễn giống như không có khoảng cách. Một phen bắn nhanh hạ, bối sử hán tử thân bên trong ba tiễn, ngã xuống đất bỏ mình.

Thật không phải hãn công lực yếu nhất, mà là hãn binh khí rất có hại, căn bản không thích hợp loại này chiến trận.

Bối sử hán tử lúc sau, đầu bạc lão nhân, trung niên nam tử, còn có vị kia lão bà bà, ở khoảng cách đàn khẩu chỉ có mấy trượng xa địa phương, đồng dạng bị tươi sống bắn chết.

"Khai sơn đao pháp!"

Đồng Thành Vũ hét lớn một tiếng, đao thế như hồng, rút cục vọt tới phụ cận, một đao chém eo ba vị phi khẩu. Đáng tiếc còn chưa chờ hãn đại khai sát giới, trong đó một vị phó sơn chủ đã muốn vọt đi lên.

Cùng lúc đó, Vương Dương Minh cầm trong tay như ý kim thương, cánh tay đóng đưa gian, trường thương nhất thời vũ xuất đạo đạo kim quang, cũng giết chết vài vị khẩu phi.

Hồng y ít. Phụ thi triển song đao, kén động gian giống như một vị nữ sát tinh, bất quá trước đây sau giết vài vị địch nhân sau, của nàng chân bộ bên trong nhất tiễn.

Nhìn xem bối sử hán tử đám người thi thể, hồng y ít. Phụ ánh mắt nhú lại, lại giết chết mấy người sau, thân thể không có vào núi rừng bên trong, nhưng lại một mình chạy trốn chết mà đi.

"Hừ, bỏ qua là tử cục, ai lưu lại mới là ngốc tử. Tôn mỗ đi cũng."

Có hồng y ít. Phụ đi đầu, Thảo Thượng Phi Tôn Đình không còn có gì cố kỵ, hai chân ngay cả điểm, nhẹ nhàng địa lướt qua mọi người đỉnh đầu, cũng quay đầu rồi đi.

Vài vị cao thủ liên tiếp rời đi, Trương gia nhất phương thực lực lại đại ngã. Thạch Tiểu Nhạc nhưng không có quân này đó, không đến cuối cùng một khắc, hãn vĩnh viễn sẽ không chạy trốn.

Bách Chiến Đao múa may đặc càng thêm cấp tốc, dính máu đao mang lại sâm hồng một mảnh, hãn tâm tình khoảng không minh, giết cuồng bạo, nhất trăm xuống, tựa hồ so với Đồng Thành Vũ còn muốn đáng sợ.

Không phải đao pháp uy lực so với Đồng Thành Vũ đáng sợ, mà là cái loại này hướng tử mà sinh, bách chiến bách thắng khí thế, làm cho người ta đầu quả tim đều đi theo run lên.

Xuy xuy xuy.

Thạch Tiểu Nhạc ngay cả sát mười mấy người sau, khí lực ở hao tổn, nhưng khí thế so với ngay từ đầu càng mạnh. Giờ này khắc này, hãn đứng tựa như cùng binh đao, vô cùng đao.

Cùng thời gian, Đồng Thành Vũ đánh cho bị thương một vị phó sơn chủ sau, nhưng không có chút vui sướng, ngược lại cảm thấy được nản lòng thoái chí, nhìn xem lâm vào tuyệt cảnh mấy người, lắc đầu, một cái thả người nhảy vào trong rừng.

"Còn có ba người, cấp lão tử sát!"

Hai vị phó sơn chủ phần nộ rồi, nhất là bị thương cái kia, đánh không lại Đồng Thành Vũ, liền đem khí roi tại mặt khác mấy người trên đầu,

Hung tính lộ rõ.

"A di đà phật, bản tăng sắp xanh không được."

Cận lưu lại ba người bên trong, hòa thượng miệng niệm phật ngữ, làm cuối cùng giấy dựa.

Liền ngay cả vẫn cuồng ngạo không kềm chế được Vương Dương Minh, lúc này đều nhịn không được sinh ra một tia lui ý, hãn không khỏi hướng Thạch Tiểu Nhạc nhìn thoáng qua, chợt liên mở to hai mắt, giống như thấy nào đó bất khả tư nghị chuyện tình.

Bởi vì Thạch Tiểu Nhạc rõ ràng mở ra một cái chỗ hổng, nhưng không có chạy, ngược lại hướng tới nhân số nhiều nhất hai vị phó sơn chủ chỗ, nơi phương hướng phóng đi.

Tiểu tử này muốn làm gì?

"Nhị ca, người tránh ra, làm cho ta bỏ này không muốn sống tiểu tử."

Bị thương vị kia phó son chủ đứng là con tức mười phần thời điểm, gặp Thạch Tiểu Nhạc dám can đảm khiêu khích, rõ ràng không đem chính mình để vào mắt, liền lãnh nghiêm mặt, đề đao mà lên.

"Tam đệ, rõ ràng một chút."

Một vị khác phó son chủ nhắc nhở một câu, không nghĩ lãng phí nhiều lắm thời gian.

"Tiểu tử nhận lấy cái chết."

Bị thương phó son chủ vận khởi Tầng khí bát trọng tu vi, một đao đánh rớt xuống khi, giống như hư không đều bị cắt thành hai nửa. Kia đáng sợ ánh đao kẻ khác xương sống rét run, sinh không dậy nổi chống cự tâm tư.

Âm thầm có người lắc đầu, là Đồng Thành Vũ.

Không biết là cái gì tâm tư quỷ phá, hắn muốn nhìn một chút lưu lại này ba người kết cục.

"Tử nhân, là người."

Mất thấy trường đao bổ vào chính mình trên người, Thạch Tiểu Nhạc chính là âm thầm cười, Bách Chiến Đao theo tay vung lên mà ra.

Đột nhiên bạo khởi lực lượng, khiến Bách Chiến Đao một trận gia tốc, thật giống như một đạo kinh hồng nhanh nhẹn sát quá.

Đây là Bạt Đao Thuật.

Bất quá giờ này khắc này, Thạch Tiểu Nhạc trải qua huyết chiến, hiển nhiên đã không còn không cố ý rút đao, có thể phát huy so qua đi càng mạnh đại lực lượng.

Trên thực tế, mấy ngày này tới nay, Thạch Tiểu Nhạc chưa từng có buông tha cho quá tu luyện Bạt Đao Thuật, đúng là loại này kiên trì bền bỉ cố gắng, hơn nữa hôm nay lâm môn một cước, mới làm cho hắn rốt cục mại hướng về phía rất cao cảnh giới.

Khanh một tiếng, nhất tiết thân đao phi lạc, chợt là một chùm tiên sái máu tươi.

Tử nhân không phải Thạch Tiểu Nhạc, mà là vị kia có Tầng khí bát trùng tu vi phó son chủ.

"Người, người"

Lúc sắp chết, hắn thậm chí cũng không dám tin tưởng, không ai có thể chém ra như vậy một đao.

"Đây là cái gì đao pháp?"

Chỗ tối Đồng Thành Vũ trừng lớn ánh mắt, trong mắt hiện lên nhẹ nhệ quý dị vẻ.

"Tam đệ!"

Một vị khác phó son chủ không dám tin địa hô to một tiếng, gặp Thạch Tiểu Nhạc hướng hắn xem ra, chịu đựng cừ hận, lập tức xoay người bước đi. Hắn lập lại suy nghĩ vừa rồi kia một đao, phát giác đối thành chính mình, hơn phân nửa cũng chán không dưới.

"Vương huynh, đại sư, muốn vượt qua không thấy hạp, tuyệt không có thể để cho chạy hắn."

Thạch Tiểu Nhạc tiếng hét lớn bùng tình thượng ở sừng sờ Vương Dương Minh cùng hòa thượng. Hai người không rõ Thạch Tiểu Nhạc ý tứ, nhưng là nghe được hắn trong lời nói, không biết như thế nào, nhưng lại liền chủ động hướng chạy trốn phó son chủ đuổi theo.

"Như ý kim thương mười tám thức."

Vương Dương Minh khoảng cách phó son chủ gần nhất, vừa lên đến chính là suốt đời tuyệt học, nói nói thương mũi nhọn hình như thực chất, ngay cả thứ phó son chủ quanh thân mười tám chỗ huyết vị.

"Cấp lão tử côn!"

Phó son chủ thấy không thể chậm trễ thời gian, đồng dạng thi triển ra tuyệt học đao pháp.

Đao thương va chạm gian, Vương Dương Minh sắc mặt đỏ lên, rút lui ba bước.

Trái lại phó son chủ, chính là hai vai từng từng. Nhưng mà này còn chưa hoàn, phát hiệu tiếng vang lên gian, hòa thượng cũng chạy tới, cây Phật thủ ấn liên tục đánh ra, khiến phó son chủ không có điều chỉnh thời gian.

Bên kia, Thạch Tiểu Nhạc khiến cho phi khẩu vây đồ.

Nhưng là hần giờ phút này đã muốn mại nhập vật ta hai vong cảnh giới, Bách Chiến Đao Pháp liên tục chém ra gian, một khối lại một khối thi thể ngã vào hần dưới chân. Cái loại này nồng đậm sát khí, quả thực khiến khẩu phi nhóm tim và mặt câu hàn.

Đương nhiên, Thạch Tiểu Nhạc cũng không tránh được miễn địa bị thương, đầm máu hần, hơn cuồng bạo, một đao dưới tất có tử thi rơi xuống đất. Cuối cùng ngạnh sinh sinh cho hần ở mười mấy tên khẩu phi vây công hạ, sát ra một cái đường máu.

"Tử!"

Khí thế đã muốn tích tụ đến đỉnh điểm, Thạch Tiểu Nhạc tìm đúng thời cơ, hai tay nắm đao giờ lên cao, giống như lời thỉnh thiên phạt, hung hăng hướng tới vị kia sơn chủ bổ tới.

Lại là Bạt Đao Thuật, ẩn chứa hần trăm chiến ý chí cùng sát khí Bạt Đao Thuật!

咻!

Vị kia phó sơn chủ hải đắc sắc mặt xanh mét, mặc dù dùng hết toàn lực, song chưởng như trước gân xanh bạo dũng, trong tay đao ở cự lực áp bách hạ, sinh sôi khảm vào chính mình bả vai.

Này một màn, thật sâu khắc ở ở đây mọi người trong mắt, oanh đắc bọn họ đầu óc say xe.

Này thật là một cái Tàng khí ngũ trùng tu vi thiếu niên, có thể phát ra một đao sao không?

"Thật mạnh đao thuật, nếu ta có thể được đến."

Đồng Thành Vũ cả người phát run.

Làm tán tu, hần rất hiểu được một môn cường đại võ học ý nghĩa. Không khách khí địa nói, này không chỉ có là chiến lực tăng lên, cũng sinh tồn năng lực tăng lên, là thu hoạch hết thầy danh cùng lợi trọng yếu cầu thang!

"Không, điều đó không có khả năng, a."

Vị kia phó sơn chủ ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét một tiếng, cổ đều trống rỗng thô nhất tiết. Hần dùng hết dư lực muốn nâng đao, phản sát hướng Thạch Tiểu Nhạc. Thạch Tiểu Nhạc tắc cần chặt răng, dùng sức đem đao đi xuống áp.

Hai người ánh mắt đều như là dã thú, lại làm như dân cờ bạc, một số gần như thị huyết.

Duy nhất không đồng chính là, phó sơn chủ đã cùng đường, đánh cuộc chính là nầy mệnh. UU đọc sách www.uukanshu.com mà Thạch Tiểu Nhạc, cũng phục vụ quên mình đi đánh cuộc trong lòng tín niệm.

Hần tin tưởng, chính mình có thể chiến thắng bất kể đối thủ nào.

Đây là lực lượng so đấu, lại ý niệm quyết đấu, ai nếu trước bởi vì đau đớn dẫn đầu từng điệu một hơi, đó là cuối cùng sự thất bại ấy.

Phi khẩu nhóm thấy tình thế không ổn, quát to từ bốn phía vọt đi lên. Vương Dương Minh cùng hòa thượng liếc nhau, cũng không nói nhiều, chủ động ngăn lại bọn họ, vì Thạch Tiểu Nhạc tranh thủ nhiều nhất thời gian.

"Ta sẽ dẫn nhân, đột phá không thấy hạp, phá điệu động sơn đàn khẩu."

Thạch Tiểu Nhạc nhẹ nhàng, lại dị thường kiên định địa nói.

Phó sơn chủ tâm thần chợt chấn động, một hơi nháy mắt tản mất. Xuy một tiếng, Bách Chiến Đao đè nặng đối phương trường đao, thật sâu không có vào phó sơn chủ thể nội.

Hần 哐 xuy hai tiếng, rốt cục ở khiếp sợ, không cam lòng, vô cùng hối hận đủ loại cảm xúc bên trong, ngã xuống đất mà chết.

Mất thấy vị thứ hai phó sơn chủ cũng đã chết, còn lại này phi khẩu nhóm quá sợ hãi, lại thấy Thạch Tiểu Nhạc diện mạo hiên ngang địa chấp đao hướng bọn họ đi tới, một đám hoảng hốt không thôi, không nói hai lời, tất cả đều bốn phía mà chạy.

Bọn họ chia đều tu vi cũng ngay tại Tàng khí tứ ngũ trọng bộ dáng, có lẽ có thể dựa vào nhân số háo tử này ba người, nhưng ai hội muốn liều mạng?

"Người, thật đúng là thâm tàng bất lộ."

Kẻ cấp đi rồi, Vương Dương Minh vẻ mặt phức tạp địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc.

Tới rồi hiện tại, hần vẫn có loại không đúng thật cảm giác, hai vị phó sơn chủ đem người mà đến, ở mấy đại đồng bạn tất cả đều chạy trốn đích tình huống hạ, bọn họ dĩ nhiên còn phản giết đối thủ.

Vương Dương Minh biết, tạo thành này hết thủy tính quyết định nhân tố, đúng là đến từ chính Thạch Tiểu Nhạc.

Hồi tưởng ở trường phủ mới gặp một màn, hẳn khả căn bản không tiếp thu vì đối phương là đáng giá coi trọng nhân a.

"Tiểu thí chủ ý niệm kiên định, tư chất cao tuyệt, ngày sau tất thành châu báu."

Hòa thượng một tay tạo thành chữ thập, đã đi tới, cũng nhin không được nói một câu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27 : Điểm Thạch khí xoáy tụ diệu dụng

Thạch Tiểu Nhạc ngồi xếp bằng trên mặt đất, không có phát giác Vương Dương Minh cùng hòa thượng dị trạng. Bởi vì hẳn trong đầu, giờ phút này phản lặp lại phục truyền phát tin đều là phía trước một trận chiến hình ảnh.

Trước đó, Thạch Tiểu Nhạc đem Bạt Dao Thuật chia làm hai cái bộ phận, phân biệt là giấu mối cùng xuất đao.

Giấu mối vì súc thể, xuất đao là tiết thể.

Nhưng là hiện tại, hẳn không hề nghi ngờ mại vào rất cao trình tự. Cái gọi là giấu mối, đã không cần đem đao giấu ở trong vỏ, theo đuổi hình thức thượng phù hợp.

Nguyên bản đối thủ chỉ cần phòng trụ Thạch Tiểu Nhạc ra tay một đao, liền tương đương phá hỏng Bạt Dao Thuật.

Kinh này một trận chiến sau, chẳng sợ đao đã xuất sao, Thạch Tiểu Nhạc như trước có năng lực tái phát ra đệ nhị đao!

Đương nhiên, bởi vì loại này đao thuật cần hao phí tâm thần cùng cảm tình, cho nên không có khả năng vô hạn chế thi triển. Nhưng có thể xác định chính là, Bạt Dao Thuật tiến bộ, sử Thạch Tiểu Nhạc vô hình trung hơn một loại đòn sát thủ, thời khắc mấu chốt có thể khởi trọng dụng.

Vận chuyển Bảo Nguyên Kính điều tức thật lâu sau, Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên phát hiện, chính mình nội lực cảnh giới, nhưng lại cũng ần ần có hướng Tăng khí ngũ trọng hậu kỳ tấn chức xu thế.

Nói tóm lại, lần này đại chiến, làm hẳn thu hoạch lương nhiều.

"Thạch thiếu hiệp, lần này thật không hiểu nên như thế nào cảm tạ người."

Chờ Thạch Tiểu Nhạc mở to mắt, Trương Viễn Sơn mang theo Trương gia tiểu thư đã đi tới, cảm kích địa nói.

Lúc trước đại chiến, phụ nữ lưỡng tránh ở bên trong xe ngựa vẫn không đi ra, nhưng là thông qua cửa sổ thấy được phát sinh hết thảy. Tuy rằng sớm biết rằng ở sinh tử nguy cơ hạ, này đó thuê tới giang hồ cao thủ không đáng tin cậy, nhưng Đồng Thành Vũ đám người rời đi, vẫn là khiến Trương Viễn Sơn thấp phần thất vọng.

Cũng may, Thạch Tiểu Nhạc, Vương Dương Minh, hòa thượng ba người vẫn chưa đi.

Nhất là Thạch Tiểu Nhạc, cuối cùng liều chết vong sinh hành động, khiến Trương Viễn Sơn khiếp sợ vu hẳn võ công đồng thời, càng sâu thâm ý thức đến, chính mình lúc trước rất vắng vẻ này thiếu niên.

"Trương viên ngoại không cần khách khí, tại hạ nếu đáp ứng rồi người, tự nhiên hội dùng hết toàn lực."

Thạch Tiểu Nhạc thần nhiên nói.

"Ai, chuyện tới hiện giờ, Trương mỗ đã muốn hết hy vọng, để tránh liên lụy vài vị, Trương mỗ đã quyết định rời đi không thấy hạp, mặt khác còn muốn biện pháp."

Không phải Trương Viễn Sơn buông tha cho nữ nhân, thật sự là bởi vì, hẳn rất xem nhẹ động son đàn khẩu. Giờ phút này hơn nữa bọn họ phụ nữ, Trương gia tông cộng mới năm nhân, lấy cái gì đi sầm không thấy hạp?

Tuy rằng động sơn đàn khẩu cũng đã chết hai vị phó sơn chủ, nhưng này vị cực mạnh kim long đao còn tại, còn có không biết nhiều ít phi khẩu ở bên như hồ rình mồi.

Tiếp tục đi xuống, chỉ có đường chết một cái.

Vương Dương Minh muốn nói cái gì, cuối cùng chính là thờ dài. Mới ra đời hắc, lần này khả xem như tài liệu một cái đại té ngã.

Thạch Tiểu Nhạc lắc đầu, chỉ chỉ kia hai vị phó sơn chủ thi thể, nói: "Chỉ sợ hiện tại chúng ta còn muốn chạy, kim long đao chu hùng cũng sẽ không buông tha chúng ta."

Phàm là lục lâm hắc đạo, từ trước đến nay nghĩa tự khi trước, mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, mặt mũi thượng công phu khẳng định phải làm chừng.

Hai vị Phó Thủ bị giết, nếu nói chu hùng một chút hành động đều không có, không nói đến hắc thân mình tính cách, chính là cùng phía dưới nhân cũng công đạo không dưới đi.

Tiểu đệ đã chết, người cũng không có hống một tiếng, sau này ai còn khẳng cho người bán mạng?

"Này. Trương mỗ hại chư vị a!"

Trương Viễn Sơn về mặt hồ thẹn đỏ, chủy hung giẫm chân.

Đang lúc mấy người một trận nản lòng khi, Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên nói: "Kỳ thật, tại hạ trong lòng còn có một cái ý tưởng, bất quá có chút nguy hiểm, liền xem Trương viên ngoại quyết định."

Trương viên ngoại nga một tiếng, tiện đà cả người chấn động, thật sâu địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc. Cuối cùng, hắc ôm vạn nhất tâm tính hỏi: "Biện pháp gì?"

Thạch Tiểu Nhạc đã đem ý tưởng nói ra.

Mấy người tất cả đều lẳng lẳng địa nhìn thấy hắc. Vương Dương Minh nhin không được nói: "Thạch huynh, người thật đúng là bình đi hiểm chiêu, này kế một cái chuẩn bị không tốt, chúng ta tất cả mọi người phải chết."

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Cho dù chúng ta hiện tại trốn, phòng chừng cũng trốn không thoát. Ta nghĩ chu hùng đã muốn phái người vây quanh nơi này."

Vương Dương Minh tựa hồ không tin tã, vận khởi khinh công chạy đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau, thần tình âm trầm trở về,

Kết quả không nói cũng hiểu.

"Vài vị, hợp tác lợi, phân tác tổn hại. Hiện nay ta chờ duy nhất sinh lộ, đó là đồng tâm hiệp lực."

Thạch Tiểu Nhạc đứng lên.

Thấy hắc về mặt kiên định, giống như cực có tin tưởng, Vương Dương Minh cũng đã bị cuốn hút, cắn răng nói: "Nếu chu hùng không chịu buông tha ta chờ, ta chờ liền giết hắc cái quăng mũ cỡi giáp."

Hòa thượng hai tay tạo thành chữ thập, niệm một câu A di đà phật, hiển nhiên cũng không có dị nghị.

"Ba vị, Trương mỗ cảm kích các người không rời không khí chi ân, lần này nếu có thể còn sống, nguyên bản mười vạn tiền thù lao, tăng lên tới hai mươi vạn."

Trương Viễn Sơn há có thể không biết, nếu là Thạch Tiểu Nhạc ba người vứt bỏ bọn họ phụ nữ một mình chạy trốn, sinh tồn xác suất không thể nghĩ ngờ hội so với hiện tại cao.

Đối phương trọng nghĩa, hắc tự nhiên không thể keo kiệt.

.....

"Sơn chủ, đám kia tên từ mặt đông phá vây rồi."

Nam diện một chỗ cao sườn núi thượng, một cái phi khẩu vội vã chạy tới, đối với một vị cao lớn độc nhãn nam tử nói.

"Đi, tùy bản sơn chủ giết địch, vì chết đi huynh đệ báo thù!"

Chu hùng trường đao vung lên, mang theo một đám dưới tay hùng hổ địa đuổi tới mặt đông, quả nhiên gặp Thạch Tiểu Nhạc ba người giá xe ngựa, đang theo đông tuyến hung mãnh đột kích.

"Giết ta huynh đệ, Chu mỗ phải các người bầm thây vạn đoạn!"

Chu mạnh mẽ quát một tiếng, hùng tráng thân thể giống như một đầu hùng đập ra, huy đao liền hướng ở giữa Thạch Tiểu Nhạc bỏ tới.

Hắn phần nộ không phải giả .

Dù sao tái thế nào, kia hai vị phó sơn chủ cũng đều theo hắn mười mấy năm, cho dù là trư đều có cảm tình . Huống chi bình thường thời điểm, có kia hai người xử lý sự vụ, chu hùng không biết tình nhiều ít khí lực.

Kết quả hai người dĩ nhiên một trận chiến bị Thạch Tiểu Nhạc toàn bộ giết, chu hùng há có thể không hận?

Hắn âm thầm thề, phải Thạch Tiểu Nhạc tước đã lớn cơn, phóng tới trên núi phơi nắng thành thịt làm, sau đó đem đối phương một ngum một ngum địa cắn, nếu không không thể tiết hận trong lòng mỗi hận.

Tàng khí cửu trọng đỉnh tu vi, phối hợp thần hợp viên mãn tam lưu trung phẩm đao pháp, sét đánh trăm. Chu hùng này một đao uy lực, xưng được với là Thạch Tiểu Nhạc xuyên qua tới nay chứng kiến, thấy quá cực mạnh .

Hắn không dám sơ suất, huy kiếm tay phải điều đến tay trái, tay phải mạnh rút ra Bách Chiến Đao.

Khanh.

"Thật mạnh!"

Thạch Tiểu Nhạc cánh tay một trận đau nhức, cổ tay đều như là phải vặn gãy bình thường, thậm chí còn hắn ngồi xuống mã đều một trận rút lui, hai chân quỳ gối trên mặt đất.

Chu hùng đắc thế dưới, đao pháp càng thêm hung mãnh sắc bén, hợp với ba đao đánh xuống, Bách Chiến Đao lưỡi dao thượng lập tức xuất hiện một cái nhỏ lỗ thủng.

"Sét đánh huyền hoàng!"

Chu hùng hắc hắc nhe răng cười, hai tay giơ lên cao, thi triển ra sét đánh trăm sát chiêu.

Trong nháy mắt, ánh đao giống như một đạo lôi đình đánh rớt xuống dưới, mang theo không thể ngăn cản khí thế, phải Thạch Tiểu Nhạc tay phải chặt đứt.

Chu hùng giống như đã muốn thấy máu tươi vẩy ra hình ảnh, độc nhãn bên trong mang theo trả thù sau khoái cảm.

Ài ngờ ngay tại ngay sau đó, một cổ vô hình trói buộc lực lượng bao phủ ở hắn trên người, làm hắn đao thế mạnh chịu trở, ngay cả phương hướng đều chệch đi vài phần.

Thiên la địa võng thế.

Ở huyền tinh động phủ nội, Thạch Tiểu Nhạc đã đem thiên la địa võng thế tu luyện tới rồi hóa tương đại thành, trải qua mấy ngày này cố gắng, này chiêu sớm đột phá tới rồi hóa tương viên mãn.

Lúc trước Thạch Tiểu Nhạc cố ý không đề chiêu này, đúng là vì giờ phút này làm chuẩn bị.

"Tiếp chiêu!"

Hét lớn một tiếng, Thạch Tiểu Nhạc một tay thi triển Bách Chiến Đao Pháp, cùng chu hùng sát tương khởi đến.

Luận công lực, Thạch Tiểu Nhạc đương nhiên không kịp đối phương. Khả mỗi khi gặp được hiểm cảnh, hắn tổng có thể lợi dụng thiên la địa võng thế, xoay bại cục, sinh sôi bám trụ chu hùng, tức giận đến chu hùng oa oa kêu to.

"Này Thạch huynh, lại vẫn nắm chắc bài."

Thấy cuộc chiến bên này, Vương Dương Minh tuy là đang ở chiến đấu kịch liệt, như trước cảm thấy một trận khiếp sợ.

Phải biết rằng, phía trước bọn họ trong trận chỉ có Đồng Thành Vũ có thể miễn cưỡng cùng chu hùng một trận chiến, mà bất luận là Đồng Thành Vũ vẫn là chu hùng, đều là Tàng khí cửu trọng cảnh giới, nhất định Tàng khí ngũ trọng Thạch Tiểu Nhạc có thể sánh bằng.

Nếu là chờ Thạch Tiểu Nhạc tới rồi Tàng khí cửu trọng, chẳng phải là có thể dễ dàng giết chết bọn hắn?

"Vương tiểu thí chủ, mau mau chấp hành Thạch tiểu thí chủ kế hoạch."

Một bên hòa thượng nhắc nhở một câu, bưng tỉnh Vương Dương Minh.

Này hai người một cái là Tàng khí sáu trùng tu vi, một cái là Tàng khí bát trùng tu vi, ở chu hùng bị kiềm chế đích tình huống hạ hạ, tự nhiên là không hề

cổ ky, chỉ giết đắc một đám khấu phi nhân ngưỡng mà trở mình.

Một phen chém giết sau, hai người lại giả mã lướt qua phòng tuyến, thẳng hướng ra ngoài vây phóng đi.

"Đáng chết."

"Son chủ, bị bọn họ chạy."

Phi khấu nhóm bắn tên truy kích, đáng tiếc mũi tên đánh vào gia cố xe ngựa mặt ngoài, căn bản không có gì tác dụng.

"Truyền ta mệnh lệnh, mọi người ngăn lại xe ngựa, tuyệt không có thể làm cho này đàn cẩu tặc đào tẩu!"

Chu hùng gầm lên, thanh âm truyền ra đi rất xa.

Này nói mệnh lệnh nhất truyền ra, đừng nói là phía tây cùng phía bắc điện, liền ngay cả canh giữ ở không thấy hạp hai bên khấu phi đều đều vọt ra, không ngừng đem vòng vây thu nạp.

"Tiểu tử, các ngươi trốn không thoát đi, còn không thúc thủ chịu trói."

Chu hùng hung tợn địa nhìn chăm chăm Thạch Tiểu Nhạc.

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Ai sống ai chết, còn không nhất định đâu."

"Lão tử không giết ngươi, thề không làm người!"

Chu hùng hận đắc nghiêng răng ngựa.

Song phương rất nhanh chém giết một trăm chiêu đã ngoài.

Lúc này, Thạch Tiểu Nhạc bởi vì nội lực không đủ duyên cớ, dần dần cảm thấy lực bất tòng tâm, rất nhanh bị chu hùng bắt lấy cơ hội, liên tiếp hoa bị thương lưng cùng tiểu thổi.

Chu hùng cười ha ha đứng lên, tiến công đắc càng thêm không kiêng nể gì. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)

Nơi chốn bị động hạ, Thạch Tiểu Nhạc gấp trước nay chưa có nguy cơ.

Nói thực ra, chu hùng thực lực mạnh, cơ hồ chỉ so Đại sư huynh Viên Thu Vĩ kém một bậc, đặt ở quá khứ, căn bản không phải Thạch Tiểu Nhạc có khả năng tương đương.

Lại là một lần đòn nghiêm trọng hạ, Thạch Tiểu Nhạc lão đảo rút lui.

Mất thấy trường đao bỏ tới, sắp sửa chặt đứt hần hai chân. Thạch Tiểu Nhạc tâm thần chấn động, cả người giống như bị điện giật bình thường. Thời gian như là qua thật lâu, lại làm như trong nháy mắt, chu hùng đao tốc đang không ngừng biến chậm.

"Khí xoáy tụ?"

Hần hệ thống không gian bên trong, từ ý niệm khí tạo thành khí xoáy tụ tự động xoay tròn đứng lên, khiến Thạch Tiểu Nhạc cùng không khí hơn nào đó liên hệ, ần ần đã nhận ra chu hùng đao lộ bên trong một tia sơ hở.

Thạch Tiểu Nhạc một đao chém ra.

Khanh một tiếng, chu hùng đao thế chịu trở, một bộ bất khả tư nghị vẻ mặt. Theo sau Thạch Tiểu Nhạc liên tiếp xuất đao, nhiều lần đều đánh ở chu hùng sơ hở chỗ, làm hần một tay đao pháp khó nói hết toàn bộ công, tức giận đến kêu to.

"Điểm Thạch khí xoáy tụ, còn có thể như vậy dùng?"

Cùng chu hùng hỗn hển bất đồng, Thạch Tiểu Nhạc cũng mừng rỡ như điên.

Võ giả giao thủ, trừ bỏ nội lực cùng chiêu thức ngoại, tùy cơ ứng biến cũng là thực lực trọng yếu bộ phận, nếu là có thể lớn nhất trình độ nhận thấy được đối thủ sơ hở, không thể nghi ngờ hội khiến Thạch Tiểu Nhạc thực lực tăng vọt.

Không chỉ có là chiêu thức sơ hở, Thạch Tiểu Nhạc phát hiện, vận chuyển điểm Thạch khí xoáy tụ sau, hần đối phong, ánh mặt trời chờ vật tự nhiên cảm giác, đồng dạng tăng lên một cái cảnh giới.

Tâm niệm chuyển động hạ, hần giương lên Bách Chiến Đao, thân đao chiết xạ ánh nắng góc độ, vừa mới huyễn đắc chu hùng hai mắt đau xót.

Chính là giờ phút này, Thạch Tiểu Nhạc súc thể thật lâu sau Bạt Đao Thuật mãnh trảm mà ra.

Oanh!

Chu hùng kêu thảm thiết một tiếng, trường đao rời tay thoi khắc, một đao dữ tợn đao ngân đã cắt qua hấn cổ họng. Hấn trên mặt đất run rẩy vài cái, theo sau yên tĩnh bất động.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28 : Thí nghiệm chiến lược

Chu hùng ngoài ý muốn bị giết, đừng nói là bốn phía này trận địa sẵn sàng đón quân địch phi khấu, chính là Thạch Tiểu Nhạc chính mình đều ngây ngẩn cả người.

Mình mình trung, hấn đối với chiến đấu có càng sâu thê hội.

Võ giả giao thủ, gì hạng nhất nhân tố đều có thể thay đổi kết cục. Cao thủ chân chính, không chỉ có tự thân thực lực mạnh hơn, còn muốn hiểu được lợi dụng hết thầy có thể lợi dụng gì đó.

Đương nhiên, này chiến lớn nhất thu hoạch, vẫn là Thạch Tiểu Nhạc phát hiện điểm Thạch khí xoáy tụ diệu dụng.

Một khi mở ra này khí xoáy tụ, hấn có thể cảm nhận được phạm vi mười thước nội đại khái động tĩnh, cùng với phạm vi ba thước trong vòng không khí dao động. Nói cách khác, ở phạm vi ba thước trong vòng, đối thủ chiêu thức sơ hở không chỗ nào che giấu.

Đương nhiên, nếu đối phương chiêu thức kỹ xảo, cảnh giới so với chu hùng rất cao từng bước, còn có thể không thể nhìn mặc, còn có đãi kiểm nghiệm.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Thạch Tiểu Nhạc thực lực tuy rằng bên ngoài thượng không có nói thẳng, nhưng kỳ thật khá được cho đột nhiên tăng mạnh.

Hơn nữa điểm Thạch khí xoáy tụ nhìn không thấy sờ không được, hoàn toàn có thể lấy đảm đương vũ khí bí mật dùng, âm người chết không đền mạng!

"Chu hùng đã chết ở trong tay ta, các người còn muốn tiếp tục hợp lại sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc nhìn quanh bốn phía, gặp không ít người vẫn ánh mắt chớp động, đáy lòng cười lạnh, vận khởi Phù Du Bộ, một đao đã đem trong đó một vị Tàng khí sáu trọng cao thủ trăm vu đao hạ.

"Muốn chết, cứ việc đến thử xem xem."

Đối phó này đàn khấu phi, hành động xa so với ngôn ngữ hữu lực.

Gặp Thạch Tiểu Nhạc như vậy hung uy, hơn nữa dĩ nhiên có thể giết võ công cường đại sơn chủ, phi khấu nhóm đều do dự.

Nhất là mấy địa vị góc cao tiểu đầu mục, tâm tư hơn lung lay.

Hiện tại chu hùng đã chết, cùng với liều mạng cấp một cái người chết xem, còn tự dung khiến chính mình lâm vào nguy cơ, chẳng sự thật một chút, đoàn kết dưới tay, khác khỏi đình núi.

Đến lúc đó, chính mình còn có thể đương gia làm chủ, dữ dội mau tai!

Từ này ý nghĩa thượng nói, mấy người thậm chí còn muốn cảm tạ giết ba vị sơn chủ Thạch Tiểu Nhạc.

Mất thấy Thạch Tiểu Nhạc bắt đầu giết địch phá vây, mấy tiểu đầu mục hồ thị liếc mắt một cái, đều hiểu được đối phương ý tứ. Vì thế bọn họ một phen trang mô tác dạng ngăn trở sau, rốt cục 'tức giận' địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc nghênh ngang mà đi.

"Các huynh đệ, giặc cùng đường mạc truy. Tiểu tử này giết ba vị sơn chủ, ta chờ nhất định thế báo này cừu! Nhưng trơ mắt địch cường ta nhược, không thể lỗ mắng, huống hồ sơn chủ vừa mới chết, ta chờ vẫn là trước đưa hấn lão nhân gia nâng trở về, hậu táng lúc sau tái quyết nghị báo thù việc đi."

Mấy tiểu đầu mục cực lực giựt giây, tuy rằng vẫn có một chút trung tâm khấu phi không chịu buông tha cho, nhưng phản đối thanh rất nhanh bao phủ ở tại mọi người nhất trí quyết nghị bên trong.

Ngàn vạn lần không cần xem trọng khẩu phi nhóm nghĩa khí, đối với đại bộ phận người đến nói, chỉ cần có thể thủ nhất mẫu ba phần địa nổi tiếng uống lạt, ai lại nguyện ý thật sự làm một cái người chết đi liều mạng?

Thạch Tiểu Nhạc ở một chỗ Thạch giản lý tìm được rồi Trương gia phụ nữ.

Nguyên bản dựa theo kế hoạch của hắn, là muốn ngoạn vừa ra hoàng tước ở phía sau, chờ chính mình ba người hấp dẫn động sơn đàn khẩu hỏa lực sau, từ này đối phụ nữ một mình rời đi.

Khả kế hoạch cần không nổi biến hóa, Thạch Tiểu Nhạc cũng không nghĩ tới chính mình có thể giết chu hùng, ngược lại khiến này kế hoạch hoàn toàn không dùng được .

"Thạch công tử, thương thế của ngươi."

Thấy Thạch Tiểu Nhạc trên người vài chỗ miệng vết thương, Trương gia tiểu thư thổn thức một tiếng, trong lòng dị thường phức tạp.

"Không có việc gì, dưỡng vài ngày thì tốt rồi, chúng ta đi thôi."

Thạch Tiểu Nhạc nói.

"Đi nơi nào?"

Trương gia phụ nữ nghi hoặc địa nhìn thấy hắn.

"Đi không thấy hạp, hiện tại không ai hội ngăn đón chúng ta ."

Trương gia phụ nữ hai mặt nhìn nhau, hoài nghi chính mình cái lỗi tai xảy ra vấn đề.

Đợi cho hai người nghe nói Thạch Tiểu Nhạc một mình một người giết chu hùng sau, biểu tình lại phần khích, sau một lúc lâu không nói gì, chỉ biết là lấy khiếp sợ ánh mắt nhìn chăm chăm Thạch Tiểu Nhạc tiều.

Vẫn là Trương Viễn Sơn dẫn đầu phản ứng lại đây, nhưng lại xoay người nhất cung nói: "Thạch thiếu hiệp, lần này ngươi vu Trương gia đại ân, Trương Viễn Sơn suốt đời khó quên. Sau này phạm là ngươi có việc, Trương Viễn Sơn quyết không chối từ!"

Thạch Tiểu Nhạc cười nói: "Ta chỉ là làm hết sức thôi. Nói thực ra, mới vừa rồi nếu tùy thời không đứng,

Ta chỉ sợ vẫn là hội một người chạy trốn ."

Những lời này vừa nói đi ra, không chỉ có không làm Trương Viễn Sơn phản cảm, ngược lại càng làm hắn cảm thấy được, Thạch Tiểu Nhạc là cái khả giao thẳng thắn thành khẩn người.

Việc này không nên chậm trễ, một hàng ba người lập tức khởi hành, bình an địa vượt qua phụ cận người giang hồ nghe thấy về biến không thấy hạp.

Thăng đến đêm không thấy hạp để qua xa xa, Trương Viễn Sơn như trước có loại hoảng hốt không đúng thật cảm.

Trời chiều hạ, hắn nhìn không được nhìn nhìn bên cạnh Thạch Tiểu Nhạc sùnn mặt, trong lòng không hiểu hiện ra một loại vớ vẩn dự cảm.

Năm nào lúc sau, này bề ngoài bình tĩnh thiếu niên, tất hội Nhất Phi Trùng Thiên, quét tháo giang hồ.

"Vương huynh, đại sư."

Phía trước đình Trương gia xe ngựa, Thạch Tiểu Nhạc mới vừa tiếp đón một tiếng, chợt nghe Vương Dương Minh kêu lên: "Thạch huynh không cần lại đây, ngươi chạy mau!"

"Trốn? Hắn thoát được rồi chứ?"

Một tiếng cười ha ha trong tiếng, từ Thạch Tiểu Nhạc ba người phía sau, thoát ra một đạo cao lớn hào phóng bóng người, rõ ràng là Đồng Thành Vũ.

Phía trước Thạch Tiểu Nhạc lâm vào động sơn đàn khẩu vây đồ, Đồng Thành Vũ không dám tới gần, đơn giản liền một đường theo đuôi Vương Dương Minh hai người mà đi, nghĩ cho dù không chiếm được Thạch Tiểu Nhạc đao pháp, vớ vết tài sản Vương Dương Minh, hòa thượng còn có Trương gia phụ nữ cũng không một .

Khởi Liêu xe ngựa bên trong căn bản không có Trương gia phụ nữ thân ảnh, Đồng Thành Vũ lại khiêu không ra Vương Dương Minh hai người miệng, chính phạm nan thời điểm, không nghĩ tới liền thấy Thạch Tiểu Nhạc ba người.

"Đồng đại hiệp, ngươi đây là cái gì ý tứ?"

Trương Viễn Sơn mang theo tức giận hỏi.

Đồng Thành Vũ cười nói: "Không có gì ý tứ, chính là lần này Đồng mỗ mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm, thay các người mở đường, không có công lao cũng có khổ lao, Trương viên ngoại không nhắc tới kì tò về sao không?"

"Vô si!"

Trương Viễn Sơn tức giận đến khuôn mặt đỏ bừng, người này lúc trước bỏ xuống bọn họ một mình chạy trốn chết, hiện tại hết thấy gió êm sóng lặng, dĩ nhiên còn có mặt mũi đến thảo phải đồ vật này nọ?

"Các người tốt nhất phối hợp một chút, nếu không trong lời nói, Đồng mỗ không ngại tâm ngoan thủ lạt một lần."

Đồng Thành Vũ âm hiểm cười một tiếng, rút ra trong tay đao, làm bộ sờ sờ. Uy hiếp ý không nói cũng hiểu.

"Đồng Thành Vũ, nhĩ hảo ngạt cũng là giang hồ chính đạo nhân sĩ, nhưng lại làm ra như thế kẻ khác trông trên việc, không sợ rơi vào tay trong chốn giang hồ, làm trò cười cho người trong nghề sao không?"

Vương Dương Minh bị điểm trụ huyết đạo, thân không thể động, nhưng vẫn lớn tiếng kêu lên.

Thạch Tiểu Nhạc rõ ràng thấy Đồng Thành Vũ trong mắt chợt lóe mà qua ngoan độc, lập tức hiểu rõ, chỉ sợ chờ hấn đòi lấy cũng đủ ích lợi sau, sẽ đại khai sát giới, miễn cho bọn họ tiết lộ tin tức.

"Người nghĩ muốn cái gì đồ vật này nọ?"

Thạch Tiểu Nhạc nhìn thấy Đồng Thành Vũ, buồn bã nói.

Đồng Thành Vũ nhếch miệng cười: "Vẫn là Thạch thiếu hiệp thông minh, Đồng mỗ yêu cầu không cao, chỉ cần đem bọn người võ công bí tịch toàn bộ giao ra, cũng đáng năm mươi vạn lượng bạc, Đồng mỗ lập tức thả người."

Hòa thượng niệm câu A di đà phật, ngay cả hấn này người xuất gia, đều kinh hãi vu Đồng Thành Vũ tham lam sắc mặt.

Năm mươi vạn lượng bạc tự không cần phải nói, đã nói võ công bí tịch, đây chính là mỗi người hành tẩu giang hồ sống yên phận tiền vốn, hấn hé ra miệng, dĩ nhiên nghĩ muốn toàn bộ phải!

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Ta nếu cự tuyệt đâu?"

Đồng Thành Vũ cười tùm tùm địa lắc đầu: "Người không tư cách cự tuyệt, bởi vì, ta sẽ chém của người đầu."

Thạch Tiểu Nhạc cũng cười, nói: "Người đã ý định muốn chết, ta sẽ thanh toán người đã khỏe." Dứt lời, rút ra đã muốn bị hao tổn Bách Chiến Đao.

Này một màn đại ra Vương Dương Minh cùng hòa thượng ngoài ý liệu.

Hai người con nghĩ đến Thạch Tiểu Nhạc là dựa vào mưu kế, đã lừa gạt chu hùng mới đến ở đây. Đồng Thành Vũ tuy rằng không kịp chu hùng, nhưng lại làm sao là Thạch Tiểu Nhạc có thể đối phó?

"Thạch huynh, Vương Dương Minh không muốn liên lụy bất luận kẻ nào, người vẫn là đi thôi."

Vương Dương Minh khổ khuyên nhủ.

Hòa thượng cũng nhớ kỹ A di đà phật, lòng tràn đầy không đành lòng.

"Hảo cầu đảm, xem ra không để cho người một chút giáo huấn, người là không biết trời cao đất rộng."

Đồng Thành Vũ nghe vậy cười một tiếng, thân thể vọt tới trước đồng thời, một đao dùng sức hướng Thạch Tiểu Nhạc vai trái bổ tới, thế nếu khai sơn.

Điểm Thạch khí xoáy tụ vận chuyển hạ, Thạch Tiểu Nhạc thông qua không khí chính là dao động, dễ dàng liền phát hiện Đồng Thành Vũ sơ hở, nhưng lại không ngừng một chỗ.

Bởi vậy cũng biết, này Đồng Thành Vũ đao pháp cảnh giới, chỉ sợ so với chu hùng còn không bằng.

"Côn!"

Thạch Tiểu Nhạc chỉ có một đao.

Đỏ như máu đao mang bổ trúng sơ hở, xuy một tiếng, nhiều quá đối phương đao lộ, phản đem Đồng Thành Vũ cấp chụp bay đi ra ngoài.

Kết quả này, chấn kinh rồi ở đây mọi người.

Trương gia phụ nữ cứ việc biết Thạch Tiểu Nhạc giết chu hùng, nhưng dù sao không có chính mắt gặp qua, hiện tại mới tin tưởng hấn quả nhiên không

phải người bình thường.

Vương Dương Minh cùng hòa thượng trừng lớn ánh mắt, hoài nghi ánh mắt xảy ra vấn đề.

Tu vi vẫn là cái kia tu vi, đao pháp vẫn là kia bộ đao pháp, Thạch Tiểu Nhạc làm như thế nào đến ?

Về phần Đồng Thành Vũ, lại hú lên quái dị, một lát đều không có phục hồi tinh thần lại.

Mà làm người khời xướng Thạch Tiểu Nhạc, cũng thờ dài.

Hắn nội lực cánh giới đúng là vẫn còn quá thấp, nếu không vừa rồi kia một đao, sẽ không là đẩy lui Đồng Thành Vũ đơn giản như vậy, trực tiếp có thể bị thương nặng thậm chí là đánh chết.

Về phần lúc trước đánh chết chu hùng, Thạch Tiểu Nhạc chủ yếu là mượn dùng ánh mặt trời, trong nháy mắt xuất đao trúng mục tiêu yếu hại kết quả. UU đọc sách www.uukanshu.com

Có tâm quen thuộc điểm Thạch khí xoáy tụ, Thạch Tiểu Nhạc lần này đổi đao vi kiếm, xoát xoát xoát kiếm lộ thi triển xem ra, giống như mây bay nước chảy lưu loát sinh động, nhưng lại đem Đồng Thành Vũ làm cho chật vật không chịu nổi.

"Thạch huynh đao pháp kỹ càng, không nghĩ tới, ngay cả kiếm thuật đều như vậy bất phàm?"

Vương Dương Minh có chút xem không hiểu. Hắn phát giác cùng Thạch Tiểu Nhạc đối đến càng lâu, ngược lại việt cảm thấy được đối phương bí hiểm, người không biết hắn còn có nhiều ít bản lĩnh không có thi triển.

"Thạch tiểu thí chủ, thực khiến bản tăng mở rộng ra nhãn giới."

Hòa thượng cũng cảm khái ra tiếng.

Đều là tam lưu trung phẩm võ học, Miêu gia kiếm pháp cũng không so với Bách Chiến Đao Pháp không sai biệt lắm, hơn nữa Thạch Tiểu Nhạc chuyên tấn công sơ hở, nhẹ nhàng kiếm pháp ngược lại hiệu quả càng giai.

Hơn mười chiêu sau, Đồng Thành Vũ trên người đã hơn tứ năm đao mang huyết vết thương.

"Tiểu tử, cầu xin tha thứ nhân chỗ tha tha nhân, hôm nay Đồng mỗ nhận thức tài như thế nào?"

Thấy tình thế không đúng, Đồng Thành Vũ hạ giọng nói. Trong lòng lại thầm nghĩ, chờ Đồng gia hoãn qua lần này, cùng lắm thì hô bằng dẫn bạn, nhất định phải đem người tiểu tử này trăm vu đao hạ.

"Tốt."

Thạch Tiểu Nhạc nhìn chăm chú vào đối phương đôi mắt, bỗng nhiên sực rớt trường kiếm, nhưng không có dừng lại tiến công, ngược lại rút đao mà ra, mãnh trảm đối phương.

"Tiểu tử, ngươi nói không giữ lời!"

Đồng Thành Vũ đầy bụng oán hận địa chạy trốn, lại bỗng nhiên phát giác, một cỗ vô hình lực lượng tác dụng ở trên người, làm hắn động tác chậm nửa nhịp.

"Không"

Thanh âm lưu lo mà chỉ, Thạch Tiểu Nhạc một đao cắt đứt Đồng Thành Vũ cổ họng, lúc này mới thu đao mà đứng, nói: "Của ngươi ngu xuẩn ở chỗ, nghĩ đến người khác đều với ngươi giống nhau ngu xuẩn."

Mắt đồng co rút lại, Đồng Thành Vũ hoàn toàn tắt thở.

Hắn thân thủ, như nguyện từ Đồng Thành Vũ trên người lấy ra một môn đao phổ cùng một môn nội công tâm pháp, theo sau thay kinh ngạc đến ngây người Vương Dương Minh cùng hòa thượng hai người giải huyết, cười nói: "Chúng ta nên ra đi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29 : 2 lưu hạ phẩm nội công tâm pháp

"Thạch huynh, người lúc trước là như thế nào làm được ?"

Rời đi không thấy hạp ngày hôm sau, Vương Dương Minh như cũ nghĩ muốn không rõ, lấy Thạch Tiểu Nhạc công lực, đến tốt cùng là như thế nào giết chết chu hùng cùng Đồng Thành Vũ .

Lúc ấy hấn tận mắt gặp Thạch Tiểu Nhạc cùng Đồng Thành Vũ giao thủ, duy nhất cảm giác, giống như là Đồng Thành Vũ tự trói tay chân, đưa lên đi cáp Thạch Tiểu Nhạc đánh giống nhau.

Hòa thượng giang hồ kinh nghiệm dù sao có điều,so sánh phong phú, chần chờ nói: "Bản tăng tựa hồ cảm giác, Thạch tiểu thí chủ có thể khảm phá Đồng Thành Vũ chiêu thức gian sơ hở?"

Thạch Tiểu Nhạc thăm kêu một tiếng lợi hại, cười nói: "Lúc ấy ta cũng vậy đoán ."

Vương Dương Minh cùng hòa thượng liếc nhau, cứ việc biết rõ Thạch Tiểu Nhạc lời nói không thật, nhưng là thông minh địa không có hỏi lại.

Người đang giang hồ, ai không có một chút bí mật, nếu phạm là tìm tòi nghiên cứu quá mức, ngược lại không ổn.

Thấy hai người an tĩnh lại, Thạch Tiểu Nhạc tâm thần trầm xuống, tiến nhập võ thần điện nội, bắt đầu một mình tu luyện.

Lúc trước hấn từ Đồng Thành Vũ trên người su ra đao phổ cùng tâm pháp, phân biệt chiếm được hệ thống tam lưu trung phẩm cùng tam lưu loại xấu bình xét cấp bậc.

Thạch Tiểu Nhạc đơn giản lợi dụng đao phổ, rút thương một môn tam lưu trung phẩm võ học. Mặt khác tâm pháp, tặc đổi thành một trăm năm mười điểm thưởng cho giá trị, đổi lấy mười lăm người canh giờ tu luyện thời gian.

Giờ phút này hấn tu luyện , đúng là tam lưu trung phẩm võ học, Bách Hoa Thác Quyền.

Làm viên khi tiêu đại biểu tính võ học, Bách Hoa Thác Quyền tinh túy ở chỗ chỉ tốt ở bề ngoài, xuất kỳ bất ý tám chữ.

Bất quá luyện luyện , Thạch Tiểu Nhạc liền cảm giác được không đúng.

Lúc trước viên khi tiêu gặp được nhân sinh đại biến, làm cho tính tình cực đoan, hơn nữa hấn thân mình liền tính thông bách gia quyền thuật, lúc này mới có thể đem Bách Hoa Thác Quyền ảo diệu phát huy đi ra.

Cùng này tương đối ứng với đó là kể chuyện sinh Trình gia lạc, người này đồng dạng học xong Bách Hoa Thác Quyền, lại bất hạnh không có tích lũy, căn bản không thể bày ra ra quyền pháp lợi hại.

Giờ phút này Thạch Tiểu Nhạc, liền gặp phải cùng Trình gia lạc giống nhau quẫn cảnh.

Bất quá cũng may, Thạch Tiểu Nhạc ngộ tính không phải người bình thường có thể so sánh .

Ở cân nhắc một đoạn thời gian sau, hấn đột nhiên đem chính mình hai thể thái độ làm người độc đáo hiểu được mang vào quyền pháp bên trong, bởi vậy, quả thực còn có vài phần hương vị.

Võ thần điện mười lăm người canh giờ, ngoại giới bất quá là năm canh giờ.

Rời đi không thấy hạp ngày thứ ba, Thạch Tiểu Nhạc Bách Hoa Thác Quyền đã muốn có được thần hợp chút thành tựu cảnh giới. Mà lúc này, Thiên Độc Sơn đã gần đến ở trước mắt.

Thiên Độc Sơn chỉ có trăm mét cao, cách một tầng đủ mọi màu sắc sương mù, mơ hồ có thể thấy này nội gieo trồng một gốc cây chu kỳ dị cây rừng, có thiên kì bách quái độc trùng ở trên mặt bò sát.

"Thiên Độc Sơn thượng nơi nơi đều là độc vật, ta chờ đối này dốt đặc cán mai, nên làm thế nào cho phải?"

Hòa thượng nhú mày.

Vương Dương Minh cũng sắc mặt không ngờ.

Đại đa số người võ lâm, đối sử độc cao thủ cũng chưa cái gì hảo cảm. Gần nhất là cảm thấy được bọn họ có thiếu quang minh. Thứ hai, sử độc cao thủ thủ đoạn thường thường khó lòng phòng bị, kẻ khác muốn né lui ba thước.

Đây là một loại khinh thường, cộng thêm cảnh giác phức tạp cảm xúc.

Thạch Tiểu Nhạc cũng có chút trù trừ.

May mắn lúc này, Trương Viễn Sơn từ trong xe ngựa đi tới, cười nói: "Ba vị yên tâm, nhiều năm phía trước, Trương mỗ từng ngoài ý muốn được đến quá một lộ sản tự Xuyên Thục Đường môn tích độc đan, ăn vào này đan, tự khả đi lên Thiên Độc Sơn đỉnh."

"Nguyên lai Trương viên ngoại còn để lại một tay."

Vương Dương Minh tâm thần buông lỏng, cười ha ha đứng lên.

Tích độc đan tuy rằng chính là Đường môn đường cái hóa, nhưng là đủ để chống đỡ trong chốn giang hồ phần đông độc dược, ứng phó Thiên Độc Sơn hẳn là không có gì vấn đề.

"Xuyên Thục Đường môn, chế tác ám khí cùng độc dược Xuyên Thục Đường môn?"

Thạch Tiểu Nhạc phản ứng kích liệt nhất, ít nhất ở đây bốn người, còn không có gặp qua Thạch Tiểu Nhạc như thế thất thố quá.

"Thạch huynh ngươi làm sao vậy, hay là có cái gì vấn đề?"

Vương Dương Minh hỏi.

"Không có việc gì."

Lúc ban đầu khiếp sợ qua đi, Thạch Tiểu Nhạc bình tĩnh xuống dưới. Hắn chính là thật không ngờ, thế giới này dĩ nhiên cũng có một cái Xuyên Thục Đường môn, hơn nữa chức năng đều cùng kiếp trước giống nhau như đúc.

Đều tự ăn vào một quả tích độc đan sau, năm người bắt đầu lên.

Ven đường động bất động có độc trùng, thậm chí độc xà trải qua, đại khái là người được tích độc đan hơi thờ, đều lựa chọn nhiều lộ mà đi. Đây lại đem Trương gia tiểu thư sợ tới mức không nhẹ, vốn là tái nhợt mặt càng trắng ba phần.

"Có chúng ta ở, ngươi không có việc gì."

Thạch Tiểu Nhạc quay đầu lại hướng nàng cười cười. Nói cũng kỳ quái, kính này qua đi, Trương gia tiểu thư quả nhiên trấn định rất nhiều.

Sau nửa canh giờ, năm người như nguyện đi lên đỉnh núi.

"Tám tấc, lão phu một mình ở trên núi khô tọa mấy năm, các ngươi là nhóm đầu tiên đi lên nhân."

Một cái tóc tuyết trắng, tướng ngũ đoản lão nhân từ ghế nằm thượng đứng lên, cái mũi nhất khứu, gật gật đầu nói: "Nguyên lai là Đường môn tích độc đan, khó trách."

"Tiền bối, Tiểu nữ ngày trước được ngoan tật, còn mời ngươi ra tay cứu giúp."

Trương Viễn Sơn đi ra từng bước, thập phần cung kính địa chấp tay nói.

Thiên Độc lão nhân ánh mắt dừng ở Trương gia tiểu thư trên người, chột khinh thường hừ nói: "Liên điểm ấy Tiểu bệnh, cũng có thể kêu ngoan tật, quả thực cười diệu nhân răng hàm."

Trương Viễn Sơn mạnh bị kiềm hãm, lại lập tức kích động địa run rẩy đứng lên. Hắn chút không ngại Thiên Độc lão nhân cuồng ngôn, trên thực tế, mà chống đỡ phương địa vị thanh danh, càng là cuồng vọng, đại biểu việt có năm chắc.

Ở Thiên Độc lão nhân một phen kẻ khác hoa cả mắt trị liệu lúc sau, gần cách một ngày, Trương gia tiểu thư trên mặt bệnh màu lập tức biến mất vô tung, cả người nét mặt toả sáng đứng lên, ngay cả ánh mắt đều sáng ngời rất nhiều.

Phụ nữ hai người tất nhiên là hỉ cực mà khóc.

Trương Viễn Sơn cấp cho Thiên Độc lão nhân thù lao, lại bị đối phương một ánh mắt dọa lui, bất đắc dĩ hạ, chỉ phải ngàn ân vạn tạ ơn, theo sau mới cùng Thạch Tiểu Nhạc ba người cáo từ xuống núi.

Lại quá vài ngày, một hàng năm người về tới Phi Yên Thành Trương gia. Từ đó, Thạch Tiểu Nhạc nhiệm vụ viên mãn hoàn thành.

"Thạch thiếu hiệp, đây là hai mươi vạn lượng ngân phiếu ngân phiếu định mức. Mặt khác, còn có này bình tích độc đan, Trương mỗ ở lại trên người vô dụng, nhất tịnh tặng cho ngươi đi."

Trong đại sảnh, ở Vương Dương Minh cùng hòa thượng về mặt hâm mộ trong ánh mắt, Trương Viễn Sơn đem màu trắng bình sứ đưa tới Thạch Tiểu Nhạc trong tay.

Đối với rất nhiều người giang hồ mà nói, một lộ tích độc đan giá trị, thậm chí so với hai mươi vạn lượng ngân phiếu còn lớn hơn. Dù sao ai biết khi nào thì

hội trúng độc, thời khắc máu chót, này đan nói không chừng có thể cứu mạng.

Thạch Tiểu Nhạc một trận chối từ, gặp Trương Viễn Sơn làm bộ mất hứng, lúc này mới theo lời nhận lấy.

Đội cho ba người đều tự bắt được thù lao, lại hàn huyên trong chốc lát, liền ở Trương Viễn Sơn đưa tiễn hạ ly khai trương phủ.

Trương phủ hậu viện, một tòa lầu các nội.

Trương gia tiểu thư nhìn thấy ở trong tầm mắt dần dần đi xa thanh sam thiếu niên, nhìn không được mặt lộ vẻ âm đạm về.

Nàng biết, đã biết bởi từ cũng sẽ không đã quên mấy ngày trước đây trải qua, lại càng không hội đã quên cái kia thiếu niên giọng nói và dáng điệu nụ cười. Chỉ tiếc, chính mình chung quy chính là hán sinh mệnh lý khách qua đường.

Cùng Vương Dương Minh, hòa thượng hai người nói lời từ biệt lúc sau, Thạch Tiểu Nhạc đi vào một nhà khách điểm, mở một cái phòng sau, lập tức khăn cấp địa tiến nhập hệ thống trong vòng.

Lúc trước hệ thống đã phát đến thông tri, xác nhận Thạch Tiểu Nhạc hoàn thành lần này hai tình nhiệm vụ.

Cho nên Thạch Tiểu Nhạc kế tiếp phải làm chuyện tình đó là, trừu thưởng!

"Nhắc nhở kí chủ, hai tình nhiệm vụ đối ứng nhị lưu võ học, bớt thời giờ xác suất vì phần trăm chỉ hai mươi, kí chủ hay không lập tức sử dụng rút thưởng cơ hội?"

Hệ thống máy móc hỏi han.

"Lập tức rút thưởng."

Một phần năm bớt thời giờ xác suất, cũng sẽ không tùy thời gian mà thay đổi, sớm trừu sớm biết rằng, Thạch Tiểu Nhạc không nghĩ bởi vì việc này ảnh hưởng sau này tiết tấu.

Một vòng hình vuông quang hoàn ở võ thần điện hai tầng sáng lên, theo sau lóe ra cái không ngừng.

Không biết vì cái gì, lần này lóe ra thời gian đặc biệt dài, liên quan Thạch Tiểu Nhạc tâm đều đều ở giữa không trung.

Ngay tại hán tướng hệ thống cố ý ngoạn chính mình khi, hình vuông quang hoàn rốt cục đứng ở một mặt trên thạch bích.

Đỉnh!

"Chúc mừng kí chủ, trừu đắc nhị lưu loại xấu võ học tâm pháp, Phục Khiêm phục dưỡng khí công một bộ."

Hô.

Vận khí coi như có thể đi.

Thạch Tiểu Nhạc suy nghĩ một lát, rốt cục nhớ tới Phục Khiêm này nhân.

Nói như thế nào đâu, người này thân là dân tộc Thổ Dục Hồn vương tử, tương lai vương vị người thừa kế, ở đại đường trong chón giang hồ lên sân khấu số lần cũng không nhiều, cận có vài lần, cũng như là chuyên môn vì cho hấp thụ ánh sáng dẫn tới.

Lần đầu tiên, hán bí hiểm địa lên sân khấu, mời khấu bên trong, từ từ lâm, bạt phong hàn ba người uống rượu, bị cự sau liền đi thuyền đi rồi.

Lần thứ hai, vẫn là mời ba người uống rượu, lại một lần bị cự.

Lần thứ ba, Phục Khiêm vương tử vốn định khiêu chiến thiết lạc tông sư khước áo, đến vì chính mình chính danh. Kết quả nửa đường bị Tiểu bạt cùng học tiết Hồ, ở cửa đã đem khước áo làm trò mình.

Tối bị kịch chính là, Phục Khiêm vương tử nguyên bản có cơ hội tham gia đại kết cục diễn xuất, kết quả lại bị lí tình cấp nửa đường khiễn đi.

Nhìn chung đại đường giang hồ, hán duy nhất đặt tới mặt bàn thượng một trận chiến, chính là một quyền đã bại Bàn Ngọc.

Đáng tiếc chính là, Bàn Ngọc chính là thiên sách phủ một cái nhị lưu cao thủ, căn bản không thể chứng minh Phục Khiêm thân mình thực lực.

Nhưng là từ Phục Khiêm dám khiêu chiến tông sư khước áo động tác đến xem, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) thực lực của hán hán là không đến mức quá kém.

Sự thật chứng minh, Thạch Tiểu Nhạc phán đoán còn không tính rất thái quá.

Bị hệ thống bình định vì nhị lưu loại xấu phục dưỡng khí công, chính là Phục Khiêm tự nghĩ ra chi tuyệt học, chuyên giảng tiềm dưỡng sinh tức chi nói, đại

thành là lúc, có thể làm cho đặc nội lực sinh sôi không thôi, tuần hoàn đều đặn lại, hoàn toàn không sợ gì đánh lâu dài.

Này đối với nội công bạc nhược Thạch Tiểu Nhạc mà nói, đúng là tối thích hợp tâm pháp.

Nhìn nhìn võ thân điện một bên nhiệm vụ thạch bích, lần này hoàn thành Trương gia nhiệm vụ sau, Thạch Tiểu Nhạc còn phải tới rồi ước chừng năm trăm điểm thưởng cho giá trị.

Lập tức, hắn không chút do dự đem đôi thành năm mươi cái canh giờ tu luyện thời gian, theo sau chính trái tim đều chìm vào phục dưỡng khí công tu luyện bên trong.

Võ thân điện năm mươi cái canh giờ, ngoại giới chính là gần mười bảy cái canh giờ.

Lúc này trong quá trình, ngoại giới mỗi quá năm canh giờ, hệ thống sẽ nhắc nhở Thạch Tiểu Nhạc đi ra ngoài ăn cơm một lần, miễn cho đem thân thể cấp muốn làm phá hư.

Như thế mới qua một ngày nhiều, Thạch Tiểu Nhạc thực tế đã tu luyện năm mươi cái canh giờ. Hắn phục dưỡng khí công, rốt cục tu luyện tới rồi chút thành tựu chỉ cảnh.

Giờ này khắc này, hắn hơi nhất vận chuyển phục dưỡng khí công, nội lực lợi dụng giống như hoãn thật mau tốc độ lưu chuyển đứng lên.

Thạch Tiểu Nhạc phát hiện, cùng Bảo Nguyên Kính nội lực so sánh với, phục dưỡng khí công nội lực rõ ràng càng thêm nhu hòa, cũng càng thêm thuần hậu, rõ ràng mới là chút thành tựu, cũng đã cho hắn một loại cuộn cuộn không dứt lỗi giác.

Phù một tiếng.

Hắn tu vi, từ Tầng khí ngũ trọng trung kỳ, trực tiếp đi tới Tầng khí ngũ trọng đỉnh.

Phục dưỡng khí công dù sao cũng là nhị lưu loại xấu nội công, huyền diệu trình độ viễn siêu tam lưu thượng phẩm nội công.

Không khách khí địa nói, lúc này nếu đem phục dưỡng khí công tiết lộ đi ra ngoài, chỉ sợ chính là Phi Yến Thành, Thúy Vũ Thành, Mặc Vân Thành chờ thành thị ở bên trong tất cả giang hồ thế lực, lập tức hội tranh đắc rồi tình rồi mù.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30 : Kim phượng lâu

Đội cho đem nội lực tu vi hoàn toàn cùng cố ở Tầng khí ngũ trọng đỉnh, Thạch Tiểu Nhạc lúc này mới đứng dậy thân cái lại thất lưng, khoe miệng không tự giác địa lộ ra mỉm cười.

Hắn tâm tình không tồi, phân phó điểm tiểu nhị đánh nhất dừng nước ấm, hảo hảo giặt sạch một phen, lúc này mới mặc mua tới bộ đồ mới đi ra khách điểm.

Trên đường cái người đến người đi, Thạch Tiểu Nhạc đi qua một cái góc, đột nhiên xoay người nói: "Đi ra."

Không ai đáp lại.

"Các hạ, ta đã muốn phát hiện ngươi, còn muốn che dấu đi xuống sao không?"

Đang nói hạ xuống không lâu, một đạo bóng người từ chỗ tối đi ra, cười nói: "Thiếu chủ quả nhiên nhạy bén."

Người này không phải người khác, đúng là phía trước ở Lô Nhạn Sơn hạ, cứu Thạch Tiểu Nhạc người bịt mặt.

"Ngươi đến tốt cùng là ai?"

Thạch Tiểu Nhạc thảm thán một tiếng. Kỳ thật hắn làm sao có thể phát hiện đối phương, hơn phân nửa là đúng phương cố ý hiển lộ ra sơ hở thôi.

"Thiếu chủ, là Yêm Lão Mông."

Người bịt mắt tháo xuống cái khăn che mặt, lộ ra hể ra súc lạc má Hồ ngay ngắn quốc tự mặt, phối hợp hần cao lớn thân hình, nhưng thật ra có loại võ lâm hào kiệt hương vị.

"Mông thúc."

Thạch Tiểu Nhạc rất nhanh dựa theo trí nhớ, nhận ra người tới thân phận.

Ấn tượng lý, người này tên là Mông Kì, ngoại hiệu bạo hùng, chính là Tiểu di số lượng không nhiều lắm thân tín một trong, pha đặc coi trọng.

Nhớ tới phía trước Mông Kì trợ giúp chính mình đánh lui Vũ Chấn Sự chuyện, Thạch Tiểu Nhạc lập tức chỉ biết, hần là Tiểu di phái lại đây âm thầm bảo hộ chính mình.

Một cổ dòng nước ấm, lặng yên dừng tiến Thạch Tiểu Nhạc cô độc nội tâm. Đây hay là hần xuyên qua tới nay, lần đầu tiên chân chính cảm nhận được người khác quan tâm.

"Mông thúc, ngươi hôm nay vì sao hội đột nhiên nhớ tới gặp ta, hay là có chuyện quan trọng?"

Áp chế tạp niệm, Thạch Tiểu Nhạc khó được cười hi hi hỏi.

Mông Kì thâm nghĩ, vị này Thiếu chủ tâm tư quả nhiên mẫn tuệ-sâu sắc, lúc trước này năm, hơn phân nửa là ở giả ngu sung lãng đầu, ngay cả lâu chủ đều bị hần đã lừa gạt đi.

"Thiếu chủ, ngươi thật sự nghĩ không ra?"

"Đến tột cùng chuyện gì?"

Mông Kì lúc này mới về mặt chờ mong hỏi han: "Thiếu chủ, từ nay trở đi đó là kim phượng lâu mười năm một lần người thừa kế đại tái, ngươi không quay về nhìn xem sao không?"

Nếu là ở trước kia, Mông Kì đương nhiên sẽ không nhắc tới việc này, miễn cho Thạch Tiểu Nhạc cấp lâu chủ dọa người.

Nhưng là trong khoảng thời gian này tới nay, hần tự mình cảm nhận được Thạch Tiểu Nhạc trên người biến hóa. Nhất là không thấy hạp một trận chiến, lại khiến Mông Kì thật sâu biết, này thiếu niên có như thế nào tiềm lực!

"Người thừa kế đại tái?"

Thạch Tiểu Nhạc ngăn người, ở nguyên chủ trong trí nhớ, giống như thực sự lúc này sự.

Kim phượng lâu làm Phi Yến Thành đứng đầu võ lâm thế lực một trong, từ trước đến nay thiết có một vị lâu chủ hòa ba vị phó lâu chủ.

Vì cam đoan thế lực kéo dài, kim phượng lâu từ khai phái chi thủy, liền từ đời thứ nhất lâu chủ xác lập có thể người cư chi quy củ.

Nói cách khác, kim phượng lâu lâu chủ, cũng không phải từ tiền nhiệm lâu chủ chỉ định. Mà là mỗi cách mười năm, từ kim phượng lâu niên kỉ khinh tuấn kiệt nhóm cử hành một lần đại bị, cuối cùng người thắng, liền có thể đạt được kế thừa kim phượng lâu tư cách.

Thạch Tiểu Nhạc nhưng thật ra không nghĩ tới, mười năm một lần lâu nội đại bị, từ nay trở đi sẽ cử hành.

Đáng thương hần này đương nhiệm lâu chủ Tiểu cháu, dĩ nhiên đến bây giờ mới biết được tin tức.

Thạch Tiểu Nhạc thật sẽ không trách tội Tiểu di.

Trước kia chính mình thiên phú tuy rằng không thể nói kém, nhưng là tuyệt đối không tốt. Nhất là này giới kim phượng lâu niên kỉ khinh đồng lứa bên trong, ra vài cái thiên tư cao tuyệt người tài ba, hai tương đối so với dưới, liền càng có vẻ chính mình không đáng giá nhắc tới.

Hơn nữa bằng trí nhớ dấu vết để lại, kim phượng lâu nhìn như bèn chắc như thép, kỳ thật nội bộ tranh đấu gay gắt cũng không ít. Tiểu di hơn phân nửa là không nghĩ làm cho chính mình cuốn vào trong đó, miễn cho gặp liên lụy thôi.

"Thiếu chủ, lấy ngươi hiện giờ thực lực, tuy rằng không có nắm chắc chiến thắng kia mấy người, nhưng là có thể cho lâu chủ nhất hệ gia tăng uy thế. Hơn nữa ngươi nếu trở về, tin tưởng lâu chủ nhất định hội thực vui về."

Mông Kì khổ thanh khuyên giải an ủi nói.

Hần không thể nghi ngờ thập phần xem trọng Thạch Tiểu Nhạc tiềm lực, nhưng tiềm lực dù sao cần thời gian thực hiện thành thực lực.

Mông Kì đương nhiên không khờ dại đến cho rằng, Thạch Tiểu Nhạc có thể cướp lấy lâu nội đại bị thứ nhất danh.

Hần chính là hy vọng, Thạch Tiểu Nhạc có thể trở về dự thi, thuận tiện ngăn chặn một chút mặt khác mấy hệ nhân mã, miễn cho lâu chủ nhất hệ nhân hai

mặt thụ địch, áp lực quá lớn.

"Ta cũng tốt lâu chưa thấy qua Tiểu di , cho dù Mông thúc không nói, ta cũng chuẩn bị trở về nhìn xem ."

Thạch Tiểu Nhạc không có nghĩ nhiều, lúc này đáp ứng với xuống dưới.

Không nói chuyện hần cùng với Tiểu di quan hệ, chỉ nói lâu nội đại bị bức này mười năm nhất ngộ kim phượng lâu đại sự, hần cũng muốn trở về kiến thức một chút.

.....

Kim phượng lâu, đương nhiên không phải cô linh linh một tòa lâu, mà là một chỗ có chút khí phái xa hoa trang viên.

Trang viên cửa, hai tòa bạch ngọc phi phượng pho tượng các lập một bên, coi đây là khởi điểm, mỗi cách năm thước liền đứng một vị bội đao hộ vệ, dăm dọc theo kim phượng lâu bên ngoài tha một vòng.

Mà bên trong vườn hộ vệ đội lại mười bước nhất trạm canh gác, mỗi ngày thay phiên tam ban, ở các nơi nghiêm mật tuần tra.

Như thế thiết dừng bàn phòng ngự, khiến kim phượng lâu thành Phi Yến Thành an toàn nhất địa phương một trong, cho dù là tầm thường Nạp Khí Cảnh cao thủ muốn xâm nhập, đều phải trả giá thật lớn đại giới.

Một ngày này, một vị xinh đẹp như hoa, khí chất không tầm thường áo lam cô gái đi tới kim phượng lâu ngoại. Trước cửa vẫn phụng phịu sáu hộ vệ vừa thấy nàng này, lập tức lộ ra kinh hi biểu tình, nhất tề cung thanh nói: "Lam Ngưng tiểu thư!"

Lam Ngưng, kim phượng lâu lâu hai chủ chi cháu gái, thuở nhỏ liền có được cực cao kiếm pháp thiên phú, ở nhân tài phần đông Kinh Kiếm Môn đều cực kỳ xuất chúng, nghe nói không lâu, tức thì bị Kinh Kiếm Môn đại trưởng lão tuyển vì thân truyền đệ tử.

"Kim Vô Úy cùng Sa Túng Hoành đã trở lại sao không?"

Lam Ngưng lạnh như băng hỏi han.

"Bẩm Lam Ngưng tiểu thư, kim thiếu gia cùng sa thiếu gia hai người còn chưa trở về."

Trong đó một vị hộ vệ lập tức đáp, không dám có chút chậm trễ.

"Ân."

Lam Ngưng gật gật đầu, cao ngạo địa mại khai bộ tử, đi vào kim phượng lâu nội.

Kim Vô Úy, Sa Túng Hoành, hai năm trước ta cùng với các người tương xứng. Lần này lâu nội đại bị, nhất định phải làm trò mọi người mặt, đem bọn người nhất nhất đánh bại.

Ngay tại Lam Ngưng đi vào kim phượng lâu đồng thời, Phi Yến Thành cửa thành, giá mã nghênh đón hai vị khí chất anh tuấn thiếu niên lang.

Này hai người thoát nhìn câu chỉ có mười sáu bảy tuổi, nhưng vô luận dáng người, biểu tình, thậm chí còn nắm đầy cương động tác, đều so với một ít người từng trải còn lão đạo, ngoại nhân tuyệt khó tìm đến bọn họ không môn chỗ,nơi.

"Kim huynh, lần này khi trở về tiểu đệ nghe nói, Lam Ngưng kia cô gái đã muốn chiếm được Kinh Kiếm Môn tam lưu thượng phẩm kiếm pháp, Kinh Kiếm đại pháp, nói vậy thực lực của nàng nhất định càng mạnh ."

Bên phải thiếu niên cười nói.

"Sa đệ làm gì ra vẻ khiêm tốn. Người cũng không chiếm được môn phái bên trong một môn tam lưu thượng phẩm võ học sao không? Khi nào làm cho vi huynh kiến thức kiến thức?"

Bên phải lớn hơn nửa một ít thiếu niên làm như thuận miệng nói.

Sa Túng Hoành cười cười, nói: "Tiểu đệ điểm ấy không quan trọng võ công, làm sao có thể cùng kim huynh so với, từ nay trở đi đại bị, mong rằng kim huynh thủ hạ lưu tình a."

Nghe nói như thế, Kim Vô Úy khóe miệng nhất phiết.

Này Sa Túng Hoành, từ nhỏ liền tâm cơ thâm trầm, không cố ý che dấu thực lực, ai nếu nhân hần trong lời nói đối hần sinh ra khinh thị, nhất định hội ăn cái giậm nhiều.

Bất quá, hần Kim Vô Úy sớm xưa đâu bằng nay, lượng Sa Túng Hoành cùng Lam Ngưng cường thịnh trở lại, cũng tất nhiên không phải chính mình đối thủ.

Kim phượng dưới lầu nhâm lâu chủ vị, hấn chí ở nhất định phải!

"Đúng rồi, không biết lần này, Thạch Tiểu Nhạc cái kia tên có thể hay không trở về?"

Sa Túng Hoành đột nhiên dòi đi đề tài, trên mặt lộ ra ý vị sâu xa tươi cười.

Làm lâu chủ cháu, Thạch Tiểu Nhạc vốn nên là bọn hấn lớn nhất đối thủ cạnh tranh. Đáng tiếc hấn thuở nhỏ thiên tư thường thường, hiện hiện giờ đừng nói là bọn họ, chính là lâu lý mặt khác người trẻ tuổi, cũng đều sủy hấn mấy cái phổ đi.

"Nghe nói hấn bị lâu chủ đưa đi Lô Nhạn Sơn một cái môn phái, bức này đại sự, hấn là hội trở về đi. Bất quá, hấn có trở về hay không đến, không có gì ý nghĩa."

Kim Vô Úy nói chuyện so với Sa Túng Hoành trực tiếp rất nhiều. Ở hấn xem ra, nếu dịch địa mà chỗ, chính mình là tuyệt không hội trở về. Trở về cũng là dọa người, còn không bằng không trở về.

Ngay tại Kim Vô Úy cùng Sa Túng Hoành trở lại kim phượng lâu, dẫn phát lâu nội oanh động là lúc. Không người chú ý trang viên cửa, một vị thanh sam thiếu niên cùng Mông Kì đã đi tới.

"Mông đại nghi trọng, Thạch. Thạch thiếu gia."

Sáu vị hộ vệ có chút kinh ngạc, rất nhanh lại khôi phục bình thường.

Mông Kì gật gật đầu, đi đầu dẫn Thạch Tiểu Nhạc tiến vào.

Đội cho hai người đi xa, trong đó một vị hộ vệ mới thấp giọng nói: "Xem ra lần này Thạch thiếu gia cũng muốn tham gia lâu nội đại bi. Đáng tiếc, hấn nhất định chính là phối hợp diễn."

Một vị khác hộ vệ lập tức quát lớn nói: "Hò ngôn loạn ngữ, cẩn thận họa là từ ở miệng mà ra!"

Tên kia hộ vệ lập tức chớ có lên tiếng.

Thạch Tiểu Nhạc tái như thế nào đầu lâu chủ mặt, thân phận cũng không phải hấn một đám nhỏ hộ vệ có thể so sánh.

Đi ở trang viên nội, đập vào mắt nhìn lại, lộ vẻ đình thai lâu các, núi giả nước chảy, UU đọc sách www.uukanshu.com cùng viên hành lang dài. Thỉnh thoảng có hộ vệ đội trái qua, hướng Thạch Tiểu Nhạc hai người lên tiếng kêu gọi sau, lại lập tức rời đi.

Kim phượng lâu làm Phi Yến Thành đứng đầu vô lâm thế lực, kì hạ kinh doanh có rượu lâu, hiệu cầm đồ, vũ quán, lá trà chờ nhiều hạng sản nghiệp, hàng năm tịnh thu vào đều lấy mấy ngàn vạn tính toán, có thể nói danh chấn quanh thân.

Ngẫm lại cũng đang thường, nếu không có như thế thật lớn tài nguyên, lại như thế nào dưỡng đắc sống lâu nội mấy nghìn người?

Mà làm kim phượng lâu lâu chủ, tô tươi đẹp như uy danh lại truyền bá ngàn dặm, phạm là phụ cận giang hồ hắc bạch lưỡng đạo, ai không cấp nằng vài phần mặt mũi?

Thạch Tiểu Nhạc liền nhìn không được suy nghĩ, nếu lúc trước Tiểu di không có che giấu tung tích, Họa Kiếm Phái đại trưởng lão còn dám như thế hăm hại chính mình sao không?

Chính tự hồi gian, hai người đã đi tới như viên ở ngoài.

"Thiếu chủ, ta đây còn có việc, liền mang người đến nơi đây, nhớ rõ ở lâu chủ trước mặt nhiều khoa khoa ta đây."

Mông Kì ưỡn hé ra khuôn mặt tươi cười, vỗ vỗ Thạch Tiểu Nhạc bả vai, mới vừa rồi thành thoi địa rời đi.

Thạch Tiểu Nhạc nghĩ thầm, rằng, quả thật là nhân không thể tướng mạo. Đây Mông Kì nhìn như thô bỉ, kì thực tâm tư nhẫn nại, hấn này cử rõ ràng chính là không nghĩ quấy rầy ta cùng với Tiểu di thôi.

Lắc đầu, Thạch Tiểu Nhạc dễ dàng rảo bước tiến lên kim phượng lâu nội là tối trọng yếu một chỗ.

Xuyên qua sân, đẩy ra cửa phòng, một trận thân nhiên nữ tử mùi thơm truyền vào trong mũi, không biết vì sao, Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên tim đập gia tốc, có chút đứng ngồi không yên.

"Nhạc Nhạc, là người sao không?"

Tú uyên ương bình phong lúc sau, truyền đến một đạo hơi dầy nữ tử tiếng nói.

Theo sau, chỉ thấy một vị mặc đồ thâm sa y, sơ té ngựa kẻ xinh đẹp vu vạ đi ra, kia nở nang môi anh đào, thẳng tràn ra một tia khiến bách hoa thất sắc y cười.

Người này, đúng là kim phượng lâu lâu chủ, nhân nghĩa câu hồn phi phượng tô tươi đẹp như.

"Tiểu di."

Thạch Tiểu Nhạc cảm xúc bắt đầu khởi động, thốt ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31 : Câu hồn phi phượng

Nhìn chung kiếp trước kiếp này, Thạch Tiểu Nhạc không thể không thừa nhận, chính mình chưa bao giờ gặp qua như thế xinh đẹp nữ nhân.

Luận ngũ quan diện mạo, Tô Diễm Như tuyệt đối xưng được với thế gian nhất đẳng nhất, nhưng là không tới, đầy khuynh quốc khuynh thành nông nổi. Khả trên người nàng cái loại này phát ra từ trong khung xinh đẹp, lại khiến mỗi một cái nhìn thấy nam nhân của nàng cảm thấy kinh diễm, đi không ra ánh mắt.

Thạch Tiểu Nhạc không phải trư nam, không có khả năng đối một cái mới vừa gặp mặt nữ nhân sinh ra cái gì ý tưởng, huống chi đối phương vẫn là Tiểu di. Nhưng hẳn tâm nội có loại cảm xúc, không thể không địa chảy xuôi đi ra, làm hẳn cả người khản trương.

Thạch Tiểu Nhạc nhất thời hiểu được, đây là nguyên chủ ở lại trong cơ thể còn sót lại cảm xúc, ở nhìn thấy hẳn tối để ý nhân khi, rốt cục bạo phát đi ra.

"Nhạc Nhạc, ngươi vì sao mặt đỏ, là sinh bệnh sao không?"

Tô Diễm Như chân thái tao nhã Tiểu toái bước, nghênh diện đi tới, xuân thông ngón tay ngọc ở Thạch Tiểu Nhạc cái trán sờ sờ, lẩm bẩm: "Đĩnh bình thường nha."

Lại ở Thạch Tiểu Nhạc trên người đồng sờ tây sờ, kia đủ khiến Phi Yến Thành vô số nam tử thêm nhỏ dãi ba thước thân thể, không hề cố kỵ địa tựa vào thiếu niên trên người.

Hồ.

Thạch Tiểu Nhạc hít sâu một hơi, mới bắt đắc dĩ nói: "Tiểu di, ngươi liền như vậy thích trêu chọc ta sao?"

Nếu là nguyên chủ ở trong này, chỉ sợ thực hội vuốt đầu lập tức giải thích.

Nhưng Thạch Tiểu Nhạc sức quan sát hạng kinh người, Tô Diễm Như ngoài miệng ở lo lắng, nhưng mắt đẹp rõ ràng ẩn hàm bốn cợt ý cười, căn bản là ở trêu chọc chính mình tìm niềm vui mà thôi.

"Dì?"

Tô Diễm Như lược hiển kỳ dị địa nhìn Thạch Tiểu Nhạc liếc mắt một cái, mặt vẫn là kia khuôn mặt, nhưng không biết vì sao, tựa hồ làm sao có chút không giống với.

"Nhạc Nhạc, Tiểu di vai phải tật xấu lại tái phát, ngươi cấp Tiểu di cong cong khỏe?"

Tô Diễm Như thân thủ vuốt Thạch Tiểu Nhạc khuôn mặt, thỉnh thoảng kháp vài cái.

Thạch Tiểu Nhạc cười nói: "Tiểu di có phải hay không nhớ lắm, của ngươi tật xấu rõ ràng bên vai trái."

Nói chuyện đồng thời, thâm nghĩ nguy hiểm thật. Nữ nhân này mỹ sắc quá phận, xem ra tâm kế cũng thâm độc dọa người a, nếu không có chính mình kế thừa nguyên chủ đại bộ phận trí nhớ, vừa rồi trực tiếp lòi!

Tô Diễm Như cười khúc khích, đôi mắt vì chọn nói: "Tiểu di là cố ý thử của ngươi, đã nghĩ nhìn xem ngươi tiểu gia hỏa này có hay không lương tâm."

Nàng ám tàng một hơi.

Kỳ thật vừa rồi nàng đã cẩn thận kiểm tra quá, Thạch Tiểu Nhạc trên mặt cũng không có nhân bên ngoài đủ, mặt sau một câu, chính là căn cứ vào nữ

tính trực giác, thuận miệng vừa hỏi thôi.

Hiện tại chứng minh, Thạch Tiểu Nhạc vẫn là cái kia Thạch Tiểu Nhạc.

"Nhạc Nhạc, người lần này trở về, hảo hảo bồi bồi Tiểu di đi. Vừa mới từ nay trở đi chính là lâu nội đại bi, đến lúc đó người cùng Tiểu di tọa cùng nhau, vừa lúc thưởng thức một chút chúng ta kim phượng lâu tuần kiệt phong thái."

Tô Diễm Như lời kéo Thạch Tiểu Nhạc thủ, nhất tề ngồi ở ghế trên.

"Tiểu di, người không nghĩ ta tham gia đại bi sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc liếc nhìn nàng một cái.

Tô Diễm Như yêu thương địa vuốt đầu của hắn, cười nói: "Nhạc Nhạc, bọn họ tranh đấu đầu ngoan, người đi được thông qua làm gì? Yên tâm đi, đời này có Tiểu di cái lòng người, cho dù tương lai lâu chủ đổi chỗ, ai cũng đừng nghĩ khi dễ người. Đến lúc đó, Tiểu di sẽ giúp người thảo mấy xinh đẹp người vợ, được?"

Thạch Tiểu Nhạc cái mũi một trận ghen tuông nảy lên, trái tim cũng bị nhiệt lưu nhồi.

Này phủ đầy bụi trí nhớ, đồng dạng như thủy triều bàn xoắn tới.

Này Tiểu di, thật đúng là một cái bốc đồng nhân a.

Bảy tuổi thời điểm, nguyên chủ ở trên đường bị một vị thể gia đệ tử đánh gãy xương tay, kết quả vị này Tiểu di cùng ngày liền sát thượng môn, liều mạng bị vậy công trọng thương, chặt đứt vị kia thể gia tử thủ.

Cửu tuổi thời điểm, kim phượng lâu cửu gia bắt cóc chính mình, phải lấy chính mình mệnh đổi lấy kim phượng lâu thật vất vả đánh hạ địa bàn. Lại là vị này Tiểu di, không để ý mọi người khuyên can, không chút nghĩ ngợi địa đáp ứng xuống dưới.

Vì thế, nguyên bản rất nhiều đi theo Tô Diễm Như nhân, dần dần đều chuyển đầu tới rồi ba vị phó lâu chủ bên kia. Bởi vì bọn họ cảm thấy được, Tô Diễm Như không có đem kim phượng lâu ích lợi đặt ở đệ nhất vị, không đáng nguyên trung thành!

Đúng là chuyện này, khiến Tô Diễm Như chịu đủ lên án, nếu không coi hắn cổ tay năng lực, na luân được đến kia ba vị phó lâu chủ bình đáp?

"Tiểu di,

Ta biết người thương ta, bất quá lần này, ta nghĩ tham gia lâu nội đại bi."

Thạch Tiểu Nhạc nguyên bản còn có chút do dự, hiện tại, há mồm liền nói ra quyết định.

Tô Diễm Như dụng tâm lương khổ, hắn đương nhiên hiểu được. Nguyên nhân chính là vì như thế, hắn càng không thể cô phụ đối phương kỳ vọng, không thể làm cho chính mình trở thành Tiểu di bị người công kích nhược điểm.

Thạch Tiểu Nhạc trong lời nói khiến Tô Diễm Như sùng sốt, không khỏi hỏi: "Nhạc Nhạc, đây là vì sao?"

Tuy rằng không nghĩ thừa nhận, nhưng Tô Diễm Như tố biết Thạch Tiểu Nhạc luôn luôn có chút nhát gan sợ phiền phức, hơn nữa gặp được một ít đại trường hợp, càng hội khẩn trương đặc phát run.

Này cũng là nàng không nghĩ Thạch Tiểu Nhạc tham gia lâu nội đại bi trọng yếu nguyên nhân.

Huống hồ, lúc này đây lâu nội tuổi trẻ tinh anh ra hết, Thạch Tiểu Nhạc thượng hơn phân nửa cũng là tự rước lấy nhục, bị cười nhạo.

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Tiểu di, sở ưng không nghĩ vẫn sinh hoạt tại mẫu ưng bảo hộ dưới, hắn cũng muốn có một ngày, có thể lấy chính mình cánh bảo hộ mẫu ưng."

Tô Diễm Như biểu tình chấn động, buồn cười nói: "Nhạc Nhạc, người đem chính mình so sánh sở ưng?"

Nếu ở quá khứ, Thạch Tiểu Nhạc chắc chắn mặt đỏ tới mang tai, bởi vì tự ti mà đáp không hơn nói.

Chính là lần này, Tô Diễm Như kinh ngạc phát hiện, Thạch Tiểu Nhạc không chỉ có không có thẹn quá thành giận, ngược lại thân nhiên cười nói: "Cho dù không phải sở ưng, tốt xấu cũng là con cháu, cũng có thể bảo hộ Tiểu di."

Loại này nhìn như hàm súc, kì thực tự tin biểu tình, Tô Diễm Như thấy được nhiều lắm. Trong ấn tượng, này giang hồ đại lão liền thường xuyên lộ ra loại vẻ mặt này.

Giờ này khắc này, Tô Diễm Như lại xác nhận, Thạch Tiểu Nhạc thật sự biến hóa rất nhiều.

"Tiểu di, này một năm ta ở Họa Kiếm Phái, thật sự đã trải qua rất nhiều. Ta biết có một số việc không thể tránh cho, thân là của người cháu, nếu ngay cả

lâu nội đại bị cũng không tham gia, mỗ ta nhân vừa muốn công kích ngươi . Tốt xấu, ta cũng muốn lộ cái mặt không phải?"

Thạch Tiểu Nhạc nâng chung trà lên, từ từ uống ngụm trà.

Bộ dáng này thấy Tô Diễm Như buồn cười vừa tức giận, nhìn không được cho hắn ót đến đây một cái tát. Ồ Tiểu di trước mặt trang cái gì bức!

"Ngươi đã tâm ý đã quyết, Tiểu di cũng không có thể ngăn đón ngươi. Bất quá ngươi phải đáp ứng Tiểu di, gấp gờ đánh thắng được liền đánh, nếu không có nắm chắc, phải bỏ quyền!"

Tô Diễm Như thấp phần còn thật sự địa nói.

"Ân, ta nghe Tiểu di ."

Thạch Tiểu Nhạc miệng đầy đáp ứng.

Bất quá Tô Diễm Như luôn luôn loại cảm giác, tiểu gia hỏa này tựa hồ không có đem nói nghe đi vào, quên đi, cùng lắm thì đến lúc đó dám không nghe lời, mạnh mẽ can thiệp chính là.

Hai người lại hàn huyên một trận, Thạch Tiểu Nhạc lấy có có chút mệt mỏi, liền lui xuống.

Hắn chân trước mới vừa đi, Tô Diễm Như biểu tình trầm xuống, lập tức gọi tới Mông Kì.

"Đem Nhạc Nhạc này một năm trải qua chuyện tình, kể lại địa cho ta nói một lần."

Tô Diễm Như lạnh lùng nói. Trước mặt người ở bên ngoài, nàng biến trở về cái kia sát phạt quyết đoán kim phượng lâu chủ.

Mông Kì đôi mắt vừa động, liền êm tai nói tới, đem Thạch Tiểu Nhạc như thế nào bị người khi dễ chuyện nói được toàn diện không bỏ sót, ngay cả bị người mắng nói cái gì, bị đánh nhiều ít hạ cũng không lậu quá.

Duy độc, hắn cũng không nói gì ra Thạch Tiểu Nhạc công lực tiến nhanh chuyện tình.

Bàng!

Nghe xong Mông Kì trong lời nói, Tô Diễm Như vỗ cái bàn, cặp kia câu nhân mắt đẹp đã tràn đầy lửa giận.

Đáng chết, nàng thị chi nếu trên bảo Nhạc Nhạc, tại đây một năm lý dĩ nhiên bị người như vậy khi dễ?

Tô Diễm Như nhìn về phía Mông Kì.

Mông Kì sợ tới mức lập tức giơ lên hai tay, kêu lên: "Lâu chủ, đây chính là của ngươi phân phó, vì làm cho Thiếu chủ biết nhân tình hiểm ác, không đến sống chết trước mắt, không được ra tay!"

Tô Diễm Như hừ một tiếng, nói: "Chiếu ý tứ của ngươi, Nhạc Nhạc quả nhiên vẫn là không có luyện võ thiên phú, hiện giờ như trước thực lực thường thường?"

Mông Kì nghĩ thầm, rằng, kinh hi công bố quá sớm sẽ không kích thích , gật đầu như đảo toán bàn: "Ừ, ta xem lâu chủ tìm một cơ hội, đem Thiếu chủ triệu hồi bên ngươi nhìn thấy quên đi."

Tô Diễm Như hứng thú đàn độn địa vẫy lui Mông Kì, thờ dài.

Nguyên bản nàng còn muốn , Thạch Tiểu Nhạc biến hóa như thế to lớn, định là ở tu luyện thượng có kỳ ngộ chi cố, nguyên lai đúng là vẫn còn chính mình nghĩ nhiều .

"Nghĩa huynh, nghĩa tẩu, cho dù Diễm Như không thể đem Nhạc Nhạc bồi dưỡng thành cao thủ, cũng chắc chắn làm cho hắn khoái hoạt địa cuộc sống, các ngươi yên tâm đi."

.....

Cáo từ Tô Diễm Như lúc sau, Thạch Tiểu Nhạc một mình ở kim phượng lâu nội đi dạo, thỉnh thoảng có bọn hạ nhân đi qua, liền dừng lại hãm hãm một tiếng Thạch thiếu gia.

Nhìn ra được đến, này đó hạ nhân đều là trải qua huấn luyện , mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, ít nhất ở mặt ngoài cung kính, làm cho người ta tìm không ra tật xấu.

"U, này không phải Tiểu nhạc sao không? Ngươi đã trở lại."

Đúng lúc này, một trận ý vị thâm trường tiếng cười vang lên.

Thạch Tiểu Nhạc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một vị đầu đội kim quan thiếu niên cất bước đi tới, khoe miệng mỉm cười, ánh mắt gian lại thập phần cao ngạo.

"Lam Vũ."

Người này tên là Lam Vũ, chính là kim phượng lâu tam đại thiên tài một trong, Lam Ngưng sinh đôi đệ đệ, từ trước đến nay cùng Thạch Tiểu Nhạc không thể nào đối phó.

"Tiểu nhạc, hay là ngươi cũng muốn tham gia lâu nội đại bỉ? Ha ha, sẽ không dọa đến chân nhuyển đi?"

Lam Vũ cau mày, ‘ lo lắng ’ địa nói, nhạ đắc hấn phía sau vài vị thiếu niên một trận ồn ào cười to.

Bọn họ đều là kim phượng lâu cao tăng đệ tử, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) thả đứng ở lầu hai chủ trận doanh, cho nên đối với Thạch Tiểu Nhạc không chút nào cổ kị, nghĩ muốn cười nhạo liền cười nhạo.

Dù sao dựa theo quy củ, lâu nội đại bỉ lúc sau, kim phượng lâu lâu chủ sẽ mời dự họp một lần kiểm điểm đại hội, trần thuật mấy năm nay ưu khuyết điểm thị phi.

Căn cứ bọn họ nghe được đường nhỏ tin tức, lần này ba vị phó lâu chủ, chuẩn bị liên hợp mặt khác cao tăng đối lâu chủ tiến hành tạo áp lực, bức bách nằng từ nhậm lâu chủ vị.

Đến lúc đó một khi trở thành sự thật, Thạch Tiểu Nhạc ngay cả duy nhất trụ cột đều ngã, bọn họ liền lại càng không dùng kiêng kị .

"Nếu vô chuyện quan trọng, ta còn muốn nghỉ ngơi, không phụng bồi ."

Không có thả ra cái gì ngoan nói, Thạch Tiểu Nhạc lướt qua mấy người, một mình rời đi.

Với hấn mà nói, Lam Vũ những người này, ngay cả làm cho hấn phóng ngoan nói tư cách đều không có.

"Hừ, kiêu ngạo cái gì, lâu chủ đều phải thay đổi người , ta xem đến lúc đó hấn lấy cái gì đùa giỡn uy phong!"

Lam Vũ hàm hừ địa nói.

"Lam ca, lệnh tỷ lần này trở về, nghe nói công lực tiến nhanh, nếu nằng được đến người thừa kế vị, lâu hai chủ cực có thể thuận thế trở thành quá độ tính lâu chủ, người nhưng chỉ có ít lâu chủ . Đến lúc đó, còn muốn nhiều hơn đề bạt các tiểu đệ a."

Bên cạnh một người nửa thật nửa giả địa hay nói giỡn.

Lam Vũ nghe xong cười ha ha, buồn bức loại tình cảm nhất thời trở thành hư không, nói: "Đâu có đâu có."

Thạch Tiểu Nhạc độc lập sân ở kim phượng lâu mặt đông, bất luận là quy mô, bố trí, giai điệu bộ kiểm phái sân tốt lắm không ngừng một cái cấp bậc.

Khi hấn vào cửa khi, sớm có hai vị nha hoàn chờ ở nơi đó, đốt tốt lắm tắm rửa thùy, tùy thời chuẩn bị hầu hạ hấn.

Thạch Tiểu Nhạc cùng hai người không nhẹ không nặng địa hàn huyên một hồi, khiến các nằng đi xuống nghỉ ngơi sau, lúc này mới trở lại phòng nội, lập tức tiến nhập tu luyện trạng thái.

Khoảng cách đại bỉ còn có một ngày, hấn muốn nhìn một chút, có thể hay không lợi dụng phục dưỡng khí công, thuận thế đột phá chính mình nội công cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32 : Lâu nội đại bỉ bắt đầu

Kim phượng lâu, trừ bỏ một vị lâu chủ hòa ba vị phó lâu chủ ngoại, có khác mười vị trưởng lão.

Này mười bốn nhân, có được cao nhất quyền lợi. Thậm chí ở năm năm một lần lâu chủ tự kiểm đại hội thượng, nếu đầu phiếu số quá bán, trực tiếp có

thể bài miễn lâu chủ.

Ngay tại lâu nội đại bị cử hành trước một ngày, ba vị trưởng lão xuất hiện ở tại lâu hai chủ thư phòng nội.

"Lâu hai chủ, mấy năm nay ngươi vì kim phượng lâu cẩn trọng, ta chờ đều xem ở trong mắt. Yên tâm đi, đại bị lúc sau, ta chờ ba người đồ hội duy trì ngươi."

Ba vị trưởng lão mới vừa ngồi xuống, liền đều tỏ thái độ.

Lâu hai chủ là cái tướng mạo quốc thước lão giả, nghe vậy cười nói: "Kỳ thật tô lâu chủ năng lực không tồi, đáng tiếc nàng có mang tư tâm, năm đó nếu không có nàng vì bản thân chỉ tư, cắt nhường tặng lớn địa bản, ta kim phượng lâu sớm độc bá Phi Yến Thành."

Hắn nhìn như ở giải thích, kỳ thật âm thầm cấp Tô Diễm Như thượng mất được. Quả nhiên, nghe thấy hắn chuyện xưa nhắc lại, ba vị trưởng lão nguyên bản do dự về, lập tức lại tiêu giảm ba phần.

Trong đó một vị trưởng lão nói: "Lâu hai chủ, lần này mặt khác hai vị phó lâu chủ đều đối lâu chủ vị có ý tưởng. Cho nên, ngày mai đại bị thập phần máu chốt."

Ở ba vị phó lâu diễn viên lực máu chốt thời kỳ, lâu chủ người thừa kế thuộc sở hữu, hiển nhiên hội đối mười vị trưởng lão lựa chọn sinh ra không thể đo lường tác dụng.

Dù sao năng lực tương đương điều kiện tiên quyết hạ, mọi người khẳng định lựa chọn người thừa kế trực hệ, như vậy càng có thể cam đoan địa vị thuận lợi tiếp tục, bảo đảm kim phượng lâu ổn định.

"Lam Ngưng đã vu ngày trước, đột phá đến Tầng khí cửu trọng."

Lâu hai chủ lộ ra một tin tức, cả kinh ba vị trưởng lão thiếu chút nữa đứng lên.

Thân là kim phượng lâu tam đại thiên tài một trong, lúc trước Lam Ngưng Tầng Khí Cảnh sáu trọng thời điểm, có thể đánh chết Tầng Khí Cảnh bát trọng giang hồ cao thủ, hiện tại nàng tấn chức đến Tầng khí cửu trọng, thực lực chắc có bao nhiêu cường?

"Ha ha, thì ra là thế, như vậy ta chờ trước hết trước tiên chúc mừng lâu hai chủ."

Ba vị trưởng lão tái vô cùng Hà cổ ky, trong lòng hoàn toàn quyết ý duy trì lâu hai chủ.

Dù sao lâu hai chủ một khi thành lâu chủ, bọn họ như thế nào cũng coi như được với sớm nhất một đám 'từ long chi thần', sau này đãi ngộ khẳng định so với hiện tại tốt.

Lâu hai chủ âm thầm mưu hoa đồng thời, lâu ba chủ, tứ lâu chủ cũng không có nhàn rỗi.

Ngược lại là ở ngoại nhân xem ra, địa vị khó giữ được lâu chủ Tô Diễm Như, tựa hồ hồn không thêm đề ý phát sinh chuyện, như trước nên để làm chi để làm chi.

"Ngươi là nói, Nhạc Nhạc đóng cửa không ra, đang ở tu luyện?"

Trên bàn bãi một phần phân tinh xảo thức ăn, Tô Diễm Như mặt lộ vẻ ngạc nhiên về.

"Đúng vậy, nô tỳ ngay cả Thiếu chủ mặt cũng chưa gặp qua."

Nhà hoàn ở một bên bẩm báo nói.

"Tốt lắm, một khi đã như vậy, ngươi trước đi xuống đi."

Đãi nha hoàn đi rồi, Tô Diễm Như lẩm bẩm: "Này tiểu quý, đến tốt cùng đang làm chút cái gì?"

Lời tuy nói như thế, Tô Diễm Như vẫn là có chút tâm hi. Nàng dù sao không có khả năng cả đời bảo hộ Thạch Tiểu Nhạc, nếu người sau hiểu được tự mình cố gắng, cho dù ngày nào đó nàng mất, cũng có thể càng thêm an tâm.

Bởi vì sắp đã đến đại bị, cả kim phượng lâu đều đắm chìm ở một loại khẩn trương cùng chờ mong bầu không khí bên trong.

Không ai biết, ngay tại mặt đông một chỗ độc lập sân lý, Thạch Tiểu Nhạc đã muốn ước chừng ngồi xếp bằng mười canh giờ.

"Cho ta đột phá."

Phục dưỡng khí công vận chuyển dưới, Thạch Tiểu Nhạc nội lực một lần lại một lần địa va chạm vô hình hàng rào. Hắn đã liên tục ném thử không dưới ngàn thứ, đôi làm người thường, đã sớm hồng mắt.

Gần nhất, mỗi lần va chạm hàng rào sinh ra đau đớn, không phải người bình thường có thể thừa nhận. Đây cũng là vì cái gì đại bộ phận nhân, đều là tới

rồi mười thành nắm chắc thời điểm mới lựa chọn đột phá nhất đại nguyên nhân.

Đệ nhị, va chạm hàng rào qua đi, nội lực khó tránh khỏi tản mạn khắp nơi, muốn một lần nữa tụ tập, liền cần hao phí đại lượng tâm thần. Vạn nhất tâm thần không đồng đạo, cực có thể tẩu hỏa nhập ma.

Đệ tam, bình thường Tàng Khí Cảnh võ giả, làm sao có Thạch Tiểu Nhạc như vậy lâu dài nội lực? Duy nhất thí cái mấy trăm lần đã muốn đến cùng.

Có thể nói, đúng là ý chí, tinh thần, cùng với tu luyện phục dưỡng khí công ba phương diện hiệp đồng tác dụng,

Mới khiến cho Thạch Tiểu Nhạc kiên trì tới rồi hiện giờ.

Hắn cảm giác được, vách tường chướng ngại ngoài vết rách càng ngày càng nhiều, lập tức sẽ thoát phá.

Trong đầu hiện lên Tiểu di khuôn mặt, Thạch Tiểu Nhạc mạnh mẽ ngưng tụ tinh thần, lần thứ hai vận chuyển nội lực hướng tới vách tường chướng ngại phóng đi.

Oanh!

Một trận châm thứ bàn đầu nhức, làm hắn cả người cơ thể run rẩy, theo sau đột nhiên lại nảy lên một cỗ ấm hoà thuận vui vẻ cảm giác.

Thạch Tiểu Nhạc nội lực lấy rất thường có thể thấy được tốc độ không ngừng tăng lên. Nếu đưa hắn ngay từ đầu nội lực tổng sản lượng so sánh thủy giản, như vậy giờ phút này chính là thủy tuyền, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Trừ bỏ tổng sản lượng, nội lực độ tinh khiết cũng ở tăng lên, cảnh này khiến hắn vận chuyển hiệu suất thật to tăng cường.

Tàng khí sáu trọng lúc đầu!

Thật dài phun ra một ngụm cũng không tồn tại trọc khí, Thạch Tiểu Nhạc mở to mắt, nhìn không được lộ ra sắc mặt vui mừng.

Ngay từ đầu hắn chính là ôm thử xem xem tâm tính, mặt sau còn có điểm cường thượng, rất có điểm không đạt mục đích không bỏ qua ý tứ.

Nhưng là Thạch Tiểu Nhạc biết, lúc này đây có thể thành công, rất lớn trình độ thượng là phục dưỡng khí công công lao.

Nếu đổi làm Bảo Nguyên Kính, mười thành mười không có khả năng thành công.

Chỉ có thể nói, nội công tâm pháp đối võ giả ảnh hưởng quá.

Cái này giống vậy là mô tô chỉ vu ô tô, đồng dạng điều kiện hạ, mô tô càng cao cấp, ô tô tự nhiên chạy trốn càng nhanh việt ổn.

Đương nhiên, mỗi người đích tình huống vô cùng giống nhau, đồng dạng võ công tâm pháp, tiến cảnh cũng có sắp có chậm.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, một môn tốt nhất nội công tâm pháp, không chỉ có tài năng ở ngắn hạn nội tăng cường võ giả thực lực, thậm chí còn có thể trường kỳ kích phát tiềm lực, đột phá tự thân cực hạn.

Lấy tầm thường tư chất võ giả vi lệ, nếu hắn tu luyện chính là tam lưu thượng phẩm nội công tâm pháp, tương lai có như vậy một tia có thể, siêu việt Nạp Khí Cảnh.

Mà nếu, hắn tu luyện chính là nhị lưu loại xấu nội công tâm pháp, loại này xác suất hội thành lần địa tăng lớn!

Đáng tiếc chính là, này thiên hạ võ công, hơi chút thượng điểm cấp độ, phẩm chất, đều bị đứng đầu võ lâm thế lực chặt chẽ chộp vào trong tay, cực nhỏ có thể lưu lạc đến trên giang hồ.

Tỷ như phụ cận giang hồ nói bên trong, một quyển tam lưu thượng phẩm nội công tâm pháp, cơ bản chính là môn phái nội trấn phái tuyệt học. Chính là kim phượng lâu kim phượng tâm pháp, cũng là này cấp độ, phẩm chất.

Mà nếu là xuất hiện một môn nhị lưu loại xấu võ học, không cần suy nghĩ nhiều, tuyệt đối hội giáo khởi một trận tinh phong huyết vũ.

Thạch Tiểu Nhạc có tâm thí nghiệm chính mình giờ phút này thực lực, hắn đi vào trong viện, hướng tới phía trước đánh ra nhất thức Bách Hoa Thác Quyền.

Oanh một tiếng.

Ba thước ở ngoài, một chuỗi lá cây không gió tự động, liên quan tinh tế chỉ làm đều lay động vài cái.

"Ân, nội lực so với lúc trước tăng lên ba tứ thành tả hữu."

Thạch Tiểu Nhạc thập phần vừa lòng.

Hắn có loại cảm giác, nếu lúc này tái làm cho hắn cùng Đồng Thành Vũ chỉ lưu giao thủ, cho dù bất động dùng điểm Thạch khí xoáy tụ, cũng tuyệt không hội rơi vào hạ phong.

Mà nếu là vận dụng điểm Thạch khí xoáy tụ, phỏng chừng ba tứ chiêu có thể giải quyết đối phương!

Phải biết rằng, hắn không chỉ có là nội lực tu vi tăng lên đơn giản như vậy, có phục dưỡng khí công thêm thành, hắn thân mình thực lực liền tăng cường không ít.

"Ngày mai chính là đại bi, ta thật muốn kiến thức một chút, cái gọi là kim phượng lâu thiên tài, đến tột cùng có bao nhiêu thực lực."

Thạch Tiểu Nhạc cười cười, xoay người trở lại trong phòng.

.....

Ánh mặt trời tăng sáng, lại là trời xanh không mây, ngàn dặm sáng sủa một ngày.

Một ngày này vừa mới tới rồi giờ Thìn, liền có một chiếc lương xe ngựa đứng ở kim phượng lâu cửa trăm mét chỗ, theo sau một vị vị ở Phi Yến Thành rất có địa vị giang hồ cao thủ xuống xe, mang theo lễ vật hướng kim phượng lâu đi đến.

"Trần tiêu đầu, ngươi cũng đến đây."

"Vương bang chủ, ngươi cũng không đến đây? Kim phượng lâu mười năm một lần lâu nội đại bi, Trần mỗ há có thể bỏ qua?"

"Ha ha ha, đồng đề ỷ."

Phân đông giang hồ cao thủ tề hướng kim phượng lâu, nhận thức liền tán gẫu vài câu, không biết đồng dạng ôm quyền tiếp đón một tiếng, cuối cùng ở quân gia bình tĩnh dẫn dắt hạ, đi tới kim phượng lâu đại quảng trường ngoại tân khách tịch bên trong.

Vì hôm nay đại bi, kim phượng lâu cũng tìm mạnh mẽ khí, tổng cộng xiêm áo hơn mười trượng chỗ ngồi, thả ở từng chỗ ngồi trước đều thiết có cái bàn cùng chuyên môn hạ nhân, trên bàn dọn xong nứt cùng rượu thủy.

Phi Yến Thành giang hồ cao thủ, đương nhiên không có khả năng chỉ có hơn mười người, bất quá chân chính có tư cách vào nhập kim phượng lâu đang xem cuộc chiến, đều là ở địa phương có được cực cao lực ảnh hưởng đại hào.

Hôm nay Tô Diễm Như theo thường lệ mặc quần áo hồng sa, mặt ngoài có hứng thú đáng người, tinh xảo tuyệt mỹ khuôn mặt, nhất nhãn mày nhất đám, đều khiến ở đây không ít cao thủ nhin không được tâm đăng thần trí.

Ngẫu có một chút phu nhân cùng phu gia cùng đi, lúc này sẽ gặp gỡ gần gũi địa trạc nhất trạc phu gia, lấy biểu đạt chính mình bất mãn.

"Thành chủ đến."

Tiếp cận giờ Ty, theo quân gia một tiếng hô to, chính là Tô Diễm Như ở bên trong tất cả mọi người đứng lên.

"Thành chủ đại giá quang lâm, thật đúng là khiến kim phượng lâu vẻ vang cho kẻ hèn này a."

Tô Diễm Như xảo tiểu thần nhiên.

Thành chủ mâu bên trong bay nhanh xẹt qua một tia lửa nóng, nói: "Kim phượng lâu làm Phi Yến Thành tam đại thế lực một trong, có này việc trọng đại, bản thành chủ há có thể không đến?"

Bởi vì thành chủ gia nhập, hiện trường không khí trở nên hơn nhiệt liệt. Vô hình trung, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) mọi người đối kim phượng lâu đại bi chờ mong trình độ lại cao nhất tiết.

An bài hảo thành chủ sau, mắt thấy hiện trường mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, bạo hùng Mông Kì đứng lên, lớn tiếng nói: "Cảm tạ chư vị anh hùng quang lâm kim phượng lâu, vô nghĩa không nói nhiều, kim phượng lâu đại bi, hiện tại bắt đầu! Phàm là dự thi nhân viên, không được có ý định hãm hại người khác, không được thi triển ám khí, độc dược, vì người ẩn lâu quy xử lý!"

"Mặt khác, lần này đại bi thứ nhất danh, không chỉ có có thể đạt được lâu chủ người thừa kế vị trí, còn có thể thêm vào được đến tụ khí đan một quả."

Không ít người sắc mặt phi biến, kinh hãi vu kim phượng lâu hào phóng.

Tụ khí đan, con đối Tàng Khí Cảnh võ giả hữu hiệu, có thể làm Tàng Khí Cảnh võ giả đột phá cảnh giới tỷ lệ gia tăng một nửa đã ngoài. Bộ mặt thành phố thượng, loại này đan dược ít nhất giá trị hai mươi vạn lượng đã ngoài.

Lầu hai chủ, lầu ba chủ, tứ lầu chủ ba người liếc nhau.

Tụ khí đan chủ ý, đương nhiên là bọn hắn nói ra. Ở bọn họ xem ra, dù sao cuối cùng thứ nhất danh nhất định là chính mình hậu đại, kia còn có cái gì hảo keo kiệt.

Mông Kì tuyên bố xong sau, hơn mười vị người trẻ tuổi từ sườn trong phòng đi ra, theo thứ tự từ trước phương mộc tương bên trong lĩnh chính mình dãy số.

"Diễm Như, bản thành chủ nghe nói, lần này của ngươi Tiểu cháu cũng dự thi?"

Phi Yến Thành chủ cùng Tô Diễm Như cách một cái thân vị, hỏi.

Tô Diễm Như nghe được hân xưng hô, mày lơ đãng vừa nhíu, cười nói: "Đúng là."

Bên cạnh lâu hai chủ chen vào nói nói: "Tiểu nhạc ở Họa Kiếm Phái học một năm, nói vậy định là công lực tiến nhanh, chuẩn bị trở về bỗng nhiên nổi tiếng. Lão phu thật tốt đẹp xem mới là."

Miệng hân thượng mình khen, kỳ thật trong giọng nói tràn đầy trào phúng, căn bản không tiếp thu vì Thạch Tiểu Nhạc có thể nhắc lên cái gì sóng nước đến.

Nghe được lâu hai chủ tổn hại nói, ở đây kim phượng lâu cao tầng đều nhìn không được cười ra tiếng đến.

Tô Diễm Như đã ở cười, bất quá mâu quang có chút lãnh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33 : Kim phượng lâu 3 đại thiên tài

"Ngươi không nên dự thi."

Bốc thăm xong lúc sau, trẻ tuổi nhóm bị an bài ở tại quảng trường đông nam sừng, một vị lạnh lùng hắc y thiếu niên đi tới Thạch Tiểu Nhạc trước mặt.

Người này tên là Lãnh Phong, chính là Tô Diễm Như nhất hệ ít có niên kỉ khinh tình anh.

"Vì sao không nên?"

Thạch Tiểu Nhạc hỏi.

"Ngươi không trở lại, ít nhất còn có không trở lại lý do. Hiện giờ lâu chủ thế nguy, ngươi ở đại bị bên trong biểu hiện, chắc chắn bị người cho rằng một cái trò cười, lấy này đến công kích lâu chủ."

Lãnh Phong nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc, trong ánh mắt tràn đầy phần nộ cùng thất vọng.

"Ta sẽ vì chính mình hành vi phụ trách, lại càng không sẽ làm bất luận kẻ nào cười nhạo Tiểu di."

Thạch Tiểu Nhạc thần nhiên nói.

Lãnh Phong hừ một tiếng, dời bước tránh ra, hiển nhiên không tin hân lí do thoái thác.

Theo rút thăm xong, mười năm một lần kim phượng lâu đại bị, chính thức bắt đầu rồi.

"Số 1 Trương Đức Phương, đối bốn mươi sáu hào Ngô Nham"

Trọng tài vừa dứt lời, chỉ thấy hai vị người trẻ tuổi triển khai khinh công, nhảy lên đài khoan mười trọng lôi đài.

Làm trò dưới đài nhiều như vậy Phi Yến Thành đại hào ánh mắt, hai người tâm tình kích động, cơ hồ ngay từ đầu liền vận dụng toàn lực, cần phải phải ở mọi người trước mặt bày ra chính mình phong thái.

Bắt đầu thi đấu phía trước, trước ba trên cơ bản bị Lam Ngưng, Kim Vô Úy cùng Sa Tùng Hoành tập trung, cho nên còn lại lòng người thái ngược lại thực ổn, chưa từng có nhiều thắng bại tâm.

Đương nhiên, nếu là gặp gỡ những người khác, bọn họ vẫn là hội cố gắng tranh nhất tranh .

"Ngô Nham, người không phải ta đối thủ, nhận thua đi, hảm khoảng không chừng!"

Trên lôi đài, Trương Đức Phương hét lớn một tiếng, khí thế như sấm, sức thế thật lâu sau hữu chừng hung hăng hướng đối diện Ngô Nham chụp đi.

"Đồng dục, gió xoáy chân."

Ngô Nham không cam lòng yếu thế, hai chân nhảy lên giao nhau, giống như kéo bàn công hướng Trương Đức Phương.

Hai người cùng là Tăng Khí Cảnh ngũ trùng tu vi, bất quá Thạch Tiểu Nhạc rõ ràng nhìn ra, Trương Đức Phương ở chừng pháp thượng tạo nghệ rất cao một ít.

Quả nhiên, hơn mười chiêu sau, Trương Đức Phương lâm tường một sơ hở, lấy nửa chiêu thắng hiểm Ngô Nham.

"Trương Đức Phương thắng."

Tuyên bố kết quả sau, hiện trường vang lên hi thừa thốt lạc vỗ tay, nhưng mà vị kia Trương Đức Phương không chút nào để ý, như trước là vẻ mặt hưng phấn.

Trận đấu một hồi tiếp một hồi tiến hành .

Đối với hiện trường võ lâm cao thủ mà nói, lúc trước này đó trận đấu khó tránh khỏi có chút ngấy thơ, có loại học sinh trung học xem học sinh tiểu học làm số học đề cảm giác.

Bất quá tới rồi thứ sáu tràng trận đấu, không khí không giống với .

"Sáu hào Lãnh Phong, đối bốn mươi mốt hào Từ Bình."

Nghe được chính mình tên, Lãnh Phong ánh mắt nhất ngưng, hai chân một chút, liền nhẹ nhàng dừng ở lôi đài bên cạnh, này phân khinh công lập tức giành được chiếm được cả sảnh đường màu.

"Diễm Như, đây là đệ tử của người sao không, thoát nhìn quả nhiên không tầm thường."

Phi Yên Thành chủ rõ ràng điều tra quá Tô Diễm Như đích tình huống, quay đầu đánh giá của nàng sùn mặt, há mồm sẽ.

Tô Diễm Như còn chưa nói chuyện, lâu hai chủ liền giành nói: "Thành chủ có điều không biết, vị này Lãnh Phong không ngừng là lâu chủ đệ tử đơn giản như vậy, mà là này tối đặc ý đệ tử, miễn cưỡng có thể sắp xếp nhập kim phượng lâu trước từ ."

Lôi kia vừa thốt ra, phụ cận một đám người nhất thời sắc mặt quái dị.

Cái gọi là đánh người không về mặt, này lâu hai chủ, tựa hồ không thể nào đem Tô Diễm Như để vào mắt a?

Mông Kì một trận thâm giận, sắc mặt lại hắc lại hồng, được Tô Diễm Như ám chỉ sau, lúc này mới miễn cưỡng nhẫn nại xuống dưới.

Giờ phút này trên lôi đài, Lãnh Phong đã muốn cùng Từ Bình giao nổi lên thủ.

Làm Tô Diễm Như tối đặc ý đệ tử, Lãnh Phong thực lực không thể nghi ngờ. Tăng khí bát trọng hấn, cầm trong tay song đao, làm nhiều việc cùng lúc dưới, nhất thời đem Từ Bình bức lui tới rồi lôi đài bên cạnh.

"Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, tái mà suy, ba mà kiệt. Lãnh sư huynh, người rất dùng sức ."

Mắt thấy phải bị thua, Từ Bình quý dị cười, trong tay trường kiếm nhất hoa, nhất thời ngay tại trước người xây dựng ra một tầng phòng thủ kiên cố bàn phòng ngự.

Cục diện bắt đầu chậm rãi nghiêng.

Mỗi khi Lãnh Phong phải Từ Bình đánh bại khi, Từ Bình liền thi triển ra kia quái dị nhất chiêu,

Như thế hơn mười chiêu qua đi, Lãnh Phong chiêu thức uy lực rõ ràng trượt không ít.

"Từ sư huynh từ nơi này học được này nhất chiêu?"

"Ta nghe từ sư huynh nói qua, này hình như là sa sư huynh truyền thụ cho hấn ."

Có người thấp giọng nói, nhìn về phía rảnh tay điêu chiết phiến Sa Túng Hoành.

Sa Túng Hoành cũng không phủ nhận, đơn giản liền cười nói: "Đó là sa mỗ nhân đến vô sự, tự nghĩ ra nhất chiêu, không nghĩ tới còn đình hữu dụng."

Xôn xao!

Mọi người một trận ò lên, cái gì, Từ Bình để mà đỡ Lãnh Phong quái dị chiêu thức, dĩ nhiên là Sa Túng Hoành chính mình sáng tạo đi ra ?

"Sa sư huynh mới mười bảy tuổi đi, dĩ nhiên có thể tự nghĩ ra võ học , thiệt hay giả?"

"Sa sư huynh thiên phú mỗi người đều biết, há có thể giả được?"

Tô Diễm Như nhất hệ niên kỉ khinh các đệ tử, mỗi người sắc mặt khó coi. Về phần mặt khác mấy hệ, nhất là tứ lâu chủ nhất hệ nhân, tắc bắt đầu cao giọng hoan hô đứng lên.

Thạch Tiểu Nhạc không để ý đến những người khác, nhìn thấy trên lôi đài đích tình huống, lắc lắc đầu.

Chính như Từ Bình theo như lời như vậy, Lãnh Phong thực lực cố nhiên rất mạnh, đáng tiếc công kích tính có thừa, kéo dài tính lại lực hiển không đủ, hơn nữa ở hẳn bị Từ Bình cùng kích lúc sau, có loại mất đi bình tĩnh xu thế.

Đương nhiên, Thạch Tiểu Nhạc dựa vào trực giác, có thể cảm giác ra Lãnh Phong còn ẩn tàng rồi thực lực, nhưng cho dù hẳn đã bại Từ Bình, Thạch Tiểu Nhạc cũng không xem trọng hẳn kẻ tiếp trận đầu.

"Là người bức của ta, song đao khai bình!"

Ánh mắt lạnh như băng, Lãnh Phong đao lộ đột nhiên đại biến, giống như hai cái thót bàn rất nhanh phóng ra, phân từ hai bên trái phải giết đi ra ngoài.

Khanh khanh.

Cái này từ Từ Bình luống cuống, còn không kịp thi triển kia chiêu quái dị kiếm pháp, trong tay trường kiếm đã bị khải phi, theo sau bị Lãnh Phong một cước đạp đi ra ngoài.

"Lãnh Phong thắng lợi."

Cuối cùng vẫn là Lãnh Phong lấy được thắng lợi, bất quá hữu tâm nhân nhìn ra được đến, hẳn con bài chưa lật đã muốn bị Từ Bình cấp bức đi ra, kẻ tiếp trận đầu khủng bố sẽ không thuận lợi.

Dưới đài Tô Diễm Như, vì không thể tra địa thờ dài.

Lãnh Phong tính cách vẫn là hẳn chỗ thiếu hụt chỗ,nơi. Mới vừa rồi nếu là bình tĩnh một chút, hẳn hoàn toàn có thể tìm được đối phương sơ hở, lấy phá vỡ chi, đáng tiếc.

Nếu nói, Lãnh Phong cùng Từ Bình một trận chiến, rốt cục khiến hiện trường võ lâm đại hào nhóm sinh ra hứng thú trong lời nói, như vậy thứ tám tràng trận đấu, tắc chân chính hấp dẫn bọn họ lực chú ý.

"Số tám Kim Vô Úy, đối ba mươi chín hào Vương Thiên Thành."

Nghe được trọng tài cao vút thanh âm, một đôi song tim tòi nghiên cứu ánh mắt nhìn về phía lôi đài.

"Lầu ba chủ, rốt cục đến phiên Vô Úy , không biết hẳn hiện giờ thực lực như thế nào?"

Lầu hai chủ nhìn về phía về mặt bình tĩnh, vuốt râu mỉm cười lầu ba chủ. Hẳn tuy rằng đối cháu gái Lam Ngưng cực có tin tưởng, nhưng là muốn biết Kim Vô Úy hư thật.

"Ha ha, lão phu cũng không biết, bất quá Vô Úy nói, lần này không lấy thứ nhất, chính là hẳn lớn nhất thất bại."

Lầu ba chủ trong lời nói, khiến chính là lầu hai chủ, tứ lâu chủ ở bên trong nhân đều là một trận kinh ngạc. Thậm chí ngay cả Tô Diễm Như biểu tình đều đổi đổi.

Hào cuồng khải khí.

Trên lôi đài, Vương Thiên Thành nhìn thấy đối diện khoanh tay mà đứng Kim Vô Úy, nói: "Kim sư huynh, thỉnh chí giáo."

Kim Vô Úy khẽ gật đầu.

Vận chuyển toàn thân công lực, Vương Thiên Thành chân trái trên mặt đất nhất định, giống như mũi tên nhọn bàn bay nhanh hướng Kim Vô Úy phóng đi, giữa không trung liền đảo ra thế mạnh mẽ trầm một quyền.

Tam lưu trung phẩm võ học, trầm sa quyền.

Vương Thiên Thành coi như là kim phượng lâu không lớn không nhỏ một nhân tài, năm nay mười bảy tuổi hẳn, đã có được Tàng khí thất trọng tu vi, hơn

nữa đem trăm sa quyền luyện đến thần hợp chút thành tựu chi cảnh, hẳn tự tin tài năng ở Kim Vô Úy trong tay xanh quá mười chiêu.

"Mười chiêu là điểm mấu chốt, mười lăm chiêu đó là thắng lợi."

Vương Thiên Thành cắn răng một cái, mắt thấy nắm tay tạp tới rồi Kim Vô Úy trước mắt.

Kim Vô Úy đột nhiên vươn một bàn tay, năm ngón tay ki trương, tiện đà nhẹ nhàng nắm chặt, Vương Thiên Thành dùng hết toàn lực một kích, lập tức như là gặp không thể đột phá bình cảnh, không bao giờ ... nữa có thể đi tới nửa phần.

"Lực lượng của ngươi, quá yếu."

Lắc đầu, Kim Vô Úy hơi dùng một chút lực, đặng đặng đặng, Vương Thiên Thành ngay cả lui ba bước, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc cùng không tin.

Nhất chiêu, chính mình nhất chiêu liền đánh bại? Hơn nữa Kim Vô Úy căn bản không có dùng hết toàn lực.

Một loại tên là vô lực cảm giác, nảy lên Vương Thiên Thành trong lòng.

Không ngừng là hắn, giờ khắc này, cho dù là ở đây phần đông võ lâm đại hào, đều nhìn không được nheo lại ánh mắt.

Bởi vì có tương đương nhất bộ phận nhân, tự nhận làm không được giống Kim Vô Úy như vậy. Nói cách khác, này mới mười bát tuổi niên kỷ khinh nhân, thực lực đã muốn phải siêu việt bọn họ sao không?

"Vô Úy, thật đúng là hậu sinh khả uý a."

Lầu hai chủ nắm nắm tay, sắc mặt âm tình bất định, thẳng đến thấy xa xa Lam Ngưng bình tĩnh không lo bộ dáng, trong lòng bất an mới dần dần tán đi.

Hừ, Kim Vô Úy tuy mạnh, nhưng Ngưng nhi tuyệt không so với hắn nhược!

"Diễm Như, thanh niên nhân này thật sự là nguy."

Ngay cả Phi Yến Thành chủ đều nhìn không được khoa một câu.

Tô Diễm Như ứng phó một câu, theo sau nhìn về phía Thạch Tiểu Nhạc, gặp người sau vẻ mặt bí hiểm, có chút nghi hoặc địa mặt nhăn nhu mày. Này tiểu quý, sẽ không dọa thấy ngu chưa?

"Lam Ngưng, trước vài lần ta không thể đã bại ngươi, lúc này đây, ta sẽ cho ngươi thường đến thất bại tư vị."

Đi xuống lôi đài, Kim Vô Úy đối với nghênh diện mà đến Lam Ngưng nói, biểu tình dị thường bình tĩnh.

"Phải không? Mọi mắt mong chờ đi."

Lam Ngưng cầm trong tay trường kiếm, khinh phiêu phiêu địa đi đến trên lôi đài, lần này đến phiên nàng lên sân khấu.

Của nàng đối thủ, vừa mới là lầu ba chủ nhất hệ một gã người trẻ tuổi.

"Lam sư tỷ, đắc tội."

Người này người trẻ tuổi thủ vũ một cây tề mi côn, vòng quanh Lam Ngưng không ngừng chung quanh chạy, tìm kiếm cơ hội xuất thủ.

Trận đấu bắt đầu phía trước, hẳn phải tới rồi lầu ba chủ phản phó, không tích hết thủy đại giới bộ ra Lam Ngưng võ học, UU đọc sách www.uukanshu.com để làm cho Kim Vô Úy có nhiều hơn tư tưởng chuẩn bị, cho nên hắn không dám lơ đãng.

Hơn mười tức sau, người trẻ tuổi gặp Lam Ngưng như trước không hề sơ hở, cả người giống như là một tòa bất động băng sơn, mà chính hắn bởi vì tàn thi khinh công, nội lực hao tổn không ít, trong lòng biết không thể tái tiếp tục đi xuống, liền hét lớn một tiếng, huy côn xông lên.

Bàng!

Người trẻ tuổi tới cũng nhanh, đi cũng nhanh hơn.

Ở đây cận có số ít nhân thấy rõ, Lam Ngưng gần dựa vào nhất tiết vô kiếm, đã đem vị này Tăng khí thất trọng thiếu niên cao thủ đánh ra lôi đài.

Mà nàng từ đầu đến cuối, ngay cả cước bộ cũng chưa động quá.

"Hào!"

Lầu hai chủ mừng rỡ, vỗ trước mắt án bàn.

Này sử còn thiếu niên, võ công thậm chí so với Vương Thiên Thành còn cường một đường, từ Lam Ngưng ứng đối thượng xem, nàng như thế nào cũng

sẽ không nhục vu Kim Vô Úy .

Lầu ba chủ hừ lạnh một tiếng.

Từ lầu chủ ánh mắt lóe ra.

Về phần những người khác, kinh ngạc người có chi, trầm trồ khen ngợi người có chi, đủ loại cảm xúc không phải trường hợp cá biệt.

Thạch Tiểu Nhạc chậm rãi thu hồi tầm mắt, trong lòng thâm nghĩ, này Lam Ngưng, còn có Kim Vô Úy thực lực, chỉ sợ đều so với Đồng Thành Vũ chỉ lưu cường một ít, nếu không có chính mình đêm qua vừa vận đột phá, chống lại bọn họ thật đúng là không có gì nắm chắc.

Lam Ngưng lúc sau không quá mấy tràng, rốt cục đến phiên kim phượng lầu tam đại thiên tài bên trong cuối cùng một vị, Sa Túng Hoành.

Cùng Kim Vô Úy khí phách ngoại lậu, Lam Ngưng lạnh lùng bất đồng, Sa Túng Hoành cười rộ lên giống như một vị chỉ có quý công tử, làm cho người ta không - cảm giác chút uy hiếp.

Đáng tiếc, đối diện vị kia Tăng khí sáu trọng cao thủ, vừa định thừa dịp này chưa chuẩn bị đến cái thưởng công, đã bị hấn đàm tiếu gian nhất phiến đánh bay đi ra ngoài.

Song phương hoàn toàn không phải một vài lượng cấp .

"Mười tám hào Thạch Tiểu Nhạc, đối hai mươi chín hào Tống Hiến."

Đệ thập bát tràng, Thạch Tiểu Nhạc rốt cục nghe thấy được chính mình tên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34 : Quyền đầu hiển uy

Ở kim phượng lầu, Thạch Tiểu Nhạc danh khí cố nhiên so ra kém tam đại thiên tài, nhưng bởi vì là Tô Diễm Như cháu, cho nên vẫn là đã bị không nhỏ chú ý.

Nghe thấy hấn muốn lên tràng, từng đạo khác nhau ánh mắt hướng hấn nhìn lại.

Tô Diễm Như không hiểu lo lắng đứng lên.

Trước kia Thạch Tiểu Nhạc, mỗi phùng loại này trường hợp sẽ gặp sợ tới mức thất thố, nếu lần này vẫn như cũ như thế, Tô Diễm Như thật không lo lắng cho mình thanh danh, chính là lo lắng này sẽ cho Thạch Tiểu Nhạc mang đến thật lớn đã kích.

Sự thật chứng minh, Tô Diễm Như lo lắng hoàn toàn là dư thừa .

Đối mặt mọi người ánh mắt, Thạch Tiểu Nhạc bình tĩnh tự nhiên địa đi bước một duyên bậc thang đi lên lời đài.

Hắn quần áo thanh sam, lưng thẳng thắn, bên hông các xứng một đao một kiếm, không nói chuyện thân mình thực lực như thế nào, ít nhất này phái đoàn đủ để cho nhân trước mắt sáng ngời .

"Không hổ là lầu chủ cháu, quả thực phong thái hơn người a."

Lầu hai chủ hơi hơi mỉm cười, cố ý đến đây một câu.

"Nếu Tiểu nhạc thực lực, có hấn hình tượng một phần mười hảo, tin tưởng lầu chủ cũng không dùng tái vì hấn lo lắng ."

Lầu ba chủ giảng nói càng tổn hại, trực tiếp châm chọc Thạch Tiểu Nhạc là cái gổi thêu hoa, trông được không còn dùng được.

Tô Diễm Như trong lòng giận dữ, nhưng ở mặt ngoài cũng không động thanh sắc. Giờ phút này nàng chỉ hy vọng, Thạch Tiểu Nhạc không cần cậy mạnh là tốt rồi.

"Thạch sư đệ, ngươi ra tay trước đi."

Trên lôi đài, Tống Hiến song chưởng rủ xuống, trong lòng không thể nghỉ ngơi thập phần thả lỏng.

Hắn thân mình có được Tàng khí sáu trọng tu vi, mà ở một năm trước, Thạch Tiểu Nhạc bắt quá là Tàng khí nhị trọng thôi, chính mình như thế nào cũng có thể nghiền áp đối phương.

Hơn nữa Tống Hiến thân mình là lâu ba chủ nhất hệ nhân, nghĩ lần này có thể hung hăng nhất chà xát Thạch Tiểu Nhạc, trong lòng liền tràn ngập gấp khó dần nổi cảm giác.

"Tống sư huynh, thỉnh."

Thạch Tiểu Nhạc nói, đứng ở tại chỗ chưa động.

Tống Hiến trong lòng rung mình, tiểu tử này có ý tứ gì, dĩ nhiên cùng hắn bùng lên cái giá, không khỏi giận dữ nói: "Một khi đã như vậy, đừng trách ta không khách khí."

Dưới chân như gió, Tống Hiến mang theo giận lao ra, một cái Bách Linh chưởng hướng tới Thạch Tiểu Nhạc hoành phách mà đi.

Bách Linh chưởng, kim phượng lâu tam lưu trung phẩm võ học, từ lúc mấy tháng phía trước, Tống Hiến đã đem chi tu luyện tới rồi thần hợp đại thành chỉ cảnh, dùng để đối phó Thạch Tiểu Nhạc dư dả.

"Tống sư huynh thật là không để cho mặt mũi, vừa lên đến chính là Bách Linh chưởng pháp, này giáo Thạch sư đệ như thế nào chán?"

"Cũng không có thể nói như vậy, tống sư huynh đã muốn cấp ra cơ hội, chẳng qua Thạch sư đệ chính mình không muốn nắm chắc thôi."

Phân động kim phượng lâu niên kỉ khinh nhân nghị luận đều bên trong, Tống Hiến một quyền, cơ hồ đã sắp tạt đến Thạch Tiểu Nhạc kiên quyết mũi cốt thượng.

Đúng lúc này, Thạch Tiểu Nhạc động, không phải xuất đao, cũng không phải xuất kiếm, mà là ra quyền.

Cùng Tống Hiến nhẹ nhàng Bách Linh chưởng so sánh với, Thạch Tiểu Nhạc này một quyền tràn ngập làm cho người ta khó có thể hình dung cổ quái hương vị.

Thật giống như là, ngươi rõ ràng nghĩ đến hắn hội tạt hướng bên trái, cuối cùng cổ tình tạt tới rồi bên phải.

Chỉ tốt ở bề ngoài, xuất kỳ bất ý, đúng là Bách Hoa Thác Quyền.

Phanh.

Quyền chưởng giao kích bên trong, Tống Hiến thân thể nhoáng lên một cái, rút lui ba bước, trái lại Thạch Tiểu Nhạc, ngay cả thân thể cũng chưa động một chút.

"Cái gì?!"

Tống Hiến hé ra mặt bởi vì khiếp sợ, cơ hồ vận vẹo đứng lên. Vừa rồi một lần đối đánh trúng, hắn phát hiện Thạch Tiểu Nhạc nội lực chút vô lễ màu chính mình, nhưng lại cũng là Tàng khí sáu trọng?!

Dưới đài cũng vào lúc này phát ra ong ong ồn ào thanh.

Thạch Tiểu Nhạc không để ý đến này đó, thân thể không chút nào tạm dừng, lập tức đánh ra đệ nhị quyền.

Mấy ngày này, Thạch Tiểu Nhạc tuy rằng đem tinh lực đặt ở phục dưỡng khí công thượng, nhưng là không có sơ sẩy mặt khác võ công.

Hơn nữa ở đem mấy môn võ học lục tục tu luyện đến hóa tương viên mãn sau, hắn kinh nghiệm càng chừng, ngăn ngừa mấy ngày, đã xem Bách Hoa Thác Quyền tu luyện tới rồi thần hợp đại thành.

Bang bang phanh.

Thạch Tiểu Nhạc một quyền tiếp theo một quyền, trực tiếp đem Tống Hiến làm cho mặt xám mày tro, chặt vật không chịu nổi, không hề chống đỡ lực.

Một hồi mọi người dự kiến bên trong nghiền áp đang ở trình diễn, đáng tiếc vai diễn lại hoàn toàn đúng điều lại đây.

Trước đó, ai có thể dự đoán được, Thạch Tiểu Nhạc tu vi vô thanh vô tức đi ra Tàng khí sáu trọng, thả còn nghĩ một môn tam lưu trung phẩm quyền pháp, tu luyện tới rồi thần hợp đại thành?

"Thạch Tiểu Nhạc, ngươi nhưng thật ra hiểu được che dấu, đáng tiếc, bùng nổ đắc đã quá muộn."

Dưới lời đài, Kim Vô Úy rất nhanh dấu đi trên mặt dị sắc.

Một năm từ Tầng khí nhị trọng đột phá đến Tầng khí sáu trọng, điều này sao có thể? Ở Kim Vô Úy ý tưởng bên trong, lúc trước nhất định là Thạch Tiểu Nhạc ẩn dấu chuyết, cố ý che dấu thể lực, vì chính là lần này đại bại bên trong tiệm lộ mũi nhọn.

Đáng tiếc, loại này kì địch lấy nhược tâm tính, thân mình đã nói lên Thạch Tiểu Nhạc không tự tin.

Bởi vậy trừ bỏ ngay từ đầu kinh ngạc ngoại, Kim Vô Úy rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

"Mười lăm tuổi Tầng khí sáu trọng sao không?"

Sa Túng Hoành phe phẩy chiết phiến, mâu bên trong quang mang làm cho người ta khó có thể nắm lấy.

Kim phượng lâu tam đại thiên tài, năm nay đều là mười bảy tuổi niên kỉ kỉ. Bọn họ mười lăm tuổi thời điểm, thực lực cũng liền so với hiện tại Thạch Tiểu Nhạc cao một bậc tả hữu.

Vô hình bên trong, Sa Túng Hoành đã xem Thạch Tiểu Nhạc cho rằng một cái đáng giá coi trọng đối thủ.

"Khó trách gặp trở về. Đáng tiếc, của ta địch nhân chỉ có Kim Vô Úy cùng Sa Túng Hoành, người còn chưa đủ tư cách."

Lặng yên nắm chặt rãnh tay trúng kiếm, Lam Ngưng mặt không chút thay đổi.

Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên bùng nổ, khả xem như hôm nay có chủ kiến ngoại, không nói kịp nổ toàn trường cũng kém không nhiều lắm.

Mà này trong đó, tối kích động đích mưu nhiên phải kể tới kim phượng lâu chủ Tô Diễm Như.

"Nhạc Nhạc."

Tô Diễm Như trắng nõn như ngọc kiết nắm thành quyền, theo sau lại buông ra, như thế lặp lại vài lần sau, cả người mới chậm rãi trầm tĩnh lại.

Nhìn thấy trên đài đại triển thần uy Thạch Tiểu Nhạc, nàng nhìn không được một trận thất thần, một trận vui sướng, chỉ cảm thấy cả người nổi da gà đều đi lên.

Có thể làm vị này thái sơn băng vu trước mà không thay đổi màu nữ tử như thế thất thố, có lẽ cũng chỉ có một cái Thạch Tiểu Nhạc có thể làm tới rồi.

"Người đừng khinh người quá đáng, cho ta bại!"

Tổng Hiến bị thương công sau một lúc, không khỏi thẹn quá thành giận, cường đề một ngụm chân khí, ngang nhiên vận dụng Bách Linh bàn tay cực mạnh nhất thức, Bách Linh không hồi hận.

Mãnh liệt chưởng phong đập vào mặt nghênh đón, Thạch Tiểu Nhạc lại không trát một chút ánh mắt, từng bước bán ra, cũng thi triển Bách Hoa Thác Quyền chung cực cường chiêu.

Phanh!

Nắm tay giống như cây búa, lấy không thể ngăn cản chi thể đục lỗ chưởng phong, cuối cùng đứng ở Tổng Hiến ót ba tấc chỗ, thổi trúng hắc tóc đen một trận loạn vũ.

"Tổng sư huynh, đa tạ."

Thu quyền lui về phía sau, Thạch Tiểu Nhạc thần nhiên nói.

Lấy hắc hiện giờ công lực, phía trước chiến đấu kỳ thật cùng nhiệt thân không sai biệt lắm, chủ yếu vẫn là Thạch Tiểu Nhạc nghĩ muốn nhiều làm quen một chút Bách Hoa Thác Quyền bộ sách võ thuật.

Dù sao hành tẩu giang hồ, luôn luôn đao kiếm không ở thân thời khắc. Cho nên nào đó trình độ thượng, quyền cước công phu cũng muốn ngạnh, nếu không cực dễ dàng bị người quơ được sơ hở.

"Người, người."

Tới rồi thời khắc này, Tổng Hiến như trước có loại khó có thể tin cảm giác, nửa ngày không có phục hồi tinh thần lại.

"Thạch Tiểu Nhạc thắng."

Trọng tài nhìn Thạch Tiểu Nhạc liếc mắt một cái, lúc này mới lớn tiếng tuyên bố nói.

"Thạch Tiểu Nhạc đủ ngoan, tuổi còn trẻ, cư nhiên như thử ấn nhẫn."

"Đúng vậy, ta cũng không tin hẳn là một năm công phu vượt qua tới, nếu không này tư chất cũng quá đáng sợ. Không đạo lý một cái thường thường vô kì nhân, hội đột nhiên thay hình đổi dạng."

Nhằm vào Thạch Tiểu Nhạc bày ra ra thực lực, mọi người các hữu cái nhìn, chiếm cứ chủ lưu ý kiến đó là, hẳn phía trước một mực phần trư ăn hổ.

"Lâu chủ, người quả nhiên lợi hại."

Lầu hai chủ nhìn thoáng qua Tô Diễm Như, lạnh như băng địa nói.

Hiển nhiên ở trong lòng hẳn, Thạch Tiểu Nhạc làm sao có như vậy thâm tâm cơ, nhất định là có người ở giữ xúi giục, như vậy người này thân phận, không nói cũng hiểu.

Lầu ba chủ hòa tứ lâu chủ, thậm chí vu mặt khác vài vị trưởng lão, cũng nhin không được nhìn về phía Tô Diễm Như.

Này nữ nhân lòng dạ bọn họ là biết đến, thật đúng là có thể làm ra loại sự tình này đến.

Tô Diễm Như ký không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận, chính là cười nói: "Lầu hai chủ lo lắng cái gì? Nhạc Nhạc thực lực, chính là thúc ngựa cũng cần không nổi tam đại thiên tài a."

Lầu hai chủ tự đắc địa hừ một tiếng.

Tô Diễm Như nếu không để ý những người khác, mà là hướng phía sau Mông Kì nhìn thoáng qua. Chính là này mạng cười liếc mắt một cái, thấy Mông Kì một trận da đầu run lên, thâm kêu không xong.

Theo thời gian chuyển dời, vòng thứ nhất trận đấu rất nhanh quá khứ.

Bởi vì trước hai đợt trận đấu, áp dụng chính là đào thải chế, cho nên tới rồi đợt thứ hai, dự thi người một chút từ bốn mươi sáu nhân giảm mạnh đến hai mươi ba nhân.

Hơi chỉ nghỉ ngơi, đợt thứ hai trận đấu bắt đầu.

Này một vòng hiển nhiên so với phía trước phần khích rất nhiều. Dù sao có thể quá quan trọng nhân, như thế nào cũng có có chút tài năng, dựa vào vận khí quá quan chính là số ít.

Kim Vô Úy, Lam Ngưng, Sa Tung Hoành như trước vô địch, hợp với hai đợt, sẽ không có nhân có thể buộc hẳn nhóm sử xuất đệ nhị chiêu.

Loại này đáng sợ thực lực, khiến tam đại thiên tài tiếng hô rất cao. Cơ hồ mỗi người đều xác định, cuối cùng quyết thắng người nhất định là từ này ba người trủng tuyến ra.

Mà người kia, chắc chắn trở thành kim phượng lầu tương lai lâu chủ!

Trừ bỏ này tam đại thiên tài ngoại, còn có một thiếu niên biểu hiện rất sáng mắt. Hẳn gọi Diệp Khang, xuất từ vu lâu chủ Tô Diễm Như nhất hệ, đợt thứ hai liền đánh bại được xưng có thể cùng Lãnh Phong địch nổi một vị cao thủ trẻ tuổi.

Tới rồi lúc này, UU đọc sách www.uukanshu.com ba vị phó lâu chủ làm sao còn không hiểu được, Lãnh Phong bắt quá là Tô Diễm Như đặt ở mặt bàn thượng, hấp dẫn lực chú ý gỗ đầu thôi.

Chân chính đòn sát thủ, là vị này một mực yên lặng mặc vô nghe thấy thiếu niên a.

"Hừ, một đám đắc ý vênh vào tên, các người thực nghĩ đến lâu chủ không hề chuẩn bị sao không?"

Mông Kì đứng ở phía sau, trên mặt lộ ra một tia đắc ý tươi cười.

"Thứ bảy tràng, mười tám hào Thạch Tiểu Nhạc, đối hai mươi mốt hào Lam Vũ."

Trận đấu tiến hành đến thứ bảy tràng, đương nghe thấy đối thủ tên của, Thạch Tiểu Nhạc cùng Lam Vũ đồng thời ngậy ngấn cả người.

Bất đồng chính là, Thạch Tiểu Nhạc là một loại tùy ý tâm tính, mà Lam Vũ tác biểu hiện đặc thấp phần hưng phấn.

Làm Lam Ngưng sinh đôi đệ đệ, Lam Vũ thiên phú tuy rằng không kịp tam đại thiên tài, nhưng là là kim phượng lầu nội số một số hai, công nhận so với Lãnh Phong còn cường một đường.

Năm nay mười bảy tuổi hẳn, đã là Tăng khí bát trọng tu vi. Càng kinh người chính là, hẳn còn nghĩ một môn tam lưu trung phẩm võ học, tu luyện tới rồi hóa tương chút thành tựu cảnh giới.

Có thể nói, tam đại thiên tài không ra thời điểm, Lam Vũ ở kim phượng lầu trẻ tuổi bên trong cơ hồ không đối thủ. Đương nhiên, không tính thượng đột nhiên toát ra tới Diệp Khang.

"Thạch Tiểu Nhạc, ngươi vẫn là nhận thua đi, miễn cho ta tốn nhiều tay chân."

Hai người ở trên lôi đài cách xa nhau ba trượng mà đứng, Lam Vũ trên mặt lộ ra nhất mạt tươi cười.

Có hai trọng cảnh giới ưu thế, hơn nữa chiêu thức cảnh giới dẫn đầu, Lam Vũ thật sự nghĩ không ra lý do hội bại. Về phần Thạch Tiểu Nhạc đã bại Tổng Hiến, hẳn nhất chiêu có thể thu phục.

"Không đánh quá, ai có thể biết thắng thua."

Thạch Tiểu Nhạc chọn mi nói.

Lam Vũ hít lại ánh mắt. Đây Thạch Tiểu Nhạc tự cho là thắng một hồi, tựa hồ ý nghĩ có chút nóng lên.

"Ngươi đã khiếm trừu, ta sẽ thanh toàn ngươi."

Lời còn chưa dứt, Lam Vũ rút kiếm mà ra, một kiếm thứ hướng Thạch Tiểu Nhạc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35 : Phi phượng đao pháp vs Lưu Vân 18 phiên

Lam Vũ tu luyện kiếm pháp, chính là tam lưu trung phẩm kiếm pháp, vân phong kiếm pháp.

Chỉ thấy cổ tay hắn uốn éo, bởi vì động tác quá nhanh sở hình thành kiếm quang, coi như một trận gió bàn bao phủ trụ Thạch Tiểu Nhạc phạm vi bốn phía, làm cho hắn tiến thoái không được.

Thạch Tiểu Nhạc nhìn ra được đến, đây chính là đánh nghi binh, một khi chính mình bởi vì chán kinh, cước bộ lộn xộn, mới chính thức cho Lam Vũ khả thừa chi cơ.

Dưới chân Phù Du Bộ thi triển, Thạch Tiểu Nhạc như trước đánh ra Bách Hoa Thác Quyền.

"Không biết lượng sức gì đó."

Lam Vũ một trận giận dữ.

Tiểu tử này nghĩ đến chính mình là Tổng Hiến sao không, còn muốn bàn tay trần thắng chính mình?

Lam Vũ ánh mắt lạnh như băng, một kiếm mau quá một kiếm địa đệ ra. Quả nhiên, gần hơn mười chiêu lúc sau, Thạch Tiểu Nhạc đã bị bức tới rồi hạ phong.

"Thạch Tiểu Nhạc phải đánh bại."

"Đây thực bình thường, hẳn dù sao kém Lam Vũ hai trọng cảnh giới, hơn nữa chiêu thức tạo nghệ cũng xa xa không kịp, có thể kiên trì đến bây giờ, đã muốn rất giỏi."

Ở phần đông kim phượng lâu niên ki kinh đệ tử xem ra, Thạch Tiểu Nhạc phía trước tuy rằng che dấu thâm hậu, nhưng nói đến đề, thực lực của hắn còn hơn đứng đầu nhân vật vẫn là kém một chút ý tứ, đánh bại cũng không kỳ quái.

"Lâu chủ, Tiểu nhạc mới mười ngũ tuổi đi, chờ hắn tới rồi mười bảy tuổi, có lẽ có thể cùng vũ nhân tranh phong."

Lâu hai chủ trên mặt mang cười, làm lời bình.

Lam Vũ là hắn tôn tử, thấy tôn tử đánh bại Thạch Tiểu Nhạc, thật giống như hắn đánh bại Tô Diễm Như giống nhau, thập phần hết giận.

Tô Diễm Như trong lòng khó chịu, nhưng cũng ở trong tối ám lo lắng, sợ Thạch Tiểu Nhạc một cái trốn tránh không kịp, bị Lam Vũ gây thương tích.

Mọi người ở đây chuyển tâm tư gian, tràng thượng tình thế đột biến.

Thạch Tiểu Nhạc một cái triệt thoái phía sau bước, đột nhiên rút ra bên hông trường kiếm, khanh một tiếng, đẩy ra Lam Vũ thế công.

Lúc trước đánh giá, Thạch Tiểu Nhạc vẫn là ôm rên luyện quyền pháp tâm tính. Bất quá Bách Hoa Thác Quyền tới tay thời gian dù sao ngắn ngủi, hơn nữa Phù Du Bộ cấp bậc rất thấp, cũng chỉ có thể kiên trì lâu như vậy.

Tái đánh tiếp, thua trận đấu không thể được.

"Rốt cục sử xuất kiếm pháp, đáng tiếc, cho dù ngươi đao kiếm đều xuất hiện cũng chưa dùng."

Cười ha ha bên trong, Lam Vũ tạt công Thạch Tiểu Nhạc quanh thân đại huyệt, kiếm lộ mờ hồ không chừng, hiển nhiên vừa rồi còn để lại thủ, giờ phút này toàn lực tiến công.

"Vũ nhân tuổi trẻ khí thịnh, lâu chủ cũng không nên cùng hắn không chấp nhặt."

Lâu hai chủ tà nghệ Tô Diễm Như, vạn phần đắc ý nói.

Những người khác cũng đều nhìn ra đến, Lam Vũ đây là phải lấy lòi đình chi thế, hoàn toàn đánh tan Thạch Tiểu Nhạc.

Gương mặt bình tĩnh, đối mặt Lam Vũ trí thắng một kiếm, Thạch Tiểu Nhạc trường kiếm một cái đề liễu, nhất thời một đạo bạch hạc hư ảnh từ mũi kiếm bay ra, thẳng hướng mà qua.

Xuy!

Lam Vũ kiếm lộ nhất thời bị đánh sâu vào đặc hỗn độn không chịu nổi, cả người cũng lui về phía sau ba bước.

"Kiếm của ngươi pháp tạo nghệ, hóa tương đại thành, không, hóa tương viên mãn?"

Lam Vũ nhin không được quát to một tiếng.

Lấy hắn hóa tương chút thành tựu kiếm pháp tạo nghệ, Thạch Tiểu Nhạc muốn vượt qua lưỡng chủng cảnh giới ngăn trở hắn, chỉ có hóa tương viên mãn chiêu thức mới có thể giải thích.

Khả dù vậy, chính mình cũng không nên rơi vào hạ phong mới là a?

Lam Vũ nào biết đâu rằng, lúc trước giao thủ, Thạch Tiểu Nhạc vẫn này đây Bảo Nguyên Kính nội lực đối địch, giờ phút này đối thành phục dưỡng khí công, lực công kích tự nhiên tăng cường không ít, lúc này mới tạo thành vừa rồi cục diện.

Không có cấp bất luận kẻ nào tiêu hóa thời gian, Thạch Tiểu Nhạc trong tay trường kiếm tùy ý rơi, giống như thiên mã hành không, linh dương quải sừng, làm cho người ta mây bay nước chảy lưu loát sinh động bản cảm giác.

Cho đến ngày nay, hắn Miêu gia kiếm pháp sớm tới rồi lộ hỏa thuần thanh nông nổi, căn bản không câu nệ nề vu nhất chiêu nhất thức, luận khởi đối kiếm pháp lĩnh ngộ, hoàn toàn không phải Lam Vũ có thể sánh bằng.

Hời hợt khanh.

Đệ thập năm chiêu, Thạch Tiểu Nhạc cánh tay chấn động, đẩy ra Lam Vũ trường kiếm, mũi kiếm trực tiếp đề ở đối phương cổ họng chỗ.

"Đánh bại, ta nhưng lại đánh bại?"

Lam Vũ vẻ mặt thất hồn lạc phách, giống như thấy quỷ giống nhau.

Này hay là hắn nhận thức cái kia Thạch Tiểu Nhạc sao không? Người này đến tột cùng một mực phần trư ăn hổ, vẫn là đột nhiên quật khởi?

"Này,

Tại sao có thể như vậy?"

"Hóa tương viên mãn, nguyên lai Thạch Tiểu Nhạc kiếm pháp tạo nghệ so với quyền pháp tạo nghệ cao hơn nữa, đây mới là hắn thực lực chân chính thể hiện."

Theo Thạch Tiểu Nhạc xuống lần nữa nhất thành, tất cả mọi người khiếp sợ không thôi, gian nan địa tiêu hóa này khó có thể tin chuyện thật.

Tô Diễm Như thật dài phun ra một ngụm hương khí, áp chế bốc lên địch tình tự, liếc liếc mắt một cái sắc mặt xanh mét nhị trường lão, cười nói: "Nhạc Nhạc tuổi trẻ khí thịnh, lâu hai chủ không cần cùng hắn không chấp nhặt."

Đúng là đem lúc trước đối phương nói trong lời nói, còn nguyên địa còn trở về.

Lầu hai chủ căn rằng một cái, hừ lạnh nói: "Hắn cũng liền hiện tại bính đáp một chút, chờ gặp được tam đại thiên tài, có hắn ném mùi đau khổ."

Không ít kim phượng lầu trưởng lão âm thầm nhủ mày, này lầu hai chủ sao lại thế này, hôm nay lòng dạ mất hết, nhưng lại nói ra như thế mất mặt trong lời nói đến.

"Người như thế nào đạt tới loại này cảnh giới?"

Hạ lời dài, Lãnh Phong đi tới, về mặt kinh nghi địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc.

Gặp phụ cận mọi người ở bên nhĩ lắng nghe, Thạch Tiểu Nhạc cười nói: "Đột nhiên mở khiếu, bất tri bất giác liền đạt tới."

"Mở khiếu?"

Lãnh Phong bĩu môi, đương nhiên địa cho rằng Thạch Tiểu Nhạc cũng không nói gì lời nói thật.

Một người tư chất ngộ tính, cửu thành cửu là trời sinh nhất định, giống loại này đột nhiên hiểu ra chuyện, biến thành giang hồ thoại bản nhưng thật ra hội được hoan nghênh, đáng tiếc không hợp thực tế.

Huống hồ, người Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên thông suốt, cũng không về phần từ một cái bình thường người, trực tiếp trở nên như thế xuất sắc đi, thông suốt cũng có cái hạn độ mới là.

"Tiểu nhạc, người có thể lấy được như thế thành tựu, quả nhiên là thật đáng mừng, tin tưởng tương lai định có thể phụ tá tân nhậm lầu chủ, khai sáng kim phượng lầu huy hoàng."

Sa Tùng Hoành cũng đã đi tới, về mặt hiền lành địa cười nói.

Phụ tá tân nhậm lầu chủ?

Thạch Tiểu Nhạc tha có hưng trí địa đánh giá hắn liếc mắt một cái, lại nhìn xem Kim Vô Úy cùng Lam Ngung. Thấy hai người đối hắn về mặt, từ ngay từ đầu khinh thường, biến thành nào đó coi trọng, giống như là thượng vị giả đối cấp dưới coi trọng.

Tốt lắm, xem ra này ba người, đã muốn thành công đem tự thân đại nhập lầu chủ vai diễn, cho nên nhìn thấy chính mình biểu hiện, dâng lên mời chào chi tâm?

Sự thật đích xác như thế.

Ở mọi người trong lòng, đã bại Lam Vô Thạch Tiểu Nhạc, kỳ thật lực tuyệt đối được cho tam đại thiên tài dưới đứng đầu chi lưu, nếu là không có toát ra tới Diệp Khang, nói hắn là tam đại thiên tài hạ đệ nhất nhân cũng không vì quá.

Như vậy thực lực, như vậy tâm tính, tự nhiên khiến cho Kim Vô Úy ba người coi trọng.

Đợt thứ hai trận đấu rất nhanh chấm dứt.

Này một vòng qua đi, hai mươi ba nhân biến thành mười hai nhân, trong đó một người vận khí tốt, trực tiếp bót thời giờ vào tiếp theo luân.

Vòng thứ ba trận đấu bắt đầu.

Tại đây một vòng bên trong, cùng sở hữu sáu tràng trận đấu. Đáng lưu ý chính là, gần trận đầu, Tô Diễm Như nhất hệ hai đại cao thủ liền đụng phải.

Phân biệt là Thạch Tiểu Nhạc cùng Lãnh Phong.

Do nhớ rõ bắt đầu thi đấu phía trước, Lãnh Phong căn bản không đem Thạch Tiểu Nhạc để vào mắt, nói thẳng hắn là con sâu làm rầu nồi canh, hiện tại ngấm lại, Lãnh Phong không hiểu có điểm ngượng hương vị.

"Thạch sư đệ, thỉnh chi giáo."

Xoát xoát xoát, hai tay ngay cả huy, Lãnh Phong ngay từ đầu liền vận dụng toàn lực.

Dù sao cũng là Tiểu di đệ tử, Thạch Tiểu Nhạc không có khả năng không để cho mặt mũi, cho nên cũng trang mô tác dạng địa cùng với đấu thượng trăm chiêu, lúc này mới đẩy ra đối phương song đao, lấy nhất chiêu chi kém thắng lợi.

Trận thứ hai, xuất chiến chính là lầu hai chủ nhất hệ cùng tứ lầu chủ nhất hệ niên kỉ khinh tuấn kiệt, cuối cùng tứ lầu chủ nhất hệ niên kỉ khinh tuấn kiệt lấy được thắng lợi.

Đệ tam tràng, Kim Vô Úy lên sân khấu, lại lấy một quyền chiến thắng đối thủ.

Đệ tứ tràng, Lam Ngung thắng lợi.

Thứ năm trăng, Diệp Khang thắng lợi.

Thứ sáu trăng, Sa Túng Hoành thắng lợi.

Từ đó, trước sáu cường rốt cục sinh ra, trận đấu tiến vào đệ tứ luân.

Tại đây một vòng bên trong, sáu cường cao thủ đem tiến hành trực đối đánh giá, cuối cùng toàn bộ thắng lợi nhân, trở thành lần này đại bại quán quân. Mà nếu là chiến tích giống nhau, tắc thêm vào thêm vào một hồi.

Hiện trường không khí hoàn toàn cao vút đứng lên, tất cả mọi người biết, lần này đại bại tới phần khích quyết đấu muốn tới phút cuối cùng.

"Trận đầu, Diệp Khang đối Sa Túng Hoành."

Hiện trường vang lên không nhỏ oanh động thanh, thật lâu không tiêu tan.

Trước đó, Diệp Khang đã đầy đủ chứng minh rồi thực lực của chính mình, thậm chí rất nhiều người cho rằng, trước mắt hẳn so với Thạch Tiểu Nhạc còn cường một đường.

Về phần Sa Túng Hoành, không cần nhiều lời, là lần này đại bại đoạt giải quán quân đứng đầu một trong.

"Diệp sư đệ, người thật đúng là cao nhân dấu điểm cùng, thỉnh đi."

Sa Túng Hoành nhất buông tay, thấp phần trấn định địa cười nói.

Diệp Khang là cái trầm mặc ít lời niên ki khinh nhân, không có gì vô nghĩa, vận khởi thân pháp, trực tiếp xẹt qua một trượng khoảng cách, hướng Sa Túng Hoành vào đầu bỏ tới.

"Phi phượng thân pháp, lâu chủ người thật đúng là bỏ được."

Từ lâu chủ kinh ngạc địa nhìn thấy Tô Diễm Như.

Phi phượng thân pháp, chính là Tô Diễm Như tự nghĩ ra một loại khinh công, ước chừng đạt tới tam lưu trung phẩm cấp bậc, có thể nói kim phượng lâu thứ nhất khinh công.

Từ lâu chủ hiển nhiên không nghĩ tới, Tô Diễm Như ngay cả này bộ giữ nhà thân pháp đều truyền cho Diệp Khang. Hơn nữa thoát nhìn, Diệp Khang đã muốn đem chi tu luyện tới rồi hóa tương chút thành tựu chi cảnh.

"Tới hảo."

Sa Túng Hoành lăng cười một tiếng, thủ huy chiết phiến, thân thể tùy theo xoay tròn đứng lên.

Khanh khanh trong tiếng, liên tiếp hỏa hoa bắn nhanh mà ra.

Lúc này mọi người mới biết được, nguyên lai Sa Túng Hoành trong tay cây quạt đều không phải là vật phàm, đúng là một thanh thiết phiến.

Diệp Khang thể công tuy mạnh, nề hà thân mình chỉ có Tầng khí bát trùng tu vi, UU đọc sách www.uukanshu.com nội lực so ra kém Sa Túng Hoành. Lâu công không dưới, hẳn thân thể một cái đảo ngược, tựa như một đầu đối chiều phi phượng, hướng tới Sa Túng Hoành bả vai hung hăng họa xuất một đao.

"Phi phượng đao pháp!"

Cái này từ ngay cả lâu hai chủ, lâu ba chủ đều ngồi không yên.

Nếu nói Lãnh Phong là Tô Diễm Như đặc ý đệ tử, như vậy này Diệp Khang, quả thực chính là Tô Diễm Như duy nhất thân truyền đệ tử, nhưng lại đồng thời học được phi phượng thân pháp cùng phi phượng đao pháp.

Lãnh Phong nhìn thấy trên đài, sắc mặt vi bạch, trong lòng sinh ra hơi hơi ghen tuông cùng ghen tị.

"Đây là Tiểu di vô công sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc không thể không thừa nhận, đan luận thân pháp, hiện giờ chính mình so ra kém Diệp Khang.

Không có biện pháp, Phù Du Bộ cấp bậc quá thấp, cho dù luyện đến cực chỗ cũng chưa dùng. Về phần nói cái gì trở lại nguyên trạng, kia không phải hiện tại Thạch Tiểu Nhạc có thể lĩnh ngộ .

Thạch Tiểu Nhạc có nắm chắc, nếu chính mình học xong phi phượng thân pháp, thực lực còn có thể ngắn hạn nội tăng lên nhất tiết.

Phi phượng thân pháp phối hợp phi phượng đao pháp, uy lực cơ hồ sắp vượt qua một môn tam lưu thượng phẩm võ học, này khiến Sa Túng Hoành thu

hồi khinh thị chi tâm.

Chỉ thấy hần thân thể vừa chuyển, trong tay thiết phiến lấy phiến binh vi trung tâm, nơi tay chưởng thượng rất nhanh xoay tròn đứng lên.

Tam lưu trung phẩm võ học, Lưu Vân mười tám phiến.

"Vô dụng."

Diệp Khang lạnh lùng cười, thân pháp cùng đao pháp phối hợp dưới, thẳng như thần ra quỹ không, mỗi khi công kích ở Sa Túng Hoành điểm yếu.

"Diệp sư đệ, người quá coi thường ta."

Từ từ thanh âm vang lên, chỉ thấy Sa Túng Hoành cất bước thẳng hướng, trong tay thiết phiến bị bám một trận xoắn ốc bàn kinh phong, oanh một tiếng, sinh sôi chéch đi Diệp Khang đao pháp.

"Ha ha, tung hoành Lưu Vân mười tám phiến, sớm tới rồi hóa tương viên mãn chi cảnh, khời là ai đều có thể chán!"

Gặp Sa Túng Hoành bắt đầu còn thật sự, tứ lâu chủ hoàn toàn yên lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36 : Khinh Kiếm đại pháp

Kinh phong kích động bên trong, cây quạt bởi vì vận tốc quay quá nhanh chỉ có, hình như nhất con hình tròn thốt, hơi hột vài tiếng, chấn đắc Diệp Khang trong tay đao một trận run rẩy, không thể thi triển bình thường đao lộ.

Phi phượng thân pháp phối hợp phi phượng đao pháp, nói là thẳng truy tam lưu thượng phẩm võ học, nhưng dù sao không phải tam lưu thượng phẩm võ học, hơn nữa Diệp Khang chỉ phải hóa tương chút thành tựu, kinh nghiệm không đủ, căn bản không thể chân chính phát huy phi phượng đại pháp uy lực.

Bởi vậy, đối mặt Sa Túng Hoành hóa tương viên mãn Lưu Vân mười tám phiến, Diệp Khang lập tức bày biện ra chống đỡ hết nôi thái độ.

"Phi phượng long bay liệng!"

Mất thấy đối phương thế không thể đỡ, Diệp Khang đột nhiên thay đổi sách lược, từ chủ động tiến công biến thành bị động phòng ngự, thấy Thạch Tiểu Nhạc âm thầm gật đầu.

Có phi phượng thân pháp, Diệp Khang một khi né tránh đứng lên, thường nhân thật đúng là khó có thể nê hà hần. Mà nếu hần có thể thích đáng lợi dụng chính mình ưu thế, không ngừng tiêu hao đối phương nội lực, đều không phải là không có thắng lợi hy vọng.

Đồng dạng là lâu công không dưới, Diệp Khang lựa chọn không thể nghi ngờ so với kia vị Lãnh Phong thông minh rất nhiều. Khó trách, Tiểu di đối Diệp Khang càng thêm coi trọng.

"Diệp sư đệ, suy nghĩ của người tốt lắm, đáng tiếc."

Nhìn thấy chung quanh chạy Diệp Khang, Sa Túng Hoành trong mắt xẹt qua nhất mạt tàn khốc. Chỉ thấy hần hai tay khép lại, trung gian xoay tròn thiết phiến lập tức như là đã bị nào đó sức đẩy, xa hơn thẳng phía trước tốc độ thẳng hướng mà đi.

Lưu Vân mười tám phiến chi tuyệt học, Lưu Vân đĩa ném.

"Không tốt!"

Diệp Khang kinh hãi, vội vàng huy đao chống cự.

Khanh một tiếng.

Hần chỉ cảm thấy đến một cỗ không thể chống đỡ lực lượng đánh úp lại, làm hần cả người không thể khống chế bay ra đi. Đây còn không chỉ, kia thiết phiến bay ngược lúc sau, không ngờ một cái quay về, lại hung hăng đánh đến.

Diệp Khang bất ngờ không kịp phòng hạ, hét lớn một tiếng, trực tiếp bị đánh ra lõi đài ở ngoài.

"Sa Túng Hoành thắng."

Trọng tài thấy thế, lập tức lớn tiếng tuyên bố nói.

"Vừa rồi kia nhất chiêu rất lợi hại, liên hoàn hai đòn nghiêm trọng, không rõ chi tiết nhân căn bản không kịp ngăn cản, Diệp Khang thua không oan."

"Đây là Sa Túng Hoành con bài chưa lật sao không?"

Đám người nghị luận đều, đối với Sa Túng Hoành đã bại Diệp Khang, thật cũng không như thế nào cảm thấy được ngoài ý muốn.

"Con bài chưa lật? Nếu đây là của người con bài chưa lật, Sa Túng Hoành, người căn bản không xứng trở thành đối thủ của ta."

Kim Vô Úy âm thầm trầm nghĩ.

Có trận đầu chặn đệm, hiện trường không khí hơn tăng vọt.

Trận thứ hai, Thạch Tiểu Nhạc lần thứ hai xuất chiến, đối thủ của hắn chính là phía trước thắng cấp tứ lâu chủ nhất hệ cao thủ.

Người nọ thấy không phải Thạch Tiểu Nhạc đối thủ, cho nên vừa lên đến liền vận dụng toàn lực, muốn đến cái lớn tiếng dọa người, lấy thế áp nhân.

Nhưng là điểm ấy kỳ xảo, há có thể giấu diếm được Thạch Tiểu Nhạc?

Không khách khí địa nói, trải qua quá luân phiên huyết chiến Thạch Tiểu Nhạc, này che dấu khí thế chi sợ mới là hiện trường dự thi nhân trung cực mạnh, ngay cả khí phách sừng lậu Kim Vô Úy cũng dừng nghĩ muốn so qua.

Không có gì lưu thủ, Thạch Tiểu Nhạc một cái đề liễu kiếm Bạch Hạc Lưỡng Sĩ sử xuất, nhất chiêu giải quyết đối phương.

"Này."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, có loại hoảng hốt cảm giác, tựa hồ vừa rồi kia một kiếm, so với Thạch Tiểu Nhạc phía trước bày ra thực lực lại cường một ít?

Tứ lâu chủ vẻ mặt sắc mặt giận dữ, âm thầm cắn răng, hận không thể lập tức làm cho Sa Túng Hoành giáo huấn tiểu tử này một chút.

"Nhạc Nhạc, vì sao Tiểu di hiện giờ có chút nhìn không thấu người?"

Tô Diễm Như thấp giọng tự nói, nhìn thấy thanh sam như ngọc, bình thần ung dung Thạch Tiểu Nhạc, trầm nghĩ đối phương này thân công lực đến tột cùng là làm sao tới.

Tục ngữ nói ba tuổi nhìn đến lão, Thạch Tiểu Nhạc tính tình nòng so với ai khác đều rõ ràng. Một người, một mình bên ngoài một năm, thật sự có thể phát sinh như vậy thật lớn thay đổi sao không?

Hiện trường tiếng gầm sôi, như đục phá tan phía chân trời, bởi vì đệ tam tràng trận đấu bắt đầu rồi.

Trận này trận đấu quyết đấu song phương, rõ ràng là hai đại đoạt giải quán quân đứng đầu, Kim Vô Úy cùng Lam Ngung.

Kim Vô Úy, nhân nghĩa bá mặt thiết quyền, hắn không chỉ có khí thế bá đạo, thái độ làm người bá đạo, quyền pháp càng bá đạo, từ bắt đầu thi đấu bắt đầu, đến nay không người có thể tiếp được hắn một quyền.

Lam Ngung, kim phượng lâu vô lễ mầu Kim Vô Úy thiên tài,

Nhân nghĩa lãnh sương kiếm, một tay kiếm pháp lạnh như băng vô cùng, lâu nội không người ra này hữu. Hơn nữa nàng vẫn là Kinh Kiếm Môn đại trưởng lão thân truyền đệ tử. Nghe nói, đã tập được Kinh Kiếm Môn Kinh Kiếm đại pháp.

Hai người gặp nhau, nói là trước tiên trình diễn trận chung kết cũng không vì quá.

"Ngung nhi, cấp ông nội tranh khẩu khí."

Lâu hai chủ hơi hơi khăn trương đứng lên.

Đồng dạng khăn trương còn có lâu ba chủ.

Hai người biết, Lam Ngung cùng Kim Vô Úy một trận chiến này, cực có thể xác định ai là tiếp theo nhâm lâu chủ, tiện đà thật to ảnh hưởng ngày mai tự kiếm đại hội thượng, mười vị trưởng lão đầu phiếu lựa chọn.

Cho nên một trận chiến này, không để cho có thất.

"Lam Ngung, ngươi chuẩn bị tốt đánh bại sao không?"

Kim Vô Úy nhất mở miệng, lập tức chương hiền này khôn cùng khí phách.

Lam Ngung hiềm thấy địa lộ ra vẻ tươi cười, lạnh như băng tươi cười: "Bại nhân, sẽ chỉ là ngươi."

Oanh!

Nói còn chưa lạc, Kim Vô Úy trực tiếp ra quyền, này hay là hấn lần đầu tiên chủ động ra quyền, quyền phong uy lực mạnh, như là ở trên lôi đài quát nổi lên một trận gió.

Cùng thời gian, Lam Ngung không lùi mà tiến tới, trong tay tú kiếm ra khỏi vỏ, cắt nghênh diện mà đến quyền phong.

Xoát xoát xoát.

Hai người rất nhanh gặp nhau, nắm tay cùng kiếm chiêu như giằng giụa mưa to bàn công hướng đối phương, chút không để cho đối phương thở cơ hội, như là phải lập tức phân ra thắng bại.

Loại này chặt chẽ tiết tấu, làm cho bốn phía mọi người thấy đặc đại khí không dám suyễn một ngụm, chỉ biết là ánh mắt không nháy mắt địa nhìn chăm chăm lôi đài tiêu.

"Lam Ngung, sớm làm nhận thua đi, đừng ép ta động thực cách!"

Lại đánh ra một quyền sau, Kim Vô Úy triệt phía sau lui, sắc mặt lạnh lùng địa nói.

"Gió lớn không sợ thêm đầu lưỡi."

Lam Ngung đáp lại, chính là nhanh hơn một kiếm.

"Ngươi đã không biết tốt xấu, ta khiến cho ngươi kiến thức một chút, ta thực lực chân chính."

Kim Vô Úy không được bứt ra lui về phía sau. Đương thối lui đến lôi đài bên cạnh khi, hấn lâu sức lực lượng giống như tìm được rồi nói ra, hóa thành một quyền ngạnh hám Lam Ngung một kiếm.

Rống!

Một đầu ước có ba thước hư ảo hồ ảnh, từ nắm tay chỗ lao ra, há mồm liền cắn hướng đâm tới mũi kiếm, làm cho Lam Ngung kiếm thế nhất trở.

Tam lưu trung phẩm võ học, long hổ quyền.

Lấy Kim Vô Úy Tăng khí cửu trọng tu vi, hơn nữa sớm đem long hổ quyền tìm hiểu tới hóa tương viên mãn, này một quyền uy lực quả thực so với Sa Tung Hoàn Lưu Vân mười tám phiên càng mãnh.

Thật không phải Sa Tung Hoàn nội công tu vi, chiêu thức không bằng Kim Vô Úy, mà là Kim Vô Úy quyền pháp trọng điểm vu lực sát thương, Lưu Vân mười tám phiên càng trọng điểm vu kỹ xảo, thanh thế thượng rõ ràng không bằng người trước.

"Tối hảo!"

Lam Ngung đôi mi thanh tú giương lên, kiếm quang nhất thời trở nên lãnh liệt vô cùng, một tầng thân nhiên bạch sương bao vây thân kiếm, cắt ngang mà qua khi, khiến không khí đều bốc lên nhẹ nhàng sương khói.

Hai đại kim phượng lâu thiên tài, từ lôi đài bên cạnh đánh tới lôi đài trung bộ, lại từ lôi đài trung bộ đánh tới dưới lôi đài phương. Song phương thân ảnh biến ảo lần lượt thay đổi, Cho đến cuối cùng, thậm chí rất nhiều người nhớ không rõ hai người đến tới cùng giao thủ nhiều ít chiêu.

"Này thật sự là hai vị mười bảy tuổi niên ki kình người sao? Thực lực mạnh, ta cảm giác chính mình đều so ra kém."

"Trường Giang sóng sau đê sóng trước, hiện tại niên ki kình nhân, nguy."

Ở đây không hề ít Phi Yến Thành giang hồ đại hào lộ ra bất khả tư nghị vẻ, đối mặt hai cái giang hồ tiểu bối, lại có chút mặc cảm.

"Này hai người, quả nhiên là ta kim phượng lâu xuất sắc nhất."

Chẳng sợ bị vây bắt đồng trận doanh, Tô Diễm Như cũng nhận không được cảm thán một tiếng.

Bất quá tương tượng khỏi Thạch Tiểu Nhạc, nàng lại thả lỏng một ít. Tô Diễm Như tin tưởng, chỉ cần chính mình hơi thêm dạy dỗ vài năm, Thạch Tiểu Nhạc thành tựu vị tất hội kém cỏi này hai người.

"Kim Vô Úy, cẩn thận rồi."

Trở về lời dài, Lam Ngung khẽ kêu một tiếng, trong tay trường kiếm đột nhiên một trận gia tốc, nhanh đến ở trên hư không bên trong sinh ra liên tiếp màu trắng ảo ảnh.

Nàng trong tay trường kiếm, lúc này nhưng lại làm cho người ta một loại khinh nếu không có gì cảm giác.

"Khinh Kiếm đại pháp!"

Sa Tung Hoành thật dài thở ra một hơi, thần sắc ngưng trọng vài phần.

Khinh Kiếm đại pháp, chính là Khinh Kiếm Môn một môn tam lưu thượng phẩm kiếm thuật.

Đừng nhìn tam lưu thượng phẩm cùng tam lưu trung phẩm chỉ kém một cái Tiểu trình tự, nhưng võ học uy lực là hoàn toàn bất đồng. Khách quan phỏng chừng, ít nhất cường hai ba thành tả hữu.

Hơn nữa kẻ khác khiếp sợ chính là, Lam Ngung dĩ nhiên đã xem Khinh Kiếm đại pháp tu luyện tới rồi hóa tương đại thành trình tự, lập tức áp chế Kim Vô Úy.

"Hảo, Ngung nhi một tiếng trông làm tinh thần hăng hái thêm, bắt trận đấu."

Lầu hai chủ kích động địa đứng lên.

Lầu ba chủ cũng không cam yếu thế, hô lớn: "Vô Úy, sử xuất của ngươi sát chiêu!"

Cái gì, còn có sát chiêu?

Mọi người ý niệm trong đầu còn chưa chuyển quá, chỉ nghe Kim Vô Úy một tiếng cười dài, hét to nói: "Phá thiết quyền!"

Đồng!

Mọi việc đều thuận lợi Khinh Kiếm đại pháp, lập tức như là gặp khắc tinh, bị lại trầm vừa nặng một quyền đầu đánh cho trường kiếm oai chiết, thiếu chút nữa đương trường vỡ vụn.

"Thiết quyền phái ba thức thiết quyền?"

Lam Ngung mặt cười biến sắc.

Thiết quyền phái, chính là vô lễ vu Khinh Kiếm Môn võ lâm môn phái, tổ truyền ba thức thiết quyền cũng cùng Khinh Kiếm đại pháp nổi danh, thả lực sát thương càng tốt hơn.

Lam Ngung như thế nào cũng muốn không đến, Kim Vô Úy dĩ nhiên chiếm được ba thức thiết quyền truyền thụ, thả cũng đem chi tu luyện tới rồi hóa tương đại thành.

"Có thể bức ra của ta con bài chưa lật, Lam Ngung ngươi nên tự hào."

Kim Vô Úy hăng hái, uy mãnh nắm tay liên tục đập ra, cục diện lại xoay ngược lại.

"Xem ra, vẫn là Kim Vô Úy kỹ cao một bậc a."

"Đánh đến này phân thượng, kỳ thật hai người đều thực rất giỏi."

Nghe những người khác nghị luận, Thạch Tiểu Nhạc hơi hơi lắc lắc đầu.

"Toái thiết quyền!"

Kim Vô Úy sử xuất ba thức thiết quyền bên trong cực mạnh nhất thức, quyết tâm phải chung kết trận đấu.

Bằng bạc quyền kinh áp thân, Lam Ngung trong mắt lại hiện lên một tia đắc ý vẻ. Ngay tại giờ phút này, nàng trong tay mấy thành ảo ảnh trường kiếm, nhưng lại lần thứ hai tăng tốc, đột nhiên xuyên qua Kim Vô Úy quyền phong, thân kiếm cắt ngang xuống. UU đọc sách www.uukanshu.com

"Hóa tương viên mãn, Lam Ngung, nàng không ngờ đem Khinh Kiếm đại pháp, tu luyện tới rồi hóa tương viên mãn?!"

Sa Tung Hoành bởi vì kinh ngạc, thiếu chút nữa cắn được chính mình đầu lưỡi.

Đồng dạng là hóa tương viên mãn, tam lưu thượng phẩm cùng tam lưu trung phẩm ý nghĩa là hoàn toàn bất đồng. Hiện lộ ra bức này chiêu thức tạo nghệ Lam Ngung, cơ hồ đã xem như kim phượng lâu đệ nhất thiên tài.

Phanh!

Kim Vô Úy chung quy không có ngăn trở, bị thân kiếm tạp phi, vẫn ném tới dưới lòi đài.

Hiện trường nhất thời trở nên một mảnh im lặng.

"Ha ha, Ngung nhi thắng!"

Lầu hai chủ kích động đắc thần tình đỏ bừng, lớn tiếng kêu đứng lên.

Tương đối ứng với, lầu ba chủ sắc mặt lại giống như táo bón, dị thường khó coi.

"Ngươi, tốt lắm!"

Kim Vô Úy trong ngực một trận phập phồng, nhìn chằm chằm Lam Ngung thật lâu sau, rốt cục không cam lòng địa buông lỏng ra nắm tay.

Hắn biết rõ, đem Kinh Kiếm đại pháp tu luyện đến hóa tương viên mãn Lam Ngung, đích xác mạnh hơn trước mắt chính mình, trừ phi chính mình cũng đem ba thức thiết quyền tu luyện đến ngang nhau cảnh giới.

"Lam Ngung thật mạnh, ta nghĩ tiếp theo nhâm lâu chủ, hẳn là chính là nàng."

"Đừng quên còn có một cái Sa Túng Hoành, bất quá ngay cả Kim Vô Úy đều đánh bại, Sa Túng Hoành phỏng chừng cũng không phải đối thủ."

Trận này quyết đấu, cho mọi người nhiều lắm cảm khái.

Bất quá không hề nghi ngờ, Tàng khí cửu trùng tu vi, thả chiêu thức tạo nghệ cực mạnh Lam Ngung, cơ hồ làm cho người ta nhìn không tới một chút chiến thắng của nàng hy vọng.

Không có gì bất ngờ xảy ra, nàng chính là trận này đại bại cuối cùng người thắng.

Mấy luân trận đấu qua đi, thời gian đi tới điểm dương cao chiếu giữa trưa. Ở đây võ lâm đại hào tại hạ nhân chỉ dẫn hạ, vào đại sảnh liền thực, những người khác cũng các hữu nơi đi.

Cơm trưa qua đi, lại quá bán cái canh giờ, trận đấu tiếp tục tiến hành.

Trọng tài lớn tiếng nói: "Trận đầu, Thạch Tiểu Nhạc đối Sa Túng Hoành."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37 : Thạch Tiểu Nhạc thực lực

Có gần một cái canh giờ giảm xóc, mọi người tâm tình đều bình phục xuống dưới. Ở bọn họ xem ra, lần này quán quân đã muốn xuất hiện, cho nên đối với vụ kế tiếp trận đấu, hoàn toàn là ôm thưởng thức thái độ.

Nhất là lầu hai chủ, cứ việc cực lực che dấu, nhưng trên mặt cái loại này đặc ý loại tình cảm, quả thực dật vu ngôn biểu, người mù đều nhanh đã nhìn ra.

Trên lòi đài, Thạch Tiểu Nhạc cùng Sa Túng Hoành cách xa nhau năm trượng mà đứng.

"Tiểu nhạc, ta biết ngươi sẽ không nhận thua. Bất quá ta tốt lắm kì, ngươi nên như thế nào ngăn trở của ta Lưu Vân đĩa ném?"

Sa Túng Hoành cười đến có khác thâm ý.

Hắn tâm tính điều chỉnh thật sự không tồi, biết chính mình không phải Lam Ngung đối thủ sau, ngược lại bắt đầu hưởng thụ trận đấu lạc thú.

"Ngươi thử xem sẽ biết."

Thạch Tiểu Nhạc trên mặt biểu tình, nhìn không ra một chút hư thật.

Sa Tung Hoành ánh mắt đuổi dần ngưng trọng đứng lên, hần tự nhận thức nhân rất có một bộ, từ Thạch Tiểu Nhạc giờ tay nhấc chân bên trong, hần cảm nhận được một cỗ từ nội mà ngoại phát ra tự tin.

"Vậy ngươi cẩn thận rồi."

Thiết phiến phụ thuộc vào bàn tay bên trong, đợi cho cực nhanh xoay tròn khi, Sa Tung Hoành hai tay hợp lại, Lưu Vân mười tám phiến cực mạnh nhất thức, Lưu Vân đĩa ném thi triển mà ra.

"Vừa lên đến chính là tuyệt chiêu?"

"Xem ra, Sa Tung Hoành là muốn phải tốc chiến tốc thắng."

Mọi người ở đây đều đoán khi, xoay tròn thiết phiến cùng Thạch Tiểu Nhạc chỉ còn không đến ba thước khoảng cách.

"Không xong, hần ra tay quá muộn."

Dưới đài Diệp Khang thấy Thạch Tiểu Nhạc bộ dáng, một trận sốt ruột.

Rất nhiều người cho rằng, hần sợ đi bị Sa Tung Hoành đánh bại, là bởi vì vi phản ứng không đủ mau, những lời này với, cũng không đúng.

Đổi là bởi vì vi, chính mình đích xác không có phản ứng lại đây. Không đúng còn lại là bởi vì, cho dù lại đến một lần, Diệp Khang vẫn là không có nắm chắc có thể ngăn trụ.

Những lời này dùng ở Thạch Tiểu Nhạc trên người, đồng dạng ứng nghiệm.

Ở không đến ba thước khoảng cách hạ, Diệp Khang cho dù là đem hết ra sức suy nghĩ, như trước nghĩ không ra còn có cái gì biện pháp, có thể ngăn trở này một kích.

Mọi người ở đây hoặc là lo lắng, hoặc là trào phúng, hoặc là lạnh lùng trong ánh mắt, Thạch Tiểu Nhạc làm ra một cái kinh người hành động, hần cảm bên hông chuôi đao.

Theo sau, hần mạnh rút đao mà ra.

Này bình thường một đao, làm cho người ta rất không bình thường cảm giác, giống như ra khỏi vỏ không chỉ có là đao, lại Thạch Tiểu Nhạc dâng trào ý chí chiến đấu cùng vô cùng tự tin.

Bằng!

Bách Chiến Đao bỏ vào thiết phiến thượng. Thiết phiến chịu này đòn nghiêm trọng, xoay tròn độ cung một trận đại biến, trực tiếp lấy nhanh hơn tốc độ hướng phía sau vọt tới.

"Không tốt!"

Sa Tung Hoành một trận sắc mặt đại biến, vội vàng thi triển thân pháp, lúc này mới hiềm chi lại hiềm địa tránh đi thiết phiến. Nhưng tha là như thế, hần cái trán như trước bốc lên mồ hôi lạnh.

Chưa từng có một người, cận nhất chiêu liền phá diệu chính mình Lưu Vân đĩa ném.

Biết rõ nội tình Sa Tung Hoành, đáy lòng khiếp sợ tuyệt đối so với mọi người càng sâu. Bởi vì chỉ có chính hần biết, Lưu Vân đĩa ném cùng sở hữu liên hoàn ba đánh, mỗi một đánh đều so với sau một kích càng mạnh.

Hần thậm chí có tự tin, đệ tam đánh uy lực cơ hồ có thể so sánh Kim Vô Úy long hổ quyền.

Kết quả hiện tại, trực tiếp bị Thạch Tiểu Nhạc một đao phá đặc sạch sẽ, không nữa đến tiếp sau!

"Này."

Hiện trường mọi người, đều bị quá sợ hãi.

Liền ngay cả vẫn mặt không chút thay đổi Lam Ngung, Kim Vô Úy hai người đều bị thật sâu hấp dẫn.

"Thật mạnh ra tay một đao!"

Phi Yến Thành chủ thì thảo tự nói.

Đao pháp rõ ràng là bình thường Bạt Đao Thuật, vì sao tại nơi thiếu niên trong tay, hội bộc phát ra như thế đáng sợ lực lượng?

Theo bản năng địa, hần nhìn về phía Tô Diễm Như, đã thấy Tô Diễm Như đồng dạng là một bộ khiếp sợ không hiểu biểu tình, cái này từ ngược lại xem không hiểu .

Xoát!

Lôi đài phía trên, Thạch Tiểu Nhạc sử xuất Bách Chiến Dao Pháp, một đao mạnh hơn một đao, tới rồi đệ nhị mươi chiêu, vô phiên nơi tay Sa Túng Hoành trực tiếp bị buộc tới rồi lôi đài bên cạnh, mắt thấy phải ngã xuống.

Sa Túng Hoành vội vàng hô: "Tiểu nhạc, ngu huynh nhận thua ."

Thạch Tiểu Nhạc lúc này mới thu đao ra khỏi vỏ,

Nói: "Sa sư huynh, đa tạ."

Sa Túng Hoành còn có thể nói cái gì, chỉ biết là lắc đầu cười khổ.

Nguyên bản hần là ôm tranh đoạt thứ nhất danh tới, hiện tại được, so ra kém Lam Ngung, Kim Vô Úy còn chưa tính, ngay cả Thạch Tiểu Nhạc đều so với chính mình cường, thật đúng là chính là. Nhân sinh như diễn a.

Bất quá, không biết có phải hay không chính mình suy nghĩ nhiều, Sa Túng Hoành luôn luôn loại Thạch Tiểu Nhạc không có đem hết toàn lực lỗi giác.

"Thạch Tiểu Nhạc thế nhưng thắng Sa Túng Hoành, của ta thiên, đây là thật vậy chăng?"

"Máu chốt không phải thắng, mà là hần thắng được như thế không có tranh luận, toàn bộ hành trình đề nặng Sa Túng Hoành đánh, thật là đáng sợ."

"Các người nói, Thạch Tiểu Nhạc có hay không có thể cùng Lam Ngung tranh nhất tranh?"

Có người nhìn không được đưa ra một vấn đề.

"Điều đó không có khả năng. Thạch Tiểu Nhạc ở tu vi thượng còn kém ba cảnh giới, hơn nữa Lam Ngung tam lưu thượng phẩm kiếm pháp đã đến hóa tương viên mãn, căn bản không chèn vào đâu được, Thạch Tiểu Nhạc lấy cái gì thắng?"

"Nói được cũng là."

Tận mắt gặp Thạch Tiểu Nhạc đánh bại Sa Túng Hoành, đối với hiện trường mọi người lực đánh vào cũng không phải là bình thường đại.

Này người trẻ tuổi sẽ không dùng nói, liền ngay cả kim phượng lâu bốn vị lâu chủ, mười vị trưởng lão, này tể đều ở phát mộng.

"Người kia, thật là Tiểu nhạc?"

Một vị trưởng lão, nhìn không được hỏi ra một cái xuân vấn đề.

"Đầu tiên là quyền pháp, tái là kiếm pháp, hiện tại lại là đao pháp, lâu chủ, người kia cháu, xem ra cơ duyên không nhỏ a."

Từ lâu chủ nhìn chăm chăm Tô Diễm Như, ánh mắt lộ ra nào đó thâm ý.

"Nhạc Nhạc được đến cơ duyên, cũng là chuyện của hần, nếu có chút người dám đánh hần chủ ý, cẩn thận ta không khách khí!"

Tô Diễm Như ngữ khí đậm mạc địa cảnh cáo một câu, đôi mắt như đao.

Từ lâu chủ nhìn không được run rẩy một chút.

Hần chính là khó chịu vu tôn tử bị đánh bại, cố ý nghĩ muốn hãm hại Thạch Tiểu Nhạc một phen, không nghĩ tới khiến cho Tô Diễm Như lớn như vậy phản ứng, này bao che cho con nữ nhân!

"Lam Ngung, người có đối thủ ."

Hạ lôi đài, Sa Túng Hoành đi đến Lam Ngung bên người.

Lam Ngung không tiếng động cười, kia ý tứ thực rõ ràng, người suy nghĩ nhiều.

Sa Túng Hoành không thú vị địa bữu môi.

Lý trí nói cho hần, Thạch Tiểu Nhạc cường thịnh trở lại cũng không phải Lam Ngung đối thủ, nhưng hần đã nghĩ thứ thứ Lam Ngung, không nghĩ tới nữ nhân này tâm tính như thế chỉ cùng cố.

Kế tiếp mấy tràng trận đấu bên trong, Kim Vô Úy chống lại Diệp Khang, lấy long hổ quyền đã bại đối thủ.

Lam Ngưng chống lại vị kia từ lâu chủ nhất hệ cao thủ, người sau trực tiếp nhận thua.

Tới rồi nơi này, mọi người bắt đầu có chút chán nản đứng lên.

Hiện tại duy nhất trì hoãn, đại khái liền thẳng Thạch Tiểu Nhạc cùng Kim Vô Úy người nào càng mạnh .

Tân một vòng trận đấu bắt đầu, làm cho mọi người cảm thấy giết mình, cùng với kinh hi chính là, này luân đệ tam tràng, Thạch Tiểu Nhạc cùng Lam Ngưng chống lại .

"Tuy rằng kết quả không nói cũng hiểu, nhưng hẳn là là một hồi phân kích trận đấu."

"Đúng vậy, hơn nữa tá từ trận này, cũng có thể đại khái nhìn ra Thạch Tiểu Nhạc cùng Kim Vô Úy thực cường thực nhược."

Trên lôi đài, Lam Ngưng một thân áo lam, dáng người yếu điệu, tóc đen thùy thắt lưng, thoát nhìn giống như là một vị không thể mạo phạm băng sơn nữ thần.

Trái lại Thạch Tiểu Nhạc, quần áo thanh sam, thắt lưng xứng đao kiếm, cả người lộ ra một cỗ người trẻ tuổi tinh thần phần chấn cùng sức sống.

Mọi người nhìn không được dâng lên một loại kinh diễm, thậm chí hảo một đôi bích nhân.

"Uy, các người này đó kỳ xinh đẹp, lại có tư chất nữ nhân, có phải hay không đều thích bụng một bộ cao cao tại thượng cái giá?"

Ai ngờ nhưng vào lúc này, Thạch Tiểu Nhạc phá lệ đến đây một câu.

Chủ yếu là mặt cười buộc chặt Lam Ngưng, làm cho hắn nhớ tới Họa Kiếm Phái Mao Văn 婧, cảm thấy được hai nữ có chút giống nhau.

Nhưng là lời này dừng ở Lam Ngưng trong tai, còn có loại đùa giỡn hương vị .

"Người muốn chết!"

Nhất mặt rặng mây đỏ bay vào hai giáp, Lam Ngưng khẽ kêu một tiếng, một kiếm liền hướng Thạch Tiểu Nhạc đâm đi ra ngoài.

Thạch Tiểu Nhạc rút đao mà ra.

Bằng!

Đao kiếm đánh nhau dưới, Thạch Tiểu Nhạc nhưng lại cùng Lam Ngưng đấu cái lực lượng ngang nhau, khiến hiện trường một mảnh ồ lên.

Bạt Đao Thuật nguyên bản chính là tam lưu trung phẩm võ học, ở Thạch Tiểu Nhạc đem chi thắng hoa sau, uy lực tự nhiên nâng cao một bước, bức bình vô dụng đem hết toàn lực Lam Ngưng, cũng không tính rất khoa trương.

Thế công chịu trở sau, Lam Ngưng không lùi mà tiến tới, một kiếm kiếm hướng Thạch Tiểu Nhạc đâm tới. Thạch Tiểu Nhạc tắc lấy Bách Chiến Đao Pháp phản kích, đuôi dần dừng ở hạ phong.

Rất nhiều người quay về quá vị đến, Thạch Tiểu Nhạc kia một đao, hơn phân nửa là một loại tính dễ nổ đại chiêu, không có khả năng tùy thời tùy chỗ thi triển. Cho nên chỉ cần có thể tránh quá đệ nhất đao, sẽ ‘ tốt lắm ’ đối phó.

Khanh.

Trên lôi đài một trận đao quang kiếm ảnh, bóng người trùng trùng điệp điệp, bất tri bất giác bên trong, hai người đã muốn kích đấu vượt qua năm mươi chiêu.

Lam Ngưng tựa hồ mất đi kiên nhẫn, lạnh nhạt nói: "Người đề ý ."

Nàng một kiếm họa xuất gian, kiếm quang nhanh như hư ảnh, rõ ràng là giữ nhà tuyệt học, Khinh Kiếm đại pháp.

Hóa tương viên mãn Khinh Kiếm đại pháp, thứ nhất kiếm liền làm cho Thạch Tiểu Nhạc lui về phía sau ba bước.

Đệ nhị kiếm, Lam Ngưng khiến Thạch Tiểu Nhạc đao thế giảm đi, lộ ra một cái không môn.

"Lăn xuống lôi đài."

Bất lấy cơ hội, Lam Ngưng đâm ra kiếm thứ ba, đặt thẳng cục một kiếm.

Mọi người giống như đã muốn thấy Thạch Tiểu Nhạc rớt xuống lôi đài chật vật trường hợp, cũng có cá biệt nhân hít một tiếng, chung quy không thể dao động Lam Ngưng địa vị a.

Mắt thấy mũi kiếm càng ngày càng gần, Thạch Tiểu Nhạc không chút hoang mang, tả chương đối với hư không ngay cả chụp vài cái, nhất thời một cổ vô hình lao tù ngăn chặn Lam Ngưng.

Sự phát đột nhiên, Lam Ngưng kiểm lộ nhất oai, không khỏi đâm đến nơi khác đi.

"Nguyên lai, ngươi lại vẫn có chuẩn bị ở sau?"

Lam Ngưng nói không ăn kinh là gạt người. Nhưng càng là như thế, UU đọc sách www.uukanshu.com viết kích phát rồi nàng muốn đánh bại Thạch Tiểu Nhạc ý chí chiến đấu. Hôm nay chính là nàng thành tựu vinh quang thời khắc, không để cho bất luận kẻ nào phá hư.

Bởi vì thiên la địa võng thế thêm vào, Lam Ngưng kiếm pháp đại chịu ảnh hưởng, không còn nữa lúc trước oai. Nhưng Thạch Tiểu Nhạc bởi vì nhất tâm nhị dụng, đao pháp đồng dạng đại suy giảm.

Tới rồi cuối cùng, hai người thế lực ngang nhau, từ năm mươi chiêu, sáu mươi chiêu, vẫn đấu tới rồi ngũ sáu trăm chiêu, như trước chưa phân thắng bại.

"Thạch Tiểu Nhạc có thể ảnh hưởng Lam Ngưng Khinh Kiếm đại pháp, duy nhất giải thích, đó là hắn cũng tu luyện tam lưu thượng phẩm võ học, hơn nữa đồng dạng đạt tới hóa tương viên mãn trình tự."

Nhìn thấy trong sân tình thế, mọi người đã muốn không biết nói cái gì cho phải.

Ai có thể đoán trước đến, bắt đầu thi đấu trước không ai để ở trong lòng Thạch Tiểu Nhạc, dĩ nhiên có thể đi đến này từng bước, còn hơn Lam Ngưng cũng không hoảng nhiều lắm cho.

"Hừ, cho dù hiện tại bất bại, thời gian nhất lâu, Thạch Tiểu Nhạc cũng nhất định!"

Lầu hai chủ không dự đoán được hội phức tạp, đối Thạch Tiểu Nhạc quả thực hận đắc nghiêng răng ngựa.

Bất quá hắn trong lời nói chưa nói sai, Thạch Tiểu Nhạc nội lực tu vi dù sao kém Lam Ngưng ba cảnh giới, chẳng sợ có phục dưỡng khí công thêm vào, sáu hơn trăm chiêu sau, như trước bắt đầu trình chống đỡ hết nổi thái độ.

"Ngươi còn không nhận thua?"

Lam Ngưng cổ chừng toàn lực, một kiếm kiếm chém ra đi, nháy mắt khiến Thạch Tiểu Nhạc tả chi hữu chuyển.

"Đây là ta trước mắt thường quy thực lực, có thể cùng Tăng khí cửu trọng Lam Ngưng đấu thượng sáu hơn trăm chiêu."

Một bên lui về phía sau, Thạch Tiểu Nhạc một bên tổng kết chiến quả.

"Tuy rằng không bằng ngươi, nhưng là, ta cũng không tính toán thua."

Hướng xa xa Tiểu di nhìn thoáng qua, Thạch Tiểu Nhạc rốt cục thúc dục điểm Thạch khí xoáy tụ. Ở khí xoáy tụ cảm ứng hạ, ba thước trong vòng đều ở nắm trong tay, Lam Ngưng kiếm pháp nhất thời lộ ra sở chỗ sơ hở.

Khanh khanh vài cái.

Thạch Tiểu Nhạc đẩy ra Lam Ngưng kiếm chiêu, phản thủ đã đem đối phương kiếm đoạt lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38 : Đưa cho Tiểu di lễ vật

Trên lời đài đích tình thế chuyển biến quá nhanh, mắt thấy Lam Ngưng sắp sửa đoạt được thắng lợi, kết quả đột nhiên gian binh khí đổi chủ, chiến đao thêm thân, sợ ngây người nhất tiên lớn nhân.

"Ngượng ngùng, là ta thắng."

Thạch Tiểu Nhạc nói.

Mở ra điểm Thạch khí xoáy tụ, quả thực cùng lắm bừa không có gì hai dạng khác biệt, trừ phi là chiêu thức cảnh giới viên siêu Thạch Tiểu Nhạc, nếu không gì sơ hở đồ hội bị hấn phát hiện.

Bất quá không đến vạn bất đắc dĩ, Thạch Tiểu Nhạc cũng không nghĩ muốn thường xuyên vận dụng điểm Thạch khí xoáy tụ.

Thứ nhất, này hội làm hấn sinh ra ý lại tính, đối thực lực tăng lên bất lợi.

Đệ nhị, cũng là rất trọng yếu một chút. Thạch Tiểu Nhạc dần dần phát hiện, mỗi một lần vận dụng điểm Thạch khí xoáy tụ, hấn ý niệm khí sẽ gặp tiêu hao một ít, thả ở trong khoảng thời gian ngắn không thể khôi phục.

Này cùng tìm kiếm huyền tinh thạch bất đồng.

Bởi vì huyền tinh thạch ẩn chứa linh khí, hội cùng điểm Thạch khí xoáy tụ sinh ra cộng minh, cho nên ở điểm Thạch khí xoáy tụ tiêu hao ý niệm khí khi, lại thông suốt quá linh khí có thể bổ sung.

Nhưng nếu đem điểm Thạch khí xoáy tụ dùng ở trong chiến đấu, đem chỉ có thể không ngừng tiêu hao.

Phải biết rằng, ý niệm khí chính là nhân thể khí trọng yếu tạo thành bộ phận, một khi thiếu thất, sẽ gặp ảnh hưởng tâm thần, thậm chí ý chí chiến đấu, tinh lực, thậm chí ngộ tính từ từ.

Đối với về sau tu luyện cùng chiến đấu, gieo hại vô cùng!

Hiện tại Thạch Tiểu Nhạc còn không - cảm giác cái gì, đợi cho chân chính cảm giác được, vậy chậm.

Đương nhiên, Thạch Tiểu Nhạc cũng có thể thông qua tu luyện cảm ứng sách đến khôi phục ý niệm khí. Vấn đề là, cảm ứng sách bởi vì cấp độ, phẩm chất nguyên nhân, cũng không thể trăm phần trăm địa khôi phục ý niệm khí, nhiều lắm khôi phục sáu thất thành bộ đáng.

Cho nên Thạch Tiểu Nhạc đã muốn hạ quyết tâm, ở sau này trong chiến đấu, trừ phi là sống còn hết sức, nếu không hấn không chính xác bị vận dụng điểm Thạch khí xoáy tụ.

"Người làm như thế nào đến?"

Bên tai vang lên một đạo lược hiển run rẩy tiếng nói. Lam Ngưng mắt đẹp tròn to, chính lảng lảng địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc, muốn một đáp án.

Thạch Tiểu Nhạc nói: "Ta nghĩ đến chính mình phải thua, cho nên buông tay nhất bác, may mắn thành công."

"May mắn?"

Lam Ngưng lạnh lùng địa cười rộ lên, này Thạch Tiểu Nhạc nghĩ đến chính mình là ngốc tử sao không? Bất quá căn cứ vào nội tâm kiêu ngạo, Lam Ngưng không có hỏi lại.

Nàng vẫn thờ phụng đạo lý, bắt đầu từ làm sao té ngã, liền từ nơi này đứng lên.

Hôm nay nàng bại bởi Thạch Tiểu Nhạc, cùng lắm thì trở về cố gắng tu luyện một phen, tái thắng trở về chính là.

"Trọng tài, người không tuyên bố kết quả sao không?"

Thật lâu không nghe được trọng tài thanh âm, Thạch Tiểu Nhạc quay đầu hỏi.

Trọng tài a một tiếng, nhìn xem bốn phía, lúc này mới há mồm hô to nói: "Thạch Tiểu Nhạc thắng."

Thắng đến lúc này, hiện trường mọi người mới nhất nhất bình tĩnh, lẫn nhau nhìn thấy bên người nhân, câu từ đối phương trong mắt thấy được khó có thể ngôn dụ khiếp sợ loại tình cảm.

Thạch Tiểu Nhạc thắng, hấn thể nhưng thắng kim phượng lâu công nhận đệ nhất thiên tài!

"Thâm tàng bất lộ."

"Không hồ là lâu chủ cháu, quả nhiên có có chút tài năng."

Mọi người không biết hình dung như thế nào trong lòng cảm xúc, chỉ có thể thông qua này đó vô dụng vô nghĩa đến phát tiết.

Lần này mười năm một lần đại bỉ, thật đúng là cho mọi người một cái thật to ‘kính hi’.

Bàng!

Lầu hai chủ vỗ án bàn, sắc mặt âm trầm như nước.

Lầu ba chủ, tứ lâu chủ đồng dạng nheo lại ánh mắt. Bất quá trong mắt trừ bỏ ngoài ý muốn, phần nộ ở ngoài, lại vẫn có ẩn ẩn vui sướng khi người gặp họa.

Dù sao mặc kệ như thế nào, Kim Vô Úy cùng Sa Túng Hoành cũng không có thể trở thành hạ nhâm môn chủ, cho nên nhìn thấy Lam Ngưng cũng bị đánh bại, hai vị trưởng lão là mừng thầm trong lòng.

"Ha ha ha, Thiếu chủ dĩ nhiên thắng, lấy hấn hiện giờ thế, hạ nhâm lâu chủ vị đã muốn dễ như trở bàn tay, thống khoái, thực hấn nương thống khoái!"

Cùng ba vị phó lâu chủ trầm mặc bất đồng, thân là đại nghi trưởng, Mông Kì đã muốn không chút nào cố kỵ địa cười ha hả, kia trương quốc tự mặt bởi vì hưng phấn mà trưởng đặc đỏ bừng.

Lúc trước hấn cực lực cổ động Thạch Tiểu Nhạc dự thi, cũng không nghĩ đối phương có thể đoạt thứ nhất, hoàn toàn chính là muốn cho hấn nói chêm chọc cười, không cho Lam Ngưng ba người dễ dàng thắng lợi thôi.

Làm sao dự đoán được,

Thạch Tiểu Nhạc quay đầu liền cho hấn lớn như vậy một kinh hi!

Trải qua việc này, Mông Kì đột nhiên ý thức được, tựa hồ chính mình vẫn là xem nhẹ vị này Thiếu chủ tiềm lực.

"Nhạc Nhạc."

Bì Mông kì hơn vui mừng cùng kích động, tự nhiên liền còn lại Tô Diễm Như.

Nàng không phải vì Thạch Tiểu Nhạc chặn ngang nhất gang, phá hủy ba vị phó lâu chủ âm mưu mà cao hứng, mà chính là đơn thuần địa vị Thạch Tiểu Nhạc này nhân.

Không có ai không hy vọng chính mình đề ý nhân trở nên vĩ đại, Thạch Tiểu Nhạc là Tô Diễm Như từ nhỏ dưỡng đến lớn, ở hấn trên người trút xuống nhiều nhất cảm tình.

Theo định một trận chiến kết thúc, còn lại trận đấu hoàn toàn đã không có tri hoãn.

Lúc sau đánh giá bên trong, Thạch Tiểu Nhạc trước sau đánh bại Diệp Khang cùng Kim Vô Úy, lấy toàn thắng chiến tích hoàn toàn xứng đáng địa trở thành bản thứ đại bì thắng lợi người.

Lam Ngưng lấy ngữ thắng nhất oan cư đệ nhị.

Kim Vô Úy, Sa Túng Hoành, Diệp Khang phân loại ba, tứ, năm tên.

Tô Diễm Như nhìn thoáng qua mười đại trưởng lão bên trong đại trưởng lão.

Đại trưởng lão trầm than một tiếng, chậm quá địa từ chỗ ngồi thượng đứng lên, đối với hiện trường mọi người nói: "Lâu nội đại bì chấm dứt, hiện tại lão phu tuyên bố, Thạch Tiểu Nhạc đạt được quán quân, trở thành hạ nhâm kim phượng lâu lâu chủ, cũng ban thưởng tự khí đan một quả!"

Xôn xao.

Trong lúc nhất thời, hiện trường vỗ tay như sấm.

Rất nhiều người trẻ tuổi hướng Thạch Tiểu Nhạc dừng đi, hoặc là mỉm cười chúc mừng, hoặc là không cố ý khen ngợi. Mà này trước kia đắc tội quá Thạch Tiểu Nhạc nhân, trong lòng cũng khó miễn có chút hối hận đứng lên.

Bọn họ có thể không cần lâu chủ từ chất này thân phận, nhưng đương Thạch Tiểu Nhạc biến hóa nhanh chóng, biến thành lâu chủ, ý nghĩa liền đại không giống với.

Đến lúc đó, đối phương muốn làm cho bọn họ làm khó dễ, chính là một câu chuyện.

Những người trẻ tuổi kia vội vàng chúc mừng Thạch Tiểu Nhạc, ở đây giang hồ đại hào tặc toàn bộ dừng hướng về phía Tô Diễm Như, tiếng ca ngợi không dứt bên tai.

Tô Diễm Như nhất nhất mỉm cười đáp lại, vốn là động lòng người xinh đẹp khuôn mặt, giờ phút này lại nét mặt toả sáng, thấy rất nhiều nam tử tâm hoa gấp lùi.

So sánh với góc mà nói, vài vị phó lâu chủ biểu tình liền khó coi, cùng ăn nhất cân đại tiện giống nhau.

Nghĩ đến không chỉ có lâu chủ người thừa kế vị bị đoạt, ngay cả vì con cháu chuẩn bị, giá trị hai mươi vạn lượng tự khí đan đều tiện nghi Thạch Tiểu Nhạc, mấy người còn có loại học máu xúc động.

"Hừ, đừng đắc ý quá sớm, ngày mai cho ngươi ngoạn hoàn!"

Lầu hai chủ nhìn Tô Diễm Như liếc mắt một cái, âm thầm lạnh nhạt nói.

Trận này kim phượng lâu việc trọng đại, thẳng đến mọi người ăn xong rồi yến hội, ở trong bóng đêm rồi đi mới chính thức tuyên cáo chấm dứt.

Như viên.

Thạch Tiểu Nhạc theo nha hoàn đi vào, ở nha hoàn rời khỏi sau, Tô Diễm Như dày thanh âm mới từ bình phong sau vang lên đến: "Nhạc Nhạc, cấp Tiểu đi lần tới đây."

Thạch Tiểu Nhạc bất đắc dĩ cười, theo lời đi rồi đi vào, sau đó ánh mắt liền thẳng .

Bởi vì Tô Diễm Như lúc này chính ghé vào giường thượng, cả người con nhất kiện phần hồng sa mỏng y, bụng điểm một cái gối đầu, khiến cho kia một vốn một lời liền quy mô kinh người mộng cánh hoa, càng hiển viên long cao kiêu, làm cho người ta hận không thể khấp một phen.

Nền đỏ lay động, ngọc ẩm sinh hương, nhuyễn tháp nằm giai nhân, Thạch Tiểu Nhạc có loại xoay người bỏ chạy xúc động.

"Còn thất thần làm gì, còn không mau cấp Tiểu di cong cong vai trái."

Tô Diễm Như nhắm mắt lại, thực tùy ý địa nói.

"Này, không có phương tiện đi."

Nói đến cũng lạ, đôi mắt sinh từ tuyết cảnh đều có thể tâm như chi thủy Thạch Tiểu Nhạc, giờ phút này lại khẩn trương đắc thủ tâm đồ mờ mịt.

"Nhạc Nhạc, ngươi thay đổi."

Điều này làm cho nhân khó có thể nắm lấy vừa nói sau đến, Thạch Tiểu Nhạc lập tức cả người chấn động. Hắn nói cho bình tĩnh, lúc này mới ngồi ở mép giường, căn cứ trí nhớ, ngón tay đặt tại Tiểu di vai, bắt đầu thay nàng khinh cong đứng lên.

Tiểu di vai trái, từ mười bốn tuổi bắt đầu, mỗi cách một đoạn thời gian sẽ gặp ngứa một lần, vì thế nàng tăng tìm rất nhiều trên giang hồ danh y trị liệu, đáng tiếc toàn bộ vô đối sách, cũng liền kéo dài tới hiện tại.

Theo Thạch Tiểu Nhạc dùng sức, Tiểu di thỉnh thoảng giống như miêu ngâm bàn hừ kêu vài cái, nhạ đắc hân cả người máu lưu động nhanh hơn, thật sự là ân cũng không phải, không ân cũng không phải.

"Nhạc Nhạc, ngươi sẽ không có cái gì muốn nói sao không? Vẫn là nói, ngươi ngay cả Tiểu di đều phải giấu diếm?"

Qua thật lâu sau, Tô Diễm Như đột nhiên nói, trong thanh âm tràn đầy bi thương.

Thạch Tiểu Nhạc trầm nghĩ, rốt cục đến đây, vội vàng thề nói: "Tiểu di, ngươi là trên đời này đối ta tốt nhất nhân, ta cho dù giấu diếm Thiên Vương lão tử, cũng không có thể man ngươi a! Kỳ thật, ta đoạt được đến này đồ võ công, đều là ngủ vừa cảm giác sau, đột nhiên ở trong đầu xuất hiện."

Chính mình hệ thống, cũng không chính là ở trong đầu sao không?

Tô Diễm Như một cái xoay người, cổ chỗ tăng lớn tuyết trắng, cùng với màu đỏ cái yếm giai bại lộ ở Thạch Tiểu Nhạc trước mắt. Nàng lạnh lùng nói: "Nhạc Nhạc, ngươi đem ta đương ngoại nhân?"

Thạch Tiểu Nhạc biểu tình biến đổi, hốc mắt hốt đỏ bùng, nói: "Tiểu di, ngươi nếu không tin ta, rõ ràng lấy đao đào lên lòng, xem ta có hay không lừa ngươi, ta không sống!"

Lời này nói được Thạch Tiểu Nhạc nghĩ muốn phun, nhưng là ở hân trong ấn tượng, Tiểu di liền ăn này một bộ.

Nói như thế nào đâu, Tô Diễm Như đối Thạch Tiểu Nhạc thật là tốt không thể nghi ngờ.

Nhưng là nhìn chung quá khứ trí nhớ, Thạch Tiểu Nhạc có chút kinh ngạc địa phát giác, này Tiểu di đối chính mình, trừ bỏ cung chiều ở ngoài, tựa hồ còn có một loại gần như bệnh trạng giữ lấy dục.

Loại này giữ lấy dục trực tiếp thể hiện chính là, chính mình nếu có chút một tia giấu diếm của nàng địa phương, vô luận đại sự việc nhỏ, đồ hội làm cho nàng cả người không thoải mái.

Cho nên vì tương lai, lần này vô luận như thế nào, Thạch Tiểu Nhạc đều phải đánh mất Tô Diễm Như đối chính mình phát sinh thật lớn thay đổi hoài nghi, UU đọc sách www.uukanshu.com nếu không hậu hoạn vô cùng.

Quả nhiên, gặp Thạch Tiểu Nhạc đều ‘ ụy khuất đắc khóc ’, Tô Diễm Như bật người nhiều mây chuyển tình, thân thủ ôm đầu của hắn cười nói: "Ngốc tiểu tử, ngươi khóc cái gì, Tiểu di chính là rung động vu biểu hiện của ngươi, cho nên muốn biết ngươi đột nhiên tăng mạnh nguyên nhân thôi. Ngoan, đừng khóc a."

Ngươi đương hồng tiểu hài tử sao không?

Thạch Tiểu Nhạc vừa bực mình vừa buồn cười, bắt quá diễn trò phải diễn chừng, dù sao không đem này một cửa qua, đa nghi Tô Diễm Như khẳng định còn muốn hỏi đông hỏi tây.

Vì thế lại tiếp tục ‘khóc’, la hét Tiểu di không tin chính mình, tình nguyện đi tìm chết vân vân, nhạ đắc Tô Diễm Như liên thanh an ủi, trong lòng đối Thạch Tiểu Nhạc cận có một tia hoài nghi cũng hoàn toàn tan thành mây khói.

Mặc kệ hấn trước mặt người ở bên ngoài, như thế nào hào phóng thể diện, tự tin thần nhiên, nhưng ở chính mình trước mắt, vẫn là trước kia cái kia yêu lam nũng tiểu thí hài!

"Tiểu di, ta có dạng đồ vật này nọ cấp cho ngươi."

Khóc nháo một lát, Thạch Tiểu Nhạc tránh thoát mái ô, trịnh trọng chuyện lạ địa nói.

"Tiểu Nhạc Nhạc, ngươi cấp Tiểu di chuẩn bị cái gì thứ tốt?"

Tô Diễm Như phong tình vạn chủng địa duỗi ra lại thất lưng, không như thế nào để ý.

Thạch Tiểu Nhạc cười thần bí, từ trong lòng lấy ra một quyển bí tịch đưa qua đi, mặt trên rõ ràng viết phục dưỡng khí công bốn chữ to. Đây là mới vừa rồi hấn ở trong phòng sao.

Đem phục dưỡng khí công giao cho Tô Diễm Như, đây là Thạch Tiểu Nhạc sớm làm hạ quyết định.

Tại đây trên đời, Tô Diễm Như có thể nói là duy nhất để ý Thạch Tiểu Nhạc người. Tuy rằng này xinh đẹp nữ nhân có điểm đa nghi, còn có mãnh liệt giữ lấy dục, nhưng này không tổn hao gì chính mình đối của nàng cảm kích.

Tô Diễm Như mở ra phục dưỡng khí công, dù sao cũng là biết hàng nhân, chỉ nhìn trong chốc lát, lập tức trừng lớn mắt đẹp, cường tự thấp giọng kinh hô: "Nhạc Nhạc, này bản bí tịch."

"Đây là một quyển nhị lưu loại xấu nội công tâm pháp, là ta đưa cho Tiểu di lễ vật."

Thạch Tiểu Nhạc cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39 : Ngươi luyện cho ta xem

"Lần này, ta sở dĩ có thể bù lại cùng Lam Ngưng ba giờ cảnh giới chênh lệch, này bản phục dưỡng khí công công không thể không."

Thạch Tiểu Nhạc làm ra tiến thêm một bước giải thích.

"Nhạc Nhạc ngươi cũng biết, ở phụ cận trong chốn giang hồ, một quyển nhị lưu loại xấu nội công khả được cho tuyệt thế võ học. Chỉ cần ngươi tiềm tu mấy năm, khai tông lập phái, danh dương vân tam giác cũng không là việc khó."

Giang hồ bên trong, tổ có võ công truyền từ bất truyền thê cách nói.

Nói cách khác, cho dù là trọng phu chiếm được một quyển tốt nhất võ công, hấn cũng chỉ hội truyền cho đứa con, mà sẽ không truyền cho thê tử.

Có thể nghĩ, này giang hồ đối bí tịch quý trọng đã muốn tới rồi cái dạng gì trình độ.

Đương nhiên, này chỉ chính là cá nhân mặt.

Nếu đặt ở môn phái mặt thượng, đại bộ phận môn phái hội cổ vũ phái nội cao thủ cống hiến ra võ học, lấy này đổi lấy rất cao địa vị cùng tài nguyên.

Thậm chí đủ một ít mới phát môn phái, bởi vì tồn kho cùng nội tình thiếu thất, hội mạnh mẽ quy định môn hạ đệ tử được đến hấn phái võ học sau, phải

nộp lên trên.

Tỷ như Họa Kiếm Phái.

Kim phượng lâu nhưng thật ra một cái ngoại tộc. Tự khai phái bắt đầu, còn không có bắt buộc lâu nội cao thủ nộp lên quá võ học, này cũng là vì sao kim phượng lâu có thể nhanh chóng hấp dẫn cao thủ, ở vài thập niên gian sống yên nhất đại nguyên nhân chỗ,nơi.

Nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc không chút do dự giao ra một quyền nhị lưu loại xấu nội công, ánh mắt không nháy mắt một chút, Tô Diễm Như nói không khiếp sợ là giả . Khiếp sợ qua đi, cũng vô lấy danh trạng cảm động cùng vui sướng.

Nhạc Nhạc, quả nhiên chuyện gì đều muốn chính mình đầu.

"Tiểu Nhạc Nhạc, Tiểu di quả nhiên uống công thương người."

Kích động dưới, Tô Diễm Như lại ôm chặt lấy Thạch Tiểu Nhạc.

Cảm nhận được trước ngực hai luồng cực đại xúc cảm, Thạch Tiểu Nhạc lưng căng thẳng, không khỏi một trận tâm viên ý mã, vội vàng làm bộ giả mở ra.

Trừ bỏ phục dưỡng khí công, Thạch Tiểu Nhạc lại đem thiên la địa võng thể khẩu thuật cho Tô Diễm Như.

Tô Diễm Như thân mình là kim phượng lâu thứ nhất cao thủ, thân kiêm sở môn tam lưu trung phẩm võ học, nếu luyện nữa phục dưỡng khí công cùng thiên la địa võng thể, tin tưởng thực lực định có thể đột nhiên tăng mạnh.

Đến lúc đó, chẳng sợ ở Phi Yến Thành nhất mẫu ba phần trên mặt đất, cũng không dùng kiêng kỵ bất luận kẻ nào .

Thạch Tiểu Nhạc dốc túi cùng thụ, tất nhiên là khiến Tô Diễm Như toàn thân lỗ chân lông đều mở, kia đối mắt đẹp quả thực có thể tràn ra thủy đến, liên tiếp khiến Thạch Tiểu Nhạc thất thố, cuối cùng không thể không ở Tô Diễm Như cười khanh khách trong tiếng, chặt vật mà chạy.

Một đêm vô sự.

Ngày hôm sau, giờ Tỵ chưa tới, kim phượng lâu nghị sự trong đại sảnh đã ngồi đầy mười vị trưởng lão, ba vị phó lâu chủ, chỉ có thượng thủ vị trí ghế trống .

"Lâu chủ gần đây cái giá là càng lúc càng lớn , đã không đem ta chờ xem ở trong mắt."

Lầu hai chủ hừ lạnh một tiếng, tâm tình cực độ khó chịu.

"Này cũng khó trách, dù sao người ta cháu thành hạ nhâm lâu chủ, sau này vài thập niên cũng không dùng quan tâm."

Lầu ba chủ sáp một câu.

Người nói có tâm, người nghe cũng cố ý.

Vài vị trưởng lão nhíu mày.

Bởi vì bọn họ đột nhiên nghĩ đến, nếu kim phượng lâu trưởng kỳ dừng ở Tô Diễm Như di chất trong tay, có thể hay không bị hai người hoàn toàn thao tác, hoàn toàn luân vì bọn họ một nhà môn phái?

Lấy Tô Diễm Như cổ tay, hoàn toàn mới có thể.

Mọi người tâm tư khác nhau gian, một thân hồng y, lưng đeo tú đao Tô Diễm Như chân thành từ cửa đi tới. Mỗi người đều có thể rõ ràng thấy nàng ánh mắt gian vui sướng, một ít nhân liền lại càng không thống khoái .

Tô Diễm Như ngồi ở thượng thủ, vỗ vỗ tay, Mông Kì bước đi tiến vào, cầm lấy hế ra chỉ bắt đầu đọc chậm, tất cả đều là mấy năm nay Tô Diễm Như nhằm vào kim phượng lâu làm ra lớn nhỏ thích hợp.

Đây là cái gọi là ‘ lâu chủ tự kiểm ’ .

"Chư vị, có thể có cái gì ý tưởng?"

Đợi cho Mông Kì niệm xong, Tô Diễm Như nhìn quanh một vòng, thần nhiên cười nói.

Trong lúc nhất thời, không ai nói chuyện.

Bởi vì mọi người không thể không thừa nhận, trừ bỏ năm đó vì nghĩ cách cứu viện Thạch Tiểu Nhạc, bỏ qua đại lượng địa bàn hắc lịch sử ngoại, Tô Diễm Như đối kim phượng lâu cống hiến có thể nói thật lớn.

Đứng là ở của nàng dẫn dắt vận tác hạ, kim phượng lâu mới có thể cao hơn một cái bậc thang.

Trở thành hiện giờ Phi Yến Thành tam đại thế lực một trong.

Tô Diễm Như thoáng nhìn lầu hai chủ mấy người trao đổi một ánh mắt, trong lòng biết bọn họ định là thương lượng tốt lắm đối sách, chuẩn bị đem chính mình đuổi xuống đài.

Môi anh đào lộ ra một tia nụ cười giả tạo, Tô Diễm Như nói: "Bản lâu chủ không thích lãng phí thời gian, nếu các vị không nói lời nào, trực tiếp đầu phiếu biểu quyết đi, nếu chư vị không hài lòng Diễm Như thành tích, Diễm Như tự nhiên thoái vị làm cho hiền."

Nghe nói như thế, mọi người hãy còn chần động.

Lầu hai chủ cũng có loại hi từ bầu trời tới cảm giác.

Vốn dựa theo quy củ, tự kiểm đại hội chính là một cái hình thức. Cái gọi là đầu phiếu biểu quyết, kỳ thật là ba vị phó lâu chủ vì đuổi Tô Diễm Như xuống đài, giết giây chư vị trưởng lão áp dụng một loại thủ đoạn thôi.

Nếu Tô Diễm Như bản thân không đồng ý, bọn họ ở đạo lý thượng căn bản trạm không được chân.

Ai ngờ, Tô Diễm Như dĩ nhiên chủ động nói ra đi ra.

"Lầu chủ đối ta kim phượng lâu trung thành và tận tâm, làm gì còn muốn đầu phiếu."

Lầu ba chủ thử một câu, bởi vì hấn cảm thấy được có trá.

Tô Diễm Như cười nói: "Một khi đã như vậy, như vậy tan họp đi."

Một ít nhân lại ngậy ngấn cả người, bị đối phương tá lư hạ sườn núi chuẩn bị cái trở tay không kịp.

Lầu hai chủ vội vàng ngưng ngưng nói: "Nếu lầu chủ tự mình đưa ra đầu phiếu biểu quyết, ta chờ tự không tốt kháng mệnh, liền y lầu chủ lời nói."

Tô Diễm Như từ chối cho ý kiến, Lã Vọng buông cần bộ dáng, khiến một ít trưởng lão nhin không được thăm than một tiếng.

Hôm nay từ ngay từ đầu, ba vị phó lâu chủ đã bị Tô Diễm Như nắm cái mũi đi, quyền chủ động hoàn toàn bị đối phương chộp vào rảnh tay lý, hai tương đối so với, cao thấp lập phán a.

"Chống đỡ hết nổi tri của ta nhân, nhắc tay."

Tô Diễm Như thân nhiên nói một tiếng, ánh mắt bắt đầu nhìn quét mọi người.

Lầu hai chủ bỗng nhiên cảm thấy một cổ dây đặc áp lực đập vào mặt đánh úp lại, nhưng tên đã trên dây, không thể không phát, hơn nữa dựa theo trước đó ước định, lần này bọn họ nắm chắc thắng lợi nắm, không có khả năng cố ý ngoại.

Cắn răng một cái, lầu hai chủ giờ lên rảnh tay.

Chính là, chờ hấn nhìn về phía bốn phía khi, trên mặt tươi cười lập tức liền cứng lại rồi. Bởi vì nhìn chung toàn trường, nhắc tay nhân trừ bỏ hấn ở ngoài, chỉ còn lầu ba chủ hòa ba vị trưởng lão.

Mặt khác đàm rất khá bốn vị trưởng lão, thậm chí còn tứ lâu chủ, đều là lão thần khắp nơi, hoàn toàn một bộ người ngoài cuộc bộ dáng.

"Người, các người."

Lầu hai chủ, lầu ba chủ cả người run rẩy đứng lên, lúc này làm sao còn không biết, bọn họ bị phản bội.

"Tứ lâu chủ, người là có ý tứ gì?"

Lầu hai chủ lạnh lùng địa nhìn chằm chằm tứ lâu chủ.

Tứ lâu chủ cười nói: "Lão phu thật sự không hiểu lầu hai chủ ý tứ. Lão phu luôn luôn trung tâm vụ lâu chủ, cho rằng nàng đương đắc khởi đại nhâm, cho nên không có nhắc tay, có vấn đề sao không?"

Một câu hoàn toàn đổ mảy người miệng.

Cho đến giờ phút này, lầu hai chủ đám người mới bắt đầu sợ hãi đứng lên. Bởi vì bọn họ đoán không ra, tứ lâu chủ mấy người là lâm thời phản bội, vẫn là từ đầu đến cuối, đều đứng ở Tô Diễm Như một bên.

Nếu là người sau, vậy chứng minh kim phượng lâu sớm nắm giữ ở Tô Diễm Như trong tay, bọn họ mấy ngày trước đây âm thầm bộ thụ, căn bản là chính là một cái rõ đầu rõ đuôi chê cười!

Lầu hai chủ thân thể mềm nhũn, ngồi phịch ở chỗ ngồi thượng.

"Tứ phiếu, ân, xem ra bản lâu chủ sự tình không có làm chu toàn, trong lúc vô ý đắc tội bốn vị a."

Tô Diễm Như từ chỗ ngồi thượng đứng lên, kia xinh đẹp đường cong, quyến rũ mang cười khuôn mặt, này té lại con cấp mới vừa rồi nhấc tay mấy người một trận về sợ hãi.

Không ai so với bọn hắn rõ ràng hơn, nữ nhân này trả thù đứng lên ra sao chờ tàn nhẫn.

Tô Diễm Như đi rồi, từ đầu tới đuôi, chỉ tại phòng nghị sự đợi không đến một khắc chung. Nàng không có đối lâu hai chủ mấy người có gì tỏ vẻ, cố tình loại này bí hiểm cử chỉ, càng khiến mấy người đứng ngồi không yên.

.....

Trong viện, Thạch Tiểu Nhạc thân ảnh dao động không chừng, thoát nhìn giống ở tu luyện một loại thân pháp.

Hắn tu luyện đúng là phi phượng thân pháp.

Lâu dài tới nay, khinh công vẫn là Thạch Tiểu Nhạc đoàn bản, hôm qua kiến thức đến phi phượng thân pháp lợi hại sau, hắn đương nhiên muốn hỏi Tiểu đi thảo phải.

Chỉ thấy Thạch Tiểu Nhạc hai chân một chút, số mệnh đan điền, thân thể bỗng nhiên bay lên không một trọng có thừa, giống như nhất con giương cánh chi phượng bàn hướng phía trước phương phi phác mà đi.

Nữ tử thích chung điện, cho nên Tô Diễm Như phi phượng thân pháp đồng dạng phiêu dật tao nhã, phối hợp Thạch Tiểu Nhạc thon dài hình thể, thấy hai vị nhìn lên nha hoàn một trận thất thần.

Dựa vào kinh nghiệm cùng siêu cường ngộ tính, gần nửa ngày công phu, Thạch Tiểu Nhạc đã muốn nắm giữ phi phượng thân pháp thần vận, đạt tới thần hợp chút thành tựu bước đầu cảnh giới.

"Thần hợp chút thành tựu phi phượng thân pháp, cho dù di động thượng còn không bằng Phù Du Bộ, nhưng đã muốn có thể đại diện tích thiểm chuyển xê dịch, đủ ta thích ứng càng nhiều chiến đấu cảnh tượng."

Thạch Tiểu Nhạc một trận vui sướng.

Dĩ vãng đối mặt địch thủ, hắn đại bộ phận thời gian đều lựa chọn ngành kháng, không phải hắn thật sự hắn không sợ tử, mà là không có thượng đẳng khinh công, muốn chạy trốn cũng là uống công.

Hiện tại học phi phượng thân pháp, không thể nghi ngờ giải quyết Thạch Tiểu Nhạc nhất đại quần cảnh. Lời nói không tốt nghe, về sau chạy trốn đều nhiều hơn chia ra tiền vốn. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)

"Tiểu Nhạc Nhạc, như vậy dụng công, đang luyện cái gì?"

Thần nhiên làn gió thơm bay vào trong mũi, Tô Diễm Như mỉm cười đi đến.

Nàng mới từ phòng nghị sự đi ra, liền mà xui quỷ khiến địa đi tới nơi này, muốn nhìn một chút Thạch Tiểu Nhạc.

"Ta đang ở luyện phi phượng thân pháp. Tiểu đi, sự tình giải quyết sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc hỏi.

Tô Diễm Như gật gật đầu, tối hôm qua nàng liền hướng Thạch Tiểu Nhạc thấu đề, cho thấy chính mình nắm chắc thắng lợi nắm.

Vừa nghe Thạch Tiểu Nhạc đang luyện phi phượng thân pháp, Tô Diễm Như đến đây hứng thú, cười tủm tỉm nói: "Nhìn ngươi luyện vừa lên ngo, luyện đến cái gì trình độ, có hay không giống nhau chút thành tựu?"

Lời này kỳ thật chính là một câu đùa chọc. Đối với người bình thường mà nói, muốn một môn tam lưu trung phẩm võ học luyện đến giống nhau chút thành tựu, ít nhất cũng muốn cá biệt nguyệt thời gian.

Tư chất hảo một chút, cũng phải mười thiên nửa tháng.

Thạch Tiểu Nhạc cho dù thiên phú cường thịnh trở lại, lại làm sao tài năng ở nửa ngày công phu nội làm được.

Gặp Thạch Tiểu Nhạc sắc mặt cổ quái, sờ sờ cái mũi, Tô Diễm Như nghĩ đến trạc bên trong hắn chỗ đau, vội vàng an ủi nói: "Ngươi đừng vội, lúc trước Tiểu đi cũng là tìm thật lâu mới nhập môn, đến, ngươi có cái gì không hiểu hỏi Tiểu đi."

Thạch Tiểu Nhạc do dự một lát, để tránh hiểu lầm sâu sắc, nhân tiện nói: "Tiểu đi, ta không phải giống nhau chút thành tựu, hiện tại miễn cưỡng tới

rồi thần hợp chút thành tựu cảnh giới."

"Không quan hệ, chúng ta hảo hảo luyện, chờ."

Tô Diễm Như bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, há hốc mồm địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc nói: "Người vừa rồi nói cái gì, thần hợp chút thành tựu?"

Gặp Thạch Tiểu Nhạc gật gật đầu, Tô Diễm Như có chút sinh khí. Đây ngốc tiểu tử, luyện không tốt lại không quan hệ, chính mình còn có thể cười hắc hắc nào, khả năng nói dối sẽ không đúng rồi!

"Một khi đã như vậy, người luyện cấp Tiểu di nhìn xem."

Tô Diễm Như thối lui đến một bên, hai tay ôm bụng, cảm thấy âm thầm quyết định, thế nào cũng phải hảo hảo giáo dục một chút này yêu nói dối tiểu tử

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40 : Thanh phong kiếm

Gặp Tô Diễm Như một bộ ta thật muốn nhìn bộ dáng, Thạch Tiểu Nhạc một trận bất đắc dĩ, bất quá cảm thấy cũng có chút nhảy nhót. Dù sao Tô Diễm Như đối phi phượng thân pháp tạo nghệ vượt xa quá hắn, được đến của nàng chỉ điểm sau, chính mình tất nhiên có thể nhanh hơn tiến bộ.

Lập tức, Thạch Tiểu Nhạc tâm tình thả lỏng, bắt đầu vận chuyển nội lực diễn luyện đứng lên.

Cái gọi là phiên nếu kinh hồng, kiểu nếu du long, loại này hình dung đặt ở Thạch Tiểu Nhạc trên người cũng không vi quá, sắc hắn quần áo thanh sam, lần thứ hai làm cho hai cái nha hoàn xem ngây ngốc.

Đồng dạng xem si còn có Tô Diễm Như.

Từ Thạch Tiểu Nhạc bán ra bước đầu tiên bắt đầu, Tô Diễm Như liền đã nhận ra không đúng, chờ hắn diễn luyện qua bán, Tô Diễm Như trong lòng khiếp sợ, đã không thể dùng ngôn ngữ đến hình dung.

Thần hợp chút thành tựu, thật là thần hợp chút thành tựu!

Tiểu tử này làm sao bây giờ đến ? Nếu không phải xác định, chính mình thân pháp bí tịch hôm nay sáng sớm mới cho Thạch Tiểu Nhạc, bọn ta phải hoài nghi đối phương đã sớm học qua.

"Tiểu di, ta có vài điểm không rõ."

Diễn luyện hoàn sau, Thạch Tiểu Nhạc bắt đầu đưa ra nghi vấn. Nhưng mà Tô Diễm Như lại một bộ ngờ ngạc biểu tình, qua nửa ngày đột nhiên ra tay, tia chớp bàn nhai ở Thạch Tiểu Nhạc cái lỗ tai.

Nhớ tới phía trước chính mình bộ dáng, Tô Diễm Như không tồn tại một trận ngưng. Bất quá đợi cho Thạch Tiểu Nhạc đau khổ cầu xin lúc sau, lại khanh khách đắc ý nói: "Tiểu Nhạc Nhạc, người thật sự là ra ngoài Tiểu di dự kiến. Xem ra lấy của người thiên tư, đặt ở vân tam giác đều tính nhất lưu !"

"Vân tam giác?"

Tô Diễm Như lờ mờ hắc một cái, rốt cục tìm về trường bối khí thế, nói: "Thanh tuyết châu cùng sở hữu ba trăm năm mươi tám tòa thành thị, trong đó lại lấy mười chủ thành vì trung tâm, chia làm mười đại khu vực."

"Chúng ta chỗ, nơi khu vực, cùng sở hữu ba mươi lăm tòa thành, liền gọi chung vì vân tam giác khu vực."

Thạch Tiểu Nhạc gật gật đầu, nhớ tới Tiểu di trong lời nói, nói: "Tiểu di, này vân tam giác khu vực nội, có rất nhiều lợi hại niên kỉ khinh cao thủ sao không?"

"Đương nhiên. Ba mươi lăm tòa thành, ấn mỗi thành hai mươi vạn giang hồ người trẻ tuổi tính toán, cũng phải thất trăm vạn nhân, cho dù là trừ đôi lý cũng có thể tìm được hầu tử ."

"Hiện giờ vân tam giác giang hồ, bình thường đem cao thủ trẻ tuổi chia làm ba cấp bậc. Đệ tam cấp bậc, tức là tu vi ở Tầng khí thất trọng đã ngoài, khả

chống lại bình thường Tăng khí cừu trọng cao thủ nhân."

"Đệ nhị cấp bậc, tu vi phải ở Tầng khí cừu trọng đã ngoài, thả có thể cùng nạp khí nhất trọng cao thủ chống đỡ hành. Các người Họa Kiếm Phái vị kia Đại sư huynh, liền thuộc loại này trình tự, bất quá hẳn là là này một tầng thứ bên trong yếu kém một vị."

"Về phần đệ nhất đẳng cấp, tu vi phải đạt tới Nạp Khí Cảnh, thả tuổi thấp hơn hai mươi tuổi người. Theo ta được biết, đạt tới điều kiện này trước mắt chỉ có bốn người, tục xưng vân sừng tứ anh tú."

Thạch Tiểu Nhạc nghe được âm thầm lưu luyến.

Nếu dựa theo này đánh giá cấp bậc đến tính, chính mình trước mắt thực lực, nhiều lắm liền đạt đến tầng thứ ba cấp mà thôi, tám tác, cạnh tranh thật đúng là kịch liệt a.

Có đại võ hiệp hệ thống nơi tay, hơn nữa tự thân tư chất cùng cảnh ngộ, Thạch Tiểu Nhạc cho dù không thừa nhận, đáy lòng vẫn là sinh ra một ít kiêu ngạo tự mãn đích tình tự.

Hiện giờ Tiểu di một phen nói, trực tiếp đưa hẳn kiêu ngạo tự mãn đánh cái đập nát.

Một cái vân tam giác, còn có nhiều như vậy niên kỉ khinh cao thủ dẫn đầu chính mình, mà còn hơn không hề phi ngựa vương triều, vân tam giác bất quá là một cái góc 𠄎, không đáng giá nhắc tới.

Bởi vậy cũng biết, này giang hồ vũ lực giá trị có bao nhiêu làm cho người ta sợ hãi.

Hắn Thạch Tiểu Nhạc, hiện giờ bất quá là vừa mới từ khởi điểm xuất phát thôi, lại có cái gì đáng giá kiêu ngạo ?

"Tiểu Nhạc Nhạc, thực lực của người tuy rằng tạm thời chỉ có thể sắp xếp tầng thứ ba thứ, nhưng thiên tư tuyệt đối là nhất lưu, giả lấy thời gian, Tiểu di tin tưởng người có vài tia hy vọng, có thể vượt qua vân sừng tứ anh tú."

Vài tia hy vọng?

Thạch Tiểu Nhạc có chút không phục, loại này không phục lại nhanh chóng chuyển hóa thành thiêu đốt ý chí chiến đấu.

"Tiểu di yên tâm, ta sẽ hảo hảo cố gắng."

Tô Diễm Như vừa lòng địa điểm gạt đầu, nghĩ thầm, nếu là Thạch Tiểu Nhạc tài năng ở vân tam giác đứng vững gót chân, cũng trở nên nổi bật, chính mình nằm mơ cũng sẽ cười tỉnh.

Lại ứng hộ một phen, ước hạo giữa trưa cùng nhau ăn cơm,

Tô Diễm Như liền rời đi sân, thân là lâu chủ, nàng còn có rất nhiều sự phải xử lý.

Kể tiếp mấy ngày, không biết là không phải đã bị kích thích duyên cớ, Thạch Tiểu Nhạc phát hiện chính mình tinh thần càng thêm tập trung .

Như vậy làm cho kết quả chính là, cận ở ngày thứ ba, hắn đã đem phi phượng thân pháp tu luyện tới rồi hóa tương đại thành cảnh giới, cả kinh Tô Diễm Như hé ra môi anh đào nửa ngày không thể chọn.

Trừ bỏ phi phượng thân pháp, Thạch Tiểu Nhạc cũng không có buông mắt khác võ công.

Võ học việt luyện việt tinh, tuy rằng trước mắt một ít chiêu thức đã muốn tới rồi cực hạn, nhưng cũng không đại biểu có thể loi lỏi, nói không chừng luyện đi xuống sẽ có sở đột phá.

Lên trời không phụ khổ tâm nhân.

Một ngày này, Thạch Tiểu Nhạc nhớ tới thật lâu chưa từng thi triển Hoa Sơn kiếm pháp, một phen diễn luyện lúc sau, bỗng nhiên một loại huyền diệu khó giải thích hiểu được nảy lên trong lòng.

"Nếu giống nhau làm cơ sở, thần vận chính là giống nhau phong phú, hóa tương còn lại là thần vận cụ thể hoá. Như vậy ở hóa tương phía trên, sẽ không có tân chiêu thức cảnh giới sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc ngây người, giống như là bị lôi điện bổ trúng giống nhau.

Bởi vì kiến thức có hạn, Thạch Tiểu Nhạc vẫn chỉ biết là giống nhau, thần hợp, hóa tương ba loại võ học cảnh giới, nhưng là trực giác cùng lý trí đều nói cho hắn, hóa tương cũng không cuối.

Từ một ngày này khởi, Thạch Tiểu Nhạc bắt đầu chuyên tấn công Hoa Sơn kiếm pháp, một lần hai lần, mười biến|lần trăm biến|lần, thậm chí ngàn biến|lần. Không có thu hoạch, hẳn rõ ràng lấy kim phượng lâu một ít võ học, đổi thành ở hệ thống nội tu luyện thời gian.

Ngoại giới hai ngày, hệ thống nội chính là bảy mươi hai cái canh giờ.

Thạch Tiểu Nhạc đã không biết đem Hoa Sơn kiếm pháp luyện bao nhiêu lần, chỉ cảm thấy mãi đầu óc đều là động tác chiêu thức, vụng vụng hồ hồ, không biết cái gọi là.

Mỗi một khắc, hần tùy tay chém ra một kiếm, một cổ lại kì lại hiềm ý nhị tùy theo tràn ngập mà ra, như du ngoạn sơn thủy sơn điền, lại giống như phàn việt kỳ phong.

"Đây là hoàn toàn mới cảnh giới, so với hóa tương càng mạnh cảnh giới."

Thạch Tiểu Nhạc cả người rung mạnh, vì mở ra nhất phiên hoàn toàn mới đại môn mà vui sướng.

Ngày rất nhanh đi vào thứ bảy mặt trời đã cao.

"Tiểu Nhạc Nhạc, bồi Tiểu đi đi Hắc Nhai shopping."

Hôm nay nhất đại sáng sớm, Tô Diễm Như liền tới cửa nói.

Thạch Tiểu Nhạc trong khoảng thời gian này tu luyện khắc khổ, hơn nữa đem Hoa Sơn kiếm pháp tìm hiểu tới rồi hoàn toàn mới cảnh giới, cũng muốn thả lỏng một chút, hưởng hồ Tiểu di hưng trí bưng bưng, hần càng không thể mất hứng, liền gật đầu đáp ứng rồi.

Hắc Nhai, giang hồ khách nhân người tới hướng.

Cùng tâm thường chợ bất đồng, nơi này làm người giang hồ địa bàn, không khí không hiểu áp lực, người thường đi vào đến, chỉ sợ lập tức sẽ không thích ứng.

Tô Diễm Như thất oai bát quái, vẻ mặt thần bí mà dẫn dắt Thạch Tiểu Nhạc đi tới một chỗ bình khí trong điểm.

"Tô lâu chủ, nói vậy vị này chính là dừng đoạt kim phượng lâu đệ tử thứ nhất danh Thạch thiếu hiệp đi, ha ha, quả nhiên phong tư không tầm thường."

Lão bản hiển nhiên nhận thức Tô Diễm Như.

Ồ hần ẩn tượng lý, vị này đại mỹ nữ khả chưa bao giờ cùng một người nam nhân một mình đi ra quá, cho nên vị này thanh sam thiếu niên thân phận, không nói cũng hiểu.

"Hồ lão bản, ta phải gì đó chuẩn bị như thế nào?"

"Tô lâu chủ phân phó, Hồ mẫu không dám chậm trễ."

Cười to bên trong, Hồ lão bản từ ngăn tủ hạ xuất ra một cái dài hòm, mở ra sau, đúng là một thanh hình thức phong cách cổ xưa ba thước trường kiếm.

"Kiếm này tên là thanh phong, chính là đã ngoài hảo quặng sắt là việc chính liệu, dung nhập nhất khắc Đông hải sản xuất san hô làm bằng sắt tạo mà thành, chính là một thanh loại xấu kì kiếm."

Thạch Tiểu Nhạc nghe được sùng sốt, nhin không được lại nhìn nhìn thanh phong kiếm.

Thế giới này, binh khí như võ công binh thường, đồng dạng chia làm mấy cấp bậc, phân biệt phẩm là phẩm, kì phẩm, linh phẩm cùng tuyệt phẩm.

Vật phẩm binh khí, không cần nhiều lời, tự nhiên chính là bộ mặt thành phố thượng buôn bán nhiều nhất binh thường binh khí, chỉ cần có thể chém đứt đầu gỗ đều tính.

Kì phẩm binh khí sẽ không giống nhau. Loại này binh khí, thường thường ở rèn tình hình đặc biệt lúc ấy gia nhập chút ít hiếm thấy tài liệu, khiến cho cả binh khí phẩm chất rất cao, cũng càng thêm sắc bén đáng sợ.

Nghe nói, một thanh loại xấu kì binh, sắc bén độ có thể đạt tới thời Mao đoạn phát cấp bậc.

Trung phẩm kì binh, chém sắt như chém bùn.

Thượng phẩm kì binh, ngàn chiến không tổn hại.

Tái hướng lên trên linh binh, sẽ không là người binh thường có khả năng tương tượng. Loại này binh khí thường thường sẽ có một ít thần bí năng lực thêm thành, khả khiến võ giả thực lực nhân, vượt cấp giết người, dễ như trở bàn tay.

Về phần nói thần binh, đến nay còn tồn tại vu trong truyền thuyết, trong chốn giang hồ ít có người gặp qua.

Thạch Tiểu Nhạc không nghĩ tới, chuỗi này nằm ở hần trước mắt phong cách cổ xưa trường kiếm, dĩ nhiên là một thanh loại xấu kì kiếm.

"Còn thất thần làm gì, cầm lấy đến thử xem."

Tô Diễm Như đẩy Thạch Tiểu Nhạc, trong nháy mắt thúc giục nói.

Thạch Tiểu Nhạc nhìn mãi hàm chờ mong Tiểu di liếc mắt một cái, trong lòng chảy xuôi một cỗ khôn kể đích tình tự, hít sâu một hơi, cầm lấy trong hộp thanh phong kiếm.

Ngoài dự đoán mọi người chính là, thanh phong kiếm thoát nhìn trầm trọng phong cách cổ xưa, nhưng kỳ thật phân lượng rất nhẹ, cho dù là tay trói gà không chặt nhân cầm lấy đến đều không hề áp lực.

Khanh!

Bảo kiếm ra khỏi vỏ, nhất mạt lược hiển màu xanh hàn quang chiếu rọi mà ra, lung lay Thạch Tiểu Nhạc một chút.

Lúc này, hấn tấn biên khắp có nhất lũ tóc chưa sơ hảo, bị gió thổi tới rồi thanh phong kiếm mũi kiếm thượng, sợi tóc không tiếng động mà đoạn.

Thôi Mao đoạn phát, hảo kiếm!

Phàm là là kiếm khách, không có không thương kiếm. Thạch Tiểu Nhạc tuy rằng không phải thuần túy kiếm khách, nhưng thường xuyên tu luyện kiếm thuật, tự nhiên cũng sẽ đối kiếm sinh ra cảm tình.

Này trong nháy mắt, UU đọc sách www.uukanshu.com Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên thích thượng thanh phong kiếm. Không phải bởi vì nó sắc bén, mà là cảm thấy được, nó cùng chính mình khí chất thực xứng đôi.

Tô Diễm Như vừa thấy Thạch Tiểu Nhạc bộ dáng, chỉ biết hấn ý tưởng, cười nói: "Hô lão bản, lần này phiền toái ngươi."

"Làm sao làm sao, còn muốn cảm ơn tô lâu chủ thăm Hồ mã sinh ý mới là."

Thăng đến rồi đi binh khí điểm, ở trên đường đi rồi rất xa, Thạch Tiểu Nhạc trong lòng cảm xúc như trước khó có thể tiêu hóa, quay đầu nói: "Tiểu di, ngươi vì sao đối ta tốt như vậy?"

Một thanh loại xấu kì kiếm, giá trị tuyệt đối xa xỉ.

Thạch Tiểu Nhạc nhớ mang máng, Họa Kiếm Phái chương môn bội kiếm chính là một thanh loại xấu kì kiếm, chính là hấn tìm hơn mười năm tích tụ, ước chừng mười vạn lượng bạc mua trở về.

Tô Diễm Như thân là kim phượng lâu chủ, tuy rằng đại bộ phận chi tiêu, tỷ như tu luyện tài nguyên, hằng ngày xuất hành phí dụng chờ, có thể báo ở kim phượng lâu khoản thượng, nhưng đề cập tư nhân phương diện, hay là muốn chính mình ra tiền.

Hơn nữa Tô Diễm Như hàng năm lệ tiền, chỉ có ba vạn lượng bạc. Có thể nghĩ, chuỗi này thanh phong kiếm phí dụng, đối nàng mà nói tuyệt không thoải mái.

"Tiểu Nhạc Nhạc, ngươi là Tiểu di duy nhất thân nhân, Tiểu di không đúng nhĩ hảo, còn đối ai hảo?"

Tô Diễm Như vô tình nói.

Những lời này giống như một cây vũ tiên, hung hăng trạc bên trong Thạch Tiểu Nhạc tâm oa, làm hấn lại là rung động lại là cảm động.

Yên lặng nhìn thoáng qua Tô Diễm Như tinh xảo sườn mặt, Thạch Tiểu Nhạc âm thầm thề, sau này hấn hội dùng lực lượng của chính mình bảo vệ tốt này nữ nhân, tuyệt không làm cho nàng chịu nhất định điểm thương tổn.

Ngay tại Thạch Tiểu Nhạc hai người du lịch khi, kim phượng lâu ngoại lại đến đây một đám khách không mời mà đến.

"Nghe nói các ngươi kim phượng lâu, ngày trước quyết ra cái gì thứ nhất đệ tử, làm cho kia tiểu tử lăn ra đây, cùng uông đại gia ta đánh giá đánh giá!"

Một đám người vây quanh hạ, một vị người trẻ tuổi đối mặt kim phượng lâu mọi người, liếm thần cười to.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41 : Ôn Bật Phàm

"Ôn Bật Phàm, ngươi là có ý tứ gì?"

Kim phượng lâu trước, một đám người trẻ tuổi ở nơi nào, mở miệng rõ ràng là Tô Diễm Như đệ tử, Lãnh Phong.

Nơi này động tĩnh, đương nhiên sớm bị được kim phượng lâu cao tăng biết được. Bật quá xen vào đối phương thân phận, kim phượng lâu cao tăng không có phương tiện ra mặt, chỉ có thể giao cho lâu nội niên kì khinh người.

Ôn Bật Phàm cười nói: "Có ý tứ gì? Xuân thu đường vẫn áp ngươi kim phượng lâu một đầu, ta nãi xuân thu đường thứ nhất đệ tử, tự nhiên muốn dạy các ngươi kim phượng lâu thứ nhất đệ tử hảo hảo làm người."

Xuân thu đường, Phi Yến Thành tam đại thế lực một trong.

Cùng kim phượng lâu phát triển vài thập niên bất đồng, xuân thu đường chính là Phi Yến Thành lão thế lực, sớm lúc này cầm rảnh mấy trăm năm, cho nên luận trong thành nhân mạch quan hệ, xuân thu đường so với kim phượng lâu càng ngành.

Chẳng qua, mấy năm nay kim phượng lâu cũng hấp dẫn rất nhiều cao thủ, dựa vào ngày thịnh một ngày thanh thế, lúc này mới bị không ít người liệt vào tam đại thế lực một trong.

Xuân thu đường cùng kim phượng lâu luôn luôn không thể nào đối phó.

Này trong đó cố nhiên có bang phái sâu xa, tranh đoạt địa bàn duyên cớ, còn có một cái trọng yếu nguyên nhân đó là, năm năm trước xuân thu đường đường chủ bị tốt lắm đại lễ, hướng Tô Diễm Như cầu thân, kết quả lại bị Tô Diễm Như trước mặt mọi người cự tuyệt.

Xuân thu đường đường chủ cho rằng Tô Diễm Như khinh thường hắn, hại hắn mặt mất hết, tự kia về sau, từ hai giúp sản nghiệp cạnh tranh, đến tầm thường đệ tử lẫn nhau đánh giá, có thể nói thị xử chỗ cùng kim phượng lâu đối nghịch.

Ôn Bật Phàm thân là xuân thu đường đường chủ nghĩa tử, tự nhiên muốn lấy thân chỉ tác, cùng nghĩa phụ cùng chung mối thù. Này không, thực lực của hắn vừa mới có điều tiến bộ, liền khẩn cấp đã tìm tới cửa.

"Bằng ngươi, cũng dám khiêu chiến ta kim phượng lâu?"

Lạnh như băng trong thanh âm, ba đạo nhân ảnh chậm rãi đi tới, rõ ràng là Sa Túng Hoành, Lam Ngưng cùng với Kim Vô Úy. Nói chuyện người đứng là ở giữa Lam Ngưng.

Ôn Bật Phàm đôi mắt vừa động, cao thấp đánh giá Lam Ngưng một phen, tùy ý cười nói: "Bộ dạng đỉnh mĩ, thế nào, cấp đại gia làm thiệp lão bà đi."

Không ít kim phượng lâu đệ tử ám sinh tức giận.

Này Ôn Bật Phàm, tự cho là võ công cao cường, ý vào thân phận liền dám ở này nói ầu nói tả, quả thực buồn cười!

Ôn Bật Phàm rõ ràng tham lam ánh mắt khiến Lam Ngưng ánh mắt lạnh như băng, bật quá năng còn chưa tỏ thái độ, một người lại trước đứng dậy, quát: "Côn!"

"Nhìn dáng vẻ của ngươi, hẳn là chính là cái gì tam đại thiên tài bên trong Kim Vô Úy?"

Ôn Bật Phàm hiển nhiên trước đó điều tra một phen, bật quá nói đến tam đại thiên tài khi, ngữ khí lại dị thường trào phúng.

"Là lại như thế nào?"

Kim Vô Úy tranh phong tương đối.

"Ha ha ha. Thử vị, một cái chưa thấy qua bộ mặt thành phố hương ba lão, cũng dám tự xưng thiên tài, quả thực cười điệu uống đại gia răng hàm."

Ôn Bật Phàm lớn tiếng nở nụ cười, dẫn tới hắn phía sau xuân thu đường đệ tử cũng cười vang không ngừng.

Không ít kim phượng lâu đệ tử đột nhiên nhớ tới đến, này Ôn Bật Phàm tựa hồ bái vào một cái chính tông võ lâm thế lực, vẫn là chỗ vị trưởng lão đệ tử, cho nên luôn luôn khinh thường Phi Yến Thành nội bạn cùng lứa tuổi.

Cái gọi là chính tông võ lâm thế lực, chính là chiếm được thanh tuyết liên minh tán thành, có được kiến giúp lệnh bài võ lâm thế lực, địa vị xa cao hơn không cảm quyền võ lâm thế lực.

Ca ca.

Kim Vô Úy nắm tay niết đắc bạo vang, đi bước một hướng đối phương đi rồi quá khứ. Hắn từ trước đến nay là cái kiêu ngạo nhân, không cho phép bất luận kẻ nào vũ nhục.

"Muốn động thủ? Đáng tiếc, ngươi sẽ không là của ta đối thủ."

Uông Bất Phàm hồn vô tình cười nói.

Cái loại này khinh thị ánh mắt khiến Kim Vô Úy giận dữ, quát: "Bừa bãi tự đại!"

Vừa dứt lời, chỉ nghe oanh một tiếng, Kim Vô Úy đã chém ra một cái thế mạnh mẽ trầm long hổ quyền, hung hăng tạt hướng Uông Bất Phàm mặt.

"Chút tài mọn, cũng dám đi ra mặt mặt xấu hổ."

Uông Bất Phàm đánh ra một chưởng.

Quyền chưởng giao kích gian, một tầng kính phong gào thét mở ra, thổi bay trên mặt đất tro bụi.

Uông Bất Phàm vui mừng bất động, nhưng mà Kim Vô Úy lại ngay cả lui mấy bước.

"Kim sư huynh."

Kim phượng lâu các đệ tử kinh hô một tiếng, không thể tin được ở ngay mặt đánh giá bên trong.

Kim Vô Úy dĩ nhiên rơi xuống hạ phong.

Mây rậm giương lên, Kim Vô Úy gào to một tiếng, lại chém ra một cái quyền pháp.

Ba thức thiết quyền chỉ phá thiết quyền.

"Đây một quyền còn có điểm ý tứ."

Uông Bất Phàm sắc mặt ngưng trọng vài phần, rút ra sau lưng đao, hướng phía trước tạt huy mà ra.

Ánh đao cùng quyền kinh vừa mới va chạm cùng một chỗ, Uông Bất Phàm lợi dụng cơ hội này, rất nhanh vọt tới Kim Vô Úy trước người, lại là hợp với xoát xoát sáu đao.

Này sáu đao phân tán đến xem, lực lượng cũng không tính cường, nhưng thắng ở tốc độ rất nhanh, thế cho nên Kim Vô Úy không có thời gian sử xuất còn lại hai quyền, chỉ có thể bị bắt lấy long hổ quyền phản kích.

Cứ như vậy, hấn nhanh chóng dừng ở hạ phong.

Ba mươi sáu chiêu sau, Uông Bất Phàm ha ha cười: "Tật phong tránh mau!"

Hấn hai tay nắm đao, trường đao hốt như một đạo sắc bén phong ảnh, nháy mắt đánh bại Kim Vô Úy quyền phong, đưa hấn tảo bay ra đi, nghênh khoảng không một bùng máu phun ra.

"Kim sư huynh bị thương!"

Kim phượng lâu các đệ tử cả kinh, có người muốn tiến lên nâng, lại bị gian nan đứng lên Kim Vô Úy ngăn cản. Hấn nhìn thấy Uông Bất Phàm, nói: "Vừa rồi là cái gì đao pháp?"

"Mười hai thức tật phong đao pháp. Thực lực của ngươi miễn cưỡng đúng quy cách, bức ra thứ chín thức."

Uông Bất Phàm vẻ mặt ngạo nghễ, khoe miệng mang cười.

Kim Vô Úy không tiếng động lui ra phía sau, mặt không chút thay đổi. Nhưng chỉ có Sa Túng Hoành mới nhìn đến, hấn trong tay áo mang huyết nắm tay, đã nắm đặc gân xanh ứa ra.

"Mới thứ chín thức?"

Nghe được Uông Bất Phàm trong lời nói, đừng nói là mặt khác kim phượng lâu đệ tử, chính là Lam Ngưng đều cảm nhận được một cỗ trầm trọng áp lực.

"Con quý nhỏ, ngươi muốn tới thử xem sao không? Bất quá nếu đánh thâu, ngươi sẽ gả cho ta làm thiếp, thế nào?"

Uông Bất Phàm tiện tay chỉ chỉ Lam Ngưng, đầu ngón tay ngoéo ... một cái, cuồng thanh cười nói.

Năm đó nghĩa phụ bị Tô Diễm Như cái kia tiện nữ nhân chiết mất mũi, hôm nay, hấn liền cưới kim phượng lâu nữ thiên tài làm thiếp, cũng tốt thay nghĩa phụ xả giận.

"Người dám!"

"Họ uống , đừng quá kiêu ngạo ."

"Thực khi chúng ta kim phượng lâu không người sao không?"

Uông Bất Phàm không có ý làm nhục trong lời nói, đầu tiên chọc tức ở đây kim phượng lâu các đệ tử. Rất nhiều người đỏ mặt tía tai, một bộ phải liều mạng tư thế.

"Chính là kiêu ngạo, làm sao vậy?"

"Uông sư huynh nãi Phi Yến Thành năm thứ nhất khinh cao thủ, liên lượng các người kim phượng lâu không người có thể địch!"

Xuân thu đường các đệ tử không cam lòng yếu thế, trực tiếp ngạnh mới vừa, trong giọng nói tràn đầy trào phúng cùng chế ngạo.

"Lam Ngung, không cần đáp ứng hần."

Kim Vô Úy thanh âm đột nhiên truyền vào Lam Ngung trong tai, khiến Lam Ngung hơi hơi sững sốt.

"Uông Bất Phàm Tăng khí cửu trọng trung kỳ tu vi, thân mình so với chúng ta cao một chút. Hơn nữa ta có loại cảm giác, hần đao pháp, chỉ sợ cũng tới rồi hóa tương viên mãn chỉ cảnh."

Tật phong mười hai thức, người sáng suốt nhìn là tam lưu thượng phẩm đao pháp. Nếu Kim Vô Úy phán đoán không có lầm, này Uông Bất Phàm đích xác thập phần khó giải quyết.

Phía trước Lam Ngung có thể đánh bại Kim Vô Úy, dựa vào là là hóa tương viên mãn Khinh Kiếm đại pháp.

Nhưng là quan khán quá trận chiến ấy mọi người biết, Lam Ngung thắng được cũng không thoải mái. Trái lại Uông Bất Phàm, che dấu thực lực đích tình huống hạ, như trước chiến thắng Kim Vô Úy.

Hai tương đối so với hạ, Lam Ngung nhất thời biết, chính mình chỉ sợ không phải Uông Bất Phàm đối thủ.

"Con quỷ nhỏ, xem ra người là không dám. Với, các người kim phượng lâu đều là chút rùa đen rút đầu, nhất gan vô năng. Thôi, tính ta đến không một chuyện."

Uông Bất Phàm về mặt thất vọng địa lắc đầu, làm bộ rời đi.

"Không được nhục ta kim phượng lâu, ta cùng với người một trận chiến."

Lam Ngung chung quy là cái mười bảy tuổi Tiểu cô nương, hơn nữa thân mình tâm cao khí ngạo, nhất thời chịu không nổi Uông Bất Phàm kích thích, quyết tâm ra mặt nghênh chiến.

Bên cạnh Sa Tung Hoàn cùng Kim Vô Úy đồng thời biến sắc, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, lại không biết nên như thế nào ngăn cản.

"Quả nhiên có đảm lược."

Uông Bất Phàm nhìn chăm chăm Lam Ngung nặt cười, liếm liếm môi, trong lòng ngọn lửa hùng hực bốc cháy lên.

"Lam sư muội, người này vẫn là giao cho ta đi."

Khởi Liêu đứng lúc này, một đạo dễ nghe trầm thấp tiếng nói ở mọi người bên tai vang lên.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy không biết khi nào, một vị thanh sam thiếu niên đã đứng ở cách đó không xa, trên mặt mang theo nhất mạt hơi hơi lạnh nhạt ý cười.

"Thạch sư huynh, là Thạch sư huynh đã trở lại."

Hiện giờ Thạch Tiểu Nhạc, ở kim phượng lâu trong hàng đệ tử thanh thế nhất định quá khứ có thể sánh bằng. Không nói hần thân mình thực lực, cận là hần tương lai lâu chủ này nhất có thai phân, liên đủ đề cho nhân vài phần kính trọng.

Bởi vậy thấy hần trở về, không ít người một trận kích động.

"Người là ai, dám ngăn trở ta?"

Uông Bất Phàm đôi mắt chợt lóe, lại ra vẻ khó hiểu.

"Ta chính là người muốn tìm đối thủ."

"Nga, người chính là cái kia Thạch, Thạch cái gì nhạc, hắc hắc, rớt lâu như vậy, rốt cục khẳng vươ đến đây."

Ở xuân thu đường đệ tử cười vang trong tiếng, Thạch Tiểu Nhạc trước sau như một bình địa tĩnh, không có đi sò thanh phong kiếm, mà là rút ra chuôi này bình thường kiếm, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) nói: "Người hiện tại cười đến nhiều hoan, đợi lát nữa nhân còn có nhiều thăm."

"Phải không, chỉ bằng người?"

Uông Bất Phàm nguy hiểm địa nheo lại ánh mắt.

Lúc trước hần liền hạ quyết tâm, phải Thạch Tiểu Nhạc đẹp. Về phần hiện tại, hần quyết định phải ở đối phương trên mặt hoa cái mười bảy bát đao, nhìn hần còn dám khiêu khích chính mình.

"Lâu chủ, Tiểu nhạc chỉ sợ không phải đối thủ, người không ngăn cản sao không?"

Kim phượng lâu một chỗ trên nhà cao tầng, Tô Diễm Như đã trước tiên từng bước phản hồi, nghe được tứ lâu chủ trong lời nói, nói: "Lần này trở về, Nhạc Nhạc làm việc trở nên rất có chương trình, trước xem đi xuống đi."

Kỳ thật không cần tứ lâu chủ nhắc nhở, Tô Diễm Như đã quyết định, Uông Bất Phàm dám cố ý bị thương Thạch Tiểu Nhạc, quản hần là không phải xuân thu đường đệ nhất thiên tài, chiêu thu thập không lầm!

Nàng chính chuyển quá ý niệm trong đầu, kim phượng lâu ngoại chiến đấu kịch liệt đã muốn bắt đầu.

Uông Bất Phàm thân như hổ báo, cuồng phác mà lên, một đao liền hướng Thạch Tiểu Nhạc chém ra đi. Đúng là tam lưu thượng phẩm võ học, tạt phong đao pháp.

Nhìn ra được đến, hần là tính toán tốc chiến tốc thắng, lấy lôi đình oai đánh bại Thạch Tiểu Nhạc, lấy này đến chương hiển chính mình hơn người thực lực.

Phục dưỡng khí công vận chuyển tới cực hạn, Thạch Tiểu Nhạc tay trái ngay cả chụp sổ chuông, xây dựng thiên la địa võng chi thế, tay phải huy kiếm liền đón đi lên.

Khanh khanh hai hạ.

Thứ nhất hạ, Uông Bất Phàm bị thiên la địa võng thế ảnh hưởng, trường đao dẫn đầu bỏ vào Thạch Tiểu Nhạc trên thân kiếm.

Đệ nhị hạ, cũng Thạch Tiểu Nhạc thứ hướng bỏ vai của hần, bị hần ra sức ngăn cản sở trí.

"Ta xem người có thể ngăn trụ mấy chiêu."

Uông Bất Phàm gầm lên một tiếng, tạt phong đao pháp như nước tiết sông dài bàn liên tục sử xuất, từng bước ép sát.

Mà Thạch Tiểu Nhạc một tay Miêu gia kiếm, một tay thiên la địa võng thế, đồng dạng không kém hạ phong.

Bất quá, Uông Bất Phàm nội lực tu vi dù sao so với Thạch Tiểu Nhạc thâm hậu không ít, cho nên ở mấy chục chiêu sau, vẫn là một chút lấy được ưu thế.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42 : Kỳ hiểm ý cảnh

"Cái gì kim phượng lâu năm thứ nhất khinh cao thủ, nguyên lai cũng bất quá như thế."

Uông Bất Phàm tiến thêm một bước đạt được ưu thế, một trận cát tiếng cười to sau, đột nhiên cánh tay chấn động, trường đao giống như tạt phong ảo ảnh bàn cắt đi ra ngoài.

"Này nhất chiêu."

Kim Vô Úy nghiêng, phía trước hần chính là thua ở này một đao dưới.

Đối mặt người gây sự thế công, Thạch Tiểu Nhạc đột nhiên đem chuôi kiếm hướng ngực cắm xuống, lợi dụng nội lực bắn ngược, trường kiếm hăng hái hướng Uông Bất Phàm vọt tới.

"Điểm ấy quý kẻ hữu dụng sao không?"

Thân thể lảng không một cái sườn di, Uông Bất Phàm chưa kể một đao lần thứ hai đánh xuống.

Thạch Tiểu Nhạc đương nhiên không có kí hy vọng vu vừa rồi một kiếm, hấn chân chính mục đích, chính là vì rút đao lấy được thời gian.

Bàng!

Hấn một đao rút ra sau, thanh thế so với Uông Bất Phàm càng thêm lớn, hoàn toàn đối phương một kích.

"Tiểu tử, ngươi thực vinh hạnh, có thể bức ra ta đệ thập đao!"

Thân thể còn chưa hoàn toàn trụ hạ, Uông Bất Phàm trong ngực mạnh cổ dâng một chút, theo sau như là đem tất cả lực lượng hội tụ tới rồi hai tay, từ tả đến hữu hung hăng vừa bỏ mà qua.

Giống như gió thu cuốn hết lá vàng bàn, rõ ràng này một đao bởi vì tốc độ quá nhanh, làm cho mọi người khán bắt chân thiết, nhưng như trước làm cho người ta sinh ra không thể ngăn cản cảm giác.

Lam Ngưng ánh mắt nháy mắt không nháy mắt, răng trắng cắn chặt môi. Nàng như thế nào nhìn không ra, Uông Bất Phàm này một đao uy lực, đã muốn mạnh hơn chính mình Kinh Kiếm đại pháp.

Nếu đối chính mình lên sân khấu, có bại vô thắng.

Thạch Tiểu Nhạc hội như thế nào ứng đối?

Ánh mắt mọi người, đều dừng ở vị kia không môn mở rộng ra thanh sam thiếu niên trên người.

Cao lâu nội Tô Diễm Như, thậm chí đã muốn vận khởi thân pháp, chuẩn bị hướng kim phượng lầu ngoại phóng đi.

Thời gian giống như quá thật sự chậm, suy nghĩ cũng rất mau.

Thạch Tiểu Nhạc cố nén không hề động dùng điểm Thạch khí xoáy tụ, nếu không hấn nghĩ muốn đánh bại Uông Bất Phàm, cũng chính là mấy chiêu chuyện tình.

Đương nhiên, bất động dùng điểm Thạch khí xoáy tụ, không có nghĩa là Thạch Tiểu Nhạc liền đánh bại.

Hấn đột nhiên khí đao vi kiếm, cảm bên hông thanh phong kiếm, hợp với vỏ kiếm cùng nhau đâm đi ra ngoài. Trong đầu, hiện lên cũng một tòa kì hiểm vô cùng sơn, Hoa Sơn.

Một cổ mãnh liệt dao động, theo này một kiếm hướng bốn phía phát ra. Thạch Tiểu Nhạc giống như thân ở vu một ngọn núi điên bên trong, thân thể nghĩa vô phân cổ lên núi lễ Phật hạ khiêu đi.

Này lại kì lại hiểm một kiếm, ngành sinh sinh bức ngừng Uông Bất Phàm, bởi vì hấn biết này một đao tái vô xuống, chỉ có lưỡng bại câu thương kết cục.

Này không phải hấn phải kết quả.

Thạch Tiểu Nhạc kiếm không ra sao, theo trong lòng cảm giác, một kiếm kiếm địa họa xuất đi, kiếm chiêu càng phát ra hiểm ác, nhân cũng càng phát ra tịch liêu.

Uông Bất Phàm trên trán mồ hôi lạnh đều xông ra.

Bởi vì hấn phát hiện, khi hấn ở đệ nhất đao thỏa hiệp thời điểm, khí thế đã thua nhất tiết, lúc sau đối mặt càng ngày càng đáng sợ kiếm chiêu, hấn tim và mặt khiếp .

铛 một tiếng.

Thạch Tiểu Nhạc đẩy ra Uông Bất Phàm đao, ngay cả sao kiếm hung hăng sủy ở đối phương trên mặt, đưa hấn đánh bay đi ra ngoài một trượng xa, lại trên mặt đất lăn vài vòng, mới vừa rồi đình chỉ.

"Họ Thạch , ngươi, ngươi nhưng lại lĩnh ngộ ý cảnh?"

Uông Bất Phàm giống như gặp quỷ bình thường địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc, ngay cả bên miệng huyết đều quên lau.

"Ý cảnh? Hóa tương lúc sau, chính là ý cảnh?"

Thạch Tiểu Nhạc nghi hoặc trong lời nói, lại khiến Uông Bất Phàm vừa kinh vừa sợ.

Thân là chính tông võ lâm môn phái đệ tử, Uông Bất Phàm kiến thức tự nhiên so với ở đây nhiều người một ít. Võ học chiêu thức cảnh giới, trước tam trọng giống nhau, thần hợp, hóa tương bất quá là mới bắt đầu giai đoạn.

Thậm chí còn có thể nói, ba loại cảnh giới chính là rất cao ý nghĩa thượng giống nhau, chỉ có chân chính thông hiểu đạo lý nhân, mới có thể lĩnh ngộ chiêu thức ý cảnh.

Vấn đề là, người như thế cũng không hời hợt hạng người, cho dù là ở Uông Bất Phàm sở tại nhập cái kia chính tông võ lâm thế lực, cơ hồ đều không có.

Mà Thạch Tiểu Nhạc, thoát nhìn ngay cả ý cảnh là cái gì cũng không biết, dĩ nhiên liền cho hắn lĩnh ngộ ?

Này đến tột cùng là cái cái dạng gì nhân a? !

Thấy nguyên bản không ai bì nổi,

Chỉ cao khí ngang Uông Bất Phàm, giờ phút này xem quái vật giống nhau địa nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc, chu vi nhân đồng dạng đều choáng váng.

Đối với Thạch Tiểu Nhạc vừa rồi kiếm chiêu, mọi người tối trực quan cảm giác chính là, chiêu thức thực bình thường, nhưng cố tình thoát nhìn thực đáng sợ.

"Ý cảnh?"

Tô Diễm Như mạnh mẽ ngừng thân thể, hé ra quyền rũ mặt cười có chút đại ra

Làm ngoại lai hộ, nàng cũng tăng ở mặt khác giang hồ trên đường trở thành quá, đối loại này chiêu thức cảnh giới cũng không xa lạ. Chính là đương nó xuất hiện ở mười lăm tuổi Thạch Tiểu Nhạc trên người, thấy thế nào đều có chút kinh người.

"Tiểu Nhạc Nhạc, ta còn là xem nhẹ ngươi."

Tô Diễm Như một trận thất thần địa nói.

Uông Bất Phàm cũng không nói gì một câu ngoan nói, ngay tại kim phượng lâu chúng đệ tử tiếng cười nhạo bên trong, dẫn xuân thu đường đệ tử xám xịt địa đi rồi.

Hắn đương nhiên không cam lòng cứ như vậy thất bại.

Nhất là, Thạch Tiểu Nhạc ở trong lòng hắn nguy hiểm trình độ đã muốn tăng lên một cấp bậc, người như vậy một khi lớn dần đứng lên, Phi Yến Thành giang hồ vận mệnh đều phải thay đổi.

"Tiểu tử này, phải đặc tử, ta phải cùng nghĩa phụ thông báo một chút."

Uông Bất Phàm ác độc địa thâm nghĩ.

"Thạch sư huynh thật là lợi hại a."

"Cùng thượng một lần đại bi so sánh với, Thạch sư huynh càng thêm sâu không lường được ."

Kim phượng lâu các đệ tử nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc, thần tình kích động.

Nếu thượng một lần đại bi, là Thạch Tiểu Nhạc chính danh chi chiến, như vậy lúc này đây, không thể nghi ngờ chân chính xác lập hắn ở kim phượng lâu trong hàng đệ tử địa vị.

Đây là một loại thực lực căn cứ chính xác mình, không quan hệ thân phận.

"Lại biến cường sao không?"

Lam Ngưng nhìn chăm chú vào Thạch Tiểu Nhạc, trong mắt bộc phát ra sáng quắc sáng rọi.

Hừ, tạm thời dẫn đầu không tính cái gì, ta sớm hay muộn hội đuổi theo .

Sa Tùng Hoàn về mặt cười khổ địa lắc đầu, gặp Kim Vô Úy đã muốn không nói được một lời địa đi trở về kim phượng lâu nội, vội vàng đuổi theo.

Thạch Tiểu Nhạc đắm chìm ở chính mình ý cảnh bên trong.

Trải qua vừa rồi một trận chiến, hắn đối loại này ý cảnh lĩnh ngộ hiển nhiên càng sâu . Vì thế hắn buồn cười phát hiện, kỳ thật hắn sở lĩnh ngộ ý cảnh, chính là một loại nhắm vào tâm linh ý cảnh.

Kì hiểm kì hiểm, cái gì gọi là kì, làm sao vị hiểm? Càng nhiều vẫn là chủ quan nhân tổ thôi.

Nếu Ưông Bất Phàm tâm chí cứng cỏi một chút, hoặc là đối tự thân ngoan một chút, tuyệt đối có rất đại cơ hội phá giải chính mình ý cảnh. Cái loại này cục diện hạ, Thạch Tiểu Nhạc tự nghĩ nhất định.

Đáng tiếc, không có nếu.

"Tạm thời gọi người kì hiểm ý cảnh đi."

Mỉm cười, Thạch Tiểu Nhạc ngẩng đầu, chỉ thấy xa xa Tô Diễm Như ónh ónh ánh mắt chính nhìn chăm chăm chính mình tiểu, liền đối với nàng cười cười, thu hồi đao kiếm, đi vào kim phượng lâu.

Thạch Tiểu Nhạc đã bại Ưông Bất Phàm một trận chiến, rất nhanh liền truyền mở.

Kết quả là, kế tiếp mấy ngày đến, Phi Yến Thành phố lớn ngõ nhỏ, phàm là có người võ lâm địa phương, đều đang nói Thạch Tiểu Nhạc tên.

Tất cả mọi người biết, kim phượng lâu ra một cái nguy thiên tài, tuổi còn trẻ, liền lĩnh ngộ thường nhân mong muốn không thể tức ý cảnh.

Không ít giang hồ đại hào, nghe được tin tức sau một người tiếp một người trên mặt đất môn. Bọn họ đều bị muốn gặp gặp Thạch Tiểu Nhạc, xem có thể hay không từ hần trong miệng biết lĩnh ngộ ý cảnh phương pháp.

Dù sao nghe đồn bên trong, ý cảnh đối thực lực tăng lên là thập phần khả quan.

Hơn nữa này đó giang hồ đại hào nhóm, tiềm lực dùng hết, nội lực tu vi rất khó đề đi lên, đều muốn chủ ý đánh vào chiều thức cảnh giới thượng.

Thạch Tiểu Nhạc nào có cái gì phương pháp. Không nên nói có, đại khái chính là tư chất cùng cố gắng kết hợp, nhưng mà loại này nói nói như thế nào cho ra khẩu?

Giang hồ đại hào nhóm lục tục thất vọng mà quay về, bà mỗi nhóm lại đăng môn.

Trước kia Thạch Tiểu Nhạc danh điều chưa biết. Khả hiện tại biến hóa nhanh chóng, không chỉ có thực lực siêu quần, có Phi Yến Thành năm thứ nhất khinh cao thủ danh xưng là, vẫn là kim phượng lâu tương lai lâu chủ, tiền đồ không thể số lượng, tự nhiên mà vậy thành vô số cha mẹ trong lòng giai tế.

Kim phượng lâu cánh cửa, đều nhanh cũng bị bà mỗi nhóm đập phá.

Thạch Tiểu Nhạc né chi e sợ cho không kịp, cũng may có Tiểu di chống đỡ, hần cũng vui vẻ đắc thanh nhân tự tại, đơn giản liền đi ở phía sau trong viện tu luyện võ công.

"Kì hiểm ý cảnh, ta chung quy con lĩnh ngộ một chút, hơn nữa trong thời gian ngắn, tựa hồ tiến không thể vào."

Một ngày này, Thạch Tiểu Nhạc ngồi ở trong viện trầm tư.

Ngày đó quyết đấu lúc sau, Tô Diễm Như đã đem hần gọi đi như viên, cũng đem chính mình biết nói có quan hệ ý cảnh đích tình huống đều nói đi ra, đối Thạch Tiểu Nhạc sinh ra thật lớn dẫn dắt.

Thạch Tiểu Nhạc đoán, ý cảnh là căn cứ cứ mỗ ta cụ thể tình hình, hoặc là sự vật bất chú, lúc đầu có một tham chiếu, mới càng dễ dàng nhập môn.

Muốn từ chiều thức bên trong nghiền ngẫm ra cái đại khái, quá khó khăn quá khó khăn.

"Có lẽ, có thể quay về Lô Nhạn Sơn nhìn xem."

Lô Nhạn Sơn sơn thế kéo, kì hiểm chỗ cũng không ít, khả ở trình độ nhất định thượng thay thế Hoa Sơn. Ân ân, Thạch Tiểu Nhạc sinh ra quay về Họa Kiếm Phái ý niệm trong đầu.

"Người phải về môn phái?"

Tô Diễm Như nghe được hần tính toán sau, đầu tiên là sững sốt, theo sau lộ ra nồng đậm không tha.

Trước kia nàng cũng yêu thương Thạch Tiểu Nhạc, nhưng còn chưa tới không nghĩ tách ra nông nổi, nhưng này thứ không biết vì cái gì, UU đọc sách www.uukanshu.com Tô Diễm Như hận không thể Thạch Tiểu Nhạc vĩnh viễn không cần đi.

"Tiểu di, tiếp qua hơn một tháng, Họa Kiếm Phái môn phái chi chiến phải bắt đầu rồi, ta thân là thân truyền đệ tử, không thể không quay về."

Thạch Tiểu Nhạc giải thích nói.

"Vậy được rồi, nhưng sự tình nhất, người cũng sắp chút trở về, Họa Kiếm Phái cũng không tất yếu đợi, ta cấp du cất cao giọng hát tu thư một phong, làm cho hần đặc biệt cho phép người quay về kim phượng lâu."

Thạch Tiểu Nhạc nghe được một trận không nói gì.

Như thế nào cảm giác Họa Kiếm Phái chừng môn du cất cao giọng hát, ở Tiểu di trong mắt liền cùng hạ nhân giống nhau?

Tuy rằng không tha, nhưng ở ngày hôm sau rạng sáng, Thạch Tiểu Nhạc vẫn là lặng lẽ ly khai kim phượng lâu.

Về phần vì cái gì là lặng lẽ, chủ yếu là đã nhiều ngày động tĩnh huyền quá lớn, Thạch Tiểu Nhạc cùng Tô Diễm Như đều hoài nghi có người ở trợ giúp, nghĩ muốn âm thầm muốn làm sự.

Quả nhiên, Thạch Tiểu Nhạc chân trước vừa ly khai Phi Yến Thành, liền tao ngộ rồi vài bát nhân chặn giết, trong đó thậm chí xuất hiện Nạp Khí Cảnh cao thủ!

May mắn Tô Diễm Như sớm có chuẩn bị, mang theo kim phượng lâu cao thủ đi theo Thạch Tiểu Nhạc phía sau, đúng lúc xuất hiện ngăn trở hết thảy.

Cuối cùng vẫn là lo lắng, bốc đồng Tô Diễm Như, dĩ nhiên trực tiếp đem Thạch Tiểu Nhạc đưa đến Lô Nhạn Sơn dưới chân, ở Thạch Tiểu Nhạc khổ khuyển dưới, mới vừa rồi lưu luyến không rời mảnh đất nhân rồi đi.

Thạch Tiểu Nhạc lại là buồn cười, lại là cảm động, thẳng đến kim phượng lâu mọi người thân ảnh biến mất, lúc này mới xoay người thượng Lô Nhạn Sơn.

Theo lên núi đường nhỏ, mấy canh giờ sau, Thạch Tiểu Nhạc về tới chính mình tiểu viện.

Chính là chờ hán đi vào đi, mới giật mình giật phát hiện, chính mình tiểu viện dĩ nhiên bị người chiếm.

"Thạch sư huynh, không phải chúng ta, là đại trưởng lão. Đại trưởng lão nói người vô cớ một mình xuống núi, hành tung quý bí, ý muốn mưu đồ gây rối, đã thay thế chương môn đem người biếm ra cửa phái."

Phòng nội, mấy ngủ đại giường chung Họa Kiếm Phái đệ tử vừa thấy Thạch Tiểu Nhạc, lập tức giải thích nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43 : Vu oan vu hãm

Nghe được mấy đệ tử giải thích, Thạch Tiểu Nhạc mặt nháy mắt âm trầm xuống dưới.

Hào một cái đại trưởng lão, phía trước nơi chốn nhằm vào hán, phái người đuổi giết hán không nói, hiện tại sợ hãi sự tình bại lộ, cho nên trước tiên xuống tay, đem chính mình đuổi đi xuất môn phái sao không?

"Không ai ngăn cản sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc hỏi.

"Nhị trưởng lão từng không đồng ý, nhưng là nê hà, Thạch sư huynh người thật sự mấy tháng chưa về. Hơn nữa đại trưởng lão, tam trưởng lão đám người bức bách, nhị trưởng lão cũng chỉ có thể thỏa hiệp."

Vài vị đệ tử kiên nhẫn giải thích nói.

Từ Thạch Tiểu Nhạc lấy thân truyền đệ tử thân phận, đánh bại Phát Trần Môn đệ tử sau, không còn có người dám khinh thường hán .

"Thạch sư huynh, đại trưởng lão đối với người rất có ý kiến, nếu là biết người tới nay trở về, chỉ sợ sẽ không bỏ qua cho người, người vẫn là mau chạy đi."

Một cái đệ tử trắng lá gan, nhỏ giọng nhắc nhở nói.

Đại trưởng lão diễn xuất, Họa Kiếm Phái từ trên xuống dưới ai không rõ ràng? Đáng tiếc hán thế quyền to trọng, võ công lại cao, căn bản không có người dám có ý gặp.

Lấy Đại sư huynh Viên Thu Vĩ, nhị sư huynh Tiêu Viên Bác võ công, nhưng thật ra không sợ hắn. Đáng tiếc người trước tính cách cũ kỹ, đối tôn sư trọng đạo kia một bộ tuân thủ nghiêm ngặt gần như cổ hủ, người sau bay lên tiêu sái, mặc kệ ngoài thân sự.

Cổ tình chương môn còn không có xuất quan, cho nên không ai vì Thạch Tiểu Nhạc xuất đầu.

Bằng tâm mà nói, kỳ thật đệ tử xuống núi không phải cái gì đại sự, thông báo một chút cũng là được. Nhưng đối ở Thạch Tiểu Nhạc góc độ nghĩ muốn, đại trưởng lão khẳng định phải mọi cách làm khó dễ hắn, trộm hành động cũng sẽ không nan giải thích.

Nói đến nói đi, vẫn là Thạch Tiểu Nhạc tổng hợp lại thực lực quá kém, cái gọi là trứng chọi đá, chính là đạo lý này.

"Không buông tha quá ta?"

Nghe được tên kia đệ tử trong lời nói, Thạch Tiểu Nhạc khóe miệng gọi lên một tia độ cung.

Đại trưởng lão không nghĩ bỏ qua cho hắn, hắn chưa từng nghĩ muốn bỏ qua cho đại trưởng lão?

Lần này lại mất phái, Thạch Tiểu Nhạc sẽ không nghĩ tái ẩn nhẫn đi xuống.

Phía trước ẩn nhẫn, bất quá là bởi vì vì thực lực của chính mình không đủ, vạn nhất chuẩn bị cương , e sợ cho sinh mệnh đã bị uy hiếp thôi.

Về phần hiện tại, trừ bỏ Nạp Khí Cảnh tu vi chương môn du cắt cao giọng hát, cùng với Đại sư huynh nhị sư huynh ngoại, cho dù là Tàng khí cửu trọng đại trưởng lão tự mình đối phó hắn, hắn lại có Hà cụt chỉ?

Tàng khí cửu trọng cao thủ, cũng không phải không có giết quá.

"Vài vị sư đệ, đa tạ các người nhắc nhở, ta có sợ ."

Cảm nhận được mấy người thiện ý, Thạch Tiểu Nhạc hướng bọn họ ôm một cái quyền, mờ ra môn đi vào trong bóng đêm.

"Ai! Thạch sư huynh tuy rằng là dựa vào quan hệ, nhưng thân mình xác thực có thực lực, không nghĩ tới rơi vào một cái bị đuổi đi kết cục."

"Thiên hạ giang hồ, từ trước đến nay đạo nghĩa làm trọng. Bị đuổi đi điểm đen, khủng đem cùng với Thạch sư huynh cả đời, thậm chí ảnh hưởng hắn gia nhập cái khác môn phái. Đại trưởng lão cố ý chiều cào Lô Nhạn mười ba phái, đem sự tình nháo đại, có điểm quá độc ác."

Chờ Thạch Tiểu Nhạc đi rồi, vài vị đệ tử thở dài một tiếng.

Bất quá may mắn tối nay việc không có ngoại nhân biết, Thạch Tiểu Nhạc cuối cùng có thể bình an xuống núi, cho dù ly khai Họa Kiếm Phái, cũng không thường không có khác cơ duyên.

Chính là, mấy đệ tử nằm mơ cũng muốn không đến, Thạch Tiểu Nhạc căn bản không đi.

Ngày hôm sau buổi sáng, Họa Kiếm Phái diễn võ trường.

Y theo mỗi ngày lệ thường, mấy trăm vị đệ tử hoặc là ở trong này trao đổi luận bàn, hoặc là tụ tập ở vách núi trước nhìn xem giang hồ tin tức, thảo luận lại có nào cao thủ quật khởi.

"Tần sư huynh đến đây."

"Tần sư huynh sớm"

Không bao lâu, Tần Chiêu hăng hái địa xuất hiện , nhìn thấy có người chào hỏi, lập tức mỉm cười đáp lại.

Mấy ngày này, có thể nói là năm gần đây Tần Chiêu quá đắc tội thư thái thời gian. Bởi vì hắn trong lòng thứ, Thạch Tiểu Nhạc rốt cục bị diệt trừ .

Tuy rằng tiếc nuối hắn không có bị Vũ Chấp Sự giết chết, chung quy để lại một cái hậu hoạn, nhưng bá phụ xử lý phương pháp kỳ thật so với giết đối phương ác hơn độc, trực tiếp thổi hắn thanh danh, làm cho hắn không thể ở giang hồ sống yên.

Về phần đối phương có thể hay không trả thù, Tần Chiêu cũng không lo lắng.

Hắn tự tin, chính mình tư chất cùng thực lực đều bị thắng Thạch Tiểu Nhạc một bậc. Song phương chênh lệch,

Chỉ biết tùy thời gian chuyển dời càng lúc càng lớn.

Nếu tương lai gặp, Tần Chiêu không ngại thân thủ diệt Thạch Tiểu Nhạc này tai họa.

"Tần sư huynh, ta đối Họa Mai kiếm pháp có mấy chỗ không rõ, có không mời người chỉ giáo?"

Một cái mắt ngọc mày ngài cô gái đã đi tới, chờ mong địa nhìn thấy phong thần tuấn lãng Tần Chiêu.

"Đương nhiên có thể."

Tần Chiêu nghe răng cười.

Thạch Tiểu Nhạc vừa đi, chương môn thân truyền đệ tử thân phận lại, vừa nhiều một cái ghế trống, mà lần này Tần Chiêu thượng vị khả tính ván đã đóng thuyền. Mấy ngày nay, không biết bao nhiêu người không cố ý đến lấy lòng Tần Chiêu, làm hấn hư vinh có lòng tới rồi chưa từng có thỏa mãn.

Hai người tiện lợi trăng lãnh giáo đứng lên, dẫn tới phụ cận nhân đều dựa.

Mặc kệ nói như thế nào, Tần Chiêu thực lực cùng đối kiếm pháp giải thích, đích xác viễn siêu ở đây đại bộ phận đệ tử.

"Tần sư huynh, tại hạ có mấy chiêu kiếm pháp không rõ, có không chỉ giáo?"

Đột nhiên gian, một đạo âm thanh trong trẻo ở đám người ngoại vang lên.

"Đương nhiên."

Tần Chiêu theo bản năng ứng thừa xuống dưới, chính là bỗng nhiên phát hiện thanh âm có chút quen thuộc, đợi cho đám người tách ra, thấy người nói chuyện khi, hấn cả người sùng sốt.

Thạch Tiểu Nhạc, dĩ nhiên là hấn!

Không chỉ có Tần Chiêu sùng sốt, bốn phía những người khác cũng tất cả đều ngây ngẩn cả người. Kia vài vị đem qua khuyên nhủ quá Thạch Tiểu Nhạc các đệ tử, lại một trận chột dạ, thâm kêu không tốt.

"Thạch Tiểu Nhạc, ngươi một mình xuống núi, ý muốn cầu kết ngoại nhân, mưu hại Họa Kiếm Phái, xúc phạm môn quy, hiện giờ còn dám trở về, không sợ chết sao không?"

Hoi hoai ngây người lúc sau, Tần Chiêu trong lòng dâng lên một trận trả thù khoái cảm.

Hiện giờ có đại trưởng lão thao tác, Thạch Tiểu Nhạc ở Họa Kiếm Phái chính là một cái chuột chạy qua đường, nếu đối phương không biết sống chết trên mặt đất môn, chính mình sao không nhân cơ hội này ra tay, đến cái nhất tuyệt hậu hoạn!

Về phần đến lúc đó chương môn xuất quan, như thế nào giải thích, hấn tin tưởng đại trưởng lão hội giải quyết. Dù sao hiện tại cả Họa Kiếm Phái, vượt qua tám phần cao tăng đều đã dựa vào hướng đại trưởng lão, chương môn cá nhân võ công cường thịnh trở lại, lại có cái trứng dưng.

"Cầu kết ngoại nhân, mưu hại môn phái? Chụp mũi khâu đắc không tồi, đáng tiếc các ngươi có chứng cứ sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc châm chọc cười.

"Thạch Tiểu Nhạc, ngươi này môn phái bại hoại. Lúc trước Vũ Cháp Sự lo lắng ngươi, âm thầm tùy ngươi xuống núi, rõ ràng thấy ngươi cùng một cái người bịt mặt chấp đầu, đây là chứng cứ."

Tần Chiêu lớn tiếng nói, mặt mang đắc ý.

Thạch Tiểu Nhạc trong lòng dâng lên một trận thao thao giãi diễm.

Cái kia Vũ Cháp Sự, rõ ràng chính là phụng đại trưởng lão chỉ mệnh tới giết chính mình, hiện tại khen ngược, đầu lưỡi vừa chuyển, ngược lại thành phát hiện chính mình xấu xa môn phái anh hùng.

Ha ha.

"Tần Chiêu, còn cùng này bại hoại vô nghĩa cái gì? Bực này ăn cây táo, rào cây sung cầu đồ vật này nọ, trực tiếp giết chính là."

Một trận trong tiếng hét vang, Vũ Cháp Sự chậm rãi đi tới, nhìn Thạch Tiểu Nhạc đôi mắt xẹt qua một tia thật sâu sát khí.

Mới vừa rồi Thạch Tiểu Nhạc vừa xuất hiện, liền có cá biệt đệ tử chạy tới bẩm báo cho phụ cận Vũ Cháp Sự, cho nên hấn trước tiên liền chạy lại đây.

Nhìn xem bốn phía, không có phát hiện người bịt mặt thân ảnh, Vũ Cháp Sự âm thầm từng một hơi, chột lại một trận buồn cười. Nơi này chính là Họa Kiếm Phái, cái kia người bịt mặt dám đến, nhất định phải hấn có đến mà không có về.

"Giết ta? Xem ra lần trước ngươi ra tay không có thành công, cho nên tà tâm bắt từ."

Thạch Tiểu Nhạc nhìn thấy Vũ Cháp Sự ánh mắt thực bình tĩnh, bình tĩnh đặc tượng xem một cái người chết.

Mà hấn nói ra trong lời nói, không giống ở hiện trường đệ tử trong lòng khơi dậy một trận cơn sóng gió động trời.

Cái gì, Vũ Cháp Sự tăng muốn ra tay, giết Thạch Tiểu Nhạc, thiệt hay giả?

Một ít nhân ảnh mắt lóe ra.

Đại trưởng lão muốn đối phó Thạch Tiểu Nhạc, này đã muốn là Họa Kiếm Phái công khai bí mật, ai không biết?

Hơn nữa ở Thạch Tiểu Nhạc đánh lui Phát Trần Môn cường địch, chứng minh tự thân thực lực lúc sau, này phân địch ý càng thêm rõ ràng. Dưới loại tình huống này, phái người ám sát, khó không có khả năng.

Trái lại Thạch Tiểu Nhạc, hẳn bản nhân là chương môn thân truyền đệ tử, ra về Tiểu di cũng cùng chương môn quan hệ thâm hậu, bình thường phát triển đi xuống, ở Họa Kiếm Phái tiền đồ không thể số lượng, hẳn thật sự có tất yếu câu thông kẻ thù bên ngoài sao không?

Trên thực tế, lúc trước đại trưởng lão đơn phương tuyên bố đuổi đi Thạch Tiểu Nhạc thời điểm, không ít đệ tử còn có hoài nghi, bất quá ai không có việc gì sẽ đi đắc tội đại trưởng lão?

Rất nhiều đệ tử trong lòng bên trong ai thán, Thạch Tiểu Nhạc chung quy rất xúc động.

Nguyên bản hẳn nếu tuyền ở môn phái đại bí là lúc rồi trở về, đến lúc đó chương môn xuất quan, cũng coi như có một dựa vào, cùng đại trưởng lão đối chất nhau đều có thể.

Chính là hiện tại, đại trưởng lão nhất hệ nhân muốn giết chết hẳn, quả thực rất đơn giản bất quá. Sau chương môn hỏi, tùy tiện khẩu cái tội danh, chương môn cũng chưa biện pháp.

"Giết người, võ mỗ có gì? Muốn giết người? Người này cấu tặc phẩm hạnh không hợp, còn muốn ngấm máu phun người, Tần Chiêu, còn không ra tay thanh lý môn hộ?"

Vũ Cháp Sự biết rõ dao sắc chặt đứt rồi đạo lý, đối Tần Chiêu quát lớn.

Tần Chiêu tiến lên từng bước, đắc ý nói: "Thạch Tiểu Nhạc, thúc thủ chịu trói đi, nếu không người chỉ có đường chết một cái."

"Tử? Hôm nay đích xác có người sẽ chết, đáng tiếc, người kia sẽ không là ta."

Thạch Tiểu Nhạc bên hông trang bị một đao một kiếm, đao là Bách Chiến Đao, UU đọc sách www.uukanshu.com kiếm là thanh phong kiếm. Về phần nguyên bản chuỗi này bình thường kiếm, đã bị hẳn đặt ở kim phòng lâu.

Giờ phút này hẳn chính vuốt chuỗi đao, trong mắt chút không đánh lên cơ.

Thạch Tiểu Nhạc cũng không phải thị sát người, nhưng nếu địch nhân ý định buộc hẳn thượng tuyệt lộ, hẳn cũng sẽ không khách khí.

"Ha ha ha, xem ra người tính toán giết ta? Quả nhiên là tâm ngoan thủ lạt người, Tần Chiêu nhưng thật ra nghĩ muốn lĩnh giáo một cái của người biện pháp hay."

Tần Chiêu cười to, đi bước một đi ra. Tài năng ở phần đông Họa Kiếm Phái đệ tử vậy xem hạ, thân thủ giết Thạch Tiểu Nhạc, này quả thực là Tần Chiêu nằm mơ đều muốn phát sinh thật là tốt sự.

"Tần sư đệ, chờ để ra tay!"

Xa xa, ba đạo nhân ảnh bay nhanh mà đến, đúng là Viên Thu Vĩ, Tiêu Viên Bác cùng Mao Văn 婧.

Thạch Tiểu Nhạc như thế nào đều là sư phó khâm định đệ tử, há có thể chết ở Họa Kiếm Phái?

"Tần Chiêu, mau ra tay!"

Vũ Cháp Sự âm thầm truyền âm thúc giục.

"Cấu tặc, nhận lấy cái chết."

Tần Chiêu giành trước từng bước, vận chuyển Tăng khí thất trọng nội lực, trong tay trường kiếm một trận đẹp mắt rung động, nháy mắt bao phủ Thạch Tiểu Nhạc quanh thân mười tám chỗ đại huyệt.

Đây là hẳn toàn lực một kích, chính là vì đương trường giết chết Thạch Tiểu Nhạc.

Không ít đệ tử phát ra tiếng kinh hô, thậm chí có người đã muốn quay đầu đi, không đành lòng nhìn kẻ tiếp trường hợp.

Nếu là ở hơn một tháng trước, Thạch Tiểu Nhạc đích xác tiếp không dưới này một kiếm, thậm chí có trọng thương ai có thể.

Chính là hiện tại, Thạch Tiểu Nhạc lạnh lùng cười, rút ra Bách Chiến Đao đồng thời, phục dưỡng khí công kéo Tăng khí sáu trùng tu vi cũng bùng nổ mà ra.

銃!

Hóa tương viên mãn Bách Chiến Đao Pháp, thể mạnh mẽ trăm, cơ hồ trong nháy mắt liền áp chế Tần Chiêu chỉ phải hóa tương chút thành tựu Họa Mai kiếm pháp.

Cổ tay uốn éo, Thạch Tiểu Nhạc đệ nhị đao cắt ngang mà ra, tia máu nhỏ lên cao hiện lên.

Xuy.

Máu phi sái, Tần Chiêu ngưỡng mặt ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44 : Cả gan làm loạn Thạch Tiểu Nhạc

"Tần Chiêu!"

Thấy Tần Chiêu cả người là huyết, vô lực địa ngã trên mặt đất, Vũ Cháp Sự hét lớn một tiếng, tròng mắt thiếu chút nữa từ hốc mắt nội bắn ra đến.

Hai chiêu, Tần Chiêu tiếp không được Thạch Tiểu Nhạc hai chiêu? !

Vũ Cháp Sự trong lòng dâng lên một trận kinh đào hải lãng.

Mà lúc này, chính vội vàng chạy tới Viên Thu Vĩ, Tiêu Viên Bác cùng Mao Văn 婧 ba người, cũng đều đồng thời ngây dại, thiếu chút nữa không tin hai mắt của mình.

Công nhận Họa Kiếm Phái đệ tứ cao thủ trẻ tuổi, cơ hồ bị Thạch Tiểu Nhạc giết chết, này nhất kết quả rất kinh người .

"Cầu tặc, người dám động thủ đã thương người, ta phé đi người!"

Giận dữ công tâm dưới, Vũ Cháp Sự khi thân mà lên, một chương thẳng hướng Thạch Tiểu Nhạc mặt chụp đi.

Tuy rằng địa vị không bằng Tần Chiêu, nhưng Vũ Cháp Sự dù sao cũng là Tàng khí bát trọng cao thủ, hơn nữa nhiều năm giang hồ kinh nghiệm, thực lực xa so với Tần Chiêu cường đại.

Nửa tháng trước, nếu không có đối phương có tâm bộ thủ Thạch Tiểu Nhạc trên người bí tịch, chỉ sợ ba tứ chiêu có thể giải quyết hẳn.

"Muốn chết."

Đối mặt Vũ Cháp Sự một chương, Thạch Tiểu Nhạc không chút hoang mang, dương đao dựng lên, bỏ ra khí thế làm cho người ta sợ hãi một đao.

Có phục dưỡng khí công thêm thành, Thạch Tiểu Nhạc cảnh giới không bằng Tần Chiêu, kỳ thật nội lực không chút nào kém cỏi, cho nên mới vừa rồi thi triển bất quá là Bách Chiến Đao Pháp.

Giờ phút này mới là Bạt Đao Thuật, một đao giết người Bạt Đao Thuật.

Đao mang phá không dựng lên, khủng bố khí thế cơ hồ trong nháy mắt liền nhiếp ở Vũ Cháp Sự hồn phách, làm hắn muốn bứt ra lui về phía sau. Đáng tiếc hết thấy đều đã quá muộn.

"A!"

Hết thắm một tiếng bên trong, vô hình chương kinh bị mở ra, Vũ Cháp Sự cổ họng chỗ hơn nhất mặt vết máu. Hắn lao đảo lui về phía sau, trong mắt lần lượt hiện lên không cam lòng, oán hận, thậm chí vô cùng hối hận thần sắc.

Vũ Cháp Sự chỉ từ đều muốn không rõ, vì sao ngắn ngủn hai tháng không đến, Thạch Tiểu Nhạc công lực liền khủng bố tới tư.

Không ai hiểu được.

Diễn võ trường bốn phía tầng mây lượn lờ, nguyên bản ồn ào hoàn toàn tiêu tán, trở nên nhất phái yên tĩnh.

Lúc trước Thạch Tiểu Nhạc hai chiêu bị thương nặng Tần Chiêu, đã là kẻ khác mở rộng ra nhân giới, giờ phút này một đao giây so với Tần Chiêu lợi hại hơn Vũ Chấp Sự, quả thực cả kinh mọi người thật hấp một ngưng lãnh khí.

Liền ngay cả Viên Thu Vĩ ba người, nhìn thấy Thạch Tiểu Nhạc ánh mắt, đều giống đang nhìn một cái người xa lạ.

"Thạch sư đệ, hấn võ công."

Tiêu Viên Bác nột nột muốn nói, đáng tiếc không biết nên nói cái gì hảo. Mới vừa rồi phát sinh một màn quá nhanh, làm cho người ta khó có thể nhanh chóng tiêu hóa điệu.

"Người, người dám sát môn phái nghi trọng, người không chết từ tế được."

Máu tươi không ngừng từ Tần Chiêu ngực chảy ra, ra mòi nếu là không gia tăng cầm máu, hấn cũng chỉ có từ lộ một cái.

Chính là Tần Chiêu hoàn toàn đã quên này nhất tra, bởi vì giờ phút này Thạch Tiểu Nhạc, trong mắt hấn giống như là lãnh khốc ma quỷ, chính hướng hấn đi bước một đi tới, phải thi tuyệt thủ!

"Không, người không thể giết ta, Họa Kiếm Phái cấm đồng môn thao qua, giết ta người cũng muốn từ."

Tần Chiêu giống cái chó nhà có tang, không ngừng lui về phía sau.

"Ta giết người sẽ chết, người giết ta là có thể không có việc gì, là ý tứ này sao không?"

Thạch Tiểu Nhạc lạnh lùng mà cười.

Ở hấn khí thế áp bách hạ, hiện trường lảng là không có một cái đệ tử dám lên trước vì Tần Chiêu nói chuyện. Chủ yếu cũng là ngay từ đầu, Tần Chiêu hai người rõ ràng đuối lý, đạo lý thượng trạm không được chân.

Mắt thấy Thạch Tiểu Nhạc giờ lên đao, Viên Thu Vĩ hét lớn một tiếng: "Thạch sư đệ không thể."

Chính là có người so với hấn nhanh hơn.

"Con chó nhỏ, người dám!"

Thanh âm giống như lôi đình rít gào, từ vườn xa gần mà đến. Mọi người theo tiếng nhìn lại, phát ra âm thanh rõ ràng là thu được tin tức tới rồi, về mặt âm trầm, như đục phê nhân đại trường lão.

Đại trưởng lão nhìn thấy trọng thương Tần Chiêu, ngã vào vũng máu bên trong Vũ Chấp Sự, lửa giận cùng sát khí cơ hồ phải từ hấn trong ngực bên trong bạo mở ra.

"Thạch con chó nhỏ, lão phu không giết người, thế không làm người!"

Đại trưởng lão ngửa mặt lên trời thét dài, râu tóc thật dựng thẳng, y bào đều nhân ức chế không được sát khí cơ tạo nên đến, sợ tới mức ở đây đệ tử đều bị nhanh chóng né lui.

"Lão già kia, ta cũng một mực chờ người đâu."

"

Càng khiến ở đây Họa Kiếm Phái đệ tử trùng lớn ánh mắt chính là, đối mặt thịnh nộ mà đến đại trưởng lão, Thạch Tiểu Nhạc không chỉ có cũng không lui lại, ngược lại đề đao liền vọt đi lên.

"Huyền bức tranh chương!"

Đại trưởng lão không thể kiểm được, tê rống một tiếng, mang theo bàng bạc lực đạo một chương vào đầu liền áp hướng Thạch Tiểu Nhạc.

Huyền bức tranh chương, tam lưu thượng phẩm chương pháp, cũng Họa Kiếm Phái tam đại tuyệt học một trong.

Từ lúc mấy năm trước, đại trưởng lão đã đem chi tu luyện tới rồi hóa tương đại thành chi cảnh, hơn nữa Tàng khí cửu trọng tu vi. Đây một chương khí thế chi thịnh, mấy khiến ở đây đệ tử khó có thể hô hấp.

Tóc đen bay lên, Thạch Tiểu Nhạc tối đen như bảo thạch bàn đôi mắt bên trong, lóe ra bức người lãnh ý.

Này đại trưởng lão, từ chính mình đi vào Họa Kiếm Phái sau, liền nơi chốn nhắm vào chính mình, cuối cùng lại làm ra theo đuôi giết người, chửi bới thanh

danh chờ thủ đoạn độc ác, quả thực không dễ cho chính mình gì đường sống.

Chưa từng có một người, có thể làm cho Thạch Tiểu Nhạc sinh ra như thế mãnh liệt sát tâm.

Tay trái ngay cả chụp sổ chuông, một tầng thiên la địa võng chi thế nhô lên cao áp chế, khiến đại trưởng lão chuông lực chéch đi tấc hứ, đánh bay Bách Chiến Dao.

Mà giờ phút này, Thạch Tiểu Nhạc cầm thanh phong kiếm, chuỗi này loại xấu kì binh lần đầu ra khỏi vỏ.

Khanh!

Vì màu xanh kiếm quang ở ánh mặt trời phản xạ hạ, hết sức chói mắt, hoảng đặc đại trưởng lão ánh mắt đau xót. Thạch Tiểu Nhạc múa may trường kiếm, nhất trọng kì hiểm cô tịch, làm cho người ta tâm rất sợ cụ ý cảnh từ hấn kiếm chiêu bên trong phát ra mà ra.

Trong nháy mắt, đại trưởng lão giống như thấy chính mình đứng ở vách núi trước, đi phía trước từng bước tức là vực sâu.

"Đây là cái gì?"

Đại trưởng lão đầy mặt kinh hãi.

Bất quá hấn dù sao tuổi lâu, tâm lý tố chất không phải Uông Bất Phàm có thể sánh bằng, rất nhanh liền phản ứng lại đây, cố nén sợ hãi tiếp tục sát về phía trước đến.

Nhưng là đại trưởng lão không có ý thức được, trừ phi là có thể chân chính không nhìn sợ hãi, nếu không nhân động tác theo bản năng sẽ biến hình. Mà cao thủ tranh chấp, sai một ly, đi một ngàn dặm.

Ở kì hiểm ý cảnh, cùng với thiên la địa võng thế liên hợp ảnh hưởng hạ, đại trưởng lão chính mình cũng chưa phát giác, hấn động tác đã muốn thiên tới rồi không biết địa phương nào đi.

Còn hơn Uông Bất Phàm, đại trưởng lão thắng ở kinh nghiệm cùng tâm tính, khả ngộ tính cùng với tùy cơ ứng biến thượng, kém đến nhiều lắm.

Mười chiêu.

Hai mươi chiêu.

Tới rồi đệ nhị mươi cửu chiêu, Thạch Tiểu Nhạc rốt cục bắt lấy một cái cơ hội, thanh phong kiếm đột nhiên xuyên vào đối phương không môn, xuy một tiếng giòn vang, ở đại trưởng lão bả vai họa xuất một đạo thâm đạt ba tấc thật lớn miệng vết thương.

"Đại trưởng lão bị vây hạ phong, bị đã bại."

Vị kia đem qua khuyên nhủ quá Thạch Tiểu Nhạc đệ tử thì thảo tự nói, như ở trong mộng.

Nhớ tới lúc ấy Thạch Tiểu Nhạc ánh mắt, hấn thế mới biết, đối phương đều không phải là ra vẻ bình tĩnh, mà là rõ ràng có thảo công việc quan trọng nói thực lực!

Lúc này mới quá khứ bao lâu a?

Liên tục mấy kiếm lúc sau, đại trưởng lão đã muốn tóc tai bù xù, trạng cực chật vật. Lúc này, đột nhiên một thanh trường kiếm ngang trời mà đến, chặn Thạch Tiểu Nhạc một kích.

"Thạch sư đệ, thủ hạ lưu tình."

Ra tay người là Viên Thu Vĩ. Hấn vừa nói chuyện, một bên đã chỉ huy các đệ tử vi Tần Chiêu cùng đại trưởng lão xử lý thương thế.

Tiêu Viên Bác, Mao Văn 孺 hai người cũng lần lượt đi lên đến, kỳ dị địa nhìn chăm chăm Thạch Tiểu Nhạc tiều.

"Ba vị sư huynh sư tỷ, đều phải ngăn đón ta?"

Thạch Tiểu Nhạc hỏi.

"Không phải ngăn đón ngươi, chính là không nghĩ ngươi phạm sai lầm. Thân là đệ tử, dưới phạm thượng, việc này một khi truyền ra đi, Thạch sư đệ của ngươi thanh danh liền xong rồi."

Viên Thu Vĩ lời nói thâm thúy địa nói.

Này giang hồ, thị sư nãi đệ nhất đẳng tội lớn, nơi này sư phụ cũng không gần chỉ sư phó, cũng chỉ môn phái bên trong trường bối. Phàm là là chính đạo nhân sĩ, nếu là trên lưng thị sư tội danh, đời này nhất định sẽ bị nhân phi nhô.

Về phần Vũ Chấp Sự, bởi vì này thân phận vấn đề, nếu tra ra hấn thật sao tăng đối Thạch Tiểu Nhạc bất lợi, giết chết hấn hậu quả thật không như vậy nghiêm trọng.

"Thị sư?"

Thạch Tiểu Nhạc nhìn thoáng qua tìm được đường sống trong chỗ chết sau, trong mắt hiện lên may mắn cùng ác độc hào quang đại trưởng lão, trong lòng cười lạnh cái không ngừng.

Này đại trưởng lão, khẳng định không thể lưu!

Bất quá Viên Thu Vĩ trong lời nói cũng chưa nói sai, chính mình còn muốn ở giang hồ chính đạo hỗn đi xuống, tốt nhất không thể có rất nghiêm trọng chỗ bần, càng không thể đi khiêu chiến cả giang hồ đạo đức điểm mấu chốt.

Thạch Tiểu Nhạc cũng không để ý người khác cái nhìn, bất quá nếu có thể xử dụng rất tốt phương pháp giải quyết, cần gì phải không nên sinh nhất thời cực nhanh đâu?

Dù sao mình sát là sát, ám sát, cũng là sát!

Ngay tại ba vị thân truyền đệ tử ngăn trở Thạch Tiểu Nhạc thời điểm, tam trưởng lão chờ Họa Kiếm Phái cao tăng cũng chạy tới, vừa thấy trong sân tình hình, đều là há hốc mồm.

Mà khi bọn hấn chuẩn bị hiểu được nội tình lúc sau, cảm thấy kinh hãi càng sâu.

Tam trưởng lão đang muốn rống giận ra tiếng, bỗng nhiên tiếp xúc đến Thạch Tiểu Nhạc lạnh như băng vô tình ánh mắt, không biết như thế nào, cả người đột nhiên run lên.

Tiểu tử này, trước công chúng dưới đám đối với đại trưởng lão ra tay, thậm chí thiếu chút nữa hạ sát thủ, tuyệt đối là người điên, chính mình thật sự phải hấn đắc tội từ sao không?

Môi giật giật, tam trưởng lão không nói.

Vì thế diễn võ trường trình diễn thực xấu hổ một màn, một ít cùng đại trưởng lão cùng trận doanh môn phái cao tăng, đối mặt cả gan làm loạn Thạch Tiểu Nhạc, lãng là không dám quát lớn, bởi vì bọn họ chính mình cũng chột dạ.

Nhưng thật ra nhị trưởng lão tới rồi sau, đem Thạch Tiểu Nhạc rất đau mắt một phen.

"Đây là đang làm cái gì?"

Cục diện chính giằng co gian, một đạo nghi hoặc khó hiểu thanh âm ở mọi người bên tai vang lên, dị thường đột ngột.

Nguyên lai không biết khi nào, đám người ngoại bỗng nhiên nhiều ra một vị dài thân ngọc lập trung niên nam tử, người này bộ mặt nhu hòa, ngũ quan tuấn đạt, một đầu tóc đen dùng màu lam nho khăn dâm đứng lên. UU đọc sách www.uukanshu.com

"Sư phó!"

Viên Thu Vĩ ba người thấy trung niên nam tử, dẫn đầu hô to.

"Chương môn, chương môn xuất quan."

Nhị trưởng lão cũng là một trận mừng rỡ. Về phần tam trưởng lão đám người, giống như tìm được chỗ dựa vững chắc giống nhau, bay nhanh trong triều năm nam tử đi đến, một bộ hấn không thể lập tức cáo trạng bộ dáng.

"Chương môn, Thạch Tiểu Nhạc này kẻ trộm bụng dạ khó lường, tâm tính tàn nhẫn, ở ngoại bế quan trong lúc, lại tư thông kẻ thù bên ngoài, mưu đồ gây rối. Lưu trữ người này, khủng sẽ vì ta Họa Kiếm Phái mang đến đại nạn a!"

Đại trưởng lão lại càng không là thiện tra, vừa lên đến liền thẳng chỉ Thạch Tiểu Nhạc, nghĩ muốn cổ động chương môn thanh lý môn hộ.

Du cát cao giọng hát cau mày, hướng Viên Thu Vĩ hỏi sự tình chân tướng, chỉ chớp lát sau, lập tức đem bức người ánh mắt nhắm ngay Thạch Tiểu Nhạc.

Thạch Tiểu Nhạc không chút nào sợ hãi, thân nhiên cùng với đối diện.

"Tiểu nhạc, ngoại cũng biết tội?"

Du cát cao giọng hát trầm giọng hỏi, nhất thời khiến chính là đại trưởng lão, tam trưởng lão ở bên trong nhân một trận mừng thầm. Người chương môn này tuy là cái đồ ngốc, nhưng võ công thực tại rất cao, có hấn ra tay, Thạch Tiểu Nhạc chết chắc rồi.

Thạch Tiểu Nhạc đang muốn đáp lời, Khởi Liêu du cát cao giọng hát đột nhiên lại nói: "Niệm ở ngoại tuổi còn nhỏ, lần này lỗi tạm thời trước nhớ kỹ, lần sau không được vi phạm nữa đi."

Thạch Tiểu Nhạc nghe được có chút sùng sốt.

Đại trưởng lão coi như nghe được không có khả năng chuyện, âm thanh kêu lên: "Chưởng môn, này xử trí không ổn đương, lão phu không phục!"

Du cát cao giọng hát nói: "Đại trưởng lão ý muốn như thế nào?"

"Chưởng môn nếu nghĩ muốn thiên vị Thạch Tiểu Nhạc này thân truyền đệ tử, lão phu như vậy thoát ly Họa Kiếm Phái."

Du cát cao giọng hát từ trước đến nay nhàn hạ, cả ngày chỉ biết tu luyện, cho nên Họa Kiếm Phái lớn nhỏ sự vụ đều là đại trưởng lão ở chuẩn bị. Đại trưởng lão có tự tin, chưởng môn tuyệt không sẽ thả chính mình rời đi.

Ai ngờ du cát cao giọng hát lo lắng một lát sau, nhưng lại nói: "Một khi đã như vậy, đại trưởng lão liền rời đi đi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Hiệp Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.